

**OTKRIJTE MISTERIJ STAR
5000 GODINA**

**TAJNA
STONEHENGEA**

SAM CHRISTER

znanje

PRVI DIO

Kamenje je veliko I ima čarobnu moć Bolesni dolaze do njega Peru ga i tom vodom Ispiru svoju bolest

LAGHAMON

MLAD MJESEC, NEDJELJA, I 3. LIPNJA STONEHENGE

Magla se kao vata nošena vjetrom u gluho doba noći valja Wiltshireom. Na ravnim, prostranim poljima zakukuljeni Promatrači naginju glave prema nebu kako bi vidjeli prvi tračak srebra. Mjesec je mlad, pokazujući samo slab bljesak djevičanske bjeline ispod bogatog ogrtača od crnog baršuna.

Na obzoru blijedo se lice okreće u svojoj kukuljici. Zapaljena se baklja podiže u staroj ruci. Prigušene, ali žustre riječi prolaze od Promatrača do Promatrača. Žrtva je spremna. Dovedi su ga s posta. Sedam dana bez hrane. Bez svjetlosti, bez zvuka, bez dodira, bez mirisa. Tijelo mu je očišćeno od nečistoća koje je upilo. Osjetila su mu izoštrena. Um mu je usredotočen na vlastitu sudbinu.

Promatrači su odjeveni u grubo platno domaće izrade, s poja- sevima od niti istkanih od biljaka, noge obuvane u grube životinjske kože. To je način života drevnih ljudi, stvoritelja Vještine.

Čistači skidaju muškarčevu prljavu odjeću. Napustit će ovaj svijet onako kako je došao na njega. Skidaju prsten s njegova prsta. Sat s ručnoga zgloba. I s vrata jednostavan zlatni lanac s kojeg visi simbol nekoga lažnog boga.

Oni ga nose, dok se on opire, do rijeke i uranjaju ga. Hladna voda puni mu usta te grglja i pjeni se u njegovim plućima. On se otima kao iznenađena riba, tražeći spasonosnu struju da pobjegne iz ruku svojih uznika.

To se neće dogoditi.

Nakon što je očišćen, odvlače ga do obale, a on hropće. Nosači se bacaju na njega i vrpčama od kore vežu ga na nosiljku od borovine, plemenita drva koje ih prati od ledenog doba. Podižu ga visoko na svoja ramena. Nose ga kao ponosne i odane osobe koje nose lijes voljenog brata. Za njih je dragocjen.

Dugo hodaju više od tri kilometra. Na jug od drevnog tabora Durringtona. Na veliku cestu, do mjesta gdje se nalaze plavo kamenje i pješčenjaci od četrdeset tona.

Nosači se ne žale. Oni znaju za bol koju su njihovi preci trpjeli dok su veličanstveno kamenje prenosili stotinama kilometara. Astroarhitekti su putovali brdima i dolinama, prelazili preko olujnih mora. Jame gdje krug sada stoji iskopali su parošcima jelena i goveđim lopaticama. Iza Nosača dolaze Sljedbenici. Svi su muškarci. Svi su jednako odjeveni u zakukuljene, grube smeđe odore. Došli su iz Britanije, Europe i sa svih strana zemaljske kugle, jer ove će se noći prinijeti prva žrtva novoga Gospodara Kruga. Zakasnjeli dar bogovima. Dar koji će obnoviti duhovnu snagu kamenova.

Nosači staju kod Kamena pete, masivne gromade nagnutog pješčenjaka, doma Nebeskoga Boga. On se uzdiže nad svime oko sebe, osim divovskih pješčenjaka udaljenih osamdeset metara.

U središtu megalitskog portala kriješ treperi u tami, sa zadimljenim prstima koji se uzdižu prema mjesecu, osvjetljavajući Gospodara Kruga dok on uzdiže svoje ruke. On se zaustavlja i zatim ruke pomiče u sporom luku, potiskujući zid energije između sebe i potkove visokih trilita.

Veliki bogovi, osjećam vaše vječno prisustvo. Najvječnija Majko Zemljo, najuzvišeniji Oče Nebo, okupljamo se kako bismo vas obožavali pa pokorno klečimo u vašoj prisutnosti.

Tajni skup zakukuljenih spodoba šutke se spušta na tlo. Mi, vaša pokorna djeca, Sljedbenici Svetih, okupili smo se ovdje na kostima naših predaka kako bismo vas počastili i pokazali svoju odanost i vjernost.

Gospodar skuplja dlanove i spaja ih iznad glave, u molitvi s prstima koji upiru u nebo. Nosači se podižu na noge. Još jednom podižu na ramena golog mladića vezanog na grubu nosiljku.

Mi vam zahvaljujemo, svima vama velikim bogovima koji se brinete za nas i koji nas blagoslivljate. Posvećujemo ovu žrtvu iz poštovanja prema vama i običajima drevnih ljudi.

Nosači kreću na svoj posljednji put, kroz divovske kamene lukove prema točki žrtvovanja na crti suncostaja.

Kamen smaknuća.

Polazu mladića na dugu sivu ploču. Gospodar Kruga gleda dolje i spušta svoje spojene ruke kako bi dodirnuo čelo žrtve. Ne boji se pogledati u prestrašene modre oči ispod sebe. Pripremio se odagnati svaki osjećaj sažaljenja, baš kao što bi kralj prognao izdajicu.

On spojenim rukama polako kruži muškarčevim licem i nastavlja s riječima obreda. U ime naših očeva, naših majki, naših zaštitnika i naših učitelja, oslobađamo te tvojih zemaljskih grijeha i tvojom smrtnom žrtvom pročišćujemo tvoj duh i šaljemo te na put u vječni život u raj.

Tek sada Gospodar Kruga razdvaja dlanove. Siri ih. Jedna mu je polovica tijela pod mjesečevom svjedošću bijela poput kosti, druga je krvavocrvena od vatre. Tijelo mu je u ravnoteži s mjesečevom mijenom. Njegov obris na velikom kamenju nalik je križu.

Nosači stavljaju sveta oruđa u obje ispružene ruke. Gospodar ih Kruga hvata, prsti mu obuhvaćaju glatke drvene drške izrezbarene prije puno stoljeća.

Prva kремена sjekira udara o glavu žrtve.

Onda druga.

Zatim opet prva.

Udarci pljušte sve dok kost i koža ne popucaju kao ljuska jajeta. Smrt žrtve izmamila je urlik gomile. Trijumfalno kliču dok se Gospodar povlači, šireći ruke kako bi vidjeli krv žrtve koja je poprskala njegovu halju i tijelo.

Baš kao što ste vi proljevali krv i lomili kosti kako biste sagradili ovaj božji portal da nas zaštitite, tako i mi proljevamo našu krv i lomimo naše kosti za vas.

Sljedbenici se primiču jedan po jedan. Umaču prste u krv žrtve, označuju svoja čela. Zatim koračaju natrag u glavni krug i ljube trilite.

Blagoslovljeni i okrvavljeni, klanjaju se prije nego što šutke nestaju u tamnim poljima Wilthshirea.

KASNIJE TOG JUTRA

TOLLARD ROYAL, CRANBORNE CHASE, SALISBURY

Profesor Nathaniel Chase sjedi za pisaćim stolom u radnoj sobi zidova obloženih hrastovinom svoje gospodske kuće iz sedamnaestog stoljeća i kroz prozore s olovnim opšavima gleda kako se noć predaje pred ljetnim izlaskom sunca. To je svakodnevna borba koju nikad ne propušta.

Šareni fazan šeće travnjakom, potaknut prvom svjetlošću na travi prekrivenoj rosom. Smeđe ga ženke slijede, zatim hine ravnodušnost i ključaju kokosove ljuske napunjene mašću koje im je nanizao Chaseov vrtlar.

Mužjak ponosno širi krila u ogrtač od sjajnoga bakra. Njegova je glava tropski zelena, a vrat i obrazi boje egzotičnoga sjajnog purpura. Izrazita bijela vrpca oko njegova vrata daje mu svećenički izgled, a lice i podbradak su tamnocrveni. Ptica je prešarena neka mutacija običnog fazana. Profesor pomnije gleda i posumnja da je prije nekoliko naraštaja također moralo biti miješanja s jednim ili dva rijetka zelena fazana.

Chase je uspješan čovjek. Više nego što većina ljudi i sanja. Akademski je nadaren, i smatrali su ga jednim od najboljih mislila

ca na Sveučilištu u Cambridgeu. Njegove su se knjige o umjetnosti i arheologiji prodavale diljem svijeta i pribavile su mu sljedbenike iz redova onih koji ih nisu morali kupovati radi studija. Ali njegovo golemo bogatstvo i profinjen način življenja ne potječu od njegove učenosti. Prije mnogo je godina napustio

Cambridge i usmjerio svoje talente pronalaženju, identificiranju, kupnji i prodaji najrjeđih umjetnina na svijetu. To je bio posao koji mu je priskrbio mjesto na popisu bogataša i zbog kojeg se govorka da je svojevrsan pljačkaš grobova.

Šezdesetogodišnjak skida svoje naočale za čitanje sa smeđim okvirima i stavlja ih na antikni pisaći stol. Stvar je neodloživa, ali će pričekati do kraja predstave vani.

Fazanov ponizni harem prestaje jesti kako bi mužjaku podario pozornost za kojom žudi. On izvodi kratak, trzavi ples i vodi zagasitosmeđe ženke prema gredici njegovanih kalina. Chase uzima maleni dalekozor koji drži kraj prozora. Isprva ne vidi ništa osim sivomodrog neba. Naginje leće prema dolje i zamućene ptice ispunjavaju vidno polje. Vrta kotačić za izoštravanje dok sve ne postaje oštro i jasno

kao to pro hladno ljetno jutro. Mužjak je sada okružen i na trenutke cvrkuće kako bi izrazio užitek. Nadesno, kod ruba živice, plitko je gnijezdo.

Chase osjeća ganuće, emocionalnost. Predstava s one strane njegova prozora dira ga gotovo do suza. Mužjak sa svojim mnogo-brojnima obožavateljicama, na vrhuncu života, jakih boja i potencije priprema se podići obitelj. Sjeća se tih dana. Tog osjećaja. Te topline.

Svega toga više nema.

U raskošnoj kući nema slika njegove mrtve žene Marie. Ni njegova otuđenog sina Gideona. Mjesto je prazno. Profesorovi dani širenja krila minuli su.

On odlaže dalekozor kraj lijepog dvokrilnog prozora i vraća se važnim spisima. Uzima skupo nalivpero, Pelikan Caelum, izrađeno u ograničenoj seriji, i uživa u njegovoj težini i ravnoteži. Jedno od samo pet stotina i osamdeset koja su proizvedena u počast Merkurovoj putanji udaljenoj pedeset osam milijuna kilometara

od Sunca. Astronomija je imala važnu ulogu u životu Nathaniela Chasea. Možda prevažnu, pomišlja.

Umače pero u mjedenu antiknu tintarnicu, pušta da se Pelikan napuni i nastavlja svoju zadaću.

Nathanielu treba sat da dovrši pisanje na finom pamučnom papiru s njegovim osobnim vodenim znakom. Pomno pregledava svaku završenu crtu i razmišlja o dojmu koji će pismo ostaviti na svog čitača. Suši ga bugačicom, precizno ga previja u tri dijela, stavlja u omotnicu i pečati starinskim voskom i osobnim pečatom. Obred je važan. Posebice danas.

Stavlja pismo na sredinu velikog pisaćeg stola i zavaljuje se, rastužen i oterećen time što je završio s pisanjem.

Sunce se sada uzdiže iznad voćnjaka na drugome kraju vrta. Kad bi bio običan dan, sada bi šetao po posjedu, možda ručao u vidikovcu, gledao divlje životinje u vrtu i zatim sredinom popod- neva drijemao. Običan dan.

Otvora najdonju ladicu pisaćeg stola i zastaje, a pogled mu pada na ono što se ondje nalazi. Odlučnim pokretom vadi revolver iz Prvoga svjetskog rata, prislanja ga uz sljepoočnicu i povlači otponac.

S druge strane prozora poprskanog krvlju fazani kriješte i odlijeću u sivo nebo.

SLJEDEĆI DAN

SVEUČILIŠTE U CAMBRIDGEU

Gideon Chase tiho odlaže telefon i bezizražajno gleda zidove svog ureda u kojem je proučavao nalaze iskopina megalitskog hrama na Malti.

Policajka je bila posve jasna. Vaš otac je mrtav. Ubio se revolverom. Kad pomisli na to, teško je ustanoviti kako je mogla biti jasnija. Bez suvišnih riječi. Bez hiperbole. Samo verbalni udarac u njegovu nutrinu od kojeg je izgubio dah. Svakako, negdje je dodala žao mi je, promrmljala izraze sućuti, ali tada se mozak nadarenog dvadesetosmogodišnjeg budućeg profesora već bio isključio.

Otac. Mrtav. Ubio se.

Četiri kratke riječi koje su oslikale najgoru zamislivu sliku. Ali sve što mu je uspjelo odgovoriti bilo je: Oh. Zamolio ju je da ponovi svoje riječi kako bi bio siguran da ju je bio razumio. Ne da nije. Samo se stidio što nije mogao reći ništa osim: Oh.

Prošlo je mnogo godina otkad su otac i sin posljednji put razgovarali. To je bio jedan od njihovih najoštrijih sukoba. Gideon je bijesno odjurio iz kuće i zakleo se da nikad više neće razgovarati sa starim jarcem i nije mu bilo teško održati riječ. Samoubojstvo. Kakav šok. Veliki je čovjek cijeli život brbljao koliko je hrabar, odvažan i samouvjeren. Sto bi moglo biti kuka- vičkije nego prosuti si mozak? Gideon se tržne. Bože, to je moralo biti ružno. Po prvi puta shvaća da nije pitao tko mu je pronašao oca, a ni kad se točno Nathaniel ubio.

Ni zašto se ubio.

Omamljeno se kreće po svom malom uredu. Policija želi da otputuje u Wiltshire kako bi odgovorio na nekoliko pitanja. Pomogao im ispuniti neke praznine. Ali on nije siguran da može proći kroz vrata, da i ne govorimo o putovanju u Devizes. Sjećanja iz djetinjstva ruše se na njega poput domina koji padaju. Velik božićni bor. Snjegović koji se topi na travnjaku ispred kuće. Gideon, koji još ne ide u školu, silazi u pidžami niz stube da razmota darove. Otac se igra s njim dok majka kuha dovoljno hrane da nahrani selo. Sjeća se kako su se oni ljubili pod imelom, a on im je obujmio koljena pa su ga morali podići i dopustiti mu da im se pridruži. A zatim

udarac. Sestogodišnjak, pati zbog majčine smrti. Tišina groblja. Praznina njihova doma. Promjena u njegovu ocu. Usamljenost internata.

Ima misliti o mnogočemu na putu u Wiltshire, kraju gdje je bila rođena njegova majka, mjestu koje je uvijek s ljubavlju nazivala Zemlja Thomasa Hardyja.

WILTSHIRE

Malo ljudi zna da postoji. Tajna dvorana od hladnog kamena, koju su prapovijesni arhitekti izgradili u epskim razmjerima. Mjesto koje nevedeni ne posjećuju. Svetište je Sljedbenika čudo koje se ne može vidjeti. Veliko je poput katedrale, a ipak tek neravnina u travi na poljima iznad, gotovo nevidljiva ljudskome oku. Ispod zemlje, dragulj je to drevne civilizacije, tvorevina naroda čija nadarenost još uvijek zbunjuje najveće suvremene umove.

Sagrađeno tri tisuće godina prije Krista, mjesto je anakronizam, golemi hram, izvanvremenski, čudesan i nemoguć kao Velika piramida u Gizi.

U njegovim su podzemnim grobnicama pokopani graditelji Stonehengea i Svetišta. Njihove kosti leže usred više od dva milijuna kamenih gromada, izvađenih iz istih kamenoloma. Baš kao što je spomenik u Gizi bio gotovo savršena piramida, Svetište je gotovo savršena polukugla, kupola koja se uzdiže nad okruglim podom, hladan mjesec prerezan popola.

Koraci odjekuju kroz Prolaz silaska kao da kiša pada u goleme podzemne odaje. Unutarnji se Krug okuplja u Maloj dvorani obasjanoj svijećama. Pet je predstavnika divovskih trilitona smještenih unutar kruga Stonehengea. Svi su u plaštevima i kukuljicama: znak poštovanja prema prošlim naraštajima, prema svima koji su dali živote kako bi stvorili ovo sveto mjesto.

Pri uvođenju Sljedbenici dobivaju latinsko ime zvijezda koje počinje istim slovom kao i njihovo ime. Taj je plašt tajnovitosti još jedna prastara tradicija, jeka epohe kad se cijeli svijet ravnao po zvijezdama.

Draco je visok i širok, a iz njega zrači moć. On je prvi među njima, Čuvar unutarnjeg kruga. Njegovo ime potječe od latinske riječi za zmaja, imena zvijezda u kojem se prije gotovo tri tisuće godina nalazila prevažna polarna zvijezda sjevernoga dijela svijeta.

Što ljudi govore? Njegovi savršeni zubi bljeskaju ispod kukuljice. Sto oni rade?

Oni su viltširska policija, najstarija pokrajinska policijska služba u Velikoj Britaniji. Grus, zdepast čovjek u ranim pedesetim godinama, žučljivo progovara. Ustrijelio se.

Musca zamišljeno korača, dok svijeće na kamene zidove straga bacaju sjene nalik na duhove. Iako je najmlađi od njih, njegova velika tjelesna prisutnost vlada odajom. Nisam očekivao da će to učiniti. Bio je odan poput svih nas.

Bio je kukavica, žučno reče Dračo. Znao je što očekujemo od njega.

Grus se ne obazire na taj izjev gnjeva. To nam zadaje odrede ne probleme.

Dračo mu se približi. Ja čitam znakove jednako dobro kao i ti. Imamo dovoljno vremena da ovo prebrodimo prije svete veze.

Ostavio je pismo, dodaje Grus. Aquila poznaje nekoga tko radi na istrazi i ostavljena je poruka za njegova sina.

Sina? Dračo poseže umom u prošlost i jasno sjećanje izbija na površinu. Nathaniel s djetetom, mršavim dječakom guste crne kose. Znam. Postao je profesor na Oxfordu?

Cambridgeu. Sad će se vratiti kući. Grus pojašnjava. Kući svog oca. A tko zna što bi ondje mogao naći.

Dračo mršti čelo i ukočeno gleda Muscu. Učini što moraš. Svi smo mislili dobro o našem bratu. U životu je bio naš najveći saveznik. Moramo se pobrinuti da u smrti ne postane naš najgori neprijatelj.

STONEHENGE

Večernja se magla uvija oko podnožja kamenova, meteorološki trik koji stvara otočje u moru oblaka. To uljepšava pogled za vozače koji kraj Stonehengea jure obližnjim cestama, ali za Sljedbenike mnogo je više od toga.

Ovo je sumrak. L'heure bleue. Dragocjeno vrijeme koje se dvaput na dan zbiva između zore i izlaza sunca te zalaza sunca i sutona. Vrijeme kad su svjetlost i tama u ravnoteži, a duhovi skrivenih svjetova pronalaze krhki sklad.

Gospodar Kruga razumije. On zna da prvo dolazi nautički sumrak, dok sunce tone između šest i dvanaest stupnjeva ispod obzora i omogućuje da mornari prvi put pouzdano zvijezdama izmjere položaj. Slijedi astronomski sumrak, dok se sunce spušta od dvanaest do osamnaest stupnjeva ispod obzora.

Stupnjevi. Geometrija. Sunčev položaj. Sveti trokut koji su ljudi poput njega učili iz stoljeća u stoljeće. Stonehenge ne bi bio ovdje bez njih. Mjesto na kojem je izgrađen nije izabrano slučajno. Odredili su ga najveći među drevnim prorocima i arheoastronomima - ma te planirali najnapredniji umovi. Konstrukcija je bila tako precizna da je trebalo više od polovice tisućljeća da krug bude dovršen.

I sada, poslije više od četiri tisućljeća, Sljedbenici poklanjaju kamenju jednako pomnu pozornost, pazeći na detalje.

Gospodar Kruga zauzima položaj točno u trenutku kad nautički sumrak prelazi u astronomski sumrak. Stoji mirno kao vojnici od plavoga kamenja oko njega, čuvajući, štiteći.

On je sam.

Kao drevni gatar, strpljivo čeka bogove.

I uskoro oni progovore tihim žamorom glasova. Upija njihovu mudrost i sada zna što učiniti. Manje će se brinuti o profesorovom samoubojstvu, a više o sinu.

Provjerit će da je žrtva bila valjano pokopana - bilo bi katastrofalno kad bi netko pronašao leš. Ponajprije, pobrinut će se da drugi stupanj obnove bude dovršen.

Ceremonija mora biti završena.

Mliječna se magla uzdiže oko njegovih nogu. U krasnoj pol- usvjetlosti pješčenjaci oživljuju. Trik oka? Trompe l'oeil? Misli da nije tako. Mladi je mjesec jedva vidljiv neupućenima, ali za arheo- astronoma poput njega to je svjetionik u svemiru.

Preko nebeskog se svoda prostiru karte orbita, otvaraju se nebeski ciklusi i svakim atomom svog bića on osjeća završetak sunčeva puta od beltane* do suncostaja.

Sedam dana do suncostaja trenutka kad se sunce zaustavlja na svome putu po nebu. I sva će pozornost biti na zori. A zapravo bi trebala biti na sumraku koji će uslijediti.

Punih će pet dana proći poslije ponoći suncostaja, a onda će u plodnome večernjem sumraku te mistične večeri stići prvi pun mjesec nakon suncostaja.

Vrijeme obnove, kad se mora vratiti Svetima i dovršiti ono što je počeo.

Nebo se zatamnilo. Gospodar traži Polarnicu, Sjevernjaču, zvijezdu vodilju, najsjajniju svjetlost u zviježđu Maloga medvjeda. Treptaj božanstva najbliži nebeskome polu. Njegove oči s crne zavjese neba padaju na prapovijesno tlo, na Kamen smaknuća, i trese se dok sluša zapovijed Svetih.

Bogovi neće trpjeti neuspjeh.

STOŽER VILTŠIRSKE POLICIJE, DEVIZES

Inspektorica Megan Baker želi zaboraviti ovaj dan. A on je još uvijek daleko od kraja. Tridesetjednogodišnjakinja mršava poput štapa ima bolesno dijete kod kuće, nema muža koji bi joj pomogao otkad ga je izbacila iz kuće, s glupom šeficom koja ju je opteretila neugodnim samoubojstvom. Sad mora ostati kasno u uredu da licem u lice vidi ožalošćenog sina. Sve to, uz snop neplaćenih

* Polovica puta između ravnodnevnice i suncostaja (prim. prev.).

računa koji joj zakrčuju torbicu, dovoljno je da ponovno počne pušiti. Ali ne puši. Njezini su roditelji rekli da će Sammy opet uzeti k sebi, uvijek to kažu i to nikad nije problem, osim ako ne računaš pokroviteljsku lekciju i ljutite poglede kad po svoju jedva četverogodišnju kćerku stigne s nekoliko sati zakašnjenja.

Ali ona se neće predati. Biti policajka ono je što je uvijek željela. Sto usprkos neuspjelom braku još uvijek želi.

Šalica kave i nekoliko guma za žvakanje uklanjaju žudnju za nikotinom. Njezin mobitel zazvoni pa gleda na zaslon. PG kratica za prevarantskoga gada. Nije se mogla natjerati da upiše pravo ime svoga bivšeg muža. Činilo joj se da prevarantski gad bolje odgovara. On je inspektor u odori u drugome mjesnom odjelu, ali još se uvijek susreću. Prečesto. Na poslu i tijekom njegovih bolnih susreta s djetetom.

PG ne želi dogovorene posjete. Oh, ne. To bi ugrozilo njegov zajebantski način života. On misli da se može pojaviti i vidjeti Sammy kad god zaželi. I to jednostavno nije pravedno. Prema njezinoj kćeri i prema njoj.

Poriv da o zid baci mobitel koji zvoni gotovo je neodoljiv. Ona ga grabi s pisaćeg stola trenutak prije nego što se prebacio na glasovnu poštu. Da, otreša se.

PG također nema vremena za uljudnosti. Zašto mi nisi rekla da je Sammy bolesna? Ima temperaturu, to je sve. Bit će joj dobro.

Ti si sada liječnica?

Ti si sada roditelj?

On bolno uzdiše. Meg, zabrinut sam za svoju kćerku. Vičeš na mene ako ne zovem, sad vičeš jer sam nazvao.

Ona broji do deset i pljuje njegovo ime. Adame, Sammy je dobro. Djeca stalno navlače mikrobe u vrtiću. Ima temperaturu, prošle je noći bila malo bolesna, to je sve.

To nisu ospice ili nešto takvo?

Ne. Megan iznenada i sama posumnja. Mislim da nisu. Mama je s njom, nemaš se za što brinuti.

Ti bi trebala biti s njom. Kad je bolesna, djevojčica želi svoju majku, a ne svoju baku.

Idi k vragu, Adame. Ona prekida vezu i osjeća kako joj srce žestoko kuca. On joj to uvijek radi. Uznemiruje ju. Dovodi je do granice sloma.

Telefon na pisaćem stolu zvon i ona gotovo iskače iz kože. To je recepcija. Gideon Chase je u prizemlju. Kaže im da dolazi i pije posljednji gutljaj sada hladne kave. Nikad nije lako razgovarati s obitelji pokojnika.

Recepcija je prazna, osim visoka, tamnokosa muškarca na čije se blijedo lice urezao šok. Ona duboko udiše dok mu se približava. Ja sam inspektorica Baker. Megan Baker. Ponudi mu ruku i smjesta primjećuje da bi izlizan flaster na njezinu kažiprstu mogao otpasti.

Gideon Chase, mrmlja on, pazeći da ne dotakne labav flaster. Zao mi je što kasnim. Promet.

Ona se sućutno smiješi. Uvijek je gužva. Hvala što ste tako brzo došli. Znam da vam mora biti teško. Otvara vrata svojom karticom. Hajdemo unutra. Naći ćemo tiho mjesto da porazgovaramo.

DEVIZES

Za arheologa poput Gideona Chasea položaji i prvi dojmovi od osobite su važnosti. Ploha sprženoga crvenog egipatskog pijeska ili tamnozeleno polje na engleskom selu mnogo govore o mogućim otkrićima u budućnosti. Jeftina drvena vrata bez prozora koja inspektorica Baker otvara i kroz koja ga vodi čine isto.

To je dosadna kutija, s podom od crnih tapisonskih ploča i otrcanim sivim zidovima. Jednako biste se dobrodošlo osjećali i u grobu. Jedina blistava stvar u sobi je inspektorica. Crvenkasto- smeđa kosa, lijepo odjevena u majicu od smeđeg džerseja i široke crne hlače. Gideon se spušta

na neudoban plastičan stolac i iz radoznalosti lagano gurne rub stola ispred sebe. Prikovan je za pod.

Megan Baker također je vješta kad je riječ o prvim dojmovima. S obrazovanjem u psihologiji i kriminalnom profiliranju, već procjenjuje muškarca tamne kose u stilu Hugh'a Granta. Ima smeđe oči, puna usta i dobre jagodične kosti. Njegovi nokti ne pokazuju tragove nikotina i podrezani su, a ne izgriženi. Bez vjenčanog prstena.

Mnogi ih oženjeni muškarci ne nose, ali muškarci jakih uvjerenja ih nose, a on zrači tradicionalizmom. On je sažet u njegovoj jakni od modre vune s kožnim našivcima na laktovima, odjevnim predmetom koji se nosi na sveučilištu, a ne među običnim svijetom. A ta jakna ne paše s pulloverom od crnog kašmira ili širokom zelenom košuljom. Svaka žena u njegovu životu rekla bi mu to.

Gura mu otvorenu omotnicu preko stola. Ovo je poruka koju je ostavio vaš otac. Gideon je gleda, ali se ne pomiče. Poprskana je tamnim mrljama.

Ona uvida što mu je privuklo pozornost. Zao mi je. Nije se činilo da bi bilo prikladno staviti je u drugu omotnicu.

Nije bilo prikladno.

Toliki je dio njegova odgoja bio o tome što je prikladno. I sve je to bila nedovoljna priprema za trenutak kad ti daju omotnicu poprskanu krvlju mrtvog oca.

Jeste li dobro?

Pomiče prstom pramen kose sa svog lica i baca pogled na nju. Dobro sam.

Oboje znaju da mu nije dobro.

Spušta pogled na omotnicu i njegovo ime koje ga gleda velikim krasopisnim slovima njegova oca.

Prvi mu je put u životu drago da je njegov otac ostao vjeran vlastitome ekscentričnom stilu i upotrijebio nalivpero umjesto kemijske olovke ili flomastera, kao što se činilo da rade svi drugi ljudi na svijetu.

Gideon se zatiče kako s toplinom misli na staroga i pita se nije li to tek prolazan trenutak, nije li jedna posljedica smrti da iznenada osjetiš poštovanje prema stvarima koje si običavao prezirati. Briše li smrt nekako ploču i sili te da misliš samo dobro o onima o kojima si mislio loše?

Dodiruje kutove omotnice. Malo je podiže, ali je ne okreće. Još ne.

Njegovo srce snažno lupa, kao što je običavalo lupati kad su se on i njegov otac prepirali. On osjeća staroga u pismu. Osjeća prisutnost kroz pergament. Preokreće

omotnicu i otvara je. Dok razmata pismo, osjeća zlovolju što ga je policija pročitala prije njega. Razumije zašto: trebali su ga pročitati. Ali nisu smjeli. Bilo je upućeno njemu. Bilo je privatno.

Najdraži Gideone!

Nadam se da je u smrti udaljenost među nama manja nego u životu.

Sad kad me nema, otkrit ćeš mnoge stvari o meni. Nisu sve dobre i nisu sve loše.

Jedna je stvar koju možda nećeš otkriti to koliko sam te volio. Svakog trenutka svog života volio sam te i bio ponosan na tebe.

Najdraži sine, oprost mi što sam te odgurnuo od sebe. Gledati te svaki dan bilo je kao da gledam tvoju majku. Ti imaš njezine oči. Njezin osmijeh. Njezinu blagost i nježnost. Voljeni, meni je bilo odviše bolno gledati je u svakome tvom dahu. Znam da je to sebično. Znam da nisam imao pravo kad sam te prognao u onu školu i kad se nisam obazirao na tvoje molbe da se vratiš kući, ali, molim te, vjeruj mi, bojao sam se da bih se slomio da sam drukčije postupio.

Moje blago, krasno dijete, tako sam ponosan na ono što si postao i postigao.

Ne uspoređuj nas. Ti se daleko bolji čovjek nego što sam ja ikad uspio biti, a nadam se da ćeš jednoga dana biti i mnogo bolji otac.

Možda se pitaš zašto sam sebi oduzeo život. Odgovor nije jednostavan. U životu praviš izbore. U smrti ti zbog njih vječno sude. Svi suci nisu dobri. Nadam se da ćeš mi dobro i blago presuditi.

Vjeruj mi, moja je smrt bila plemenita i ne tako besmislena i kukavička kako može izgledati. Možeš pokušati razumjeti o čemu govorim, a možeš i nimalo ne mariti i živjeti a da više i ne pomisliš na mene.

Nadam se da ćeš izabrati ovo drugo.

Moj će odvjetnik stupiti u vezu s tobom i uvidjet ćeš da je sve što sam nakupio sada tvoje. Učini s time što hoćeš, ali, molim te, ne budi previše darežljiv.

Gideone, dok si bio dijete, igrali smo se sjećaš li se? Ja bih smislio potrage za blagom, a ti bi pratio tragove koje sam ostavio. Također ti u smrti ostavljam tragove i odgovor na jednu zagonetku. Od svega je najveće blago voljeti i biti voljen svesrdno se nadam da ćeš ga naći.

Najbolje je da ne tražiš odgovore na druge zagonetke, ali shvaćam da bi to mogao željeti i, ako tako poželiš, onda to učini s mojim blagoslovom i mojim upozorenjem da budeš oprezan. Ne vjeruj nikome osim samome sebi.

Najdraži sine, ti si dijete ravnodnevnice. Gledaj dalje od sunca u suncostaju i usredotoči se na izlazak mladoga mjeseca.

Stvari za koje ćeš najprije pomisliti da su loše, pokazat će se dobrima. Stvari koje ćeš smatrati dobrima, bit će loše. Život je ravnoteža i prosuđivanje.

Oprosti mi što nisam bio uz tebe, što ti nisam rekao i pokazao da sam tebe i tvoju majku volio više od ičega u svome životu.

Tvoj ponizni, pokorni i odani otac,

Nathaniel

Previše je toga. Previše da odmah sve razumije.

On blago prelazi vršcima prstiju preko pisma. Osjeća riječi Najdraži Gideone. Pušta da se prsti obje ruke spuste na redak: Moje blago, krasno dijete, tako sam ponosan na ono što si postao... Napokon, gotovo kao da čita brajicu, prsti mu pronalaze riječi koje su ga najviše ganule: Oprosti mi što nisam bio uz tebe, što ti nisam rekao i pokazao da sam tebe i tvoju majku volio više od ičega u svom životu.

Suze mu naviru na oči. On osjeća, nemoguće, da otac pruža ruke prema njemu. Kao da su zatvorenik i posjetitelj odvojeni staklom pa primiču glave kako bi se oprostili, dodirujući se emocionalno, ali ne i tjelesno. Nevidljivo odvojeni životom i smrću. Pismo je postalo stakleni zid, način na koji je njegov otac odlučio reći zbogom.

Megan gleda i ne prekida ga, samo katkad svrne pogled na ručni sat kako bi prigušila sve jači osjećaj krivice zbog toga što je njezina bolesna četverogodišnjakinja čeka kod bake. Vidi da je Gideona pismo posve smoždilo.

Želite li malo ostati sami?

On ne odgovara. Tuga mu je ispunila glavu poput vate.

Ona pročišćuje grlo. Gospodine Chase, već je vrlo kasno. Možemo li se sutra sastati?

Vraća se iz obamrlosti. Sto?

Ona se s razumijevanjem smiješi. Sutra. Kima prema pismu. Ima nekih stvari za koje bismo vas htjeli pitati. A rekla bih i da ćete vi imati pitanja.

On ima mnogo pitanja koja sad počinju izbijati iz njega. Kako je moj otac umro? Izgleda shrvan od bola. Znam da ste rekli da se ustrijelio, ali što se točno dogodilo? Gdje je bio? U koje doba... Glas mu puca od navale osjećaja. Kada je to učinio?

Megan je spremna. Ustrijelio se malim ručnim revolverom. Ne može odoljeti a da ne doda pojedinosti. Webley Mark IV, pištolj iz Prvoga svjetskog rata.

Nisam znao ni da ima revolver.

Bio je registriran na njegovo ime. Nekoliko je puta njime pucao u mjesnoj streljani. Njegov se šok produbljuje.

Ona prelazi na težu stvar. Možete ga vidjeti, ako želite. Dobili smo službenu identifikaciju od njegove čistačice, žene koja

ga je našla, pa za to nema potrebe, ali ako želite, mogu to dogovoriti.

Nije siguran što da kaže. On nikako ne želi vidjeti ono što je ostalo od njegova oca nakon što si je prostrijelio glavu. Ali osjeća obvezu. Ne bi li bilo krivo da to ne učini? Ne očekuje li se to?

Inspektorica gura stolac prema natrag i ustaje. Ako nešto ne poduzme, žrtvin sin će je pustiti da ovdje sjedi do ponoći. Zao mi je, doista moramo završiti.

Oprostite. Znam da je kasno. On uzima pismo, presavija ga i umeće natrag u omotnicu poprskanu krvlju. Smijem li ga uzeti?

Da. Da, naravno.

On ga pažljivo stavlja u jaknu. Hvala. I hvala što ste ostali toliko kasno.

Nema problema. Megan vadi posjetnicu. Nazovite me ujutro. Tada se možemo dogovoriti za vrijeme.

On uzima posjetnicu i slijedi je iz sobe. Ona ga vodi kroz sigurnosno zabravljena vrata van u tamnu hladnoću noći i sada prazne ulice.

Dok se vrata zatvaraju iza njega, Gideon se osjeća obamrlo.

Otključava stari Audi i kao zamrznut sjedi na vozačkom sjedalu, a ključevi mu se tresu u ruci.

TOLLARD ROYAL, CRANBORNE CHASE, SALISBURY

Imanje se nalazi na posebno lijepoj, povijesnoj visoravni od krede koja se proteže preko Dorseta, Hampshirea i Wiltshirea nedaleko od veličanstvene palače koju su Guy Ritchie i Madonna nekada dijelili.

Gideon nikada prije nije bio ovdje i pokušaj da ga nade u mraku trajao je više od sata te se pokazao iscrpljujuće teškim. Da

je barem malo bolje razmislio i rezervirao sobu u hotelu ili zamolio policiju da nešto nade. Sada se suočava s time da nema gdje spavati, osim ako ne provali u kuću.

Plodovi sumnjiva truda njegova mrtvog roditelja dojmljivi su. Kuća je vrijedna deset milijuna funti, možda i više. Možda je posao njegova oca pljačkanje grobova, kako je Gideon to često bio nazivao bio jedan od razloga zbog kojih je sebi oduzeo život.

Gideon kroz visoka metalna vrata imanja vozi u mračan vrt, zloslutan kao groblje. Prilazni put vijuga gotovo kilometar prije nego što se ne omota oko središnjeg mramornog ukrasa s lijepom osvjetljenom fontanom koja ne radi. Prigušena vrtna svjeda bacaju žućkastu svjedost kroz lišće staroga drveća. On gasi motor i minutu sjedi gledajući staru kuću. Ona je školjka bez života.

Izlazi iz automobila i korača po popločanoj stazi oko istočnog krila. Iako nema ključeve, prosuđuje da nije vjerojatno kako će upasti u neprilike zbog provaljivanja u vlasništvo koje je upravo naslijedio.

Od njegovih se koraka uključuje još jedan niz sigurnosnih svjetiljki i on trepće od njihova jarkoga bljeska. U živici i travi uz kuću čuje se žustro kretanje lisice ili kunići, nagađa.

Kutija sa sigurnosnim uređajem na udaljenom zidu upada mu u oko. Vjerojatno nije uključen. Ako počinješ samoubojstvo, nećeš uključiti alarmni sustav. A kako je policija bila dovoljno površna da ne stavi lokot na vrata imanja, nije vjerojatno da su već telefonirali tvrtki da dobiju šifru alarmnog uređaja i postavili nekog čuvara. Viri kroz stakla starinske oranžerije naslonjene na kuću, ali se ne može prisiliti da provali. Malo dalje niz stazu gleda u sobu koja služi kao praonica rublja i skladište. Vrata su suvremena. Bilo bi manje skupo zamijeniti ih od bilo čega drugog što je dosad vidio.

Dobar udarac petom čizme trebao bi dostajati. Dobar udarac negdje oko brave. Pogleda malo bolje. Najbolje je malo pogledati prije nego što se počneš ritati. Čini se da je dovratnik već oštećen.

Gura vrata i ona se otvaraju.

K vragu. Gideon psuje policiju. Nezaključana kapija i sada oštećena vrata koja su trebala biti zaključana.

Zrak u kući je ustajao i suh. Je li policija tako ušla? Luđački udarac nogom i policajci su nahrupili u kuću poslije poziva histerične kućepaziteljice ? Pali svjetla i uviđa da njegova posljednja misao nije razumna. Čistačica koja je pronašla njegova oca najvjerojatnije je imala ključ. Policajci ne bi bili imali razloga razvaliti vrata.

Bit će da je netko provalio u kuću.

Ili još gore provalnik je sada u kući.

Musca nije ništa pronašao.

Prevrnuo je predvorje, pretražio svih osam spavaćih soba, nekoliko kupaonica i dvije primaće sobe i dosad nije pronašao ništa što bi za njega imalo vrijednost. Svakako, kuća staroga pretrpana je bajoslovno skupim stvarima. Bez sumnje bi običan provalnik nosio punu vreću ukradenih predmeta preko ramena i veselo zviždao dok bi hodao raskošnim prostorijama, ali Musca nije došao zbog luksuzne robe.

Knjige, dnevnici, spisi, fotografije, računalne datoteke i svaka vrsta snimaka na vrpici ono su što on lovi u jazbini lovca na blago.

Već je uništio knjižnicu. Skinuo je s polica, otvorio i protresao stotine i stotine starih knjiga. Sad odlazi u radnu sobu rekli su mu da se profesor ondje ubio.

Odlazi do prozora s dva krila i povlači debelu crvenu zavjesu preko njega. Obasjava ručnom svjetiljkom pisaći stol, pronalazi antiknu mjedenu svjetiljku i uključuje ju.

U blagoj svjetlosti njegove oči prvo vide okretni stolac od orahovine, zatim viktorijanski pisaći stol i velik tamnocrven zemljovid krvi koji se prostire preko žućkastobijele bugačice.

Zadrhti. Kao da se tama kuće obavija oko njega. Uzdiže se nad njim. Klik.

Musca se naglo okreće prema vratima. Samo prirodni zvukovi stare zgrade?

Krak.

Baca se prema prekidaču svjetiljke. Udaljava se od pisaćeg stola i odlazi natrag prema vratima. Naslanjajući se na zid, potiče srce da sporije kuca.

Sve je tiho.

Onda opet tiho škripanje drva.

Sad točno zna odakle zvuk dolazi. Stražnji je dio kuće pun starih drvenih podnih dasaka, od kojih su mnoge savijene i rasklimane, što je otkrio kad je ušao. S

ramena skida torbu s alatom i uranja rukom u nju. Prsti mu se svijaju oko male željezne poluge. Savršene da razvali krhka stražnja vrata ili lubanju.

Prolazi trenutak.

Onda još jedan.

I još jedan.

Počinje se pitati je li sam ili nije. Nije li netko ušao i primijetio ga. Možda čak pozvao policiju. Musca više ne može podnijeti čekanje. Prekopava po džepovima svojih hlača i pronalazi upaljač za cigarete. Ako ne može pronaći ništa inkriminirajuće, u najmanju se ruku može pobrinuti da nitko drugi također ništa ne pronađe.

Šulja se natrag do pisaćeg stola, oprezno otvara ladicu i pronalazi paket A4 papira za ispis. Savršeno. Raskida papirnati omotač i primiče plamen komadu zgužvanog papira sve dok se ne počne dimiti i prihvati vatru. Nosi zapaljen svežanj do zavjese, plamenovi bukne u tami, i primiče vatru dugoj tkanini sve dok se ne zapali. Zavjesa stvara bučan vatreni stup, pobjesnjeli narančast i crn mlaz. Musca se povlači dva koraka. Dimna se plima uzdiže oko njega.

Dok se okreće, vidi visoku priliku na ulazu u sobu.

Vidi se kratak bljesak svjetlosti, kao kad se prekidač iznenada uključi i isključi, a zatim nejasan obris iznenada zatvara vrata. Musca ispušta zapaljen papir i juri prema debelim vratima od mahagonija. Ključ u bravi dvaput se okreće.

Zarobljen je.

Gideon nije junak.

Prvi i posljednji put kad se s nekim pograbio, bilo je to u školi a ni onda to nije bila neka tučnjava. Glavni školski grubijan te godine nekoliko ga je puta udario u lice i Gideon je ostao krvava nosa i bez novaca za slatkiše.

Ondoda se jako popunio. Postao je veći i širi. Ono prvo bilo je zbog gena, a drugo zbog godina veslanja na Cambridgeu. Ali još od tog mučnog trenutka dobio je dobar instinkt za opasnost i razumijevanje da je brz mozak gotovo uvijek bolji od grubijanovih brzih šaka.

Gideon je već nazvao policiju. Sad što može tiše prolazi kroz kuću, samo kako bi bio siguran da nije učinio neku glupu pogrešku.

Vrata u radnu sobu otvorena su i svjetlost iz hodnika pokazuje velik ključ u bravi. Kad vidi kako netko pali zavjese, odluči zaključati vrata i drži ga ondje dok ne dođu policajci.

Ali sad razmišlja o tome.

Zatvorio je nekoga u zapaljenu sobu i, ako ga ne pusti na slobodu, taj će umrijeti. Pa što? Jedan dio njega to zaista pita. Pa što ako umre? Hoće li svijetu doista nedostajati pokvarenjak koji provaljuje u kuću mrtvog čovjeka i krade od njega i prije nego što je pokopan?

Gideon otvara vrata.

Zrak nahrupi unutra i plamenovi se razbuktavaju. On odstupa, podiže ruke do svog opaljenog lica. Kroz užaren narančast zid crna se prilika baca na njega. Baca ga o zid. Tijelo mu se zatrese

od udarca. Šaka udara njegovu lijevu jagodičnu kost. Koljeno se zabija među njegove noge. Savija se od boli. Prima udarac nogom ravno u lice.

Ispružen na podu, dok slabo diše i krv mu teče iz usta, posljednja stvar koju Gideon vidi prije nego što ga proguta vrtoglavica divovski je val plamena i dima koji se valja prema njemu.

Musca trči preko prostranih travnjaka iza kuće, a srce samo što mu ne iskoči iz prsa. Uz šištanje plamenova čuje sirenu sudeći po zvuku, samo jedan automobil. Već je kasno iza ponoći i on zna da policija neće doći u velikom broju. U najboljem su slučaju poslali taj jedan patrolni auto, u kojem je vjerojatno nekoliko policajaca. Ipak, bilo je mudro što je parkirao na putu daleko iza imanja. Travnjaci su uređeni i otvoreni pa uskoro može pobjeći od sjaja svjetiljaka. Problem je u tome što je tama gotovo potpuna pa ne može pronaći mjesto na zidu gdje se bio popeo mjesto koje će ga odvesti natrag do auta.

Posrće kroz guštik od debelih ružinih grana i gotovo se spotiče preko golemog krtičnjaka. Napokon pronalazi znak koji je upamtio: staklenik, čija je donja polovica izgrađena od opeke, a gornja od tvrdog drva i dvostrukog stakla. Broji trinaest koraka uza zid i dolazi do mjesta na kojem se mora popeti na njega.

Tu nailazi na problem.

Kad je ulazio na imanje, uspeo se na malo stablo s druge strane zida. Nije bilo teško spustiti se tri metra. Visok je gotovo dva metra i zato je mogao prebaciti torbu, objesiti se za prste i spustiti ostatak puta.

Sad se ne može vratiti.

Bez obzira na to koliko visoko skočio ili čak skočio iz zaleta, ne može se primaknuti vrhu zida. Musca odlaže torbu s alatom i očajnički traži nešto na što će stati. Stara kanta za gnoj, možda pijuk ili vile na koje bi se oslonio ili, ako bude doista imao sreće, ljestve.

Nema ničega.

Pogledom pretražuje tamne travnjake. Plamenovi sukllaju iz jedne strane kuće. Policajci imaju pune ruke posla. Smiruje se. Ima dovoljno vremena da ovo obavi bez pogreške.

Staklenik.

Trese vratima. Zaključana. Kroz prozor vidi drvene police pune biljaka. Jedna od njih bit će posve dobra. Juri natrag do svoje torbe i uvida da je polugu ostavio u radnoj sobi staroga. Nije važno. Gruba će sila dostajati.

Musca se odmiče korak i probija petom staklo i okvir od tvrdog drva. Trzajem otvara vrata i ulazi u staklenik.

Ima pravo, drveni su stolovi savršeni. Izvlači jedan iz zemlje u koju je utonuo, od čega se deseci zasađenih rajčica rasipaju po tlu dok ga vuče van. Opet gleda prema kući.

U tami kao da visi nešto što izgleda kao lopta svjetlosti koja skakuće. Svjetlost ručne svjetiljke. Policajac s ručnom svjetiljkom pregledava teren brzo se krećući prema njemu.

Musca je već ubio i spreman je u slučaju potrebe opet ubiti. Odmiče se nalijevo od svjetlosti i baca težak kamen u stranu staklenika.

Stoj, policija!

Smiješi se dok svjetlost ručne svjetiljke juri prema buci. Sekundu kasnije nalazi se iza snopa svjetlosti, a policajac se u nesvijesti ruši na zemlju.

Musca se vraća na stol za biljke i prislanja ga uz vrtni zid.

Dvadeset sekunda kasnije, više ga nema.

Megan sluša šumno i teško disanje svoje četverogodišnjakinje. Budi se svakih pola sata i prelazi rukom preko djetetove glave. Sammy gori. Osmi put te noći Megan moći flanelsku krpu i nježno je polaže na čelo svoje kćerke.

Njezin mobitel zvoni. To je tržne iz napetoga polusna pa ga dohvaća prije nego što zvonjava probudi Sammy.

Inspektorica Baker.

Inspektorice, ovo je Jack Bendey iz kontrolne sobe.

Pričekajte, šapće dok ustaje iz kreveta. Samo trenutak. Polako u tami odlazi do vrha stuba. U redu, govorite.

Upravo smo imali incident u Tollard Royalu, dežurni me policajac zamolio da vas nazovem.

To je malo izvan mog područja, Jack. Gleda prema hodniku. Njezina majka stoji, mršteći se, kraj vrata spavaće sobe.

Znam, gospodo. Bio je požar u jednoj od velikih kuća ondje. Također provala, prema izvještaju. Prestupnik je napao policajca dok je bježao s poprišta.

Zovete me zbog toga?

Odnijeli su jednog civila u bolnicu. Kod njega su našli vašu posjetnicu.

Megan se okreće od optužujućeg pogleda svoje majke. Zna li kako se zove? Kako je izgledao?

Nemam tjelesni opis, ali provjerili smo automobil koji je ondje parkiran, stari Audi A4. Registriran je na Gideonu Chasea iz Cambridgea.

Misli da zna odgovor, ali ipak pita. Tko je vlasnik kuće?

Bentley pronalazi informaciju na svom računalu. Imanje je vlasništvo nekog Nathaniela Chasea. Na biračkom popisu naveden je kao jedini stanar.

On je to bio. Čovjek kojeg ste odnijeli u bolnicu njegov je sin. Vidjela sam ga prije nekoliko sati. Dovezao se ovamo jer sam ga morala nazvati i reći mu da je njegov otac bio umro.

Jadnik. Loša noć za njega, ha? Bentley shvaća. Je li to onaj profesor koji se ustrijelio?

Upravo on.

Bilo kako bilo, došla su dvojica policajaca, Robin Featherby i Alan Jones. Obraduju ozljede na Jonesovu vratu, a Featherby me zamolio da vas nazovem i obavijestim. Rekao je da se ispričam što vas kasno zovem, ali mislio je kako je bolje da vam to kaže sada nego da sutra vičete na njega.

Imao je pravo. Hvala, Jack. Laku noć.

Isključuje telefon upravo kad njezina majka tiho ulazi u spavaću sobu provjeriti kako je Sammy. One će se posvađati. Jednostavno zna da hoće. Umjesto da dođe do toga, silazi niz stube kako bi skuhalo šalicu čaja.

Dok voda u kotliću vrije, Megan se prisjeća svoga kratkog susreta s Gideonom i čudnovato uznemirujućeg pisma njegova oca. Ovaj slučaj u Tollard Royalu ne može biti samo neuspjela provala.

Ni u kom slučaju.

UTORAK, 15. LIPNJA SALISBURY

Kad je Gideon otvorio oči, bilo je jutro pa je pomislio da se kod kuće nalazi u vlastitom krevetu. U trenu uviđa koliko griješi. U bolnici je. Bilo je vatre i provale u kući njegova mrtvog oca pa su liječnici Okružne bolnice ustrajali da ostane preko noći, radi promatranja.

Pokušava sjesti kad se pojavljuje majčinska spodoba medicinske sestre Suzie Willoughby. Dakle, budni ste. Kako se osjećate?

On dodiruje svoju glavu, koja sad boli u znak pobune. Bolno.

Ona podiže grafikon s donje strane kreveta, gleda ga i Gideo- na proučava pogledom. Imate oteklinu na glavi, raskoljenu usnu i gadnu porezotinu na lijevom obrazu, ali rendgen pokazuje da ništa nije slomljeno.

Trebao bih biti zahvalan za male stvari.

Tako nekako. Ona gleda njegovo naručeno lice. Lice je manje crveno nego što je bilo, ali možda bismo trebali staviti nekoliko šavova.

Bit će u redu, ja se brzo oporavljam.

Ona vidi da ne bi volio šavove. Oni ne bole. Ne kao nekad. Jeste li u posljednje vrijeme dobili injekciju protiv tetanusa?

Ne otkad sam bio dijete.

Onda ćemo vam dati jednu i samo analizirati krv zbog infekcije, za svaki slučaj.

Kako je vaše grlo?

Osjeća se kao da je opet u internatu, a sestra ga pregledava da ustanovi ne pokušava li izbjeći nastavu. Malo je hrapavo, ali dobro mi je. Zapravo, mislim da sam spreman ići kući, ako je to u redu.

Ona na njega baca pogled koji kaže da nije. Liječnik će doći za dvadesetak minuta. On će vas pregledati i, ako sve bude u redu, onda ćemo vas otpustiti. Ravna tanke pokrivače. Dat ću vam nešto za glavobolju i malo vode za grlo. Pijte mnogo vode. Isperite tjelesni sustav. Požar u kojem ste se našli stvorio je mnogo dima koji vam je ušao u pluća. Vjerojatno ćete nekoliko dana imati vrlo bolno i hrapavo grlo. On zahvalno kima glavom. Hvala.

Dok ona gega iz sobe, razmišlja o onome što je rekla. Požar. Sada se svega sjeća: uljez u radnoj sobi njegova oca, plamteće zavjese, borba u hodniku.

Sestra se vraća s plastičnom čašom punom vode i dvjema kutijicama pilula. Jeste li alergični na paracetamol ili ibuprofen? Ne.

Iz kutijice istrese dvije pilule paracetamola. Uzmite ove i, ako ne budu imale učinka, doktor će vam dati nešto jače.

Mora popiti svu vodu kako bi ih progutao. Vicky njegova bivša djevojka mogla je progutati pilule, bilo koje vrste, a da ne uzme čak ni gutljaj vode, ali on mora sasuti pola Temze niz grlo kako bi progutao samo jednu. Čudno da danas misli na nju. Bit će da je to od udarca u glavu. Prekinuli su vezu prije više od godine dana. Kraljica se Vic vratila u Edinburgh nakon što je završila doktorat, kao što je uvijek prijetila, a rastanak ih je oboje naveo da uvide kako je pravo vrijeme da stvari privedu kraju. Šteta, misli Gideon, ima trenutaka kad mu još uvijek nedostaje. Kao sada.

Sestra Willoughby ne odlazi.

Mislite li da možete primiti posjetitelje? Zvuči gotovo kao da se ispričava.

Gideon nije siguran što da odgovori. Kakve posjetitelje?

Policija. Jedna inspektorica upravo je stigla na recepciju. U njezinim očima svjetluca nagovještaj nestašluka. Ne morate je primiti osjećate li da ne možete. Mogu je odbiti.

U redu je. Neka dođe. Hvala. Njegova glava boli u znak prosvjeda. Megan Baker nikako nije društvo koje baš sada želi.

Unutarnji se Krug okuplja u jednoj od vanjskih odaja Svetišta. Prsten od najčišćih svijeća od pčelinjeg voska visokih do struka baca produhovljeni sjaj na sudionike hitnoga sastanka koji je sazvaio Čuvar.

Musca stoji u sredini, a sramota kao mlinski kamen visi s njegova vrata.

Nisi uspio. Dracov se glas odbija od kamenih zidova. Iznevjerio si svoju braću, iznevjerio našu Vještinu i doveo u opasnost sve za što se zalažemo.

Musca zna da se ne smije suprotstaviti.

Dracov glas postaje okrutan. Zbog svih nas, daj nam popis >darova< koje si ostavio policiji.

Musca bezizražajno recitira. Torba s alatom. U njoj su bili poluga, odvijač, čekić, ljepljiva vrpca, škare za žicu...

Dračo prekida: I dovoljno DNK da te osudi za provalu, palež i možda pokušaj ubojstva.

Ne mogu mi ići u trag po njoj.

Još ne.

Ja nemam policijski dosje, buni se Musca. Moji otisci prstiju ili zapis gena nisu ni u jednoj datoteci.

Dračo ga pljusne po licu. Ne domeći drskost nesposobnosti. Lskaži mi poštovanje koje zaslužujem kao Čuvar unutarnjeg kruga.

Musca stavlja ruku na obraz koji peče. Ispričavam se.

Dračo gleda preko zamračene sobe. Grus, možemo li postići da ovaj dokazni materijal nestane?

Da se izgubi?

Dračo kima glavom.

Još ne. Tu je još i malenkost s policajcem kojeg je napao. Ali kasnije, da. Siguran sam da se to može obaviti.

Dobro. On se okreće prema Musci. Je li itko vidio tvoje lice?

Policajac ne, bio je mrak kao u rogu. Ali sin da. Siguran sam da me vidio.

Dračo baca pitanje preko odaje: Znamo li kako je, gdje je?

Najmanji od njih, crvenokos brat poznat kao Fornax, odgovara. U bolnici je u Salisburyju, zadržali su ga preko noći, bez ozbiljnih ozljeda. Sutra će ga otpustiti, možda još danas.

Grus progovara mirnim i zrelim glasom. Promatrači će pripaziti na njega dok bude odlazio.

Dobro. Dračo ima još jedno pitanje za Muscu. Da budemo jasni, nisi našao ništa unutar kuće što bi moglo upozoriti svijet na nas?

Ništa. Pretražio sam sve sobe. Na prvom katu i u prizemlju. Bilo je na stotine, možda tisuće knjiga, ali nikakvih zapisa, nikakve dokumentacije i nikakvih pisama koji su na bilo kakav način spomenuli Svete ili našu Vještinu.

Grus opet govori. Možda je ostao odan do kraja.

Dračo ne misli tako. Znamo da si osjećao odanost prema našem izgubljenom bratu, ali ona je neprimjerena. Njegovo samoubojstvo više je nego nepodobno; ono je sebično i moglo bi biti katastrofalno. Znao je što je planirano i što se očekivalo od njega.

Čuvar se opet obrati Musci. Posve si siguran da nije bilo ničega u toj kući što bi se odnosilo na nas i našu Vještinu?

Ako je i bilo, sada ga nema. Siguran sam da je vatra uništila sve što je bilo u radnoj sobi.

Dracov gnjev i zabrinutost se stišavaju. Možda je pogreška sa zaboravljenom torbom cijena koja je morala biti plaćena za pročišćujuću vatru koja štiti tajnovitost Vještine. Ali ostaje veći problem. Nathaniel Chase imao je igrati važnu ulogu u sudbini Vještine. Ključni položaj u drugoj fazi obreda.

Sad kad ga nema, ta uloga mora biti popunjena.

I to brzo.

Megan Baker gladi suknju srednje dužine svoga ugljenosivog kostima i sjeda na tvrd stolac kraj Gideonova kreveta. Sto vam se, zaboga, dogodilo?

Bojim se da se malo toga sjećam.

Ona baca pogled na medicinsku sestru koja je sada kraj nje. Postoji li neko mjesto privatnije od ovoga? Mjesto gdje on i ja možemo razgovarati?

Sestra na trenutak razmišlja. Dolje niz hodnik soba je za preglede. Pokazuje prstom. Upotrijebite nju. Preokrenite znak na vratima da vam ne smetaju.

Megan opet gleda Gideona. Možete li hodati?

Svakako. Dobro mi je. On polako pomiče noge iz kreveta, pazeći da pidžama koja mu loše stoji ne otkrije više nego što je prihvatljivo. Oprostite na mom izgledu.

Pokazuje prugast i izbljedio flanel koji završava visoko iznad njegovih skočnih zglobova.

Odlaze u sobu i medicinska ih sestra ostavlja.

Megan okreće znak na Zauzeto, zatvara vrata i dovlači dva stolca, od kojih je jedan bio iza pisaćeg stola. I tako, što se dogodilo nakon što ste otišli iz policijske postaje?

On se osjeća glupo. Zapravo nisam bio dobro razmislio. Nakon što sam vas ostavio, shvatio sam da nemam gdje odsjesti.

Činilo mi se dobrom zamišlju da odem u kuću svog oca i ondje prespavam.

Pretpostavljam da sam duboko u sebi osjećao da me ona vuče k sebi.

To je posve prirodno.

Možda. U svakom slučaju, stražnja su vrata bila provaljena i zato sam nazvao policiju te otišao pogledati uokolo.

Ona prebacuje nogu preko noge. Trebali ste čekati dok ne stigne policijski automobil. Zar vam nisu rekli da pričekate?

On se ne može sjetiti jesu li mu to rekli, ali ne želi nikoga dovesti u nepriliku.

Rekao bih da jesu. Samo sam htio pogledati unutra i biti siguran da nisam podigao lažnu uzbunu.

Sto očitno niste.

Ne. Nisam. Vidio sam čovjeka u radnoj sobi mog oca. On ju je zapalio.

Kako? Sto je točno radio?

Slika je jasna u arheologovoj glavi. Jedna je njegova ruka lijeva bila puna papira i on ih je palio upaljačem, jednim od onih jeftinih malenih upaljača.

Onih na bacanje. Marke BIČ?

Nešto slično. Zapalio je papire, onda zavjese i krenuo je učiniti isto s pisaćem stolom mog oca.

Kad ste se suočili s njim?

Ne, ne baš tako. Najprije sam samo zatvorio vrata i zaključao ga u radnu sobu.

Onda sam uvidio da ga moram pustiti, jer bi u suprotnome vjerojatno poginuo.

Neki bi ljudi možda došli u iskušenje da ga ondje ostave.

Kao ja.

Dobro da niste. Da jeste, ovog bih vas jutra optužila za zločin.

Znam.

Ona ga proučava. On je akademik, a ne borac. Jedan od onih muškaraca koji izgledaju dovoljno visoki i dovoljno jaki da se pobrinu za sebe, ali to očitno nikad nije naučio.

I tako ste otvorili vrata i on se odmah bacio na vas?

Otprilike. Odgurnuo me i ja sam ga zgrabio oko struka, kao u ragbiju. Samo ga nisam oborio pa me počeo udarati šakama i nogama.

Ona gleda masnicu, koja je neobična. Jako vam je razrezao obraz. Sudeći po ozljedi, rekla bih da je na desnoj ruci nosio neki nakit, možda pečatni prsten. Nisam to primijetio. Samo bol.

Nikakvo čudo. Ona podigne torbicu s poda. Bih li mogla fotografirati ozljedu, rubovi su doista čisti?

Zašto ne.

Gura poklopac sićušnog Cyber-shota koji nosi sa sobom, a zatim ga gotovo zasljepljuje bljeskom. Zao mi je, kaže mu iza aparata, samo još jedna.

Još jedan bljesak i ona zatvara aparat. Možda ćemo dati da forenzičar to pogleda. Ubacuje aparat natrag u torbicu. Uхватimo li tipa koji vas je porezao tim prstenom, trebao bi doći na sud zbog napada, provale i paleža. Lijepa trojka, za to bi mogao zaraditi dug boravak u zatvoru.

Mogao?

Bojim se da je tako. Engleski će sudski sustav saslušati sve srcepateljne priče o tome kako je mokrio u krevet dok je bio dijete jer je njegov otac bio alkoholičar i slično. Oni to zovu olakotnim okolnostima. Jeste li ga dobro pogledali?

Na Gideonovu se licu vidi razočaranje. Ne, bojim se da nisam. Sve se to dogodilo tako brzo i bilo je zbilja mračno.

Megan je diplomirala psihologiju i provela dvije godine radeći kao pomoćnica jednog od vrhunskih policijskih psihologa u Velikoj Britaniji. Prepoznaje laž prije nego što ona siđe s nečijih usta. Mršti se i pokušava izgledati zbunjena. Ne mogu to posve shvatiti. Vi ste očito primijetili upaljač u njegovoj ruci BIC. Ali niste vidjeli njegovo lice.

Gideonu je neugodno. Ne znam. Rekao bih da je moje oči privukao plamen.

To mogu razumjeti. Ali usprkos svjetlosti vatre od papira u njegovoj ruci i od plamtećih zavjesa vi niste vidjeli ni toliko da nam date približan opis?

On sliježe ramenima. Zao mi je.

Gospodine Chase, ja vam želim pomoći. Ali morate imati povjerenja u mene.

On izgleda iznenađen. Imam povjerenja. Zašto ne bih imao?

Ona se ne obazire na pitanje. Jeste li sigurni da nam ne možete reći ništa o tom muškarcu? Njegovu visinu? Težinu? Odjeću? Bilo što?

On osjeća njezine prodorne oči, ali šuti. Ima fotografiju tog muškarca, koju je snimio mobitelom, neposredno prije nego što je zatvorio vrata. Provalnik je morao biti ondje u vezi s tajnama njegova oca i on ih namjerava otkriti mnogo prije policije.

Megan još čeka odgovor.

On odmahuje glavom. Zao mi je. Doista vam ne mogu pomoći.

Ona mu upućuje osmijeh tako blistav da se on gotovo tržne. Pomoći ćete, kaže s ledenom hladnoćom. Vjerujte mi, pomoći ćete.

STONEHENGE

Štititi dragocjeno kamenje većinom znači sprječavati ljude da se penju na njih ili ih oštećuju. U tu je svrhu organizacija Englesko nasljeđe podigla ograde i prometne prepreke te razapela konopce pa ulaz u spomenik ograđen konopcima dopušta samo tijekom posebnih zgoda ili uz pismeno dopuštenje.

Organizacija koju financira vlada dobro obavlja posao, ali ne zna koliko su neki od unajmljenog zaštitarskog osoblja odani svojoj službi. Osobe poput Seana Grabb odani su pripadnici Sljedbenika

Svetih. Oni dragocjeno mjesto čuvaju i poslije završetka njihovih plaćenih smjena. Tridesetpetogodišnji Grabb jedan je od onih gojaznijih tipova zasukanih rukava koji uvijek dobro radi i nikad mu ne nedostaje dobra riječ za podređene. On je na čelu skupine Promatrača koji Stonehenge drže pod stalnim nadzorom. Tri stotine i šezdeset stupnjeva. Dvadeset četiri sata na dan. Sedam dana na tjedan. Tri stotine i šezdeset pet dana u godini.

On i njegovi Promatrači nikad ne prestaju gledati. Dio toga obavlja se otvoreno tijekom smjena koje plaća Englesko nasljeđe, a drugi tajnim, sićušnim daljinskim kamerama strateški postavljenim po okolici.

Grabb je Promatrač već deset godina. Među njima poznaju ga kao Serpensa, čovjeka koji slijedi duboke stope svog oca, djeda i svakog drugog poznatog muškarca u očevoj liniji. Danas je s njim dvadesetpetogodišnji Lee Johns, razmjerno nov novak, koji tek ima biti službeno prihvaćen u svete postrojbe

Vještine. Visok je i mršav s prištavom, loše uhranjenom kožom i, kad ne nosi uniformu, živi u neopranim trapericama i majicama sa slikama rock skupina. Nije odviše bistar i prebrodio je kojekakve teškoće, uključujući droge i beskućništvo. Kad je bio u ranim dvadesetim godinama, društvo ga je otpisalo kao ekohipijevskog buntovnika. Neko je vrijeme tražio utjehu družeći se s drugim buntovnicima i podbadačima. Nikad se nije posve uklopio u to društvo. Njegov je život počeo imati značenje tek kad je na putu u Glastonbury, gdje se bio nadao nabaviti nešto jeftine droge i možda zaraditi nešto novaca pomalo trgujući njome, dolutao u Stonehenge. Ali nikad nije stigao na glazbeno okupljanje. Suncostaj ga se tako dojmio da se čak nije mogao udaljiti od kruga. Ostao je, pomažući čišćenju mjesta i dragovoljno se nudeći za bilo kakav posao u vezi s čarobnim kamenjem.

Sad već gotovo tri godine radi sa Seanom i njihov je odnos pomalo poput onoga majstora i naučnika. Sean je njegov zaštitnik i izljevna mudrost isto toliko redovito kao i gusti smeđi čaj iz svoje pouzdane termosice. Tijekom svake smjene postavlja pitanja svom šticićniku, trudeći se zajamčiti da ovaj bude sposoban da ga prime u zatvoreni krug Sljedbenika.

Prvo pitanje. Grabb gleda svog učenika kako bi mu privukao pozornost. Sto je kamenje i što ono znači za nas u Vještini?

Johns se široko smiješi lako pitanje. Kamenje su naši Sveti. Oni su izvor sve naše zemaljske energije. Oni su naši zaštitnici, naši čuvari i naša životna sila.

Grabb kao nagradu toči čaj u Leejev lončić obrubljen smeđim rubom. Dobro. A zašto nam Sveti daju takve blagoslove?

Johns dlanovima obuhvaća tamni eliksir dok stoje kraj prometne prepreke na parkiralištu. Mi smo Sljedbenici Svetih, potomci onih koji su ovdje postavili veliko kamenje prije nekoliko tisuća godina. Kost i krv naših predaka hrane Svete u njihovim počivalištima, baš kao što će ih jedan dan naši ostaci slijediti i dovršiti krug.

Para se uzdiže s vrha šalice Grabbove čelične termosice. Otpi- ja gutljaj vrućeg čaja i pita: A kako nas Sveti blagoslivljaju?

Svojom duhovnom energijom. Oni je kroz kamenje prenose nama, a njihov nas blagoslov štiti od strašnih bolesti i poniženja siromaštva.

Grabb je zadovoljan. Njegov učenik uči svoj katekizam i to može biti samo dobro za Grabbu. Toči još čaja u Leejev lončić. A što Sveti očekuju zauzvrat?

Poštovanje. Lee iskreno izgovara tu riječ. Mi ih moramo prepoznati, poštovati ih, vjerovati u njih i njihovu pouku slijediti kroz postavljenog proroka, Gospodara Kruga.

Tako je, Lee. Sjeti se onih koji bi htjeli ukrasti naše nasljeđe. Sjeti se katolika i njihovih zapovijedi uklesanih u kamen, koje je navodno dao Bog. Oni su izmislili tu priču dvije tisuće godina nakon što su smo ovdje u Engleskoj počeli štovati Svete. Lee kima glavom. On razumije. Ne smije dopustiti da ga skrenu s puta ili zavedu druge religije, lažni vjerski sustavi koji imaju velike blistave palače radi obožavanja, koji svaki tjedan od kongregacije skupljaju novac i utemeljuju vlastite banke i države. Sean,

počinje on, žudeći za smirenjem, znam da ti možeš pratiti svoju lozu sve do velikih koji su nosili plavo kamenje i pješčenjake. Razumijem zašto te to čini vrijednim blagoslova i zaštite Svetih, ali što je s ljudima kao što sam ja? Mi ne dolazimo odavde.

Grabb prepoznaje nedostatak samopouzdanja; s Leejem se to redovito događa. Svi smo mi odavde, prijatelju. Prije pet tisuća godina stanovništvo Britanije bilo je nezatno. U to doba ti i ja vjerojatno smo bili braća, u najgorem slučaju bratići. Johnsu se ta ideja sviđa. I ona je razumna. Čak i kršćani vjeruju u Adama i Evu te kako je iz jednoga spolnog odnosa nastao cijeli ljudski rod. Ili nešto slično, ne može se prisjetiti. Braća on i Sean.

Doista dobro učiš, Lee. Grabb stavlja široku ruku oko dječakovih koščatih ramena i pokazuje mu koliko je ponosan.

Ali, u stvarnosti je zabrinut zabrinut zbog toga kako će se njegov štićenik suočiti s užasima izazova koji ga čeka.

Nakon injekcije protiv tetanusa i onoga što je smatrao posve nepo-trebnim davanjem uzorka krvi, Gideon je kasno popodne otpušten iz bolnice. Jedina je dobra stvar to da mu je inspektorica mogla nabaviti ključeve očeve kuće, koje su mu biciklom donijeli prije odlaska iz bolnice.

Približujući se taksijem velikoj kući, vidi da je šteta poprilična. Vatrogasna su kola preoralala travnjake, a jedna je strana zgrade nagr-đena tragovima dima. Prozori su razbijeni i prekriveni daskama, opeke su popucale.

U ovom trenutku nije mu stalo. Za njega je kuća još uvijek tek hrpa opeka i žbuke. Nešto osjeća tek kad prolazi kroz golema prednja vrata.

Kad mu je umrla majka, Gideon je bio shrvan. Od samopouzdanog i razigranog djeteta koje je imalo povjerenja u svijet i svoje mjesto u njemu, postao je uznemirujuće povučen i oprezan prema

ljudima. Smrt njegova oca uzrokuje novu promjenu. On ne zna kakva je, ali je osjeća. U njemu je promjenjiva mješavina gnjeva, frustracije, ogorčenja i osjećaja nepravde. Uzburkana mješavina sastojaka za koju zna da će zauvijek promijeniti DNK njegova karaktera.

Luta velikom praznom kućom i osjeća se posve sam. Nema braće ni sestara, nema djedova ni baka. Nema djece. On je kraj obitelji Chase. Ono što učini s ostatkom svog života odredit će ne samo ono što svijet bude mislio o njemu nego i o cijelom nizu Chaseovih.

Odlazi jaknu u hodniku. Penje se velikim stubištem do dugačkog otvorenog odmorišta na prvome katu i traži mjesto gdje bi se mogao oprati i odmoriti. Kuća očito nije opremljena za život četiri stotine godina pošto je bila sagrađena. Grijanje velikih odaja s njihovim visokim stropovima mora stajati pravo bogatstvo. Nije čudo da je njegov otac izgleda stanovao samo u nekoliko soba. Prozori propuštaju i treba ih zamijeniti. Većina zidova ljušti se od vlage. Podovi škripe gore od dasaka starog jedrenjaka u oluji, a moralo je proteći barem pedeset godina otkad je mjesto valjano oličeno.

Spavaća soba njegova oca najmanja je i izaziva u njemu najčudniji osjećaj. Puna je praznine. Starčeve su stvari posvuda, ali postale su neosobne, kao da ih je pogodilo neko zračenje koje je izbrisalo svaki njegov trag.

Hrpa knjiga uzdiže se kraj kreveta. Kraj njih je bijeli lončić, u njemu je još nešto čaja, na površini pluta plijesan. Nagađa da je to bio posljednji čaj koji je njegov otac kušao ujutro ili kasno u noći.

Pokrivač je povučen na jednu stranu visokoga drvenog bračnog kreveta. Uleknuće na starom madracu, siva plahta i zgužvan pernat jastuk pokazuju gdje je Nathaniel spavao. Druga je strana kreveta netaknuta. Gideon osjeća da se mršti. Uza svu Nathanie-lovu legendarnu nadarenost i neporecivo bogatstvo, njegov je otac živio kao uljez u kući i umro osamljen.

Posljednji put gleda malu spavaću sobu i primjećuje ostatke stare žice za zvono nad vratima, ostatak iz vremena kad su dadilja ili komornik ovdje spavali, čekajući da ih pozove gospodar kuće. To ga podsjeća na moker vikend u njegovu djetinjstvu kad je posjetio kuću pod zaštitom države i jedinu zanimljivu primjedbu turističkog vodiča: kuća je bila, rekao je, premrežena tajnim prolazima kako bi služinčad mogla brzo i neprimjetno prolaziti među katovima.

Gideon se pita nije li i kuća njegova oca takva. Izlazi u hodnik, podižući vrdog prašine. Razmišlja ne nalazi li se još jedna soba iza sićušne Nathanielove spavaće sobe.

Nema je.

Odmorište se pruža do dvokrilnog prozora okrenutog na vrt. Prilazi mu i desno na tapetama vidi čudnu crtu. Kucka po zidu. Zvuči kao gipsana ploča. Kucka metar ulijevo i zatim metar udesno.

Kamen.

Opet kuca po gipsu. Posvuda po ploči i oko nje. Površina je gipsane ploče dovoljno velika da bude vrata. Nema vidljive kvake ili šarki, ali siguran je da su to vrata. Spušta se na koljena i kopa, baš kao u arheološkom rovu. Prsti mu pronalaze rub gdje podna letvica dotiče pod odmorišta. Pokušava je povući kako bi otvorio vrata, ali čvrsto je zaglavljena. Iz frustracije pokušava gurati, a ne vući.

Vrata se naglo otvaraju, rigajući dah ustajalog zraka.

Gideon se diže na noge. Komadić tame urezan je u zid. Poseže unutra i nalazi prekidač svjeda. Zaprepašten je onime što vidi: uska soba nalik na vrlo dugačak ormar. Jedan je zid od poda do stropa ispunjen knjigama. Na drugom su stare VHS kasete i pokoji DVD. Na najdaljem je zidu stari plazma televizor, iz doba prije HD-a. Mozak mu počinje užurbano raditi. Zašto je otac imao tajnu sobu? Sto je na vrpčama i zašto su na tom mjestu? Zašto su deseci knjiga ovdje, a nisu izložene dolje?

Zašto je njegov otac to tako odlučno skrivao?

DRUGI DIO

SRIJEDA, 16. LIPNJA SOHO, LONDON

Jake Timberland ima trideset jednu godinu, ali kaže svakome tko to ne zna da ima dvadeset sedam. Kad je netko star trideset ili više godina, u tome ima nečega za što on jednostavno nije spreman. U krugu Jakeovih prijatelja starost je kao velika rodendanska značka pričvršćena na tvoja prsa kad si mališan, oglašujući: MENI JE PET GODINA. Na trideseti rodendan znak bi zapravo mogao reći: JA SAM papuča. Sag. Pas. Obitelj. Volvo. JA SAM DOSADAN.

A naš Jake nipošto nije dosadan. Osobito u noći kad je uzeo više droge nego Pete Doherty i Amy Winehouse zajedno.

On nije bogat. Ali njegov otac jest. Superbogat bankar. Vrste koja seže tako daleko u prošlost na obiteljskom stablu da je ta prokleta stvar morala biti izdanak u Edenskom vrtu kad je Adam još puzao naokolo. Jednog će se dana Jake dočepati svega toga, ali se do tada mora zadovoljiti stanom vrijednim pet milijuna funti u londonskoj četvrti Marylebone i džeparcem koji je taman dovoljno velik da vozi auto marke Aston, plaća račune svojega kluba, katkad nešto uloži i pokoje se noći provodi.

Jake je jedini sin i nasljednik lorda Josepha Timberlanda i paparazzi su ga fotografirali u društvu s nekim od najvrućih moda-
la visokog društva, djevojaka s treće stranice i nezakonitih kćerki postarijih rock zvijezda. Svakako, pomaže da je tvoj najbolji prijatelj fotograf za časopis Heat, ali, napokon, čemu služe prijatelji?

Ove je noći odjeven za osvajanje. Modro odijelo od svjetlucave svile i pamuka s jednobojnom tamnomodrom košuljom i novim talijanskim crnim kožnatim cipelama. Već je stavio na nišan doista vruću mačku. Gipko stvorenje koje je dolepršalo u odjel za važne osobe u klubu Chinawhite i ponaša se kao da je klub njezino vlasništvo. Njezini savršeni zubi kažu da je Amerikanka mnogo prije nego što čuješ kako se smije i preglasno govori svojoj pratnji. Visoke jagodične kosti, tople smeđe oči, pomno nakovrčana duga tamna kosa i divne noge koje se pružaju iz retro dashiki mini suknje zelene, jarkoružičaste i koraljne boje. Izgleda kao hipi filmska zvijezda.

Samo od pogleda na nju osjeća da mu krv navire u glavu.

A tada ona pogleda prema njemu.

Oh, čovječe. Jake misli da će eksplodirati kao izvor nafte. Leprša preko poda, privučen njezinom sirovom seksualnom privlačnošću. Gipka je djevojka okružena brojnim zgodnim mladim ljudima, mladićima i djevojkama, ali čini se da vidi samo njega.

Hej, prijane. Stanite malo.

Glas i velika crna ruka na njegovim prsima ne dolaze niotkuda.

Oprostite. Jake prezrivo zirka na velike prste raširene kao krokodilove ralje pokraj njegova slabašnog bijelog vrata. Smijem li?

Uljudnim i savršenim engleskim jezikom govori u lice muškarca tako velikog da ne može vidjeti preko njegovih ramena. Gospodine, morate malo odstupiti. Ona dama ima zabavu i stranci nisu pozvani.

Jake se živčano smije. Zabava bez stranaca? Samo dajte da se predstavim mladoj dami, ja sam...

Krokodil grize. Prsti nalik na ralje hvataju Jakeovo grlo i prisiljavaju ga da bez daha otkorača unatrag do sjedišta u dalekom kutu odjela za važne osobe.

Dok se bori za dah, stariji muškarac kratke sijede kose čuči i gleda duboko u Jakeove oči. Sinko, žao mi je što smo to morali učiniti. Sada ćemo naručiti i platiti bocu bilo čega što želite i vi ćete ostati ovdje i piti. U redu?

Ovo je moj klub, buni se Jake hrapavim glasom. On iznenađuje sam sebe time što ustaje. Ali pošto se osovio na noge, zapravo ne zna što da učini. Muškarac krokodil i druga životinja u crnom odijelu preprečuju mu put. Trebao bi ljestve da se popne preko njih.

Iza planina njihovih mišića njegovo oko opet hvata pogled lijepe mlade Amerikanke. Ona nešto mrmlja plavuši kraj sebe i, na Jakeovo zaprepaštenje, krene prema njemu.

Nema pogreške u njezinoj nakani. Oči joj ne gube kontakt s njegovima. Tko god bila, dolazi kako bi razgovarala s njim.

Planine se prijeteći kreću prema njemu, ali nije mu stalo. Kaže se da ljubav boli. Jake pomišlja da će za koji čas otkriti koliko.

Gideonov mobitel cvrkuće u prizemlju kao ptica koja se našla u dimnjaku.

Zna da neće stići do njega prije nego što se mobitel prebaci na glasovnu poštu, ali ipak žuri iz skrivene sobe svojeg oca i pokušava.

Kasni samo nekoliko sekundi.

Glasovna se pošta uključuje dok pretražuje radne površine kako bi pronašao kemijsku olovku i papir. Pokraj hladnjaka nalazi notes s perforiranim stranicama. Na prvoj je stranici napisan popis za kupnju sir, keksi, voće, čokolada posljednja večera koju njegov otac nikad nije pojeo.

Provjerava broj telefona propuštenog poziva i, ne prepoznajući ga, pritišće uzvratni poziv.

Glas na drugom kraju je ženski. Detektivski odjel. Inspektorica Baker.

Njegove se nade gase. Ovo je Gideon Chase, upravo ste nazvali moj mobitel.

Gospodine Chase, hvala vam što ste me nazvali. Nazvala sam da ugovorimo vrijeme kad ćete vidjeti tijelo svojeg oca.

Riječi ga omamljuju. Bojao se toga. Ona ga je čak bila upitala za to. Ali sada kad je do toga došlo, osjeća se posve nespremnim. U redu. Hvala.

Pogrebnička je tvrtka Abrahams i Cunningham u Ulici Bleke u Shaftesburyju. Znate li gdje je to?

Ne, ne živim ovdje, uopće ne znam ovaj kraj.

No, lako ju je naći. S desne strane, nedaleko od kružnog toka kod Ivy Crossa.

Predložili su sutra u 10 ujutro. Ako vam to ne odgovara, mogu vam dati broj i možete sami sve dogovoriti.

Nema vremena za koje se čini da bi bilo prikladno da vidiš napola uništeno tijelo svojeg oca. Na pravi engleski način, Gideon kaže upravo suprotno od onoga što misli. Da, to bi bilo u redu.

Dobro. Obavijestit ću ih.

Hvala.

Megan osjeća njegovu napetost. Ako želite, mogu dati da vas prati policajac. Bi li to pomoglo?

Osjećat ću se dobro i sam.

Razumijem. Ona zvuči sućutno. Pozovite me ako se predomislite.

Gideon prekida vezu i penje se uz stube.

Opet u tajnu sobu ulazi s izvjesnom bojazni, zabrinut da će se pokazati kako su vrpce pornografske. Kaže sam sebi da to može podnijeti. Jer bi moglo biti i gore. To može imati veze s Nathan ielovim pljačkanjem grobova, njegovim upadima u grobnice, njegovom vrlo sumnjivom trgovinom skupocjenim umjetninama.

Za trenutak zastaje i pregledava sobu. Godine vježbanja naučile su ga da dobro pogleda krajolik prije nego što počne kopati po njemu. Stara izreka o potrebi da znaš kako zemlja leži istinita

je u arheologiji teren može lagati kao nevjeran ljubavnik, a zbog toga možeš izgubiti godine života.

Zna da je njegov otac bio posljednja osoba u sobi prije njega. On ju je ostavio takvom. Zapravo je uredna. Pospremljena, osim dviju otvorenih kutija za DVD. Sve je na mjestu. Kožnat se stolac za pisači stol nalazi pred televizorom pričvršćenim na zid, a u sredini je sobe niski stolić za kavu. Na bližoj je strani zamrljan laštilom za cipele, ondje gdje je njegov otac morao stavljati noge dok je gledao televiziju. Tu je kristalna čaša koja vonja po viskiju, ali nema staklene posude za piće ili boce. Pomišlja da se pića nalaze u nekom od ugrađenih ormarića ispod policama koje ispunjavaju sobu. Na stražnjim su policama kutije. On se pita koliko je njegov otac zapravo pio. Uz čašu je prastari laptop one vrste koja je rabila diskete notes te malen i ružan glinen stalak za olovke koji smjesta prepoznaje. Načinio ga je u školi i donio kući za Očev dan.

Razabire da se soba upotrebljavala za bilježenje, pregledavanje i arhiviranje. Ali čega? Na dohvat stolcu pronalazi daljinski i uključuje televizor. Tri su police ugrađene u zid ispod njega: na jednoj je glomazan, gotovo profesionalni VHS reproduktor, na drugoj DVD uređaj, a najniža polica izgleda kao mjesto za odlaganje raznovrsnih stvarčica kabela, otvorenih kutija za vrpce i sitniša. Dok se uključuje, televizor pokazuje snijeg od bijelih i crnih pahuljica. DVD oživljuje i bori se za prevlast nad kanalima. Nei- zoštrena, zrnata slika pojavljuje se na zaslonu. Sudeći po izgledu, to je digitalna kopija starog Super 16 mm filma. Izoštrava se i prikazuje njegova oca ponovno rođenog u liku mlađeg muškarca koji samopouzđano govori s podija predavaonice: Stonehenge je čudo drevnoga svijeta. Bio bi dojmljiv pothvat izgraditi ga danas, sa svim našom strojevima i matematičkim umijećem. Više je nego čudesno da je građenje počelo prije pet tisuća godina, bez računala, CAD programa, kranova te kamiona i šleпова za prijevoz tih monolita.

Gideonu je već dosadno. Njegovo je djetinjstvo bilo prepuno besmislenih teorija kako je Stonehenge bio hram, mjesto pokopa drevnih kraljeva, prva zvjezdarnica

na svijetu, kozmička spona s piramidama u Egiptu. I najgluplje od svega, rodno mjesto druida.

Očevo je lice blizu kamere, tako blizu da Gideon vidi pore na koži, dlake, madeže, oznake koje je život ostavio na njemu. Oči su mu zastakljene od te lude gorljivosti koja je blistala samo kad je govorio o prapovijesnim stvarima. Sat se iznenada vratio u prošlost. Otac opet brani svoje teorije, mašući rukama i povezujući Stonehenge s drugim megalitskim nalazištima diljem zapadne Europe.

Ova kreacija ovo čudo iza mene nije jedinstvena, daleko od toga. Hodajte po poljima Francuske i počete shvaćati da su drevni ljudi imali zajednički glavni plan plan koji je obuhvaćao cijeli svijet koji su poznavali. Tisuće menhira, velikih uspravnih kamenova raširenih od Bretanje do južne Francuske, znakovi su veza koje su oni pravili kao i dolmeni, grobnice i grobovi u obliku vratnica u dolini rijeke Loire. A onda, tu je i Carnac Od naglašavanja Nathaniel se smiješi toliko široko i sretno koliko se Gideon može prisjetiti. Stara filmska kamera širi kut snimanja i otac se okreće prema sve širim snimkama kamenja iza sebe. Arheolozi nerijetko Carnac nazivaju francuskim Stonehengeom. Ima isto ime kao Karnak, slavni egipatski kompleks hramova, najveće drevno mjesto namijenjeno religiji na svijetu. Carnac je izgrađen četiri i pol tisuće godina prije Kristova rođenja. Kao Stonehenge, izgrađen je u dvije izrazite faze i zapanjujuće smješten je na geografsku širinu Zemlje na kojoj sunce u suncostaju i ljetnom i zimskom stvara savršen Pitagorin trokut s obzirom na paralelu širine. To arheoastronomsko čudo nije nastalo slučajno: to je djelo globalnih vizionara djelo bogova.

Gideon isključuje film i uključuje stari VHS uređaj. Ovaj kucka i štropoće dok se mehaničke glave pomiču naokolo i uvode u mehanizam vrpce koja je u njemu ostavljena. Na zaslonu se izbliza vidi lijepo žensko lice. Dovoljno lijepo da mu istisne zrak iz pluća.

To je njegova majka.

Ona se smije. Podiže ruku prema kameri i izgleda postiđe- na zato što je snimaju. Gideo pronalazi dugme za jačinu zvuka.

Isključi to, Nate. Mrzim tu stvar, molim te, isključi je.

Dršće od njezina glasa. Ne može a da ne zakorači naprijed i položi prste na ekran. Nate. Sada je dosta!

Slika se proširuje. Marie Chase sjedi u gondoli u Veneciji, pod nebom modrim poput različka. Okreće glavu od kamere hineći da se ljuti na muža. Njezina je kosa tamna, duga i gusta točno iste strukture kao Gideonova i od laganog ljetnog povjetarca pleše na njezinim ramenima. U pozadini se katedrala sv. Marka njiše gore-dolje dok lađar u prugastoj košulji vesla kroz lagunu. Kadar je sad dovoljno širok da Gideon vidi da je Marie trudna.

Zaustavlja vrpcu i suznih očiju odvraća pogled na police s naslaganim vrpcama. Nisu sve pune obiteljskih filmova, u to je siguran. Posljednja stvar koju je njegov otac gledao bila je njegova majka jer se htio ponovno povezati sa sretnijim vremenima, vjerojatno najsretnijim u životu. Ljudi to rade kad očekuju najgora vremena, najgore događaje u životu.

Sve stvari na policama bile su važne njegovu ocu. Dovoljno važne da ili razvrsta i zaštititi. Ali ne tako važne kao ovo dragocjeno sjećanje na jedinu ženu koju je istinski volio.

Gideon odlazi do knjiga. Sve su crveni dnevnicu uvezani u kožu, sa stranicama bez crta, one vrste koju vole umjetnici i pisci. Pokušava skinuti knjigu iz lijevog kuta na vrhu, ali korice su zalijepljene. Silom ih razdvaja.

Otvora knjigu na prvoj stranici i zatetura od još jednog emocionalnog udarca. Nosi datum osamnaestog rođendana njegova oca.

Rukopis je isti, ali nekako nesiguran:

Zovem se Nathaniel Chase i danas je moj osamnaesti rođendan, dan kad postajem punoljetan. Sam sam sebi obećao da ću od ovog trenutka pomno zapisivati sve o onome što se nadam da će biti dug, zanimljiv, sretan i uspješan život. Zapisat ću dobro i loše, časno i nečasno, stvari koje uzbuđuju dušu i stvari koje me ostavljaju ravnodušnima. Moji učitelji kažu da se mnogo može naučiti iz povijesti i zato ću možda, kako godine budu protjecale, mnogo naučiti o sebi držeći iskren zapis o prošlim godinama. Bez sumnje, ako budem slavan, objavit ću ove male pismene poruke, a ako budem osoba bez važnosti, onda ću barem u svojim poznim godinama vratiti nešto topline gledanjem unatrag i razmišljanjem

O iskrenom optimizmu moje mladosti. Imam osamnaest godina.

Očekuje me velika pustolovina.

Gideon to nalazi odviše bolnim da nastavi čitati. Promatra redove dnevnika. Jesu li takve stvari u svima njima? Svaki događaj, čuvstvo i potankost velike pustolovine Nathaniela Chasea?

Prelazi prstom preko crvenih hrbata i broji godine: dvadeseti rođendan njegova oca, dvadeset prvi, dvadeset šesti godina kad je susreo svoju ženu dvadeset osmi Gideonova dob u ovom trenutku trideseti godina kad su se Nathaniel Gregory Chase i Marie Isabel Pritchard vjenčali u Cambridgeu i trideset drugi kad se rodio Gideon.

Uzdrhtali prsti zastaju. Ušao je u vlastiti prostor. Njegove se oči spuštaju do trideset osme godine. Godine kad je Marie umrla.

Njegove se ruke pružaju do uske knjige pa je počinje izvlačiti iz čvrstog zahvata s obje strane, ali ne može se prisiliti da je izvuče. Umjesto toga preskače na dvije godine dalje. Na četrdesetu godinu očeva života.

Izvlači dnevnik. Dvije godine nakon majčine smrti. Osjeća se spreman za bilo što što osma godina njegova života može ponuditi.

Samo što ipak nije spreman.

Dnevnik nije napisan na engleskome. Nije napisan ni na jednom prepoznatljivom jeziku.

Napisan je šifrom.

Gideon vadi dnevnik iduće godine.

Šifra.

1 godina nakon nje.

Šifra.

Žuri do kraja sobe i saginje se kako bi uzeo posljednju knjigu. Opet se ukočio ta će knjiga imati posljednje zapise iz života Nathaniela Chasea.

Njegovo srce lupa o prsni koš kao razbjesnjeni bik. Tvrdo guta, podiže knjigu s police i otvara je.

SOHO, LONDON

Ona miriši kao cimet. I dobro je napušena.

Jake Timberland primjećuje te stvari dok ga lijepa Amerikanka na rastanku ljubi na pločniku. Vjerojatno ima najviše dvadeset dvije godine. I to nije poljubac ovlaš u

obraz. To je pravi poljubac. Ona drži njegovo lice između svojih manikiranih prstiju i njezine usne blago dodiruju njegove. Ali on joj prepušta da preuzme vodstvo. A ona to i radi. Malen dodir jezikom letimice po donjem rubu njegove gornje usne. Njegove oči plešu pod zatvorenim kapcima. Ona se povlači. Zbogom. Smiješak i odstupa.

Čekaj.

Ona se opet smiješi dok se elegantno spušta na stražnje sjedalo limuzine. Crni tip s krokodilskim rukama s treskom zatvara vrata i strijelja ga pogledom koji je više nego upozorenje: to je objava rata.

Jebi se. Jake uspravlja ramena i približava se zatamnjenom stražnjem prozoru. Drugi put te večeri masivna ruka eksplodira kao granata usred njegovih prsiju, bacajući ga natrag na tlo. Tjelohranitelj sjeda na suvozačko sjedalo i limuzina odlazi prije nego što se Jake može podići na noge. Najljepša žena koju je ikad sreo upravo ga je vidjela kako pada na stražnjicu. To nije dobar završetak večeri. Na njega pada pokoji čudan pogled dok nekoliko parova pokraj njega krivuda u dubine Sohoa. Pločnik je mokar od ranijeg pljuska i njegova je odjeća sada mokra. Briše se i poseže u džep za rupčićem kako bi s ruku obrisao blato i prljavštinu. Nešto odleprša na tlo. Sagiba se i uzima papirnati podložak za čašu, reklama je otrgnuta, a na njemu je poruka napisana kemijskom olovkom: Nazovi me sutra na broj dolje x. Uz poljubac je nažvrljana sličica lokota.

Jack gleda črčkariju. On je poznaje. Isuse. Sada razumije čemu sve te sigurnosne mjere.

Gideon drži dnevnik u rukama koje se tresu. Sjedi na tvrdom podu sobe, naslanja leđa na police, boji se čitati. Osjeća se slomljen kao da ga je neki nevidljivi neprijatelj napao i premlatio. Oboren na tlo duhom svojega oca.

Gleda gore na sve dnevnike u rukopisu oko njega potpuna osobna povijest oca kojeg nikad nije znao. I taj ju je čovjek šifrom pisao više od dvadeset godina.

Zašto?

Trese glavom i trepće. Mrak pritišće kao zemlja lopatom nabacana na svako prozorsko okno u kući. Osjeća se kao da je položen u grobnicu. Pažljivo otvara korice i na desnoj stranici pronalazi zapis: I'KNAMT KAT

To ga potiče da se osmehne. Prelazi prstima preko vrha stranice i osjeća da se vraća u djetinjstvo. Njegov otac nikad nije igrao nogomet s njim, nikad nije mahao

palicom za kriket, nikad ga nije vodio na plivanje. Ali igrao je mozgovne igre s njim. Nathaniel je provodio sate smišljajući zagonetke, mozgalice, probleme i igre koji su u njemu razvili moć logike i pustili korijene klasičnog obrazovanja.

Slova TKNAMT KAT su iz starogrčkog alfabeta, koji je njegov otac smatrao prvom pravom abecedom, izvorom europskih, latinskih i bliskoistočnih abeceda. I uviđao je njezinu važnost u matematici, fizici i astronomiji. Prisilio je sina da nauči svako slovo. Profesor je smislio jednostavnu šifru da testira dječaka i otjera dosadu. Dvadeset četiri slova grčke abecede dobila su obratnu vrijednost od njihovih engleskih ekvivalenata, pa je omega zamjenjivala A i tako dalje, a alfa je zamjenjivala X. Zastarjela grčka slova digama i kopa zamjenjivala su engleska slova Y i Z. Nathaniel je godinama sinu po kući ostavljao šifrirane poruke sve dok im odnos nije postao odviše napet za bilo kakvu komunikaciju.

Gideon se napreže prisjetiti šifre. Prošlo je više od petnaest godina. Onda se prisjeća. FKNAMT KAT znači SVEZAK PRVI. Opet gleda gore na desetke knjiga i pita se koliko je šifriranih riječi napisano u njima. Moglo bi trajati cijeli život da ih sve dešifrira.

Život da se prevede život.

Okreće još jednu stranicu i osjeća mučninu. Rukopis ga okrutno podsjeća na oprostajno pismo. Pokušava razabrati značenje prvog ulomka, ali odviše je zahrđao da prevede više od samo nekoliko riječi. S niskog stolića za kavu uzima malo papira i par kemijskih olovaka crnu i crvenu. Pravi tablicu, pišući grčka slova jevo i engleska desno.

Q	kopa	Z	M	mi	M
F	digama	Y	N	ni	L
A	alfa	X	n,	ksi	K
B	beta	W	O	omikron	J
r	gama	V	n	Pi	I
A	delta	u	p	ro	H
E	epsilon	T		sigma	G
z	zeta	S	T	tau	F
H	eta	R	T	ipsilon	E
O	etheta	Q	<D	fi	D
I	jota	P	X	hi	C

K kapa o psi B
A lambda N a omega A

Upotrebljavajući tablicu, pregledava početnu stranicu i brzo prevodi AilePiATITN u NATHANIEL i XPQZT u CHASE. Dnevnik je napisan u prvom licu i sadrži očeve misli iz dana u dan.

Prelistava još desetak stranica, ne tražeći ništa osobito, opčinjen time što može putovati naprijed i natrag kroz dane, mjesece ili godine očeva života. Na pola puta kroz dnevnik, rukopis postaje jači. Ulomci izgledaju kao da su napisani krepko i s uzbuđenjem. Godine brzog čitanja izvježbale su Gideonove oči da dijagonalno skaču preko spisa u potrazi za ključnim riječima.

ZEKATPTAST TNKKO i ZiXUnTHXT skaču na njega.

Nada se da je pogriješio. Moli da je od umora došao do pogrešnog zaključka.

Samo po sebi, ZEKATPTAST može biti posve bezazleno; očekivao je da njegov otac to spomene. To znači STONEHENGE.

Dvije su preostale riječi one od kojih mu se ledi duša.

TNKKO je BLOOD (krv). A ZnXHnTnXT je SACRIFICE (žrtva).

MARYLEBONE, LONDON

Jake Timberland baca odijelo u kut i sjeda na rub svoga divovskog crnog kožnatog kreveta s ugrađenim plazma televizorom sa zaslonom od pedeset inča i prekidačima za zamračivanje sobe. Odviše je uzbuđen da spava i, prilično čudno, nije raspoložen da tijekom ostatka noći ide loviti raspoložene cure. U svakom slučaju, sastanak nije dovršen. Zahvaljujući mobitelu, postat će virtualan. Ljepota tehnologije.

U lijevoj mu je ruci iPhone, u desnoj komadić papira s črčka-rijom lokota koji mu je dala američka ljepotica. Točnije, Caitlyn. Caidyn Lock.

Ako ga samo vide dovoljno blizu Lokota, kako je zovu, to bi ga moglo staviti na Popis A. Misli da ona u ovom trenutku radi jednu od tri stvari. Još uvijek bi mogla biti na zabavi, u što sumnja, jer joj gorile vjerojatno ne dopuštaju toliko slobode. Mogla bi piti s nekom od zgodnih djevojaka s kojima je bila u društvu. Moguće. Ili bi mogla biti dobra djevojčica i već ležati u krevetu. Vjerojatno. Kako god bilo,

sigurno misli na njega. Ne ljubiš nekoga onako kako ga je ona poljubila a da kasnije ne misliš na to.

Mora se uključiti u to. Uključiti u to i iskoristiti dok je još svjež. Omogućiti sam sebi nešto na čemu će izgraditi malu roman- su. A seksi SMS-ovi savršeno su oruđe za takav pothvat. Ništa ozbiljno. Samo nekoliko kratkih poruka da ne možeš prestati misli

ti na nju. Počni nehajno i uljudno, a onda pronađi načina da se približiš, razotkrij malo više svojih osjećaja. Nema smisla da sve jednostavno navre iz tebe u prvoj poruci. Ako to učiniš, djevojka neće odgovoriti, samo će te ostaviti da čekaš dok opet ne pokušaš.

Jake počinje tipkati. Nadam se da si stigla kući bez problema. Bilo je krasno što sam te noćas upoznao. Jake. Ne, to nije dobro. On prepravlja poruku: Nadam se da si stigla kući ok. Bilo je KRASNO što sam te noćas upoznao. Jake.

Još uvijek ne valja.

On se prisjeća njezine dobi. Prilično je mlađa od njega. I opet mijenja poruku: Nadam se da si ok. Jedva čekam da se vidimo!Jake x.

Dopušta si zadovoljan osmijeh i pritišće tipku za slanje poruke. Telefoni su strašna stvar. On gleda kako se mala virtualna omotnica na ekranu zatvara, razvija krila i onda leti, ravno do srca žene koju voli. No dobro, možda. Zasad je to pohota, čista i jednostavna. Ali suočimo se s time, bez nje ljubav vjerojatno nema šansu.

Telefon se oglašava. Au, brzo je odgovorila. Dobar znak.

Možeš me nazvati ako hoćeš x.

Ne ono što je očekivao. Ni ono što je želio. Malo očijukanja SMS-ovima prije nego što ode spavati savršena je ideja, ali u ovom bi trenutku razgovor mogao sve upropastiti. Razmišlja. Kad djevojka kaže da je možeš nazvati ako želiš, to nije molba, to je naredba.

Jake skida čarape i košulju, dohvaća čašu vode iz kupaonice i penje se u krevet. Gotovo osjeća paniku dok je zove.

Jake je. Bok.

Bok i tebi. Njezin je glas blag i pomalo pospan. Pitala sam se hoćeš li me nazvati ili mi poslati SMS.

I nakon što si vidjela kako sjedam u lokvu?

Ona se smijulji. Osobito nakon što si stavio guzicu u lokvu.

Zapravo, nisam stavio guzicu to je učinio jedan od tvojih gorila.

Sigurno Eric. S njim nema šale kad sam ja u pitanju. Vidjela sam ga kako mnogo lošije postupa s dečkima. Mnogo, mnogo gore nego što je zapalo tebe, a čak ih nisam ni poljubila.

Podsjeti me da ne stavim Erica na popis ljudi kojima šaljem božićne čestitke.

On samo osjeća potrebu da me zaštiti.

To sam i primijetio. Zašto si to učinila?

Učinila što?

Poljubila me.

Ah, bit će zato što sam to htjela. Njezin je glas gotovo snen. I budimo iskreni, ti si to želio.

Jesam li?

Nikad nisam vidjela muškarca koji je toliko čeznuo za poljupcem.

On se smije. Nemaš pojma koliko.

Oh, i te kako imam pojma. Gurao si ga u moj bok. Prilično dobar znak.

On hini šok. O, moj Bože, jesam li?

O da, kao da nisi znao.

Promijenimo temu razgovora prije nego što se jedno od nas postidi.

To neću biti ja.

Vjerujem ti. Kad te mogu opet vidjeti?

Dobro pitanje. I?

I moraš biti strpljiv. Možeš upotrijebiti ovaj telefon da me nazoveš, to je moj vlastiti prepaid, ali može proteći neko vrijeme prije nego što ćemo se moći sastati.

A što će biti s mojom čežnjom?

Budi maštovit. Laku noć.

Telefon se isključuje.

Gleda u njega. Pita se kako će se ponijeti sa svojim srcem koje snažno lupa i erekcijom tako jakom da na njoj može okretati tanjur.

Poslije jučerašnje neprospavane noći, Megan osjeća olakšanje što ove noći njezina kći dobro i čvrsto spava u vlastitom krevetu. Koliko god ga mrzila, Adam je imao pravo. Ona gasi svjetlost u spavaćoj sobi, zatvara vrata iza svojeg anđela koji već hrče i vojske mekanih igračaka koja ju okružuje. Temperatura joj je pala, manje je znojna i grozničava. Ujutro će se njezin anđelčić možda vratiti u normalno stanje.

Megan luta u otvorenu kuhinju-dnevni boravak svoje kućice i u čašu izlijeva sve što je ostalo u boci chiantija. Možda će uključiti televizor i pogledati nešto dosadno, izbaciti iz glave zabrinutost zbog Sammy, novca i uvijek prisutnog problema usklađenja majčinstva i posla.

Ali slučaj Chase zuji oko nje kao osa. Samoubojice obično stavljaju pištolj o čelo iz jednog od triju razloga: ne mogu živjeti s osjećajem krivice i stida zbog nečega što su počinili, boje se da će se otkriti nešto što su učinili i njihova će osobna ili privatna reputacija biti uništena ili su beznadno bolesni, tjelesno ili duševno. Cini se da se Nathaniel Chase ne može svrstati ni u jednu od tih kategorija. Pronašla je sve podatke o njemu koje je mogla naći. Bankovna izvješća, hipoteku, poslove s burzovnim mešetarom, sve financijske i osobne podatke i o ocu i o sinu. Ali nema pravih tragova. Zanimljiva obitelj i neobično bogata. Ili je barem sin sada bogat. On dobiva sve, rekli su joj odvjetnici. Po onome što vidi, čini se da je riječ o vlasništvu vrijednom više od 20 milijuna funta, automobilima, dionicama i ušteđevini. Kao i imanje te dva automobila u garaži sedam godina star Range Rover i oldtajmer Rolls Royce vrijedan više od milijun funta u trezorima ima slika i antikviteta koji vrijede više od pet milijuna funta. Tu je i portfelj osobnih ulaganja Nathaniela Chasea i njegov privatni račun u banci, sve usmjereno kroz UBS u Švicarskoj. Još šest milijuna. Začudo, UBS se nije bavio poslovanjem njegove tvrtke. Chase je to ostavio banci Credit Suisse, a računi ove godine pokazuju zaradu veću od milijun funta. Stari je profesor također posjedovao zemljišta u ovom kraju, bez sumnje od neke nejasne arheološke vrijednosti. Sada je sve to Gideonovo.

Ona opet gleda na novčani trag. Ako nisi sigurna, slijedi gotovinu. Ako nije riječ o seksu, riječ je o novcu. Ako nema drugog objašnjenja, onda je riječ o novcu. Uvijek o novcu.

Je li sin mogao ubiti oca i prikazati to kao samoubojstvo? Imao je toliko toga za dobiti, a ona zna da joj je lagao. To bi moglo objasniti zašto nije prepoznao čovjeka koji ga je napao u očevoj kući. Možda je napadač bio suučesnik. Možda je Gideon Chase zapravo ubojica i varalica?

S druge strane, ona je možda samo užasno umorna, pa ne razmišlja naročito bistro. Onda odustane i uključi televizor. X Factor. Fantastično. Krajnja besmislica. Baš ono što treba da zaboravi na posao.

Duboka je noć, a Sean Grabb ne može zaspati.

On zna da je dobar odmor još daleko. Godinama daleko. Vadi novu bocu votke iz hladnjaka, odvija čep i ispija gotovo četvrtinu boce a da nije ni dohvatio čašu. Nije tako glup da ne razumije što se događa. Da je bilo koji čovjek zdrave pameti učinio pola stvari koje je on učinio, taj bi također potezao iz boce.

On to tako sebi objašnjava dok napokon ne uzme čašu iz ormara klimavih šarki u otrcanoj kuhinji svoje kuće s terasom. U nekim noćima jednostavno ne može podnijeti sjećanja. Ona pogađaju stražnji dio njegove mrežnice kao zaustavljeni prizori filma strave. Ovo je jedna od tih noći. Slika razmrskane lubanje žrtve odbija otići. Kao i slika njezinih bezizražajnih praznih očiju ili mjesečasto blijedog mesa iz kojeg je istekla sva krv.

Grabb ispija još jedan gutljaj votke. To je bilo učinjeno radi većeg dobra. On to razumije. Ali to ne zaustavlja film užasa koji se opet prikazuje u njegovoj glavi. Jedan treptaj i opet je ondje, baveći se truplom. Mrtvo meso, tako ga je Musca nazvao. Rekao mu je da s dečkom postupa na taj način. Zamisli da je tijelo komad janjetine, svinjska noga.

Bacili su smrskano truplo u stražnji dio Muscina kombija i odvezli se u klaonicu, čije je ključeve Musca imao. Dok su ga dizali na liniju za obrađivanje, dečko je težio jednu tonu. Musca ga je objesio za pete, kao onesviještenu kravu, a zatim mu prerezao grlo i ispraznio posljednje ostatke krvi u odvodnu rešetku.

Grabb još čuje zveket lanaca, šum električnog motora i sablasne zvukove opreme koja je klopotala budeći se u život i odnosila mrtvo tijelo niz liniju za preradu. Onda čudovišno komadanje. Rezanje glave. Vađenje organa. Hidrauličke su kuke oderale kožu. Gotovo je povratio kad je Musca morao osloboditi meso zapelo u pandžama njihovih automatiziranih suučesnika.

Još jednom ispija votku. Ali slike ostaju. Zapele su u njegovu sjećanju. Drže se isto toliko grčevito kao strašni komadi mesa koji su začepili liniju za obradu. Sam sebi kaže da će slike izbledjeti, ali duboko u sebi zna da neće. One će uvijek biti ondje. Sada dolazi mekan, topao val. Ne dovoljno brzo, ali dolazi. Osjeća kako se valja prema njemu. Ali on neće isprati osjećaj krivice. Ili strah da ga ne uhvate.

Vrpca je s dječakovih kostiju skinula svaki komadić mesa ili dokazni materijal koji bi se mogao upotrijebiti protiv njih ili bilo koga. Napredni je sustav za obradu mesa u klaonici sve to pretvorio u mehanički pripremljeno meso spremno za

ljudsku i životinjsku uporabu. Bio je tako prokleta učinkovit da je čak proizveo uredne pakete kostiju, masti i loja. Krv i fekalije jednostavno su bili odbačeni, isprani vodom kao otpad.

Nema razloga za brigu, govorio je Musca. Nema razloga za nemir.

Ali bio je zabrinut. Još osjeća nemir. Ne samo zbog noćnih mora. Ili osjećaja krivice. Nego zato što će se sve to morati ponoviti.

Uskoro.

ČETVRTAK, 17. LIPNJA LONDON

Caitlyn Lock škilji kroz gorku žutu jutarnju maglu nad svjetlucavom vodom Temze. Leži u toplom mekom krevetu u stanu svojega oca, samo jednoj od njegovih brojnih nekretnina. Kuća u Rimu. Još jedna u Parizu. I dvije ili možda tri u Španjolskoj i Švicarskoj. Toliko mnogo da ih se ne može prisjetiti. Onda mjesta kod kuće: Los Angeles, New York, Washington. Tata je slavan i bogat. A Caitlyn je na putu da postane slavija i bogatija od njega. Ili njezina mama.

Ona će u svakoj prilici govoriti o svom ocu, ali ne o svojoj majci. Oh, ne. Majka je zabranjena tema. Kylie Lock holivudska je zvjezdica koja ih je ostavila kako bi živjela sa svojim slatkim dečkom koji je glumio s njom. Caitlyn bi ju teško i pozdravila da ju vidi na cesti, pa joj svakako ne namjerava davati besplatnu reklamu. Kad bi bila poštena, možda bi priznala da razumije što majka vidi u Franoisu, tamnookom Francuzu višem od dva metra, koji izgleda kao da bi mogao reklamirati kupaće gaćice.

Prestaje grliti poplun i gola izlazi iz kreveta. Dok su joj ruke na bokovima, divi se sama sebi u dugom zrcalu kraj golema prozora okrenuta prema Londonskom oku. Okreće se. Prividno plaho gleda preko ramena i završava okret od tri stotine šezdeset stupnjeva. Njezina bi majka ubila za ovakvo tijelo.

Okreće se na stranu, promatra tetoviranu sliku engleske zastave na svojoj stražnjici. Nitko je još nije vidio osim nje i majstora koji ju je ondje tetovirao. Korača preko žučkastobijelog čupavog saga do niskog stolića na kojem je njezin mobitel. Smije se i uzima ga. Taj se mobitel ne može pratiti, jer je u njemu prepaid kartica za koju ne zna nitko osim nje i njezinih prijateljica. Uključuje ga i utipkava

PIN. Dok čeka na vezu i opet gleda svoju guzicu, misli koliko bi jako njezin otac nogom udario po njoj kad bi otkrio što namjerava učiniti.

Telefon pronalazi signal i ona palcem prolazi funkcije kamere. Treba joj neko vrijeme da prestane hihotati i snimi nekoliko slika. Većina ih je neoštra i loše kadrirana napokon snima jednu koja će valjati.

Sjeda na rub kreveta, nalazi Jakeov broj i dodaje kratku poruku. Pritisne pošalji i ruši se na leđa od smijeha.

Tvrtka Chepstow, Chepstow i Hawks izgleda više kao tvrtka trgovaca antikvitetima nego pravni ured. Jednom je profesor prava u Cambridgeu rekao Gideonu da klijenta možeš klasificirati po odvjetniku kojeg angažira, a čini se da tvrtka Chepstow and Co. to dokazuje. Bez sumnje tradicionalna i pouzdana, ali staromodna i prašna. To se mjesto potpuno slaže s Nathanielom.

Sjedokosa žena pedesetih godina s naočalama uljudno mu kaže da je gospodin Chepstow spreman primiti ga i vodi ga do vrata od mahagonija na kojima je mjedena pločica s imenom. Muškarac se podiže na noge iza klasičnog pisaćeg stola od orahovine u kutu, uokvirenog prozorom bez zavjesa. Lucian Chepstow. Iz rukava odijela s tankim plavim prugama pruža ruku s Rolexom na zglobu.

Gideon Chase. Drago mi je. On u sebi proklinje svoju automatsku uljudnost.

Jako mi je žao zbog vašeg oca. Molim, sjednite.

Gideon sjeda na jedan od dvaju kožnatih naslonjača ispred velikoga pisaćeg stola, dok se odvjetnik, prosijed muškarac u ranim četrdesetim godinama, vraća na svoje mjesto, izglađuje odijelo i sjeda.

Jesu li vam ponudili čaj? Ili vodu?

Nije potrebno, hvala.

Chepstow stavlja ruku na telefon na pisaćem stolu. Jeste li sigurni?

Gideonu smeta što ga se dvaput pita. Svoju neuobičajenu oštrinu objašnjava nepoznatom situacijom, neugodnim okolnostima. Hvala, ali doista mi ništa ne treba.

Vrata se otvaraju. Iscrpljen starac gega se u sobu njegova su ramena pomalo zaobljena. Bez sumnje Lucianov otac, utemeljitelj tvrtke. Cedric Chepstow, mrmlja, gotovo kao da odgovara na pitanje. Sjeda na stolac pokraj Gideona, a da ne nudi ruku. Nadam se da vam ne smeta što sam došao. Želim vam izraziti sućut.

Vrlo sam dobro poznao vašeg oca. Sjajan čovjek. Dvadeset sam godina bio njegov odvjetnik.

Gideon pomisli kako Nathaniel nije zaslužio pridjev >sjajan<, ali dopušta da to prođe. Ne, nipošto. Hvala vam. Dodaje, gotovo na vlastito iznenađenje: Koliko ste ga dobro poznavali? Sto ste točno radili za njega?

Chepstowi razmjenjuju poglede. Pitanje ih je očito zbunilo i to zanima Gideona. Više profesionalne nego osobne poslove, priznaje starac. Mi smo se bavili svim pravnim dokumentima u vezi s njegovim poslom nacrti ugovora, ugovori, pogodbe, neki dokumenti u vezi s uvozom i izvozom, takve stvari. Bio je jedan od naših najvažnijih klijenata.

Siguran sam da je bio. Zvuči nešto gorče nego što je Gideon namjeravao.

Lucian osjeća da se mora umiješati. Vaš je otac bio vrlo marljiv. Vrlo uspješan, gospodine Chase. Bio je užitak raditi s njim.

Gideon ostaje usredotočen na starijeg Chepstowa. A osobno?

Ovaj naškubi svoja suha usta. Volio bih misliti da smo bili prijatelji. Dijelili smo ljubav prema povijesti, poštovanje prema prošlim naraštajima.

Lucian vadi omotnicu iz ladice na pisaćem stolu, želeći nastaviti s poslovnom stranom sastanka. Gideon to ne želi. Otac mi je ostavio pismo.

Stari se odvjetnik tržne.

Oproštajno pismo. Znate li zašto bi sebi oduzeo život?

Cedricove se oči šire.

Gideon gleda jednog, a zatim drugog. Hoće li mi netko od vas reći što je mogao učiniti, čega se stidio da se zbog toga osjećao tako očajan i potišten?

Stariji se Chepstow igra naborom uvele kože ispod dvostrukog podbratka. Ne, ne bih rekao. Nema ničega. Svakako ne pravno. Niti bismo mogli priopćiti takvu informaciju, čak i kad bismo znali, zbog povjerljivosti koju dugujemo klijentu.

Sada Gideon ne može prikriti zlovolju. On je mrtav. Zato pretpostavljam da takve povjerljivosti više nema.

Starac odmahuje glavom kao profesor koji namjerava ukazati na važnu pogrešku.

Mi tako ne radimo. Mi poštujemo svoje obveze prema klijentima zauvijek. Mjeri

Gideona pogledom. Gospodine Chase, dopustite da vas uvjerim, koliko ja znam osobno i profesionalno nema ničega čega bi se vaš otac mogao stidjeti. Nikakvih kostura u njegovu ormaru.

Kostura? Gideon se smije. Moj je otac bio pljačkaš grobova. Praznio je grobove u Siriji, Libiji, Meksiku i bogzna gdje drugdje. Prodavao je povijesne i nenadomjesticke umjetnine stranim vladama ili privatnim skupljačima koji nisu imali pravo na njih. Siguran sam da je morao sakriti cijelu nekropolu kostura. Godine iskustva naučile su Cedrica Chepstowa da zna kad se u raspravi može pobijediti, a kada se to ne može. Luciane, molim te, obavijesti gospodina Chasea o oporuci njegovog oca i pobrini se da dobije kopiju. S mukom se podigao sa stolca. Do viđenja, gospodine.

Lucian Chepstow šuti dok njegov otac nije otišao i zatvorio vrata za sobom. Bili su vrlo bliski, kaže. Vaš je otac bio jedan od nekolicine s kojima je moj otac provodio vrijeme.

Gideon je još uvijek ozlovoljen. Čini se da su bili dobar par.

Sramežljivi odvjetnik ne odgovori. Preko pisaćeg stola dodaje mu zapečaćeno pismo i gura još jednu kopiju preko svoje crvene bugačice s kožnatim rubovima. Ovo je posljednja volja i oporuka Nathaniela Chasea. Osvjedočena je i potpuno je u skladu s engleskim zakonom. Biste li htjeli da vam je objasnim?

Gideon objema rukama uzima omotnicu. Cedric Chepstow mu je još uvijek na umu. Starac je vjerojatno znao što njegov otac skriva. Zašto bi inače tako reagirao? Čemu se poslužiti povjerljivo- šću, štiteći se patetičnom frazom koliko ja znam?

Gospodine Chase, biste li htjeli da vam objasnim oporuku?

Podigne pogled i kima glavom.

Trebao bih vas upozoriti da je jedan od njegovih zahtjeva neobičan. Vaš se otac pobrinuo za svoj pokop u Krematoriju Zapadnog Wiltshirea.

Gideon se mršti. To je neobično?

Samo po sebi nije. Mnogi unaprijed plaćaju i dogovaraju vlastiti sprovod. Ali želio je da nakon kremiranja u Zapadnom Wiltshireu njegov pepeo bude rasut u Stonehengeu.

LONDON

Jack Timberlake se izlazeći iz tuša ugledao u ogledalu i skoro umro od srama. Izvukao je vagu ispod umivaonika i stao na nju da mu se sudi. Osamdeset devet kilograma. Jebi ga. Stupio je s vage i opet stao na nju. Bila je ispravna. S obzirom na to da je visok 180 centimetara, mogao bi podnijeti osamdeset dva, ali ne osamdeset devet, jer prije nego što se snađeš dvojnike si debeljka.

Njegova se utučenost pretvorila u odlučnost. Nakon pedeset sklekova mogao je vidjeti kako mu se trbušni mišići podižu kroz salo pa se odmah osjećao bolje. Sad sjedi u naslonjaču u svom klubu pijući treći kapučino na jutarnjem sastanku. Sluša svojega gosta Maxwella Daltona koji govori o problemima s tekućim sredstvima, nazadovanju gospo

darstva, pomaku u prihodima od reklamiranja te kako mu treba ulaganje jer bi mogao bankrotirati. Dalton je punačak, s velikim naočalama crnim poput njegove kose i vrećastim odijelom. Njegove internetske stranice pokazuju kratke filmove koje su napravili ljudi koji ne mogu dobiti dobre poslove na televiziji.

Koliko mnogo želite i koliko ja dobivam zauzvat?

Dalton se nervozno smije. Stotinu tisuća za deset posto?

Jakeov izraz daje do znanja da to neće ići.

Dvadeset posto?

On ne kaže ništa. Njegova je pozornost usredotočena na prženo jaje na Daltonovu tanjuru.

Dvadeset pet, moli Dalton i dodaje, ako baš moram, mogao bih ići do trideset.

Jakeu bi se jako sviđalo govoriti da je u medijima. Bez sumnje, to bi mu povećalo privlačnost. Malo nategnuto, čak bi se mogao opisati kao filmski producent i distributer. Možda se možemo nagoditi. Ali ne za stotinu tisuća i ne za trideset posto.

Dalton izgleda razočaran.

Za Jakea stotinu tisuća nije ništa. Čak bi mogao nagovoriti staroga da plati cijelu svotu. Ako ne, mogao bi je skupiti kad bi štedio na šampanjcu Cristalu, propustio zimsko skijanje i otišao u minus. Slušajte, Max. Uložit ću pedeset tisuća u vašu tvrtku, ali za to želim pedeset jedan posto.

Većinu?

Baš tako.

Dalton napokon sumorno izbacuje odgovor. Zao mi je. Zapravo, četrdeset devet je sve na što sam spreman glede omjera vlasništva, ali za to želim sedamdeset pet tisuća.

Jake se smiješi. Želim vam pomoći, a ne jebati vas. Ali taj dio nije vrijedan sedamdeset pet tisuća. Uložiti ću pedeset tisuća za četrdeset devet posto. Konačna ponuda.

Dalton je u teškom položaju. A stanodavac mu lupa na vrata zbog stanarine. U redu.

Dok Jake ustaje da se rukuju u znak dogovora, njegov iPhone zuji. Oprostite. To je Caitlyn on smjesta prepoznaje njezin broj. Otvara tekst i, kad otvori dodatak sa slikom, oči mu gotovo ispadaju. Ispod tetovirane engleske zastave piše: Ja imam zastavu. Imaš li dovoljno veliku motku za nju? Nazovi me x.

Jake se preko stola smiješi Daltonu i pruža ruku. Možda će u jednom danu jebati dvije osobe.

Sammy se osjeća dovoljno dobro da može u jaslice, ali Meganina majka Gloria ustraje na tome da dođe i skrbi za unuku. Ovaj put inspektorica prolazi bez lekcije. Zahvalna je. Poslije kratke vožnje do policijske postaje u Devizesu, sjedi za pisaćim stolom pijući šalicu crnog čaja u otvorenoj inspektorskoj sobi i čita potpune izjave policajaca Featherbyja i Jonesa.

Gideon Chase ima sreću. Veliku sreću. Da su ta dva tipa bila dalje od sela kad je stigla poruka patroli, vjerojatno bi bili stigli prekasno. Featherby ga je našao kako leži u nesvijesti u hodniku i uspio ga je izvući van prije nego što je pozvao bolnička kola i vatrogasnu brigadu.

Megan proučava fotografije s poprišta, slike zidova od opeka crnih od dima i izgorjelih prozora. Izgleda da se izvještaj vatrogasaca poklapa s Chaseovom izjavom. Vatra je bez sumnje počela kod zavjesa u radnoj sobi u prizemlju na zapadnoj strani kuće. Bez ikakve sumnje. Ta soba i većina hodnika i prostora za primanje do nje su uništeni. Stajat će lijepu svotu sve to urediti.

Izvještaj o slučaju u njezinim rukama kaže da je Chase nekoliko puta izgubio svijest dok ga bolničari nisu odnijeli u bolnička kola i očistili mu pluća čistim kisikom. Čini se da to poništava njezinu teoriju kako je mogao imati veze s očevom smrću i da je

pronašao suučesnika koji će odglumiti napad. Osim ako, naravno, suučesnik nije postao pohlepan. U tom bi slučaju ubilački napad imao smisla.

Ali nema. Ništa od toga nema smisla.

Ona odlaže papire i opet se pita zašto joj je Gideon lagao. Čini se prilično pošten. Inteligentan, dobro odjeven, uljudan, možda pomalo ekscentričan. Ali akademici su takvi.

Onda zašto lagati?

Poznaje li on čovjeka kojeg je zatekao? Nije vjerojatno. Podaci joj govore da je Chase većinu djetinjstva proveo u internatu i njegov se otac tek nedavno preselio u Tollard Royal. Do tada su živjeli u skromnijoj nastambi ili na istoku Wiltshirea ili preko u Cambridgeu, gdje je Nathaniel bio profesor.

Onda zašto? Ima samo nekoliko drugih mogućnosti. Možda se boji. Mnoge se žrtve zločina boje prepoznati napadače za slučaj da se ovi vrate. Ili da se vrati netko drugi. Strah da ne postaneš žrtva. To ima nekog smisla.

Chase svakako nije neustrašiv. Ipak, Megan nema dojam da je osobito preplašen. Nije ono što je njezina majka običavala zvati kukavičkom kašom. Postoji druga mogućnost. Možda je znao da je stari bio umiješan u nešto i to je bilo povezano s uljezom u kuću. Možda je Gideon ugovorio sastanak u kući, posvađali su se i čovjek mu je prijetio ili ga je napao. Chase je pozvao policiju.

To se ne slaže. Ona opet gleda izvještaj. Nema sumnje da je bio u nesvijesti i naizgled mrtav. Čovjek koji je pozvao pomoć bio je miran i pribran ne omamljen od napada i s prsima punim dima.

Ali ona osjeća da je blizu istini. Nathaniel Chase bavio se nečim lošim. Sigurna je u to.

Baker!

Megan podigne pogled s pisaćeg stola i osjeti utučenost. Glavna inspektorica Jude Tompkins ide prema njoj. Ovih je dana četrdesetogodišnja plavuša zrela za ludnicu. Nemirnija nego kutija puna žaba. Njezina udaja koja se približava druga po redu uzrok je te luđačke promjene u karakteru.

Jesi li već završila sa samoubojstvom, Baker? Svoju stražnjicu, upravo na brzoj dijete, stavlja na rub Meganina pisaćeg stola.

Ne, gospodo. Megan pokazuje izjave policajaca. Upravo pregledavam izvještaje. U mrtvačevoj je kući izbila vatra.

Čula sam. O čemu je riječ, o provalnicima? Nezakonitim stanarima?

Inspektorica objašnjava: Sin je onamo otišao pošto smo ga zamolili da razgovara s nama. Našao je uljeza u radnoj sobi koji se upravo pripremao zapaliti kuću.

Sto je taj bio, nekakav narkoman?

Ne znamo. Udarcem je onesvijestio našeg čovjeka i ostavio ga, misleći da je mrtav. Da mjesna patrola nije bila iza ugla, cijela porodična linija Chase bila bi došla do kraja u samo četrdeset osam sati.

Tompkins to shvaća. Neriješena provala, palež i pokušaj ubojstva nisu ono što ona želi u svojim izvještajima. Cijeli je odjel pod pritiskom da poprave svoje brojke. Vidim da je ovo složenije nego što sam mislila. Možeš li raditi na još jednom slučaju uz ovaj?

To zapravo nije pitanje. Šefica stavlja spis na Meganin pisali stol. Zao mi je. Riječ je o nestaloj osobi. Pogledaj to za mene.

Ona gleda kako se šefica okreće i odlazi. Delegiranje je krasna stvar. Samo prebaci svoje smeće u kantu nekoga drugog i ostavi ga da skače po poklopcu dok se smeće ne ugura. Šefice, možete li mi dati još jedan par ruku, zove je.

Tompkinsova se zaustavlja i okreće. Na njezinu je velikom okruglom licu osmijeh. Megan zna da je teško odbiti molbu u otvorenom uredu. Ona očajno gleda šeficu. Samo na dan ili dva?

Tompkins blista od zadovoljstva. Jimmy Dockery. Možeš imati narednika Dockeryja četrdeset osam sati, a onda se on vraća u odjel za poroke.

Megan zatvara oči. Jimmy Dockery? Stavlja ruke preko ušiju, ali to je svejedno. I dalje čuje kako se cijeli ured smije.

Gospodar Kruga očekivao je poziv.

Bilo je samo pitanje vremena. Ispričava se i udaljuje iz visokog uglednog društva. U džepu ima dva telefona. Blackfierry koji javno upotrebljava i jeftinu potrošnu Nokiju, telefon bez ugovora kojem se ne može ući u trag, s prepaid karticom koja se može kupiti gotovo svuda. Vadi Nokiju. To je Cetus.

Možeš li govoriti?

Trenutak. Gospodar odlazi u otvoreno dvorište. Počni.

Mladi Chase upravo je došao po očevu oporuku.

Gospodar traži cigarete u džepu. I?

Pitao je čega se Nathaniel mogao stidjeti.

On je uporabio tu riječ, zar ne? Ili si tako shvatio ono što je rekao?

On ju je uporabio. Rekao je Lupusu da su mu ostavili neko pismo. Čini se da ga je policija našla na poprištu.

Gospodar cigaretu marke Dunhill pali upaljačem sa zlatnim monogramom. Sto je u njemu? Neke optužbe ili priznanja?

Cetus ga pokušava umiriti. Ništa tako drastično. Da je ondje bilo ičega očitog, bez sumnje bi gospoda iz policije sada već logorovala u mom uredu, postavljajući neugodna pitanja.

Gospodar ispuhuje dim i gleda preko dvorišta. Ali policija je bila u vezi s Chaseom. Ti si to rekao, a Grus kaže da neka inspektorica misli da ima slučaj.

Istina, ali to je rutina. Našli su račune u Nathanielovoj radnoj sobi i htjeli su znati radimo li još uvijek za njega. I ne brini se za inspektoricu.

Neću. Gospodar načini nekoliko koraka. Sudeći po onome što mi je Nathaniel rekao, oni su se bili razišli. Na nesreću, nije vjerojatno da će njegov sin biti naš prijatelj.

To bi se slagalo s njegovim ponašanjem u mom uredu.

Gospodar nekoliko trenutaka razmišlja. Šteta. S obzirom na sve što je njegov otac dao Vještini, mnogo bi nam vrijedio. Je li policija pitala za oporuku?

Naravno.

I pretpostavljam da on dobiva sve?

Sve.

Bit će da si dobro zaradio na tome.

Cetus je uvrijeđen. Dobro sam postupao s Nathanielom. Bio je moj prijatelj, upamti to.

Gospodar sam sebe prekorava. Uvredljiva primjedba. Oprosti mi. Nisam trebao olako shvatiti situaciju. Gleda mlađeg kolegu na rubu dvorišta koji pokazuje na sat. Moram ići.

Jesi li pomišljao na odgodu?

Ne možemo. Gospodar posljednji put uvlači dim prije nego što ispušta cigaretu i gnječi je nogom u šljunak. Proročanstvo je jasno. Završetak mora biti u srednjoj točki između večernjeg sumraka suncostaja i jutarnjeg sumraka idućeg dana ili on nema značenja.

Cetus šuti i Gospodar nešto naslućuje. Bit ćemo spremni s drugom žrtvom, zar ne? Bit ćemo. Sve će ići po planu. Ali što će biti s Chaseom Mladim?

Gospodar kima prema kolegi koji nedaleko čeka. Šutke daje znak da mu treba još samo jedna minuta. Pošto je čovjek otišao, završava razgovor. Pobrinit ću se za sina. Samo pazi da ostale stvari idu po planu.

Caidynine su upute bile jasne. Unajmi sobu. Stavi bocu šampanjca u led. Stavi dvije kutije sladoleda marke Ben & Jerry u mini bar bilo koju vrstu osim tijesta za kolače. Napuni tri četvrtine kade vodom. Nikakve soli za kupanje samo voda, vruća voda. Donesi kondome. Bez okusa i s naborima. Barem pet. Pobrini se da bude mnogo droge i ecstasyja.

Caitlyn je očito navikla da dobije sve što zaželi. To mu odgovara. Barem nema zabune o ovom sastanku. Bez potrebe za razgovorom, bez bolnog prijelaza od poljubaca na dodire i možda mnogo više. Otkazao je sve što je planirao za ostatak dana. Čega i nije bilo baš mnogo.

Nije imao teškoća s nabavom. Već ima kutiju kondoma Lebanese Black i dovoljno ecstasyja za nekoliko dana, a sad u odjelu za namirnice robne kuće Selfridge's kupuje sladoled i nekoliko boca šampanjca marke Louis Roederer Cristal. Onda se vozi u Hyde Park i unajmljuje apartman u Eteu, diskretnom butik-hotelu poznatom po svojoj francuskoj kuhinji. Čak i on pomišlja da se odbije platiti tisuću funta za sobu onda se prisjeća da je sada u medijima i ići će u krevet s celebrityjem.

Ispada da je apartman gotovo vrijedan te svote: ogroman krevet prekriven zlatnim poplunom, teške prozorske zavjese iste boje s narančastim rubom, svezane kako bi razotkrile malenu terasu i nekoliko stolaca od bijele kovine. Jake povlači zavjese i pali svjetiljke egipatskog stila na obje strane kreveta.

Umeće svoj iPod u dok. Sto da pusti? Iznenadno ga pitanje uplaši. Možeš doznati puno o osobi po njezinu izboru glazbe. On prolazi kroz neke od svojih novijih internetskih akvizicija i izabire pjesmu Defamation of Strickland Bands grupe Plan B. Ljubav silazi završava kad na vratima začuje kucanje.

Točno su dva sata popodne. Bio je siguran da će ona zakasniti. Nije imao pravo. Otvara vrata. Ona nosi svijetli kaput preko ruke i odjevena je u gotovo prozirnu haljinu s nabranim rukavima. Ne pilji u mene, pusti me unutra!

On se pomiče u stranu. Oprosti, izgledaš tako... Uvida da se ona boji da je ne vide i brzo zatvara vrata. ... lijepo. Dok se okreće, ona je uz njega. Ispušta kaput i malenu

torbicu iste boje i ljubi ga. Kao da slaba električna struja prolazi kroz njega. To je već sada više od divnog seksa za koji zna da će uslijediti.

Caitlyn prekida poljubac kako bi udahnula zrak i smiješi se. Imam jedan sat. To je sve. Šezdeset minuta. Počnimo.

DEVIZES

Detektiv Jimmy Dockery je viltširski Horatio Caine. Ili tako barem misli. On govori sporije nego čovjek na samrti koji pati od astme, a čak i u najtmurnije dane nosi sunčane naočale od one vrste koja je prestala biti u modi s fdmom Top Gun.

Pošto ga u djetinjstvu nisu puštali na miru, crvenokosi je plač- lživac došao na svoje time što je postao policajac. Jedini je problem u tome da, za razliku od poručnika u seriji CSI: Miami, on nije genijalac. Nije čak ni posebno pametan. Ali sin je zamjenika šefa policije, a nakon te činjenice sve više nije posebno važno. Čuo sam da vam treba pomoć, inspektorice. Stoji iza njezina ramena, zatim sjeda na sjedalo kraj nje i upućuje joj svoj najbolji osmijeh. Drago mi je biti na usluzi. Megan osjeća drhtaj odbojnosti. Hvala, Jimmy. Pruža mu neke izjave spojene klamericama i debeo fascikl. Ovo su podaci o Chaseovu samoubojstvu. Čuo si za to, zar ne?

On gleda bez razumijevanja.

Ona se suzdržava da ne krikne. Profesor Nathaniel Chase, u svijetu poznat pisac, arheolog, trgovac antikvitetima, ima kuću u Cranborne Chaseu, u Tollard Royalu, gdje žive bogataši.

O, da, znam na koga mislite.

Ona zna da Jimmy ne zna, ali nastavlja. Provjeri ga na Goo- gleu, ovdje su podaci o njemu, kao i o samoubojstvu. Otvara fascikl i pokazuje popis telefonskih brojeva. Ovo je broj mobitela Gideon Chasea, Nathanielova sina. Zamolio je da vidi tijelo. Bi li se mogao pobrinuti da s njim sućutno postupaju? Pita se ima li toga u Jimmyjevu repertoaru.

Smatrajte to riješenim. On se široko smiješi i širi oči. To je malen trik koji je naučio. Posve siguran način da joj dade na znanje da je i više nego spreman obaviti svoju dužnost na poslu.

Ona ne može vjerovati da on pokazuje zanimanje za nju. Sto

čekaš, Jimmy? Krivi glavu, baš kao što bi mogla proučavati neobičnog kukca koji se pojavio ispod kamena. Čini se da ću uživati u tvom društvu dva dana pa je sada doista dobro vrijeme da počneš.

On je razumije i odlazi, domahnuvši joj iza leđa.

Megan rastvara šake. Mora se naučiti opustiti. Ne podnositi budale je jedno, a željeti ih tresnuti po nosu je drugo. Kuha crni čaj u maloj kuhinji pokraj glavnog ureda i vraća se do pisaćeg stola upravo na vrijeme da čuje zvonjavu telefona. Dok se žuri zgrabiti ga, proljeva nešto vrućeg pića na papire. Inspektorica Baker. Prokletstvo!

Pozivatelj oklijeva prije nego što odgovori. Ovdje policajac Rob Featherby iz Shaftesburyja. Moj je poručnik rekao da bih trebao nazvati.

Žalim, Robe, upravo sam nešto prolila. Samo trenutak. Ona odmiče papire od tamne lokvice koja se širi i upija je papirnatim rupčićima iz torbice. Opet sam s vama. Još jednom se ispričavam, što ste rekli?

Ja i policajac Jones smo otišli na onu provalu prijeko u Tollar- du. Rekao sam kontrolnoj sobi da vas nazove i jesu, zar ne?

Jesu. Velika hvala. Kako je vaš kolega?

Dobro je. Pomalo je izgubio glas. Sto nije loša stvar.

Ona se smije. Kao što je slučaj s većinom policajaca, crni je humor održava pri zdravoj pameti. Upravo sam pročitala vaš izvještaj. Vrlo je temeljit. Ako Crimewatch ovo ikad bude prikazao, trebali bi vas pozvati.

On je polaskan. Hvala. Pokušavam se sjetiti svega što mogu.

Kako vam mogu pomoći?

Zanima li vas slučaj? Mislim, provala, znam da istražujete samoubojstvo.

Sto imate?

Pa, ekipa koja istražuje poprište zločina ovog je jutra dobila dobre otiske stopala s travnjaka i zemlje, a oni se slažu s otiscima unutar kuće.

Izvršno. Preplavljuje ju optimizam. Imate li sumnjivca?

On se smije. Kamo sreće. Ipak, ima još nešto. Prijestupnik je na poprištu ostavio platnenu torbu, neku vrstu pomagala za provalu. Puna je alata.

Robe, ja sam oko šezdeset pet kilometara od Chaseova posjeda. Mislite li da biste se ondje mogli sresti sa mnom za, recimo, dva sata? Doista bih voljela da mi objasnite gdje su stvari nađene i što se, po vašem mišljenju, dogodilo.

Morat ću provjeriti sa svojim poručnikom, ali ne vidim zašto ne. Ako bude teškoća, nazvat ću vas. U redu?

Dobro. Hvala. Ona prekine vezu. Drago joj je da ima priliku opet vidjeti Gideona Chasea priliku da otkrije zašto laže.

HYDE PARK, LONDON

Sat je završio. Caitlyn je odjevena i stoji pokraj vrata, spremna otići.

Dobila je sve što je htjela. Momak je zgodan. Poslušan. Prilično dobar u krevetu. Doduše, mogao bi naučiti biti malo strpljiviji, ali to je lekcija koju bi svi muškarci mogli naučiti tijekom pohađanja nekoliko vojnih škola.

Jake se nije potrudio odjenuti. Navukao je na sebe bijeli fro- tirni kućni ogrtač. Kad ona ode, otuširat će se. Ili će možda cijeli dan zadržati njezin miris na sebi. On joj se približava, a oči su mu još uvijek gladne. Hoću li dobiti poljubac za rastanak? Stavlja ecstasy na vrh jezika.

Ona zakorači naprijed i uzima pilulu poljupcem, nagradom za njegovu pažljivost. Guta i povlači se za korak. Kad bi samo napravili ecstasyje s okusom sladoleda Ben & Jerry.

Svatko bi stalno bio drogiran.

Baš tako.

I tako, svidio ti se trešnjin...

Ona ga prekida. Nije bilo ničega što mi se nije moglo sviđati. Bio si dobar.

On se nasmiješi. I kada bih mogao dobiti priliku da opet budem dobar?

Ne guraj se. Ne trpim guranje.

On izgleda zbunjen.

Isto vrijeme, isto mjesto, idući tjedan. Ti rezerviraj sobu. Opet sve pripremi, ja ću platiti. U redu?

Sada se on osjeća manje vrijednim. To nije potrebno. Sto kažeš na redovito sastajanje? Film, klub, večera. Ti radiš takve stvari, zar ne?

Ona prasne u smijeh. Čovječe, ti nemaš pojma kroz kakav bi te pakao moj otac provukao prije nego što bi mi mogao kupiti šalicu kave.

On šuti.

Ona zakopčava kaput. Slušaj, moram ići. Isto vrijeme idući tjedan?

On kima glavom.

Samo da znaš, sviđaš mi se. Da vidimo kako će biti idući tjedan. Onda možemo razgovarati o tome hoćemo li riskirati tatin gnjev zbog večere ili šalice kave. Ima zgodne nabore u kutovima očiju i doista prijateljski osmijeh. Ona popušta trenutku nježnosti i obujmljuje ga rukama oko vrata, ljubi ga onako kako nije poljubila drugog muškarca. Opušteno. Bez žustrine, bez zahtjeva. Intimno.

Od toga, ona osjeća šok. Moram ići.

Jake jedva ima vremena otvoriti oči prije nego što je otvorila vrata i pošla niz hodnik. Hej!

Ona okreće glavu.

Iznenadit ću te. Od palca i malog prsta napravi zamišljeni telefon i prislanja ga uz desno uho. Slušaj svoj mobitel. Pripremi se za moju poruku.

Megan zaustavlja svoj Ford pokraj patrolnog automobila parkiranog pred ulazom u Chaseov posjed i spušta suvozačev prozor. Pretpostavljam da ste vi Rob Featherby?

Naočit tamnokos muškarac u ranim dvadesetim godinama joj se smiješi. Jesam. I sam sam upravo stigao. Da se odvezemo do kuće?

Ona pokazuje prema kući. Vodite.

Policajac je zaigrano pogleda, pali motor i polazi.

Parkiraju iza Audija u prilazu i izlaze na toplu sunčevu svjetlost. Featherby sa sobom nosi debelu omotnicu punu fotografija dokaznog materijala pronađenog na poprištu.

Megan pritišće zvono i usto lupa teškim zvekirom. Poslije gotovo jedne minute gleda prema Audiju. Mora biti unutra, ovo je njegov auto.

Policajac još jednom dugo zvoni. Dok skida prst s dugmeta, vrata se otvaraju.

Gideon Chase ih drži i gleda kroz prorez širok jedan pedalj. Izgleda blijedo, potreseno.

Zao mi je što vas uznemirujem, kaže Megan. Moramo vam postaviti još nekoliko pitanja.

Gideon se ne može suočiti s time. To mi ne odgovara. Pokušava zatvoriti vrata.

Ona naslanja stopalo na njih. Ovo je policajac Featherby. Sreli ste se, iako se vi toga ne sjećate. On vas je odvuкао iz vatre prošle noći.

Gideona iznenadi ta obavijest. Sjeti se svojih manira i pruži ruku. Hvala vam. Vrlo sam zahvalan.. Nevoljko, širom otvara vrata. Bolje da pođemo u stražnji dio kuće. Kuhinja je jedino mjesto koje sam dosad upoznao.

Oni idu naprijed dok on zatvara vrata. Njegova glava zvoni od dešifriranja nekoliko dnevnika i zapravo ih ne želi u kući.

Velika kuhinja, uzvikne Megan, pokušavajući promijeniti raspoloženje. Prelazi rukom preko starog štednjaka marke Aga.

Jedina stvar koja nedostaje jest ženstvenost. Nema zavjesa, vaza, posuda za složenice ili poredanih kutija za začine. Kuhinja je dovedena do najgoreg stanja koje joj može pasti na pamet funkcionalne muškosti.

Gideon im se pridružuje. Pomalo mi je neugodno. Gleda Featherbyja. Trebaš barem biti u stanju čovjeku koji ti je spasio život ponuditi šalicu kave ili čaja, ali bojim se da nemam mlijeka. Mogu vam dati piće bez ičega, ako je to dobro?

Ne trebam ništa, hvala, kaže policajac.

Ni ja ne trebam ništa, dodaje Megan.

Gideon u obrani sklapa ruke. Naslanja se na kuhinjske ormare i pokušava izgledati vedro. Onda, kako vam mogu pomoći?

Ona primjećuje njegove crvene oči i pretpostavlja da je to od stresa. Istražitelji iz Robove postaje našli su poprilično dokaznog materijala u vezi s provalom.

Zamolila sam ga da mi ga objasni, kako bih mogla što bolje napraviti profil prijestupnika. Je li u redu ako to učinimo?

On izgleda bespomoćan. Naravno. Sto želite da učinim?

Ništa. Pokušava biti blaga. Samo trebamo pristup u radnu sobu, tu stranu kuće i vrtove. Dopuštate li da to učinimo?

Volio bi da to ne učine, ali misli da tome ne može prigovoriti. Svakako. Upravo razvrstavam neke očeve stvari na prvom katu. Molim vas, zovite ako me trebate.

Ona kima glavom. Hvala. Hoćemo.

On se udaljava, osjećajući se kao da su ga prognali.

Featherby je vodi do izgorjele radne sobe. Megan gleda pocrnjele zidove, strop i pod. Kakav nered. Mjesto zaudara po vatri. Kažete da je izvor vatre bio oko zavjesa i pisaćeg stola?

On kruži rukom oko ugljenocrne mrlje na podu. Baš ovdje. To je ono što je rekao glavni vatrogasni istražitelj.

Ona to bilježi u glavi. Prijestupnik je to učinio u radnoj sobi, ne u hodniku. To je bilo unaprijed smišljeno. Tražio je nešto i ili je to našao i spalio ili nije imao dovoljno vremena. Ako je ovo drugo, želio se pobrinuti da nitko drugi ne pronađe ono što on

nije mogao pronaći. Je li upotrijebljeno kakvo gorivo? Benzin ili ulje iz kuhinje? Featherby odmahuje glavom. Koliko su mi rekli, ne.

Ona stupa u hodnik i viče uz stube. Gideone! Imate li trenutak?

Arheolog spušta glavu preko ograde.

Je li vaš otac pušio?

On jedan trenutak razmišlja. Ne. Mislim da nije. Koliko se mogu sjetiti, bio je protivnik pušenja. Gleda je rezignirano. Možda je počeo pušiti u posljednjih nekoliko godina, nakon što smo se razišli, ali mislim da to nije vjerojatno. Još nešto?

Ona mu se smiješi. Ne, zasad ne.

On nestaje, a ona se vraća u radnu sobu. Policajac je gleda radi objašnjenja. Ona zastaje kako bi ga podučila. Prijestupnik je pušač. Uporabio je vlastiti upaljač, jednokratni BIC. Sin je rekao da ga je vidio u uljezovoj ruci prije nego što se ovdje uhvatio u koštac s njim. Taj čovjek nije potpaljivač, nikad prije nije prouzročio požar. Da jest, uporabio bi gorivo. Također nije vjerojatno da ima policijski dosje, ali, s obzirom na to kako je oborio vašega kolegu, lako je moguće da je bivši vojnik. Featherby je opčinjen. Kako možete biti sigurni?

Ne mogu. Zato sam rekla da nije vjerojatno. Ipak, uporabite zdrav razum. Ovo je ono što se u profiliranju naziva pomiješano prizorište nešto je obavio na posve profesionalan način, a nešto je posve uprskao. Ako ideš kršiti zakon, treba ti izvjesna sreća da stvari ispadnu kako si planirao, u suprotnome si izvan scenarija i onda se može dogoditi bilo što. Taj prijestupnik nije imao sreće. Vlasnik kuće vratio se dok je podmetao vatru, zatekao ga nespremno, pozvao policiju i gotovo ga zatvorio u zapaljenu sobu. U tom je trenutku taj tip radio izvan scenarija i mislio je samo na preživljavanje i bijeg, a to je razlog i zašto je samo oborio, ali ne i ubio policajca Jonesa i zaboravio torbu s alatom.

Featherby je vidio dovoljno provala i krađa automobila da zna da ona ima pravo.

Megan nije završila. Nije od početka namjeravao prouzročiti požar. To je bila naknadna zamisao. Nešto je tražio, nešto za što možemo pretpostaviti da nije našao.

Zašto onda podmetnuti vatru?

Ona razmišlja. Zato da to nitko drugi ne nade. Sto znači da je to, što god bilo, opasno za njega ili bilo koga za koga radi.

Featherby kima prema hodniku i stubištu. Je li vam on dao opis?

Ona krivi lice. Bolje ne pitajte. Nije se mogao sjetiti baš ničega o tome kako je tip izgledao.

Šteta.

Zasad to zaboravite. Usredotočite se na prijestupnika. On nema policijski dosje, ali nije odviše bistar. No, odvažan je. Treba hrabrosti da se provali u kuću, osobito u kuću u kojoj je netko upravo umro. Zato pretpostavimo da je naš pojedinac samouvjeren, jak i razmjerno zreo. Rekla bih da ima između trideset i četrdeset pet godina, da je njegovo zanimanje neki fizički posao. S obzirom na to da je samo oko šest posto stanovništva Wiltshirea etnički raznoliko, možemo pretpostaviti da je bijelac.

Policijac sve to sažima. Bijeli muškarac, fizički radnik, star između trideset i četrdeset pet godina, pušač, nema policijski dosje. To zadivljuje, s obzirom na to da gledate samo izgorjelu sobu.

Ona gotovo počinje objašnjavati da je soba posljednja stvar koju promatra. Zapravo proučava nevidljive tragove koje svi prestupnici ostavljaju svojim ponašanjem.

Mislite li da je taj tip povezan s pokojnikom?

Ona na trenutak zastaje. Pametno pitanje. A ako odgovorimo na njega, rješavamo sve zagonetke ovog slučaja.

Ali postoji veza, zar ne?

Barem jedna. Vjerojatno nekoliko.

On izgleda zbunjen.

Megan objašnjava. Uljez je mogao imati profesionalnu vezu s pokojnikom. Mogao je biti vrtlar, čistač prozora, automehaničar.

Vjerojatno je poznao profesora jer je redovito radio za njega ili je nosio robu u kuću. Zbog toga bi također osjećao više samopouzdanja glede dolaska i provale.

Ali mislim da je također znao Nathaniela Chasea jer je bio umiješan u isto što i stari.

Ne razumijem.

Ona nastavlja s objašnjenjem. Chase je imao mnogo novca. Previše za čovjeka poput njega. Bio je prljav, sigurna sam u to. Jedino je pitanje, kakva vrsta prljavštine?

Dok sjedi na vrhu stubišta, Gideon se osjeća kao da mu je netko iglom probo srce. Ali u dnu duše zna da je ona u pravu. Njegov se otac bavio nečim lošim. Dovoljno lošim da to drži u tajnosti.

Dolaze po njega neposredno prije ponoći.

Brzo se kreću i ne govore. Sada više nema uzmicanja. Lee Johns uskoro će biti poznat samo kao Lacerta. Ali promjena imena bit će bolna. Radi pripreme su mu vezali oči i vozili ga kilometrima. Sada će biti uveden.

Zadobio je pravo da zna za postojanje Svetišta, ali proći će izvjesno vrijeme prije nego što mu povjere njegovu lokaciju. Jake ruke nevidljivih muškaraca vode ga kroz Prolaz silaska i u predsoblje. Dok su mu oči još uvijek vezane, skidaju odjeću s njega i peru ga, golog ga vode u Veliku sobu. Ona je golema. Nalik na špilju. Više od stotinu četvornih metara. Tako je visoka da je strop nevidljiv, crn pokrov negdje u visini.

Miris stotina zapaljenih svijeća prožima hladan zrak. Strah i golotinja izoštravaju mu osjetila. Kamene ploče ispod njegovih stopala tvrde su i hladne poput leda. Gospodar Kruga podiže čekić, simbol Vještine drevnih ljudi koji su stvorili počivalište Svetih i Svetište. On gleda po skupu i pušta da čekić padne. Golemi mramorni blok pogurnut je preko jedinog ulaza i odaja je zatvorena.

Neka se djetetove oči otvore.

Povez s očiju je uklonjen. Uvođenje je započelo.

Leejevo srce snažno udara. Nalazi se u potpuno okrugloj sobi. Trepćući, pred sobom ugleda kopiju Stonehengea. Ona je potpuna. Isto toliko savršena kao na dan kad je bila dovršena. U središtu je osoba u plaštu i kukuljici, čije je lice prekriveno sjenom i nepre-poznatljivo.

Gospodar Kruga govori: Pogledaj utjelovljenje Svetih. Božanstva su ovdje počivala prije mnogo stoljeća, kad su naši preci, Sljedbenici utemeljitelji, podigli ovaj kozmički krug i ovo Svetište. Ovdje si u njihovoj prisutnosti. Iz poštovanja, nakon

što budeš uveden, pazit ćeš da tvoja glava uvijek bude pokrivena i oči uvijek oborene. Razumiješ li?

On zna što odgovoriti. Da, Gospodaru.

Doveli su te pred nas jer te pripadnici naše Vještine smatraju podobnim da postaneš doživotni Sljedbenik. Je li to tvoja želja?

Da, Gospodaru.

I jesi li spreman prisegnuti život, dušu i odanost Svetima i onima koji ih štite?

Da, Gospodaru.

Sveti nas obnavljaju samo dok mi obnavljamo njih. Mi im odajemo poštovanje našim mesom i krvlju, a zauzvrat oni štite i obnavljaju naše meso i krv. Prisežeš li meso i krv njihovoj besmrtnoj svetosti?

Da, Gospodaru.

Iza njega tamjan počinje gorjeti u bakrenim kadionicama koje vise s teških lanaca u rukama prisutnih muškaraca. Zrak je prožet mirisima slatkih začina, oniha i galbana. Gospodar Kruga širi ruke. Dovedite onoga koji želi Slijediti do Kamena smaknuća.

Leeja Johnsa vode kroz krug do kamena. On osjeća poriv da pogleda ljude oko sebe. Sean ga je upozorio da to ne smije, da ne smije gledati u lice nijednog od onih unutar Velike sobe, osobito lice Gospodara.

Glas u uhu kaže mu da klekne. Pod je tvrd poput kosti. Ruke ga prisiljavaju da legne. Četvorica Sljedbenika pričvršćuju njegove nožne i ručne zglobove, šireći mu ruke i noge preko pjegavog Kamena smaknuća. Gospodar Kruga se približava, a prate ga petorica nosača tamjana, od kojih je svaki pripadnik Unutarnjeg kruga. Vjeruješ li u moć Svetih i onih koji ih slijede?

Da, Gospodaru.

Vjeruješ li bez pitanja i oklijevanja u njihovu moć da štite, da podržavaju i da ozdravljaju?

Da, Gospodaru.

Posvećuješ li život kako bi im služio?

Da, Gospodaru.

Zaklinješ li se u svoj život i život svih članova svoje obitelji i onih koji su ti dragi da o Vještini nikad nećeš govoriti izvan bratstva, osim ako ti to bude dopušteno?

Da, Gospodaru.

Nosači tamjana njišu svoje kadionice u nizu krugova preko njegovih vezanih udova i trupa, a zatim odstupaju. Gospodar Kruga drži dugu tanku oštricu isklesanu od kamena oštrog poput britve izrezanog iz prvog trilita Stonehengea. Puštam ovu ljudsku krv, meso i kost u nadi da ćete ga prihvatiti kao jednog od svojih slugu i dati mu zaštitu i blagoslov. Sveti bogovi, ponizno vas molim da pronađete mjesto u svojoj naklonosti za našega brata. On dolazi do Kamena smaknuća i zarezuje tijelo od ručnog zgloba do ramena, od nožnog zgloba do vrha noge te od vrata do baze kralješnice.

Lee se ukoči. Pogađa ga val šoka. Napreže se ne kriknuti. Navala adrenalina prevladava bol. Osjeća vrelo grebanje koje postaje opekotina, a zatim bol dok se ranjavanje nastavlja tijelom.

Krvave crte mesa u očima promatrača imaju oblik zvijezde. I oni su pretrpjeli isti obred, isto golo poniženje. Poznaju bol koju će osjetiti.

Gospodar Kruga spušta se na koljena. Ispod plašta ponovno vadi obredni čekić. Polaže kamenu oštricu na lubanju uvođenog.

Zajedno s krvlju koju proljevamo za vas, dodajemo meso i kost koji dokazuju našu vjernost i odanost.

Gospodar Kruga zamahuje teškim čekićem i cilja da pogodi dršku noža. Oštrica reže komad kože i lubanje.

Lee vrisne.

Tama ga hvata i čvrsto drži.

U trenutku kad se Lee Johns osvijestio, Velika je soba prazna. Leži gdje je bio, još uvijek vezan, licem prema dolje. Mramorni blok još je jednom zatvorio odaju. On zna svoju sudbinu.

PETAK, 18. LIPNJA

Svanulo je jutro bez oblaka, početak dana za koji meteorolozi pro-gnoziraju da će biti do sad najtopliji u godini. Megan premazuje Sammy faktorom trideset, stavlja bočicu u njezinu torbu za ručak i vozi je u jaslice.

Zeli otići na posao i skicirati profil provalnika u Tollard Royal. Jučerašnji put onamo opskrbio ju je obiljem psiholoških tragova uglavnom utemeljenih na fizičkom

dokaznom materijalu koji su Rob Featherby i istražitelji iz Shaftesburyja skupili na poprištu.

Kad je stigla do svojega pisaćeg stola, najprije pregledava popis dokaznog materijala: (1) Torba s alatom otkrivena blizu stražnjeg zida vrta. (2) Krv pronađena na razbijenom staklu staklenika. (3) Malen komad tkanine pronađen na grmu divljih ruža. (4) Jednokratni upaljač za cigarete pronađen na zemlji blizu krtičnjaka. (5) Otisci stopala uzeti s gredica, travnjaka i u kući.

Megan ide od kraja prema početku. Otiske stopala ostavile su tenisice broj deset, još se mora ustanoviti marka. To je za cijeli broj veće od prosječnog muškarca iz Velike Britanije, što bi moglo pokazivati iako ne i jamčiti da je vlasnik viši od prosječne muške visine 175 centimetara. Nagađa da je visok 180 centimetara. Tu su također i uleknuća u gredicama. Na nekoliko je mjesta stao na cijelo stopalo, ne samo na pete. Duboko je zagazio u zemlju, znak da se poskliznuo ili je izgubio ravnotežu. Vjerojatno je imao poteškoća jer je bio mrak. Ili je možda bio pretežak da bude savršeno gibak provalnik. Kad je visok metar i osamdeset, prosječni muškarac teži oko osamdeset dva kilograma. Malo promišlja i odlučuje da je uljez bio težak oko osamdeset šest kilograma. Ta težina i visina znači da će vjerojatno imati opseg prsa od 107 centimetara i struka od 91 do 94 centimetra. Opseg je važan, jer je lako moguće da je odjeću bacio u smeće ili ju je čak poklonio dobrotvornoj ustanovi, kako rade mnogi prijestupnici.

Megan razmišlja o upaljaču. Vrlo je vjerojatno da je bio prijestupnikov. Ona barem u tome mora povjerovati vidu Gideona Chasea. Ništa neće postići ako ne bude vjerovala. To je šareno božično izdanje tvrtke BIC. S obzirom na to da je sada lipanj, to bi moglo značiti da tip samo povremeno puši. Ili bi moglo biti da je kupio paket upaljača, te stvarčice često prodaju po tri. U tom bi slučaju redovitije pušio. Nada se da su otisci prstiju ostali na upaljaču. Čak i ako je u kući imao rukavice, kotačić i drugi dijelovi upaljača mogli bi pokazati latentne otiske.

Treće na popisu komadić je tkanine skinut s grma ruža. To je posve crn pamuk, ali, kao je rekao policajac Featherby, istražitelji su se uzбудili jer je boja tako intenzivna. Misle da je tkanina nova ili u najgorem slučaju oprana samo nekoliko puta. Megan je opreznija. Vlasnik ju je mogao kupiti prije nekoliko mjeseci i ostaviti u ladici. Ipak, postoji mogućnost da će ga naći ako je kupljena nedavno.

Krv sa staklenika je na analizi, ali već je doznala od laboratorija da je krvna grupa O+, kakvu ima gotovo četrdeset posto stanovnika Velike Britanije. Testovi toksina u krvi mogu pronaći tragove ovisnosti o drogi ili prevelikom konzumiranju alkohola.

Ona gladno grize energetske pločice i pita se kakav bi joj trebao biti okus. Pomišlja na kedu i čađu. Na njezino zaprepaštenje, na omotu piše daje riječ o čokoladnoj ekstazi. Ona je proždire i počinje razmatrati najdojmljiviji od fizičkih nalaza. Torbu s alatom.

Megan je tijekom vremena vidjela poprilično kompleta oruđa za provalu. Obično se sastoje od rezača stakla, vrpce i laganih deka kako bi se provalnik provukao kroz prozor bez previše buke ili ozljeda. Cesto ima i vreća za pokradenu robu te rezervnih kirurških rukavica da ne bude otisaka prstiju. Veće bande sa sobom nose rezače brava, maljeve i čelična dlijeta za obijanje sefova. Neki nose lemilice pa čak i plastične eksplozive.

Ne i ovaj tip. Donio je polugu, odvijače, malj, neku vrstu metalnog šiljka s drškom, ljepljivu vrpce i sjekiru opaka izgleda. To potvrđuje njezine sumnje da nije profesionalac. To joj također kaže da vjerojatno nije imao mnogo vremena planirati provalu, samo je zgrabio što je imao u spremištu za alat ili garaži. Pita se zašto se morao žuriti. Zašto se dati na posao tako brzo, tako neoprezno? Jer mu je netko to rekao? Prisilio ga? Odsustvo drugih torbi naznačuje da nije išao u namjeri da ukrade mnogo stvari. Bio je u potrazi za jednom ili možda dvije određene stvari.

Ona opet gleda fotografije koje joj je dao Rob Featherby. Sjekira je najzanimljivija. Nije za cijepanje drva, to je sigurno. Izgleda kao skupo kuhinjsko pomagalo. Ne može sa sigurnošću reći a da je ne vidi u stvarnosti, ali mogla bi biti sjekirica za kosti. Možda tip radi u nekoj kuhinji.

Ona svraća misli na njegov bijeg. Polica iz staklenika pronađena je uza stražnji zid koji vodi na javno zemljište i onda na sporednu cestu. Gusta je trava bila izgažena. Blato na cesti pokazalo je nekoliko otisaka automobilskih guma. Sve to znači da je dobro poznao taj kraj. Znao je gdje parkirati a da ga nitko ne vidi i bio je siguran da na cesti nema mnogo prometa.

Megan odlučuje da je bivši vojnik, umjereno inteligentan, nepodoban za fakultet. Miješani prijestupnik: pokazao je znakove organiziranja i planiranja, ali također ozbiljan nedostatak sposobnosti da provede planove u djelo. Ona sažima profil:

- Bijeli muškarac.
- Dob od 30 do 45 godina.
- Fizički radnik možda u tvrtki za prodaju gotove hrane, lokalnom pubu, restoranu.
- Služio u oružanim postrojbama, vjerojatno u vojsci, niži rang.
- Živi u ovom kraju.
- Vozi automobil ili kombi.
- Visok je 180 centimetara.
- Težina 82 do 86 kilograma.
- Prsa opsega barem 107 centimetra.
- Struk opsega barem 94 centimetra.
- Bez prijašnjeg policijskog dosjea.

Megan oklijeva prije nego što dodaje još jedan red, posljednju riječ: Nemilosrdan. Sigurna je da prijestupnik nije običan provalnik ili pljačkaš, ali nije oklijevao gušiti policajca do nesvijesti i ostavio je Gideona Chasea da umre u požaru.

Tko god bio, ubit će prije nego dopustiti da ga uhvate.

TOLLARD ROYAL

Gakanje divljih gusaka probudi Gideona.

Omamljen je i cijelo ga tijelo boli dok odlazi u kupaonicu. Kroz prozor gleda četiri ptice koje se bore za teritorij oko malenog jezera u vrtu. Lepeću krilima i nalijeću jedna na drugu u sukobu kljunom na kljun. Nakon prodornog krika, poraženi gusak i njegova ženka nisko lete preko polja.

Gideon pregledava stari tuš nad zahrdalom emajliranom kadom. Začepljen je kamencem, ali, iako slavine kašlju i hripaju, ispušta vodu iznenađujućom brzinom. Nema šampona, ali na umivaoniku je komad sapuna. Uzima ga, ulazi se u kadu i navlači oko sebe plastičnu zavjesu kako bi uhvatio neuredan mlaz.

Vruća voda mu godi. Ona polagano opušta napetost u njegovim ramenima dok se prisjeća onoga što je otkrio u dnevnicima koje je čitao kasno prošle noći.

Trinaest mjeseci poslije smrti njegove majke, otac se pridružio Sljedbenicima Svetih. Gideon je isprva mislio da je to neka vrsta mjesnoga povijesnog društva. Ali nije bilo tako. Pokazalo se da je to nešto posve drukčije. Pomišljao je da je otac našao neku očajničku duhovnu utjehu u kamenju, baš kao što mnogi ožalošćeni nalaze utjehu u crkvi. Nathaniel ih je zvao Svetima i smatrao je da je svaki kamen osobit, izvor pomoći. Njegovi su zapisi potanko opisivali kako jedan kamen može ponuditi duhovnu obnovu i ukloniti potištenost, a drugi će pomoći tjelesnoj snazi i izdržljivosti. A bilo je i drugih.

Gideona zabavlja pomisao da je Stonehenge neka vrsta čarobnoga kruga za aromaterapiju. Tko bi pomislio da bi njegov nadareni otac s toliko objavljenih knjiga mogao vjerovati u tako nešto? Bit će da je zbog ženine smrti sišao s uma. To bi objasnilo neke stvari.

Vruća voda iznenada postaje hladna. Izlazi iz kade i hvata kruti sivi ručnik. Briše se i oblači staru odjeću. Ona vonja po dimu, ali ne može se prisiliti prekopati ormare i ladice svojega mrtvog oca, čak ni zbog rublja.

U prizemlju pronalazi otvorenu kutiju žitnih pahuljica, ali ne i mlijeko. Usipa malo pahuljica u šalicu i žvače ih suhe dok gleda kroz kuhinjski prostor. Nekoliko fazana šeće naokolo kao da je sve to njihovo, zirkajući na njega dok se bave svojim poslom. Završava sa skromnim doručkom, puni čašu vodom iz slavine i nosi je na prvi kat.

Svesci su posvuda razbacani, ali nije mu stalo da ih pospremi. Sve što želi jest čitati. Gutati tekst sve dok većinu ne bude mogao razumjeti. Uzima posljednji svezak koji je čitao prošle noći i slijedi dešifrirane bilješke koje je olovkom napisao iznad očevih:

Metode su Vještine divno jednostavne. Božanski čiste. Naši su preci imali pravo. Nema jednoga boga. Ima ih mnogo. Nije čudno da vodiči i sljedbenici svake religije strasno vjeruju da su samo oni otkrili Mesiju. Oni su samo otkrili jednog Mesiju. Naišli su na duhovni trag dokaza o Svetima o životima koje su Sveti dodirnuli o darovima koje su dali.

Šteta što se ti sljedbenici tako nekritički mole svojim posebnim bogovima. Kad bi samo znali da njihovo božanstvo može dati samo jedan specifičan blagoslov. Čovjekova žudnja da monopolizira religiju zatvorila je njegov um za njezinu raznovrsnu dobrohotnost.

Gideon pokušava o tome misliti bez predrasuda. Njegov je otac očito vjerovao da su kameni posude. Kuće za Bogove. Je li to bilo tako bezumno? Milijarde ljudi vjeruju u slične stvari: da bogovi žive u mjestima gdje ih obožavaju, da tajnovito lebde u zlatnim kovčezima na oltarima ili da se mogu prizvati obrednim kretnjama ili masovnim molitvama. On pomišlja da vjerovanja njegova oca nisu smješnija od toga.

Spušta pogled na knjigu u svojim rukama i tamnu tintu iz nalivpera njegova oca. Stranica je već fizički upila čovjekove skrivene misli. Čak i desetke godina pošto su napisane, riječi odaju nešto što ne može posve shvatiti emocionalni kontakt sa svojim ocem. To je gotovo kao da ga dodiruje.

Gideon se pita je li to ono što se zbiva kada dodirneš kamenje? Upijaš li u sebe misli, osjećaje, mudrost ljudi koji su živjeli dugo prije tebe najmudriji od drevnih ljudi tako velikih da su ih drugi smatrali bogovima?

Tek se sada, kad mu ideja Svetih ne izgleda tako luda, vraća riječima koje su ga uznemirile.

TNKKO

Krv.

zoxHnTnxr

Žrtva.

Tek se sada usuđuje pročitati cijeli zapis.

Sveti trebaju obnovu. Ona treba biti stalna jer će se u suprotnom njihovo propadanje i slabljenje ubrzati. Dokaz je ovdje. Kako je glupo misliti da možemo dobivati od njih, ali ih ne hraniti. Božanstva su ukorijenjena u krvi i kostima naših predaka. Oni su dali sami sebe zbog nas. I mi moramo dati sami sebe zbog njih. Mora biti žrtve. Mora biti krvi. Krvi zbog budućih generacija, zbog svih i osobito zbog mojega dragog sina.

Gideon je zgranut što vidi da je spomenut. Ali ne toliko zgranut kao kad nastavlja čitati:

Rado ću dati vlastitu krv, vlastiti život. Samo se nadam da ima vrijednost. Dovoljnu vrijednost da promijeni stvari. Da promijeni sudbinu za koju znam da čeka mojega jadnog sina bez majke.

Jesi li već našla nestalu osobu? Glavna inspektorica Jude Tompkins kugla pitanje niz hodnik prema Megan Baker, koja nosi svoj čaj od kuhinjsice do pisaćeg stola.

Ne, gospodo. Još ne.

Ali radiš na tome, zar ne? Pročitala si dosje koji sam ti dala i imaš neke ideje? Ona velikodušno maše rukom. I potpuno sam sigurna da si već stupila u vezu s njegovom obitelji i dobila barem jednu fotografiju.

Megan se ne obazire na sarkazam. Gospodo, još uvijek radim na slučaju Nathaniela Chasea.

Znam. Nemam Alzheimerovu bolest. Posve se jasno sjećam da također radiš na slučaju nestale osobe koji sam ti dala i zato se primi posla. Upućuje joj otrovan pogled i okreće se prema vlastitom uredu.

Megan psuje. Odlazi do svojega pisaćeg stola, proljeva vrući čaj iz tanke plastične čaše na prste i opet psuje. Briše ruke papirnatim rupčićem i otvara spis koji joj je šefica ostavila. Nadala se da će ga istovariti Jimmyju Dockeryju, ali on je bez objašnjenja nestao.

Čita sažetak: Sestra blizanka nekog dvadesetpetogodišnjeg skitnice po imenu Tony Naylor prijavila je njegov nestanak. Kako se čini, nekoliko puta. Naylor je nezaposlen, alkoholičar i ponekad zarađuje radeći na gradilištima.

On je tipičan skitnica, vrste koja živi od danas do sutra. Nema ni oca ni majke. Nema stalno prebivalište. Samo luta naokolo primajući pomoć i radeći kad zatreba. Duh u stroju. Ona nastavlja čitati. Čini se da je stalno u vezi jedino sa sestrom, Nathalie. Naziva je na njezin trošak jednom na tjedan.

Megan traži broj, pritišće brojeve i pušta da telefon zvoni.

Halo. Glas oklijeva.

Gospođica Naylor?

Tko je to?

Ovdje inspektorica Baker iz viltširske policije. Radim na izvještajima koje ste podnijeli o svojemu nestalom bratu.

Jeste li ga našli?

Bojim se da nismo. Ne zovem zbog toga. Možete li nekoliko minuta razgovarati sa mnom?

Mlada žena nemoćno uzdiše. Već sam sve rekla. Dala sam sve detalje policajcima u mjesnoj postaji. Zašto ne razgovarate s njima?

Ja sam iz detektivskog odjela, gospođice Naylor, vi ste razgovarali s policajcima u odorama.

Oh, razumijem. Čini se da razumije razliku. Onda dobro. Sto želite znati?

Kad ste posljednji put razgovarali s njim?

Prije tri tjedna.

Megan provjerava svoje bilješke. Čula sam da vas on obično naziva svaki tjedan.

Nathalie je ispravlja. Ne obično. Uvijek. Nikad ne zaboravi nazvati.

Znate li gdje je bio i kakvim se poslom bavio kad vas je posljednji put nazvao?

Nathalie oklijeva. Slušajte, ne želim dovesti Tonyja u nevolju. Mogu li vam nešto reći a da to ne utječe na njegovu socijalnu pomoć?

Megan zna da ne smije sklapati nagodbe. Gospođice Naylor,

vi ste nas nazvali jer ste bili zabrinuti. Ne mogu vam pomoći da nađete brata ne budete li iskreni prema meni.

Nathalie neko vrijeme šuti, a onda progovara. Kad sam posljednji put razgovarala s njim, rekao je da je bio u Swindonu. Mislim da je pomagao nekim Ircima.

Kopanje i cementiranje i slično. Rekao je da je taj posao bio negdje blizu

Stonehengea. Rado je otišao, rekao je, zato što nikad nije vidio to mjesto.

I vi otada niste ništa čuli?

Baš ništa.

Znate li imena tih Iraca?

Ne. Govorio je o nekom Micku, ali nisam sigurna je li mislio Mick kao Michael ili kao što Irce nazivamo Mickovi, znate već.

I nemate nikakav telefonski broj na koji bismo ga mogli nazvati?

Samo broj njegova mobitela, a on je isključen. Zao mi je.

Megan mijenja temu. Kad ste posljednji put razgovarali, jeste li se zbog nečega posvađali?

Ne! Zvuči gotovo uvrijeđena.

Gospođice Naylor, ako je u vašem odnosu bilo nečega lošeg, sada ili prije, ja to moram znati.

Sestra se ironično smije. Tony i ja smo kao kreda i sir, ali nikada se ne svađamo. U cijelom životu nije bilo jedne povišene riječi između nas.

Megan ne vidi zašto bi lagala. U redu. Ima li on druge prijatelje, osobito kakve prijateljice za koje znate?

Ne, nikakvih prisnih prijateljica. On se voli provoditi, ako dobije priliku, ali... Ona ušuti. Da se ovako izrazim, Tony nije momak s kojim bi žene voljele provesti mnogo vremena.

Zašto?

Duboko diše. Gdje da počnem? Nije mu baš stalo do higijene. Tuširanje jednom na tjedan za našega je Tonyja više nego dovoljno. I nije romantičan. Tony vjerojatno ne zna ni napisati riječ romantičan.

Megan završava bilješke. Ako pošaljem policajca, biste li mu mogli dati neke fotografije, nedavne Tonyjeve fotografije?

Ona malo razmišlja. Najnovija koju imam jedna je od onih za putovnicu, znate, onakva kao iz kabine za fotografiranje.

Koliko je stara?

Oko pet godina. Čak nije bila za putovnicu, samo smo se zabavljali pošto smo malo popili. Nagovorila sam ga da se fotografira sa mnom.

To bi trebalo biti dobro. Dajte je policajcu kojeg ću poslati pa ću početi s potragom. Vidjet ćemo možemo li ga naći. U redu?

Da. Hvala.

Megan prekine vezu i pije ostatak čaja. Ima loš predosjećaj o Tonyju Nayloru.

Njegova je sestra jedino njegovo sidro i, ako nije bilo svađe, nema razloga zašto bi se odvojio od njega. Sto znači da će ga lako naći.

On je u zatvoru ili u mrtvačnici.

Od Tollard Royala do Shaftesburyja ima petnaest minuta vožnje. Ali Gideon Chase putuje dvostruko dulje. Stalno provjerava kartu i ide sporo poput puža u Ashmoreu i East Melburyju.

U Cann Commonu skreće starim Audijem s ceste blizu Ash Tree Lanea, zatvara vrata i pet minuta samo šeće. Nema se mnogo što vidjeti. Bungalovi za umirovljenike. Bijela koliba. Crni dim koji se diže iz vatre u vrtu. Beskrajna zelena polja.

Gideonu zapravo nije stalo što je oko njega. On razmišlja o onome što ne želi vidjeti. Njegov otac. Mrtav. Polegnut u mrtvačnici samo nekoliko minuta od njega. Neki se pogrebnik bez sumnje nada da će njegova rekonstrukcija prikriti činjenicu da je metak raznio čovjekov mozak.

Gideon iznenada povraća. Sadržaj njegova želuca pljuska na pločnik u tihoj slijepoj ulici. Opet povraća i žali što mu nije uspje

lo stići do živice ili kanala. Ako bilo tko gleda, zna što će pomisliti. On je pijanac sa strašnim mamurlukom. Kako da ne.

Neugodno, čak nema rupčić kojim bi obrisao usta. Upotrebljava ruku i onda je briše o travu. Hvala ti, Majko Prirodo. Okreće se i vidi bakicu kisela lica koja ga mrko gleda s ulaza u kuću. U tom trenutku odlučuje da će učiniti nešto zbog čega će zakasniti. Pa neka.

Ulazi se u auto s osjećajem prave nakane i brzo vozi kroz Cann Common. Dolazi na kružni tok i zamjećuje trgovinu Tesco.

Unutra se osjeća kao da sudjeluje u televizijskoj emisiji Utrka kroz supermarket, gurajući kolica niz prolaze, ubacujući mlijeko, kruh, grah, tjesteninu, sok od naranče, bilo što čega se može sjetiti. Onda, najvažnije od svega, pastu za zube, šampon, pjenu za brijanje, britvicu i žilete. Uzima pakete rublja, čarape, dezodorans, čak i četku za kosu.

Cim je platio, juri u javni zahod da se opere. Takav je luksuz upotrijebiti vlastitu četkicu za zube, a ne onu koju je ostavio neki bezimni gost njegova oca. Prisjeća se nečega i vraća se u trgovinu te kupuje sir, paketić keksa, čokoladu i nekoliko vrsta voća stvari s očeva popisa za kupnju pričvršćena na hladnjak. Stvari koje on nikada nije stigao kupiti.

Na izlazu Gideon pohlepno pogledava mali kafić. Mašta kako jede potpun engleski doručak. Možda kasnije. Pita starca koji šeće s labradorom kako da dođe u Bleke Street.

Poslije nekoliko minuta je ondje doslovno na pragu Smrti.

Tvrtka Abrahams i Cunningham među pogrebnicima je ono što je tvrtka Chepsthew, Chepstow i Hawks među odvjetnicima. Tradicionalna. Staromodna. Mračna. U djeliću sekunde postaje žrtva privida da je dolutao u staromodni hodnik neke stare tete. Prugaste baršunaste tapete i debeli tamnozeleni sagovi vode ga u otrcanu sobu za primanje.

Ona je prazna. Diskretna je ploča pričvršćena na zid: Molimo vas da pozvonite. Ispod je uglačana mjedena ploča s bijelim mramornim dugmetom. Ne zvonite.

Umjesto toga luta naokolo. Ide

niz hodnik. Zapravo ne zna zašto. To je jače od njega. Želi vidjeti što se nalazi iza dosadnog i ugodnog pročelja. Želi malo bolje shvatiti prije nego što stupi u mračan posao pokopa i kremiranja.

Iza prvih vrata nalazi se prostorija prepuna ljesova. Soba za izlaganje, gdje bez sumnje počinje blago nagovaranje. Hrastovina ili cedrovina umjesto jeftine smrekovine ili iverice. Iduća vrata vode u sobu za osoblje. Nekoliko stolaca, velik stol, mikrovalna pećnica, sudoper i stroj za kavu. Život se nastavlja, čak i oko smrti.

Treća soba ga šokira. Najprije vonj. Tekućina za balzamiranje. Onda metal. Previše metala. Čelični slivnici, kolica, alat. Mladić u bijelom ogrtaču podiže pogled s komada siva mesa. Oprostite, vi ne biste smjeli biti ovdje. Oklijeva, onda prolazi kraj beživotnog oblika na kolicima. Jeste li rođak? Mogu li vam pomoći? Čovjek ide prema njemu, pokušavajući približavanjem prepriječiti Gideonov pogled. Pođete li natrag u sobu za primanje, pozvat ću nekoga tko će vam pomoći. U redu? Gideon kima glavom. Primjećuje da je čovjek stavio ruke iza leđa, skrivajući crvenu masu na bijelim gumenim rukavicama.

Oprostite, kaže Gideon dok izlazi i upućuje se prema zvonu. Ovaj put ga stisne.

Nakon manje od minute pojavljuje se krupan čovjek u srednjim četrdesetim godinama kovrčave kose i sa smeđim pravokutnim naočalama, ispravljajući svoju tamnu jaknu dok se približava. Craig Abrahams. Gospodin Chase?

On pruža ruku. Gideon Chase.

Vrlo mi je žao zbog vašega gubitka, gospodine Chase. Biste li htjeli odmah vidjeti oca ili biste najprije htjeli sjesti i razgovarati o pripremama?

Samo bih ga htio vidjeti, molim.

Kako želite. Molim vas, slijedite me.

Korača za čovjekom niz rijeku staroga plavog Axminsterova saga, zatim kroz vrata na kraju drugog, slabije osvijetljenog hodnika. Abrahams se zaustavlja ispred prostorije s natpisom Kapelica pokoja. Zakašlje, s poštovanjem pokrivajući usta.

Prije nego što uđemo, volio bih spomenuti dvije stvari. Bili smo slobodni odje nuti vašeg oca u odijelo koje nam je dala policija. Ako ono nije odgovarajuće, naravno, rado ćemo ga zamijeniti za svako drugo po vašem izboru.

Hvala.

On ozbiljno gleda Gideona. Drugo, naš je kozmetičar mnogo učinio, ali bojim se da još uvijek možete osjetiti šok kad ga vidite.

Razumijem.

Mnogi klijenti očekuju da će njihovi voljeni biti točno onakvi kakvih ih se sjećaju. Bojim se da to jednostavno nije moguće. Samo vas želim pripremiti za tu mogućnost.

Abrahams se sućutno smiješi i otvara vrata. Gideona pogađa miris svježeg cvijeća. Zavjese su navučene preko prozora, a velike svijeće trepere kamo god svrne pogled. Nathaniel Chase leži u lijesu od mahagonija s podstavom od krepa, vrh je lijesa otvoren tako da mu se vidi glava. Gideon se približava tijelu i vidi da je kozmetičar dobro obavio posao. Na prvi pogled nema ničega što bi dalo naslutiti da je njegov otac prislonio pištolj na sljepoočnicu i pritisnuo otponac.

Polagano zamjećuje neke stvari. Koža je prenaranačasta. Kosa je počešljana u čudnim smjerovima. Glava njegova oca izobličena je blizu lijevog uha mjestu gdje je metak morao izaći.

Abrahams blago dodiruje njegovu ruku. Biste li htjeli da vas malo ostavim nasamo?

Gideon ne odgovara. Osjeća se kao da mu se osjećaji vrtlože. Žaljenje. Ljubav. Bijes. Sve to pomiješano u zgrušanu i mučnu mješavinu. Na trenutak se sjeća majčina sprovoda. Suze. Crna odjeća. Ljudi s dugim, čudnim automobilom. On je stajao kraj groba snažno stišćući očevu ruku jer se osjećao kao da pada s ruba Zemlje. Sve se to vratilo u njegov um.

Dosta sam vidio, hvala. Smiješi se ocu, ljubi vrške prstiju i stavlja ih na izobličenu glavu. Kratak dodir nije dovoljan. Ne može tek tako otići. Saginje se nad lijesom i prislanja usne na očevu glavu. Nešto za što se ne može sjetiti da je ikad prije učinio. Zidovi

u njegovoj podsvijesti se ruše. Suze mu naviru na oči. Gideon grli čovjeka koji ga je stvorio i jeca.

Craig Abrahams šutke izlazi iz sobe. Ne iz obzira. Mora nekoga nazvati. Vrlo važan poziv.

Još devet dana.

Sto god Gospodar Kruga pogledao, podsjeća ga na tu činjenicu. Ona baš sada gleda na njega s kalendara na njegovu velikom antiknom pisaćem stolu u uredu. S

naslovne stranice The Timesa koji je jedan od njegovih asistenata uredno presavinuo za njega. Ona je posvuda.

Za samo tjedan dana mora završiti drugi dio obreda obnove. Mora pripremiti Sljedbenike za svetu vezu. A oni nipošto nisu spremni. Da samo Chase nije sve upropastio. Da je ostao postojan i izvršio ono što se od njega očekivalo, sve bi bilo dobro. Ali nije dobro.

Gospodarove oči lutaju do zlatnog okvira i blagog lica njegove žene. Danas je godišnjica njihova vjenčanja. Trideseta. Ali moglo je biti posve drukčije, da ona nije prkosila liječnicima i njihovom takozvanom stručnom mišljenju. Njihova visokotehnološka nepogrešiva dijagnoza: PH. Dva slova koja prije dvadeset godina nisu značila ništa ni njemu ni njoj. Oboje su u nevjerici gledali u savjetnika kad je to rekao. Samo je podrhtavanje njegova oka izdalo činjenicu da je riječ o nečemu ozbiljnom.

Bilo je na smrt ozbiljno. PH.

Plućna hipertenzija.

Njezin kratak dah i vrtoglavicu bili su pripisali umoru. Tome da je previše radila. Palila svijeću na oba kraja. Nije bilo valjane ravnoteže između posla i življenja. Pravna karijera nasuprot brizi o mladoj obitelji. To ju je moralo preopteretiti. PH. Nelječivo.

Gotovo je ispravio savjetnika, gospodina Sanjaya. On se nije protivio tome što je taj ozbiljni liječnik rekao, samo njegovu lošem engleskom jeziku. Želio je kazati da je pravilno neizlječivo, a ne nelječivo. Osoba Sanjayeva položaja, bez obzira na podrijetlo, morala bi znati da ta riječ ne postoji. Ali iznenada, ona je postojala. I njegova blaga, prekrasna žena stalno ju je ponavljala.

Nelječivo. PH.

Onda je pronašao čudo. Svete. Nekoliko tjedana pošto su prihvatili Vještinu, nelječivo više nije postojalo. PH je nestala. Nestala isto tako brzo i zagonetno kao što se i pojavila. Bolnica je tri mjeseca obavljala detaljne pretrage prije nego što je napokon nisu priznali i gotovo mrzovoljno izjavili da je zdrava.

To ih je zbunilo. Dolazili su da prislanjaju svoje hladne stetoskope na njezine dragocjene grudi, da analiziraju njezinu krv i gledaju grafikone i bilješke. Svi su se složili nije bilo pogrešne dijagnoze a ipak, PH je nestala. Njegova je žena bila izliječena.

Mobitel na kožnatoj bugačici njegova pisaćeg stola zazvoni. Gleda ga na trenutak prije nego što odgovara. Da?

Dračo je. Sin je u pogrebnoj tvrtki.

Događa li se nešto neobično?

Ne. Rekli su mi da su ga svladali osjećaji kad je vidio oca.

Gospodar Kruga bubnja prstima po pisaćem stolu. Možda je vrijeme izliječilo ponor među njima, kakav god nekad bio.

Možda.

Budi obazriv prema njemu. Imaj na umu sve mogućnosti.

Uvijek ih imam.

Kao i drugu stvar?

Da.

Sveti će odlučiti.

Dračo je zabrinut. Jesi li siguran da imamo vremena?

Sveti su sigurni. Obavijesti Promatrače.

Gideon se vraća kući u rano popodne. Osjeća se emocionalno iscrpljenim, ali zna da bi bilo neprirodno kad bi se osjećao drukčije. Ne nakon što vidiš svojeg oca kako leži u lijesu, a kozmetika jedva prikriva glavu probijenu metkom. Ali on se neće predati žalosti, to nije u njegovoj naravi. Život te obori na zemlju, a ti se digneš na noge i nastavljaš.

On uvida da ponavlja savjet koji mu je otac dao. Tako je dugo pokušavao poreći tog čovjeka. To stiže kao šok. Stari je imao mnogo veći utjecaj nego što je mislio. Gideon pripravi šalicu crne kave i sjedi u dnevnoj sobi odsutno gledajući uzbibane travnjake. Nikad nije zamišljao oca kako se bavi vrtlarenjem. Najvjerojatnije su unajmljeni ljudi skrbili za njihov oblik i održavanje.

Gotovo utone u san kad ga zvono na prednjim vratima trgne svojim nepoznatim zvečanjem. Odlazi do vrata i otvara ih, ne skidajući lanac. Pred vratima stoji zdepast ćelavac od četrdesetak godina u trapericama i plavoj majici.

Dobar dan, ja sam Dave Smithsen. Pokazuje glavom prema velikom bijelom kombiju parkiranom pokraj Audija, na kojem se ponosno koči njegovo ime šablonom naneseo crnom bojom. Vlasnik sam građevinske tvrtke. Čuo sam u gradu da je kod vas bio požar. Pomislio sam da biste mogli zatrebati pomoć.

Gideon skida lanac. Trebam, ali da budem iskren, nisam siguran da je sada pravi trenutak za to. Moj je otac umro nedavno.

Smithsen gura ruku kroz pukotinu. Znam, moja sućut. Trebao sam obaviti neke poslove za njega. Oni se rukuju i građevinar vadi svežanj novčanica iz džepa.

Gospodin Chase mi je platio da popravim stari željezni žlijeb na stražnjoj strani kuće i pričvrstim slomljene crjepove. Bolje da vam to vratim. Vrlo mi je žao.

Gideon uzima novac. Gleda ga, oko dvije stotine funta, i onda ga vraća. Zadržite to. Možda možete urediti krov kad popravite štetu od požara?

Hvala. Čovjek trpa novac u džep i sažalno se smiješi. Dat ću vam svoju posjetnicu iz kombija. Možete me nazvati kad budete

htjeli. Moj je stari umro prije nešto više od godine dana, znam kako je to. Roditelji su čudni oni vas izluđuju kad su s vama, a onda, kad ih više nema, osjećate se kao da vam se svijet srušio.

Gideon počinje misliti da odgađanje posla nije dobra zamisao. Ništa se ne dobiva odgodom. Zao mi je, glup sam. Ako želite odmah pogledati i procijeniti štetu, bio bih vam zahvalan.

Smithsen ga odmjerava. Jeste li sigurni? Neće mi biti teško doći drugi put.

Ne. Samo uđite. Izlazi van. Pustit ću vas da uđete sa stražnje strane. Želite li nešto popiti? Upravo sam stavio kotlić na štednjak.

To bi bilo izvrsno. Čaj s dvije kockice šećera, molim vas.

Gideon prolazi kućom. Osjeća čudnovato olakšanje zbog obične smetnje radnika u kući. Normalnost. Prihvatanje da se život nastavlja. Otključava stražnja vrata.

Građevinaru ne treba mnogo vremena da načini procjenu. Zidovi su napravljeni od teškog kamena, bilo je malo prave štete. Trebat će ih isprati pod tlakom iznutra i izvana i vjerojatno opet popuniti žbukom na nekim mjestima. Gideon donosi lončić čaja. Smithsen mu zahvaljuje i nastavlja olovkom pisati bilješke na listu presavijenog papira.

Unutrašnjost radne sobe u užasnom je stanju. Parket je uništen i trebat će položiti novi. Prozore će morati zamijeniti. Žbuka na stropu posvuda je popucala pa su vidljive grede i poprečne grede pocrnjele od dima. Odlazi do kuhinje, gdje Gideon stoji razvrstavajući jutarnju poštu. Oprostite što vas prekidam. Želite li da pogledam prostor iznad radne sobe na prvome katu? Mislim da je pod mogao postati nesiguran zbog vatre.

Svakako, izvolite.

Hvala.

Gideon se pita koliko će još pisama upućenih njegovu ocu stići i koliko će dugo osjećati bol zbog gubitka svaki put kada dođu. Pogađa ga još jedna misao. Misao koja ga više uznemiruje. Vrata u sobu su otvorena. On ispušta poštu i trči uz stube. Čovjeka nigdje nema.

Hita u spavaću sobu. Smithsen nije ondje.

Gideon žuri u hodnik i u malu sobu. Građevinar kleči u kutu. Gleda ga napola se smiješeći. Nešto škripi u sredini, ali vjerojatno se ne morate brinuti. Je li u redu ako podignem ovaj sag i propisno provjerim naprezanje?

Ne. Ne, nije u redu. Ne, ne može a da ne izgleda i zvuči smeteno. Slušajte, ovo je pogreška. Zao mi je. Prerano je. Morat ću vas zamoliti da odete.

Smithsen se diže na noge. Razumijem. Nema problema. Ali ja ovdje ne bih provodio vrijeme dok ne obavite provjeru. Vatra je vjerojatno oštetila grede i mogli biste se loše provesti ako pod nije u dobrom stanju.

Hvala. Ali sada biste trebali otići.

Čovjek ga još jednom sažalno pogleda. Dakako. Gurnut ću posjetnicu kroz otvor za pisma. Nazovite me kad ste doista sigurni da želite da obavim posao.

Gideon ga slijedi i oprašta se s njim kod stražnjih vrata. Njegovo srce žestoko kuca. Možda je paranoidan. Potresen bez razloga. Taj je tip izgledao posve pošten, čak i simpatičan. Samo je pokušavao pomoći.

Ali nešto mu ne da mira. On gleda kako građevinarov kombi odlazi i onda se vraća u sobu.

Očeve su knjige pomaknute.

Caidyn Lock ima jednostavno pravilo za muškarce jedan sastanak, jedno opraštanje. Tako jednostavno.

Sjedeći u stanu svojega oca, podsjeća se na sve razloge zbog kojih se drži tog pravila. Ali u Jakeu Timberlandu ima nečega zbog čega bi htjela zanemariti oprez.

Nije da je samo naočit. Oni su uvijek naočiti. Ili da je bogat. Svi oni moraju biti bogati. Riječ je o tome da je on... no... tako...

britanski. Što je, naposljetku, razlog zbog kojeg je ona uopće došla u ovu prokletu zemlju. Dobiti komad Britanije. Vidjeti nešto starije od bakine kuće. Kultura koja je

oblikovala svijet, narod koji je vladao nad polovicom zemaljske kugle. Kraljica i Carstvo i sve te čudne stvari.

I duboko u sebi, da, ona je maštala o susretu s muškarcem poput njega. Vrsta koja je egzotično neobična i duboka. Čak nesporena. Zna da u Jakeu ima više toga nego što je vidljivo. Možda čak romansa. Rastava njezinih roditelja gotovo je izbila tu pomisao iz nje, ali sada se misao vratila, potaknuta tekstom koji joj je poslao.

Poruka sa slikom lijepog izlaska sunca. Ispod nje su riječi: Budi sa mnom u ovome. Povezi se sa mnom kroz noć u mjesto puno drevne magije. Budi sa mnom u izlasku sunca boje trešnje i smij se sa mnom do zalaska sunca.

Prijedlog je slastan. Bez noćnih klubova i paparazza. Bez nadzora zaštitarske službe njezina oca. Čisti eskapizam. Ta poruka ugađa njezinu duhu, koji žudi za slobodom. Ona utipkava jednostavan odgovor: Da!

Ne zna kako će umaći ljudima u odijelima koji su uvijek na straži, sa svojim radijima i nadzornim dnevnicima, ali umaći će. Ove će noći pobjeći iz zlatnoga kaveza i odletjeti.

Gideon se osjeća ranjivim zbog građevinarova iznenadnog posjeta i njuškanja. Velika je stara kuća na osami. Već su ga jednom napali i ne želi da se to opet dogodi. Svakako ne želi izgubiti knjige i njihove tajne o njegovu ocu. Treba poduzeti mjere opreza. Zaključati ulazna vrata imanja. Uključiti alarm.

Treba mu nekoliko telefonskih poziva i više od jednoga sata da uvjeri zaštitarsku tvrtku da nije provalnik. Napokon mu kažu kako da ponovno uključi sustav pa osjeća ugodan šok kad čuje koliko buke ovaj napravi. Ne da je to važno. Mogla bi prasnuti mala nuklearna bomba, a ovdje bi vjerojatno ostala neprimijećena. Upravo zato pretražuje kuću da pronađe stvari kojima bi se mogao braniti. U spremištu za alat nalazi sjekiru, a iz drvenog stalka u kuhinji uzima velik nož. Najbolje što može naći. Zbog toga se osjeća pomalo ludini, noseći ih naokolo dok priprema grah na prženom kruhu za kasni ručak, ali bolje je biti lud nego preplašen.

Nakon toga pronalazi daljinski za zaključavanje vrtnih vrata. Aktivira ih, a zatim namješta alarm za prizemlje i sa šalicom čaja, bocom vode te nožem i sjekirom povlači se u očevu skrivenu sobu. Zna da ne može ovako živjeti. Ali zasad se mora osjećati sigurno, a ne prestrašeno. Prisjeća se građevinarovih primjedbi da bi pod mogao biti oštećen. Sto ako je imao pravo? Sto ako je vatra oštetila potporne

grede pa bi one svake sekunde mogle popustiti. Past će u prizemlje, vjerojatno slomiti vrat. Gideon se osjeća kao da postaje lud. Strah se širi kroz njega kao virus, ali on će ga prevladati.

Metodično i bešćutno pročišćava glavu dešifriranjem dnevnika. Do kasno navečer već prevodi automatski a da najprije ne zapisuje simbole. Čita kako je Nathaniel vjerovao da su sljedbenici Svetih 1889. bili spašeni od epidemije azijske gripe i ruske gripe, kad je umrlo milijun ljudi. Slično tome, kako su 1918. izbjegli epidemiji španjolske gripe virusu koji je stajao života gotovo pedeset milijuna ljudi. Isto se dogodilo i 1957., kad je azijska gripa prešla svijet i zbrisala gotovo dva milijuna ljudi. I 1968., kad je hongkonška gripa ubila milijun i opet 2009., tijekom smrtonosne epidemije svinjske grupe, virusa H1N1. Nijedan Sljedbenik nije umro. Gideon je skeptičan, ali i opčinjen tim tvrdnjama. Pomišlja da je to moguće. Psihosomatska reakcija na kamenje koju je pobudilo snažno vjerovanje. Na um mu pada Lourdes. Koliko se može sjetiti, onamo je hodočastilo više od dva milijuna ljudi. Njegov ateistički mozak poistovjeđuje jedno s drugim. Ljekovite moći kamenja nasuprot ljekovitim moćima vode u špilji podno Pireneja. Jedno je isto toliko nevjerojatno kao i drugo.

Gleda na sat. Gotovo je jedan u noći. Gladan je i iscrpljen. Preumoran i prezabrinut da se spusti niz stube ili spravi nešto za jelo. Zaklinje se da će pogledati još samo jednu stranicu i onda poći na spavanje.

Poželi da to nije učinio. Krv mu se ledi od ulomka na koji se usredotočio:

Gideon zna samo da je njegova majka bolovala od smrtonosne bolesti. Kad se radi o raku, jedina je dobra stvar da strah od njega sprječava daljnje istraživanje, osobito u djeteta. Nadam se kako će proživjeti cijeli život a da ne dozna da je to bio KLL, da nikad neće uvidjeti da je to nasljedna bolest. Ja imam povjerenja u Svete, u vezu koju imam s njima, u svoju čistu krv koju zaviještam kako bih očistio krv svojega djeteta.

Ponovno čita. Njegov mozak bubnja dok to pokušava shvatiti. Samo ključne riječi rak, nasljedno, KLL ostaju jasne u njegovu umu. KLL.

Sto je to? Boluje li od toga? Hoće li ga to ubiti?

Gospodar Kruga hoda u ohrabrujućem tamnom krugu Svetih, a oči su mu okrenute prema zvijezdama. Noćno je nebo lavina crne čade, beskrajna

zagonetka, tamni uragan koji se obara na uspavane glave neupućenih. Njegova je dužnost skrbiti za njih. Razumjeti umjesto njih. Spasiti ih od vlastitoga neznanja. U nevidljivim strujama i tamnim potocima gore na nebu osjeća kretanje, zviježđa koja se vrte u krugu, letargiju Lirida, nestrpljivost smrtonosnih Delta-akvarida koji stižu. Osjeća povlačenje plima, kretanje vjetrova preko oceana, sve veće pukotine u zemaljskoj jezgri.

Kao uvijek, nevini će dotrčati promatrati ljetni suncostaj, s ogrlicama na glavama i sklopljenim rukama. Sa svojim razmedjivim nadama divljeg vođenja ljubavi i euforije izazvane drogom. Zagušiti će se vlastitom naivnošću. Svi do posljednjega. Čak i oni koji misle da su mudri nemaju pojma, ne razumiju da važna stvar nisu suncostaj i Sunce, nego pun Mjesec koji ih slijedi.

Ravnoteža. Uvijek ravnoteža. Toliko mnogo vidi samo očito. Baš kao što nas najveći čarobnjaci zavaravaju time što odvrćaju našu pozornost, tako rade i bogovi. Samo izabrani mogu vidjeti pozadinu kozmičkih iluzija. Neka slijepi legnu na tlo i poziraju u blistavoj predstavi svjetlosti tijekom ravnodnevnice. Otkupljenje se nalazi u sumraku. Mjesec se uzdiže do svojeg najmoćnijeg vrhunca.

Gospodar zna za važnost neviđenoga. Poljodjelci su od početka vremena naučili ovu prvij. lekciju. Žetva koju vidimo ovisi o onome što ne možemo vidjeti. Tama u zemlji mora se poštovati, mora se voljeti isto toliko koliko i sjaj na nebu. Drevni su ljudi znali i njihova djeca znaju da neviđene moći zemlje trebaju biti nahranjene. One trebaju obrok krvi, bogatih kostiju, hladnoće groba. Znanstvenici kažu da krv zemlji daje vitalni dušik, ali ona nudi mnogo više od kemijskih sastojaka. U krvi je nešto drugo. Duša. I što je u zemlji više krvi, ona je više želi.

Za četrdeset osam sati ljetni će suncostaj dovesti desetine tisuća ljudi u Stonehenge. Neupućeni će brbljati kao babuni. Penjat će se na kamenje kao špiljski ljudi. Tvrdit će da ih je energija koju su željeli osjetiti duhovno dotaknula. Kad bi samo znali istinu. Brutalnu istinu. Tada će krug biti prazan. Sveti će biti u Svetištu.

Gospodar se smiješi dok odlazi. Sutra će se vratiti i početi svoje hodočašće. Molit će pred svakim bogom i upiti u sebe njegov božanski duh. Bit će njihova posuda, njihov portal kroz crnu zemlju u drevni hram ispod nje.

Eric Denver već je gotovo dvadeset godina šef sigurnosti obitelji Lock. Za muža, ženu i sada kćerku. Anđeo zaštitnik svih njih. Thom Lock je višestruki milijunaš koji

je svoje bogatstvo sam stekao. Kad je postao potpredsjednik Sjedinjenih Američkih Država, morao je prihvatiti zaštitu Tajne službe za sebe. Ali odbio ju je kad je bila riječ o Caitlyn. Odlučio je da će njegovo jedino dijete imati nešto osobnije i privatnije. Stoga Eric. S obzirom na njezino neobuzdano ponašanje, dobro je da ga je unajmio. Svakako bi bilo govorkanja u Washingtonu kad bi nenasmiješeni ljudi u hodnicima vlasti znali pola stvari koje ona radi pod krinkom završavanja studija u Ujedinjenom Kraljevstvu.

Eric daje potpredsjedniku svakodnevne izvještaje, ali neke stvari izostavlja. Dijete mora imati dovoljno prostora za disanje. Čak i on vidi da je sva ta pozornost i privatni nadzor katkad guše. I tako s vremena na vrijeme, kao sada, hini da ništa ne vidi kad stvari postanu malo opuštenije.

Neposredno prije ponoći šest Caitlyninih prijateljica tetura u kuću i gotovo padaju na pod hodnika pred njezinim stanom. Stežu torbice i boce šampanjca. Njihove vitke, umjetno pocrnjele ruke drže šestorica mišićavih mladića koji bi mogli biti na reklamnom plakatu za vojsku. Velike, mesnate glave, mišići kao nogometne lopte, oči zastakljene od pića i droge.

Eric i Leon, njegov pomoćnik, stupaju naprijed i zaustavljaju napredovanje prljavog i pijanog društva. Klub za pisanje zadaće je ukinut, djeco, kaže, prepoznajući lica nekih djevojaka. Sada morate otići.

Najviši mladić plavokos, tijela s kojim bi se malo tko htio uhvatiti u koštac korakne naprijed. Hej, brate, ne želimo neprilike. Samo smo se došli zabavljati s Caitlyn.

Eric uzdiže obrvu. Brat nije riječ koju će lako otrpjeti od bijelog dečka. Danas neće biti zabavljanja, prijatelju. Gospođica Lock već ima važan sastanak sa šalicom kaka i televizijskom emisijom.

Plavokosi misli okušati sreću, kad Caitlyn otvori vrata. Četiri djevojke kriče od pijanog uzbuđenja i jure prema njoj. Momci ih slijede, ali dvojica tjelohranitelja staju pred vrata. Glazba praska iz Boseova sustava ugrađenog u zidove. Rock that Body grupe Black Eyed Peas.

Momci i dalje vode boj pogledima s tjelohraniteljima kad se dvije djevojke zakratko vraćaju iz stana. Jedna od njih skače u Ericov naručaj i svim ga silama pokušava poljubiti. On je povlači

sa sebe i postavlja na noge. Ona izglađuje svoju svjetlucavu modru koktel haljinu. Molim te, Eric, pusti nas unutra, mooolim te. Ne možeš ovako držati Caitlyn u kavezu. Njoj treba malo provoda.

Djevojka vonja po piću i parfemu, osvježivačima za usta i de- zodoransu. Hajde, Janie, ti i tvoje prijateljice trebate poći kući, znate već kako stvari stoje. Caitlyn se zabavljala prošle noći.

Situacija se mijenja u sekundi. Jedan od mladića okreće se i viče: Jebi ga, Janie, idemo odavde. On i njegovi prijatelji vuku nekoliko djevojaka prema dizalima. Hajde, idemo k Chini. Poziv dovodi i druge iz stana. Jedna od njih hihoće, onda posrče i lomi petu na cipeli. Leon joj pomaže ustati i ona šepa, noseći cipelu u ruci. Dok se vrata stana treskom zatvaraju, kroz drvo se čuje Caitl- ynin glas kako viče: Baš ti velika hvala!

Eric se smiješi i sluša zvuk dizala, zatim se vraća do vrata stana i lagano kuca.

Caitlyn, mi te samo čuvamo.

Jebi se. Idem u krevet. Druga se vrata treskom zatvaraju u stanu. Eric gleda Leona. Moglo je biti gore.

Kako to?

Eric se opet smiješi. Mogli smo ih pustiti unutra. Onda bismo zaista bili u nevolji. Zovu taksije na ulici pokraj Caitlynina stana i upućuju se sjeverno od rijeke u zapjenjeno more beskrajne zabave. Eric i Leon kuhaju kavu u svom stanu pokraj Caitlynina i gledaju televiziju, smještenu između niza monitora povezanih sa sigurnosnim kamerama na odmorištu, u dizalima, na stubištima i u vanjskom prostoru. Sad se opuštaju jer se Caitlyn ljuti u svojoj sobi, a oni ne kaskaju po Sohou ili West Endu gledajući joj leđa. Zapravo, nijedan nije želio još jednu burnu noć. Sutra će drukčije misliti. Sutra će znati da su i jedan i drugi usred sve te vike, poljubaca, dolazaka i izlazaka nešto propustili. Nešto važno.

Caitlyn.

Ljutit glas iz stana nije bio njezin glas. Bila je to Abbie Ric- hards. Mlada Amerikanka udobno se zavalila u Caitlynin veliki krevet, spremna provesti noć u dubokom snu i dobiti Ericovu jezi- kovu juhu ujutro, kad shvati da su se djevojke zamijenile.

Caidyn sjedi na prednjem sjedalu VW kampera kojeg je Jake Timberland unajmio za ovu vrlo posebnu prigodu. On gleda preko istrošenog volana. Oldtimer tipa 2,

hvali se, ironično dodajući: Strašan stroj od 1,4 litre koji će te odvesti na tajno odredište vrtoglavom brzinom od sto na sat. Provjeri rock V roll stražnje sjedalo. Kao malo dijete, ona se prebacuje s prednjeg sjedala kako bi istražila stražnji dio kombija. Nalazi ormare pune grickalica, DVD uređaj, televizor s ravnim zaslonom, ugrađenu pećnicu i hladnjak pun šampanjca, jagoda i tri različite vrste sladoleda. Hura, više dok pregledava okuse i baca pogled na stražnje sjedalo koje se može preklopiti u dvostruki krevet.

Caitlyn se vraća u prednji dio i ovlaš ga ljubi u obraz prije nego što opet sjedne. Volim to. Volim to, volim to.

Drago mi je što sam ti ugodio.

Tako sam uzbuđena! Onda, kamo idemo?

Negdje gdje nikad nisi bila. Gdje je malo ljudi koračalo, ali su mnogi sanjarili.

Ona ga razigrano udara u ruku. Prestani. Reci mi.

On se smije. Ne. To je iznenađenje.

Prelaze preko rijeke i upućuju se zapadno od Hammersmitha, iza Brentforda, sjeverno od Heathrowa, onda na jug rijekom od beskrajnog crnog asfalta. Protežu noge na crpki kraj Fleeta, onda se opet penju u kombi i Caitlyn uskoro tone u san. Jake vozi još jedan sat, opirući se umoru slušanjem radija i povremeno gledajući uspavanu ljepoticu na suvozačkom sjedalu. Katkad joj podiže ruku. Samo da je drži. Njegova mašta radi. Zamišlja da je njihov odnos već više nego što zapravo jest. Naposljetku ugleda znak koji je tražio i silazi s ceste. Parkira kombi, gasi motor i povlači se u stražnji dio da izvuče krevet. Naginje se blizu Caitlyn i gladi joj kosu dok šapće: Stigli smo.

Ona mrmlja. Njezine se oči otvaraju, ali teško se opire snu.

Dodi i lezi u stražnji dio. Tu ćeš bolje spavati.

Ona dovoljno shvaća da otetura do kreveta koji je raširio. Brzo se sklupča na njemu, a on liježe do nje i prekriva ih poplunom. Zatvorenih očiju ona ga pita: Gdje smo?

Čekaj do izlaska sunca, kaže on, lagano je ljubeći.

Lee Johns izgubio je osjećaj za vrijeme. Ne zna koliko je dugo gubio svijest i ponovno se osvješćivao. To je moglo trajati satima ili danima. Samo je svjestan dugih trenutaka kad mu je bol stezala udove, a u grlo su navirali krikovi.

Ostavljjen da gol na trbuhu leži na podu Velike sobe, bio je blizu smrti i izgubio je nekoliko decilitara krvi. Ledeni Kamen smaknuća pod njim ohladio mu je tijelo do hipotermije.

Budi se. Osjeća duboko, ritmično udaranje u glavi. Ali drago mu je što je živ. Može pomaknuti ruku. Vezice su presječene. Dvojica Pomagača u odorama i kukuljicama vide kako se miče i stupaju naprijed. Pažljivo ga podižu s poda i omataju dekama. Gotovo je.

Johns je ukočen i jedva može hodati. Osjetila su mu čudno izoštreana. Ne osjeća stopala, ali čuje jaku jeku vlastitih koraka, kao da hoda po površini divovskog bubnja. Pomagači ga pridržavaju dok se nesigurno ljulja hodajući kroz hladne, sjenovite prolaze. Vodimo te do prostora za čišćenje, kaže udaljen glas. Bit ćeš opran i odjeven, zatim ćeš dobiti upute.

Riječi kao da ostavljaju dojam u zraku, kao zvučni val na zaslonu programa za snimanje. Johns se napreže pogledati preko ramena i vidi kako se slogovi vuku za njim kao lepršav rep šarenog zmaja.

Sigurno su ga drogirali. Halucinira, to je sve.

Vode ga do dubokog kamenog jarka koji gromoglasni slap puni vodom. Voda je crvena. Crvena poput krvi. I isparava se na podu kao lonac prolivene juhe od rajčica. Johns stoji gol, prestravljen, ukočen od užasa.

To je u redu, vjeruj nam. Pomagač stavlja svoju ruku ispod mlaza krvi i, kad mu dodirne kožu, voda postaje prozirna. Kristalno bistra. Čista kao planinski potok. Johns ulazi u jarak i zatvara oči. Para vodenog mlaza vonja kao zahrđalo željezo. Osjeća kao da mu tisuću igala probada lubanju. Srce mu snažno udara dok mu se vruće kapljice zabijaju u glavu poput trnja.

Njegovi živci umrtvljeni hladnoćom polako oživljuju u vrućem pljusku. Naposljedku otvara oči. Gleda svoje ruke i tijelo. S njega se slijeva čista voda. Nema krvi. Sve je normalno.

Pomagači staju na rub jarka, držeći ručnike za njega. On izlazi, ostavljajući mokre otiske stopala po podu od škrljevca, a maglica se uzdiže s prostora za čišćenje. Pred njim je njegova odjeća i grub ogrtač. Njegov je. On je pripadnik Vještine. Prihvaćen je.

U kutu je veliko zrcalo. Izvija tijelo da vidi rane koje mu je Gospodar nanio. Čudno. Izvrće desnu podlakticu i potom lijevu ruku kako bi pregledao rezove inicijacije.

Opet gleda u zrcalo.

Sto se zbiva?

Ljudi oko njega ništa ne govore.

Krvario sam. Ali ne mogu vidjeti nikakve ožiljke. Ponovno izvija tijelo pred zrcalom.

Nema ničega. Ni jednog jedinog ožiljka.

Lik u plaštu pojavljuje se na ulazu.

Johns gleda i prepoznaje ogrubjelo lice ispod kukuljice. Sean Grabb, Serpens, brat u Vještini.

Ponosni se učitelj smiješi štíćeniku. Obuci se, Lacerta. Pred nama su važni poslovi.

SUBOTA, 19. LIPNJA

Malo poslije četiri ujutro nebo postaje svjetlije. Jake nježno budi Caitlyn.

Noge su joj kao od hladetina dok joj pomaže izići iz kampera. Ona počinje drhtati na hladnom jutarnjem zraku. Jake žuri natrag uzeti nekoliko deka i torbu koju je napunio hranom iz hladnjaka.

Gdje smo? mrmlija ona dok je on privija k sebi ispod toplog pokrivača. Ništa ne mogu vidjeti.

Sad ćeš vidjeti. Ovo je komad stare Engleske. Sutra će ga preplaviti tisuće hipija poput tebe, ali ovog jutra, baš sada, on je tvoj. Tvoj i moj. Rezervirao sam ga. Rezervirao?

Ovih se dana sve može kupiti. Drugi su bili platili da obiđu mjesto, ali ja sam ih isplatio. Dao im novaca da ne dođu. Samo za tebe.

Odviše je dirnuta i umorna da išta kaže.

Koračaju preko vlažne trave pod sve svjetlijim nebom i ona počinje nazirati. Nešto golemo. Nešto što se uzdiže iz ružičaste svjetlosti zore koja sviće. Njezine se zjenice šire dok gleda monumentalni oblik. Isuse, što je to? Izgleda kao čudan svemirski brod.

I jest tako. To izgleda baš kao masivan kameni leteći tanjur koji se srušio na zemlju. Jake širi ruke u grandioznoj gesti. Dobro došla u Stonehenge.

To je... veličanstveno. Ona poskakuje i gleda opojni prizor, onda se vraća u njegov zagrljaj i strasno ga ljubi. Oni se grle pod zviježdima koja blijede i isključuju sve što postoji osim sebe samih.

Dođi. Uhvati je za ruku. Idemo u središte.

Oni zajedno trče i ona se ne može sjetiti kad se posljednji put ovako osjećala. Tako slobodna. Tako puna energije.

Jake se zaustavlja kako bi snimao. Uzima stari džepni fotoaparat marke Nikon i zna da će zauvijek zadržati slike. Jednog dana, kad oboje budu stari, izvadit će ih pa će se sjetiti današnjeg dana. Povijest koja nastaje.

Caidyn zastaje, bez daha, grli rukama jedan od kamena. Izgleda kao dijete koje se pripija za divovu nogu. Smije se i pozira za njega. Klik.

Stavlja ruku iza kose i mršti se. Klik.

Ljubi kamen i gladi ga. Klik. Klik. Klik.

Još jedan, više on i ona to čini, naslanjajući se na kamen i šaljući mu poljubac ravno u objektiv. Klik.

On prestaje fotografirati i podliježe još jednom porivu da je poljubi.

Pripijaju se jedno uz drugo. Njezina su leđa uz divovski kamen, on snažno pritišće njezino mekano toplo tijelo. Prožima ih sirova seksualna energija.

Ona zatvara oči i predaje joj se. Uzdiže se kao ptica na toplim uzlaznim strujama njegove strasti. Podliježe najezdi njegovih ruku pod odjećom, pobjedi nad svojim mesom. Nadvladali su je misterij i magija njegova romantičnog iznenađenja.

On se grči uz nju. Nije tako strasno kako se nadala. Zapravo, pobuđuje nelagodu i stid. Manje od orgazmičkog vrhunca, više iznenađen i nespretan sudar njegova čela o njezino. Caidyn se trza i hvata ranjenu glavu. Jake se odmiče od nje.

Au, više ona, ljuteći se što je trenutak uništen.

Ruka je udara preko usta. Strana ruka.

Ona uspijeva baciti kratak paničan pogled na onesviještenog ljubavnika prije nego što joj navuku kukuljicu na glavu i omotaju ljepljivu vrpču oko usta.

Za šezdeset sekunda polja su prazna i nijema, osim prvoga ptičjeg pjeva u slavu novoga dana. Sunce završava svoje sporo napredovanje prema gore na ranjenom nebu iznad kamenog kruga.

Serpens vozi kamper. Na podu u stražnjem dijelu je Jake Timberland, prekrivenih očiju i vezan. Lacerta ih slijedi u starom autu marke Mitsubishi Warrior svojega prijatelja. Na stražnjem je sjedalu Caitlyn Lock, vezana i čvrsto začepljenih usta. Upute Promatračima bile su jasne. Pazite na mjesto i čekajte dok Sveti ne odaberu. Budite strpljivi. Kao što je bilo i s posljednjom žrtvom, bit će po njihovoj želji. I bilo je. Par je stigao u sumrak. Ušli su u krug. Dodirnuli su kamen za koji je Gospodar rekao da će biti dodirnut. Taj ih je kamen privukao, baš kao što je Gospodar rekao.

Sljedbenici taj trilit nazivaju Kamen potrage, a u Serpensovu umu nema sumnje da ga je to dvoje ljubavnika tražilo. Izabrali su vlastitu sudbinu. Draco će biti zadovoljan. Svi iz Unutarnjeg kruga bit će zadovoljni. On i Lacerta dobro su obavili posao.

Serpens obično ne otima kod samoga kruga. Nakon što osobe budu izabrane, prate ih. Katkad tjednima. Nekad i mjesecima. Obično su pažljiviji prije nego što obave otmicu. Ali vrijeme je protiv njih. Zvijezde se miču. Ostaje samo tjedan prije mjesečeve mijene. Obnova mora biti dovršena. Jedva ima vremena da žrtve budu očišćene, da se s njih uklone ovozemaljske mane.

Momak u pozadini iznenada je počeo udarati nogama o drveni pod kao dječak u napadu bijesa. Naučit će biti miran. Uskoro će znati kako šutjeti. Serpens uključuje radio. Uskoro skreće kombi s ceste, vozi kroz zemljište koja pripada Umijeću, kroz šume i doline koje su nekad bile dom plemenima iz srednjega kamenog doba, novoga kamenog doba i brončanog doba.

Serpens se zaustavlja na mirnome mjestu nedaleko od izdvojenog puta pokraj skrivenog ulaza u Svetište.

Lacerta parkira Warrior iza kampera i čeka da njegov učitelj načini idući korak. Sve što zna jest da će ondje ostaviti žrtve i odvesti kombi u hambar, gdje će ostati do mraka. Kasnije će ga bez sumnje odvesti na otpad, gdje će ga sprešati.

Serpens isključuje motor i popne se u stražnji dio. Tip je barem prestao udarati nogama. Naučio je lekciju. Bolje je da se ne otima. Bolje je da se ne opire onome što će se sada dogoditi.

Lacerta odlazi prema parkiranom kamperu. Pita se zašto je Serpens još uvijek ondje. Ništa se ne događa. Vidi kroz prozor da ovaj još uvijek čuči u stražnjem dijelu. Otvara vrata i gura glavu unutra. Je li sve u redu?

Ne, nije. Serpens se okreće. Sve i te kako nije u redu. Lacerta se penje u kombi i zatvara vrata. Pa što ne valja? Serpens se miče i otkriva tijelo na podu. On je mrtav. Mrtav.

To je jedna od onih riječi koje jednostavno moraš ponoviti. Mrtav.

To naglašava time što diže ruku Jakea Timberlanda i pušta je da padne.

Jebi ga. Zbilja, jebi ga.

Lacerta je u šoku. Prilazi bliže i gleda skvrčen oblik na podu. Sto je s njim?

Misliš, osim toga što mu je srce prestalo kucati i nema bila? Mislim, što ga je ubilo?

Serpens odmahuje glavom. Ne znam. Možda sam ga prejako udario. Možda si ga prečvrsto vezao i ugušio se.

Gotovo minutu gledaju truplo s osjećajem krivice i pitaju se koji je od njih odgovoran.

Obojica znaju sudbinu koja je čekala par. Žrtvovanje. To bi bilo mnogo gore za tipa. Ali bilo bi učinjeno pred očima bogova. Učinjeno s njihovim blagoslovom, u njihovu čast i pod njihovom zaštitom. U nadziranim okolnostima. Pomno planirani postupci kako bi se zaštitilo sve. Nikako nalik na ovo. Ovo je zajeb.

Lacerta prekine tišinu. Što da radimo?

Stariji muškarac sjeda i stavlja glavu u ruke. Pokušavam misliti, pokušavam nešto isplanirati.

Mogli bismo se jednostavno riješiti i njega i nje. Glavom pokazuje prema automobilu. Nitko ne zna za djevojku ili njega. Mogli bismo ih odvesti nekamo daleko odavde i jednostavno ih ostaviti.

Serpens razmišlja o tome. Je li ti vidjela lice?

Ne, ne bih rekao. Prisjeća se. Možda. Ali čak i ako ga je vidjela, to je bilo na pola sekunde.

Serpens napravi grimasu. To je dovoljno. Mnogo vidiš u pola sekunde. Pada mu na um još jedna zamisao. Ona će znati gdje je bila, u koje doba. To je preopasno.

Onda ćemo je ubiti. Lacerta sliježe ramenima. Ionako bi umrla. Možemo urediti da izgleda kao da je njezin dečko postao pregrub. Gotovo ju je pojebao kod kamenova. Kladam se da ju je i ranije povalio. Njegovog će DNK biti posvuda po njoj. Policija će morati pomisliti da je on to učinio.

Njegov učitelj odmahne glavom. Ona je izabrana. Dodirnu- la je Svete i naša je dužnost da im je predamo.

Lacerta osjeća paniku. Naša je dužnost ostati izvan jebenog zatvora.

Serpens ostaje miran, osjeća pribranost. Moramo nekamo odvesti ovaj kamper, ukloniti ga. Onda ću nazvati svoju vezu u Unutarnjem krugu. Na Gospodaru je da odluči.

A djevojka?

Pokaže glavom. Ti ostani ovdje s njim. Ja ću je odvesti u Svetište.

Lacerta nije sretan. Čak i na tom udaljenom mjestu, daleko od svake ceste ili kuće, ne želi ostati sam s mrtvim tijelom. Požuri.

Serpens trči do Mitsubishija. Djevojka je crvena u licu i otima se na stražnjem sjedalu auta. Barem je živa.

Caitlyn vidi paniku na njegovu licu. Strah je zarazan. Navodi je da udara nogama i batrga se kako bi se oslobodila.

Serpens razmišlja treba li skinuti ljepljivu vrpču s njezinih usta i pokušati je umiriti, ali odlučuje to ne učiniti. Bolje da je što brže odvede u Svetište i stavi je pod ključ.

Nazove Drača i kaže mu o strašnoj nevolji u kojoj su se našli.

Gideon je zbog jučerašnjeg otkrića proveo nemirnu noć. KLL.

To je kratica za kroničnu limfocitsku leukemiju, strašnu bolest koja nastupa kad DNK limfocitske stanice mutira. Dok godine prolaze, oštećene se stanice množe i armija mutanata ubija normalne stanice u limfnim čvorovima i koštanoj srži.

Stanice koje proizvode krv na kraju se predaju i tjelesni imunوسي sustav zakazuje više se ne može boriti s infekcijama.

Tako je umrla njegova majka.

On zna sve to jer je proveo cijelu noć čitajući o tome na internetu. Također je pronašao da je riječ o nasljednoj bolesti. Ali ne uvijek. Nasljeđivanje KLL-a igra je medicinskog ruleta. Možda ga ima, možda ne. Samo će vrijeme reći.

Nešto se pomiče duboko u njegovu sjećanju. Diže se s pijeska zaboravljenih noćnih mora. On nije bio zdravo dijete mučile su ga prehlade i alergije, kašalj i vrtoglavica. Jednom je doista bio bolestan. Jaka groznica i obilno znojenje. Bilo mu je tako loše da ga je otac odveo iz škole. Smjestio ga je u bolnicu i dao da ga pregledaju specijalisti. Tu je bilo aparata i monitora, igala u njegovim rukama, ozbiljnih lica i dugih odraslih razgovora neposredno izvan dometa njegovih ušiju.

Onda su mu dopustili da ode kući. Njegov je otac imao crvene oči, kao da je plakao.

I sjeća se još nečega. Na trenutak se mora zaustaviti. Mora biti siguran da ga njegov um ne zavarava. Dnevnici su ga potresli, iscrpili ga i ostavili emocionalno osjetljivim. Mogao bi patiti od sindroma lažnog sjećanja, stavljajući u prošlost stvari koje se nisu dogodile.

Ali on ne misli tako.

Njegov ga je otac prisilio da legne u hladnu metalnu kadu u njihovoj staroj kući. Toga se jasno sjeća jer ga je bilo stid. Bio je gol i kada je bila prazna. Onda ga je Nathaniel polio hladnom sivom vodom. Namočio ga od glave do pete i rekao da se popraska preko lica i namoči kosu. Poticao ga da uporabi svaku kap.

Kad je izašao, tresao se od hladnoće i straha. Njegov ga je otac umotao u ručnik i čvrsto ga obujmio, rekao mu da se ne brine, da je voda osobita i da će odnijeti bolest. Tako je i bilo. Gotovo istog časa. Poslije nekoliko dana vratio se u školu i osjećao se savršeno dobro.

Još jedan komad iz slagalice njegova djetinjstva dolazi na mjesto. Od tog dana nikad više nije bio bolestan. Nije se čak ni prehladio. Kad god se porezao, rana bi brzo zacijelila.

Gideon odlazi do stare spavaće sobe svojega oca i gleda se u zrcalu na stoliću. Rane koje je zadobio u borbi s uljezom su nestale. Stavlja ruku na lice. Koža je bez ožiljaka. Nema traga raskoljene usne ili porezanog obraza. Kao da se to nije dogodilo.

Crne vrane spuštaju se na neravan rub starog, zapuštenog hambara. Dračo pokazuje na ptičju vojsku dok s Muscom prolazi kroz visoku travu.

Udara po tamnim iskrivljenim vratima hambara i ptice se razlijeću prema nebu, zatim lete dolje i slijeću na vrhove drveća na rubu golemog polja.

Iznutra se začuje zvuk užurbanosti. Metal uz metal. Stvari koje se pomiču. Serpens ih je već vidio kroz pukotine u daskama hambara i otvara vrata. Izgleda postiden.

Zao mi je zbog svega ovoga.

Draco ne kaže ništa. I njemu je žao. Žao mu je zbog zajeba. Žao mu je što mora doći i srediti tu nevolju. Dvojica muškaraca prolaze kraj Serpensa. On opet zaključava vrata. Gura slomljenu drljaču iza vrata, namješta dugu metalnu polugu

povezanu s traktorom tako da zaglavljuje jednu od prečki na vratima. Hvala što ste došli.

Draco se brzo ogledava. Jesmo li sami?

Serpens kima glavom. Lacertu sam poslao kući.

Dobro, kaže Musca. Barem si jednu stvar dobro obavio.

Draco prelazi na stvar. Gdje je tijelo?

Sean pokazuje kamper s druge strane hambara. Unutra.

A žena?

Na sigurnome u Svetištu. U jednoj od soba za meditaciju. To je eufemizam. To su samo prostori urezani u debelim kamenim zidovima, ne veći od pretinca za metle. Molitelj ne može ni kleknuti, da i ne govorimo o sjedenju ili ležanju. Zrak se probija kroz proreze kod stopala i glave nalik na one na poštanskom sandučiću. Je li nešto rekla?

Ništa smisleno. Samo je vrištala.

Musca se smiješi. Za sat-dva će prestati.

Serpens otvara vrata kampera i oni se penju u njega. Draco se naginje nad truplo.

Jesi li ga pretražio?

Serpens odmahuje glavom. Musca otvara pretinac za rukavice i vadi dokumente o iznajmljivanju, vozačku dozvolu i vrećicu nečega. Podiže je pred prednje staklo. Ecstasy. Lijepa hrpica. Ispušta je na vozačevo sjedalo. Ovdje je ime. Prelistava ugovor. Jake Timberland, adresa New Cavendish Street, Marylebone. Uzima vozačku dozvolu i gleda fotografiju. Da, to je naš tip. Ima trideset jednu godinu. Okreće je. I šest kaznenih bodova.

O njima više ne mora brinuti, kaže Draco. Duboko udiše. I tako on i njegova djevojka unajmljuju VW zbog hipijevskog puta u Stonehenge. To znači da dan ili dva nitko neće primijetiti da ih nema. On im se smiješi. Nije tako loše kako ste mislili.

Sveti izabiru savršene žrtve, slobodne duše koje mogu uzeti dopust i igrati se da su djeca iz šezdesetih.

Čini se da Serpens osjeća olakšanje. Onda, što želiš da učinimo s njim?

Ništa: držat ćemo kombi ovdje do svršetka obreda i onda ćemo se riješiti obaju tijela odjednom. Idite pojesti valjan doručak. I opustite se. Sada nam možete ostaviti djevojku.

Šefica detektiva Jude Tompkins u ured detektiva upada namrgođena lica. Baker, Dockery, soba za sastanke, za pet minuta. Nemojte zakasniti.

Odlazi isto tako brzo kao što se pojavila. Jimmy preko stolova pogleda Megan. O čemu je riječ? Za deset minuta se idem naći s jednim doušnikom.

Jime, mislim da je ovo važnije. Bolje da nazoveš svojeg čovjeka i otkažeš sastanak. Drek. On grabi telefon s postolja i utipkava broj.

Megan mirno završava s pregledavanjem spisa na kojem je radila, sprema ga i zaključava računalo. Uzima plastičnu čašu vode iz rashladnog uređaja u smočnici i niz hodnik odlazi do sobe sa sastanke.

Soba je puna. Puna važnih ljudi. Megan pokušava položaje i imena pripisati licima. Ima pet ili šest narednika, barem troje inspektora, dva šefa detektiva, glavni inspektor, John Rowlands i na vrhu stola Jimmyjev stari, zamjenik šefa policije Greg Dockery. Lijevo i desno od njega dva su pomodno odjevena civila koje ne prepoznaje.

O čemu je riječ? pita Charlie Lanning, inspektor u odori, koji sjeda kraj nje. Nešto u vezi sa suncostajem? Jebene su živice već pune narkomana. Bit će gore nego ikad. Znam koliko i vi. Megan pokazuje čelo stola za konferencije. Odijela izgledaju preozbiljno za osoblje za suncostaj. Presluš-
beno. Ovo bi mogla biti inspekcija Ministarstva unutarnjih poslova. Ili možda ponovno misle srezati našu službu.

U mojoj jedinici više se nema što rezati. Nisu nam samo doprli do kosti, zarezali su u kost i gotovo je prerezali.

Ne moraju dugo čekati.

Zamjenik šefa policije podiže glas. Pozornost, molim. Na trenutak čeka da se buka utiša. Okupili smo se zbog hitne stvari. Lijevo od mene je Drew Blake iz američkog veleposlanstva, a desno od mene je Sebastian Ingram iz Ministarstva unutarnjih poslova. On uzima veliku fotografiju koja je licem prema dolje ležala na stolu. Ovo je Caitlyn Lock. Ima dvadeset dvije godine. Američka je državljanica na školovanju u Londonu i nestala je. Okreće fotografiju lijevo i desno da je vide svi u sobi. Neki od vas prepoznat će ovu mladu damu. Gospođica Lock je u neku ruku slavna.

Pobijedila je na američkom realityju Preživjeli, a kći je holivudske filmske zvijezde Kylie Lock i, naravno, potpredsjednika Sjedinjenih Američkih Država Thoma Locka. Većina ljudi u sobi pravi bilješke i Dockery malo zastaje prije nego što nastavlja: U

ovom trenutku nemamo razloga misliti da je neko zlo snašlo Caitlyn. Nije bilo zahtjeva za otkupninom. Ona je poznata kao pomalo slobodan duh pa ovo može biti jednostavno bezazlen sastanak s novim dečkom. Međutim, nitko je nije vidio od prošle ponoći i krajnje je važno da je pronađemo. On gleda lica oko stola, daje im vremena da to shvate, onda pokazuje na svojega šefa odjela za kriminal. John Rowlands ustaje. Šef odjela za kriminalne istrage je mršav, ima nešto više od pedeset godina i ozbiljna je izgleda. On je jedini časnik u ovome kraju koji je u Londonu radio na odjelu za ubojstva, otmice i terorizam. Nešto prije ponoći Caitlyn Lock je zavarala svoju privatnu zaštitarsku službu da povjeruju kako se nalazi u krevetu, dok se zapravo iskrala iz očeva stana u središtu Londona, južno od rijeke, kako bi se srela s muškarcem kojeg njezine prijateljice znaju samo pod imenom Jake. Kasnije je jednoj od tih prijateljica telefonirala s crpke u Fleetu, putujući na zapad i rekavši da ne zna kamo ide čekalo ju je neko iznenađenje. Prijateljica je rekla da je zvučala sretno i uzbuđeno te da je spomenula stari kamper, ali ga nije opisala, ni marku ni boju. On im daje da shvate ono što im je rekao. S obzirom na suncostaj, kombi i vrijeme, ta bi mlada žena lako mogla biti na našem terenu. Ako jest, želim da je nađete i vratite u London prije nego što spremačice promijene plahte na njezinu krevetu. Okreće se lijevo. Ja ću voditi istragu, šefica detektiva Tompkins bit će mi zamjenica. Ona će vam poslije sastanka priopćiti potrebne pojedinosti i podijeliti zadaće. Obližnje policijske službe pripremaju vlastite istrage, a tisak je obaviješten o Caitlyninu nestanku. U sobi se začuje stenjanje.

Ljudi, budite pametni. Javnost i tisak mogu naći ovu djevojku mnogo brže od nas. Oni su naše oči i uši. Upotrijebite ih, ne zlorabite ih. I ne budite glupi. Sva pitanja tiska moraju proći kroz ured za komunikacije. Sada idite i nešto prezalogajite. To će vam zadugo biti jedina prilika da nešto pojedete.

Draco je čuo na radiju. Ne sve, ali prilično. Nešto o kćerki hollywoodske glumice i američkog političara koja je nestala zajedno s momkom. U kamperu. On vadi potrošni mobitel i zove Muscu. Jesi li slušao vijesti?

Ne. Nisam bio blizu televizije ili radija.

Draco počinje razmišljati. Čekaj. Otvara tražilicu na telefonu i izvlači stranicu BBC Novosti. To je glavna vijest. Ispod djevojčine slike. Slušaj ovo. Glasno čita: Američka reality zvijezda Caitlyn Lock, kći potpredsjednika Thoma Locka i glumice

Kylie Lock, nestala je iz očeva doma u južnom Londonu s neimenovanim muškarcem. Smatra se da je gospođica Lock, koja ima dvadeset dvije godine, u jugozapadnom dijelu zemlje i policija moli da svatko tko je vidi smjesta nazove broj dolje. Ona je adetske grade, visoka 175 centimetara, ima tamnu kosu do ramena i smeđe oči. Stavlja telefon u džep. Otišao si u Svetište pošto smo se jutros razišli, čini li ti se da je to ta djevojka?

Musca jedva može odgovoriti. Mislim da je.

Dračo se trgne. Zašto? Zašto to misliš?

Ona je Amerikanka. Nema sumnje u to. Također izgleda atletske i mlada je.

Dračo zatvara oči i želi da ne bude tako. Smjesta pođi onamo. Ja ću nazvati Gospodara. Prekida vezu, ne znajući što da radi. Ako djevojka jest kćer potpredsjednika Sjedinjenih Američkih Država, Amerikanci će poduzeti sve da je nađu. Koliko on zna, možda će upotrijebiti tehnologiju za špijuniranje, prisluškivati telefonske pozive iz cijeloga svijeta.

Gleda gore prema nebu, gotovo očekujući da vidi kako bespilotna letjelica lebdi nad njim. Ako to mogu učiniti, već je previše rekao. On naziva. Dračo je. Moram te vidjeti. Hitno je.

Razumijem. Bit ću ondje što brže mogu.

Obojica znaju gdje će se sastati u tako hitnom slučaju. Dračo ima malo vremena da bude uljudan. Kad prekineš vezu, baci svoj mobitel na neko javno mjesto.

Možda smo kompromitirani.

Linija se isključuje. On otvara stražnju stranu svojeg mobitela te vadi bateriju i SIM karticu kako bi ih bacio na različito mjesto od telefona. Bez gubljenja vremena ulazi u auto i brzo vozi u Svetište, ali ne prekoračujući ograničenu brzinu. Triput skreće s puta kako bi bacio dijelove mobitela. Svaki put gleda prema nebu i pita se promatraju li ga.

Gospodar Kruga u Svetište neprimijećen ulazi kroz ulaz poznat samo njemu, opisan u svetim knjigama koje je naslijedio.

Kroz nezaštićen prolaz odlazi u svoju sobu i čeka Drača. Uskoro se čuje kucanje na teškim vratima i on poviče, Uđi.

Dračo oklijevajući ulazi.

Sjedni. Gospodarov glas odaje zlovolju što ga je pozvao tako žurno. Pokazuje na polukrug kamenih klupa nasuprot njemu.

Dračo popravlja plašt dok sjeda na klupu. Glas mu je tih i apologetski. Ispalo je da je djevojka koju su Sveti izabrali kći američkog potpredsjednika. To je na vijestima. Na Gospodarevu licu vidi se šok, onda nestaje. To je lako moguće, ali, kako si upravo rekao, ona je bila izabrana.

Straš sjaji u Dracovim očima. Gospodaru, ne bismo li se trebali odvojiti od nje? Tražit će je američka služba sigurnosti i svaki policajac u Britaniji.

A oni su važniji od onih koje mi slijedimo?

Ne, Gospodaru.

Ponavljam ona je bila izabrana. Nije li tako?

Da, Gospodaru, ali...

Dosta. Gospodarov oštar ton reže ravno kroz njega. Policija se stoljećima nije pačala u naša vjerovanja, naše aktivnosti. Naše postojanje već se tisućama godina održava u tajnosti. To nije bila samo sreća. Nas vodi volja Svetih i to je veća sila nego bilo koja policijska služba ili vlada na svijetu.

Dračo razumije. Zao mi je. Mislio sam da bi oprez bio razuman.

Gospodar kima glavom. Dobro si učinio i imao si pravo upozoriti me. Gleda preko isprepletenih prstiju. Djevojka je ona s radija, Caitlyn Lock?

Da.

A njezin momak što je s njim?

Dračo guta slinu. Boji se da bi se ta pogreška nekako mogla pripisati njemu.

Momak je mrtav. Umro je kad su Promatrači zarobili njega i djevojku. To je bio slučaj.

Gospodar se ne čini zabrinutim. Ili je to bila volja Svetih. Možda muškarac nije bio od vrijednosti za njih. Sto je s njegovim tijelom i vozilom o kojem govori tisak?

U hambaru nedaleko odavde na zemlji koju nadziremo.

Brzo se riješi i jednoga i drugoga. Gospodar se podiže na noge s kamenog sjedala.

Završili smo. Očekuju da se vratim. Pozo

vi Unutarnji krug i obavijesti ih o našem sastanku i mojim željama. Zvijezde se miču, mjesec se mijenja. Nastavljamo po planu.

Megan je dobila zadaću da se bavi kamperom i javlja izravno Tompkinsovoj. Uz Jimmyja Dockeryja dali su joj još dvoje inspektora Tinu Warren i Jacka Jenkinsa.

Warrenova nije ni od kakve koristi. Već sada to može vidjeti. Dovoljno je dobra za

kuhati čaj, prenositi poruke i točiti gorivo u automobil. Jenkins više obećava.

Nedavno je napredovao, pomalo je zelen, ali bistar.

Megan dijeli zadaće. Jack, uzmi izjavu od te Caitlynine prijateljice, one s kojom je posljednji put razgovarala. Opet je pitaj za vozilo. Znam da nije čula opis, ali pitaj. Možda će se nečega sjetiti. Jime, povedi tim do crpke u Fleetu na autocesti M3. Tražimo snimku nadzorne kamere iz prednjeg dijela crpke i također s parkirališta vjerojatno su otišli na zahod. Pitaj u trgovinama i restoranima, dijeli fotografije, potiči sjećanja. Vjerojatno su ondje nešto kupili. Pronađi što i tko im je to prodao. Budemo li imali sreće, zatražili su kartu ili čak upute. Razgovaraj sa svim zaštitarskim službenicima. Možda imaju njegove i njezine slike na kojoj kameri. Tina, organiziraj timove koji će se raspitivati na crpkama prije i poslije Fleeta. Provjeri jesu li se ondje zaustavljali.

Svi je gledaju radi daljnjih uputa.

Odmah, molim. Radite kao da djevojčin život ovisi o tome.

Čak i prije nego što su otišli, Megan naziva prijatelja u prometnoj službi i zahtijeva popis kampera. Dok čeka, spaja se na mrežu i započinje potragu za vozilom.

Kampera ima na desetke: Fiati Cheyenne, Ducati i Kometi, Fordovi Transit, Winnebago, VW Transporteri, Toyote Hiace, Hymeri, Bedfordi, Mercedesi. Onda zastaje. Njezin se instinkt za profiliranje uključuje i počinje razmišljati. Ne o vozilu. O ljudima u njemu. Bogatim ljudima. Caitlyn se vjerojatno neće kretati među siromasima. Njezin momak sigurno ima novca. Htjet će je impresionirati.

Iznenaditi je.

Nijedan kombi na ekranu nije pogodan za to. Utipkava kamperi slavnih i pedeset tri tisuće navoda pojavljuje se nakon trećine sekunde. Više od pedeset stranica rezultata. Na vrhu je popisa VW. Ona bira vezu: W kamperi za unajmljivanje. Smiješi se. To je Mystery Machine. Kamion u kojem su se vozili Scooby-Doo i Shaggy. Ona utipkava kamper za unajmljivanje u Londonu. Srce joj se zaustavlja. Pola milijuna rezultata. Pretražuje i ispada da nije tako loše kako je mislila. Ključna riječ potrage odviše je neodređena, riječ nije točna trebala je napisati VW kamper. Nalazi broj udruge VW kampera i uskoro sastavlja kratak popis tvrtki u Londonu.

Poslije nekoliko sati, popis je još kraći. Nekoliko je ljudi unajmilo kampere u posljednja dvadeset četiri sata, ali samo se jedan ističe. Platilo je kreditnom

karticom Amex Gold i njegovo je ime Jake Timberland. Njezino srce poskakuje onako kako to uvijek radi kad zna da je našla svojega čovjeka. Prije nego što to bude rekla šefici, mora obaviti još jedan telefonski poziv. Poziv kojeg se boji. Sammy će opet trebati nekoga da pripazi na nju.

Caidyn se ne može micati. Ništa ne vidi i ne može disati.

Osjeća se kao da su je pokopali stoječki. U kamenu grobnicu. Ima jedva dovoljno prostora da podigne ruke do lica i osjeti kako se znoj od straha slijeva s nje.

Jake\ Izvikuje njegovo ime, ali zna da neće odgovoriti.

Sjeća se kako se skljojao na tlo unutar čudnoga kamenog kruga. U načinu na koji se nije micao bilo je nešto od čega je osjetila mučninu. Jakel Nekako ga drži na životu time što ga doziva. Barem u svojem umu.

Njezini prsti pipaju grub kamen pred sobom. Nalaze sićušan prorez i slabu struju zraka koji je drži na životu. Samo se nada da su otmičari, tko god bili, profesionalci izvježbani otmičari koji znaju što rade, a ne ludi silovatelji ili serijski ubojice. Ako je to

profesionalna banda otmičara, žele njezin novac pa joj život nije u opasnosti. Pa, barem ne zasad. Uskoro će doći i očistiti je, nahraniti je, snimiti film, najvjerojatnije poruku njezinim roditeljima i igra će početi. Za to su je izvježbali. Eric Denver i otac puno su je puta proveli kroz to. Čak je i njezina prokleta majka govorila o mogućnosti da se takvo što može dogoditi.

Sada vidi da je bila luda što je otišla s Jakeom, što je pobjegla iz sigurnosti vlastite zaštitarske mreže. Na pamet joj pada loša zamisao. Zamisao koja podriva ono malo samopoštovanja što joj je preostalo. Možda je Jake pomogao u tome. Možda je mislio na to još od trenutka kad ju je sreo. Alternativa je gotovo jednako loša. Ako nije, onda gdje je? Zna da otmičari rijetko uzimaju dvoje ljudi odjednom. To je odviše složeno, iziskuje odviše napora. Opet osjeća mučninu.

Jakel Njezin krik pretvara se u jecaj. Prošli su sati otkad su je zaključali, otkad je itko razgovarao s njom. Boli je kralješnica. Njezina su ramena, stražnji dio glave i koljena ozlijeđeni od trljanja o kamene zidove. I, osim ako ne griješi, a posve je sigurna da ne griješi, uneredila se.

Usprkos boli, grču i poniženju, Caitlyn stalno pada u san. Uskraćen podražaja, njezin lud preaktivni mozak jednostavno se isključuje i ona se gubi, luta u neko udaljeno mjesto koje ne slični na tu vlažnu tamnicu. Ona je u jednom od tih

povremenih stanja polusna kad se zid ćelije otvara i ona se ruši prema naprijed. Ljudi u smeđim odorama i kapama koje im prekrivaju lica ispod kukuljica hvataju je i polažu na tlo.

Dolazi k svijesti ležeći na leđima. Uz vrtoglavicu i zastakljenih očiju, gledajući u visok crn strop i golem svijećnjak od lijevanog željeza na kojem gori prsten debelih svijeća.

Četiri zakukuljena lica pojavljuju se u Caitlyninu vidokrugu tih hrapav glas izdaje uputu koja je ukoči: Svucite je i operite. Obred će se održati.

Ovaj put Meganin bivši muž izgleda sretan što će Sammy kod njega provesti noć. Čak obećava domaću hranu, ne gotov obrok iz trgovine. To skida teret s uma zaposlene mame.

Megan se vraća na slučaj kampera koji ispunjava njezin pisaći stol i fotografije Jakea Timberlanda na Facebooku što ih je dobila slijedeći trag na koji ju je naveo račun Amexa. Stvari se brzo događaju kad nešto otkriješ. U Londonu tim policajaca potvrđuje da mladi Englez nije kod kuće u Maryleboneu, drugi tim pokazuje njegove slike Caitlyninim čuvarima, a treći posjećuje Jakeove roditelje, lorda i lady Timberland. U međuvremenu se proučavaju popisi poziva mobitela i fiksne linije te računi za Switch i kreditne kartice. Kotači istrage brzo se okreću. Megan stavlja fotografiju Timberlanda do Lockove. Dobar su par. Tisak će poludjeti zbog toga. Bit će dovoljno pritiska da zgnječi bojni brod. Ona gleda njihova lica i pomišlja da romansa ako je riječ o romansi mora biti svježja. Da su bili zajedno malo dulje, već bi bili posvuda po žutom tisku.

Onda dolazi trenutak sumnje. Možda je našla pogrešnog čovjeka. Možda Jake i Caitlyn nisu u vezi. Moglo bi biti da je on tek slučajno na barem tri dana unajmio modri kamper istoga dana kad je ona izvela svoj trik s nestajanjem. Možda je na brdu u kakvom winnebagu s nekim drugim i čak ne zna da Edward Jacob Timberland postoji.

Sve bi to mogla biti tek slučajnost.

Megan mrzi slučajnost. Slučajnosti su način da Bog ustanovi znaju li policajci obavljati svoj posao. Nada se da će se timovi koje rade na cestama vratiti sa snimkama para s kamperom koji će dokazati kako je sve povezano.

Opet gleda Caitlyninu fotografiju i onda provjerava djevojčinu stranicu na Facebooku. Očito je na njoj radio profesionalac i njezin ju je otac pomno

pregledao. Tu nema ničega odviše osobnog samo moda, glazba i djevojačka naklapanja. Bljutave stvari.

Pokušava s Twitterom. Još veće razočaranje. Onda provjerava Jakeov profil na Twitteru. Svakom bi muškarcu bilo teško ne govoriti o tome da se sastaje s Caitlyn Lock. Ne pronalazi ništa. Nema ničega iz posljednjeg dana nikakav nagovještaj puta u Wiltshire. Vraća se dvadeset četiri sata u prošlost i osjeća da joj srce poskakuje. Njezine oči hvataju muško hvastanje u šifri: Planiram osvojiti svoju novu Muzu, otključati njezine okove i učiniti je svojom.

To ohrabruje. Čak muči. Ali nije dovoljno. Odlazi dalje u prošlost i nalazi još jedan dragulj: Susreo sam tu Amerikanku i oborila me s nogu. Ona je sve o čemu sam sanjao.

Sve primjedbe pokazuju da je pobjegao u Stonehenge s Caitlyn kako bi se s njom proveo a da ga njezina zaštitarska služba ne vidi. Od pohote svatko postaje lud čak i sinovi engleskih lordova i kćeri američkih filmskih zvijezda. Kad smo kod toga, oni više od ikoga. Njih dvoje morali su zajedno pobjeći. Skloniti se s radara. Možda su čak pobjegli radi ženidbe.

Ne. Ide predaleko. Oni se svakako nisu oženili. Kamper je bio unajmljen na samo tri dana. Ipak, ima pravo kad misli da su se sklonili s radara. Morali su se dogovoriti da zavaraju djevojčinu zaštitarsku službu i neko vrijeme provedu zajedno.

Ali nešto tu nije u redu. Nešto što joj izmiče. Onda uvida. Caitlyn je morala planirati poziv svom čuvaru prije nego što on digne uzbunu i svi polude. Zašto nije? To je vrsta protokola koji su njezin otac i svi drugi morali utisnuti u nju. Uvijek se javi, što god radila, uvijek se javi. I javila bi se. Naravno da bi se javila. Ali nije. To znači da nešto nije u redu. Uopće nije u redu.

Strah probada Caidyn kao nož u srce. Skupina zakukuljenih muškaraca pritisnula ju je na do. Silovat će je. Sigurna je u to. Pa, prije će im pregristi grla nego dopustiti da se to dogodi.

Jedan hvata njezin lijevi ručni zglob, a drugi desni. Ona za- mahuje nogom. Osjeća da njezino stopalo pogađa mekano meso. Ostavite me na jebenom miru! Duboko u sebi zna da od vike

i otimanja nema koristi, ali ona se sigurno neće mirno predati. Skidajte se s mene!

Nevidljive ruke hvataju njezine gležnjeve. Rastvaraju njezinu bluzu i skidaju traperice s nje. Okreću je na leda, otkopčavaju grudnjak i skidaju gaćice. Ona se otima i viče sve dok njezino grlo ne gori i nema više snage. S njom je svršeno. Više se ne može opirati.

Oni će je uzeti jedan po jedan kako bi je ponizili zna da hoće.

Netko je povlači za kosu i stavlja joj kukuljicu preko glave. Osove je na noge i stave joj lisičine na ruke. Nije sigurna što se događa, ali osjeća olakšanje što je nisu silovali. Čvrsti joj prsti stežu ruke i ramena. Guraju je s leda prisiljavaju da hoda. Caitlynino srce tako brzo udara da se osjeća kao da će umrijeti. Bez panike. Ostani mirna. U sebi ponavlja upute koje joj je Eric dao. Što god se zbivalo, nosi se s time. Nosi se s time, jednu sekundu za drugom ili si mrtva.

Vode je niz tamne zapletene prolaze, onda je prisiljavaju da zakorači u neku vrstu jame. Skidaju kukuljicu s njezine glave i iz crnine nad njom puštaju slap vrele vode. Dašće od šoka. U nekoj je vrsti tuša. Zar ne?

Onda Caitlyn uvida. To nije voda. To je krv.

Polijevaju je mlazom krvi.

Kad su Dračo i Musca ušli na parkiralište Stonehengea, ono je bilo puno osoblja koje se priprema za suncostaj. Ljudi su posvuda. Postavljaju se dodatni zahodi i kante za smeće na motkama, spremne za lavinu smeća koja će neizostavno doći.

Serpens odlazi od skupine koju nadzire i ulazi kroz stražnja vrata mercedesa.

Dračo čak ne čeka da sjedne. Moramo se ove noći riješiti kampera i tijela.

Promatračev instinkt za preživljavanje se uključuje. Ja neću voziti kamper. Policija je na svakoj važnoj cesti.

A što je s dječakom? pita Musca. Bi li on to učinio?

Lacerta je mlad, ali nije glup. Zaustavit će ga. Zna da hoće.

Prije ili kasnije policija će naći vozilo, kaže Dračo. Oni provjeravaju sve ceste, parkirališta, sva mjesta na koje se narkiči mogu sakriti. Riječ je samo o vremenu.

Sto ako upotrijebimo ecstasy koji smo našli u pretincu za rukavice? upita Musca.

Da uredimo tako da izgleda kao da su on i njegova djevojka uzeli preveliku dozu?

Dračo odmahuje glavom. Ne možeš tek tako gurnuti drogu niz njegovo grlo. Neće je moći progutati i probaviti, nijedna kemikalija neće biti apsorbirana. Autopsija će pokazati da si to učinio nakon što je umro.

Sto ako od njega ne ostane ništa za autopsiju, ustraje Musca. Da spalimo kombi i njega u njemu, udesimo da izgleda kao da je bio nesretan slučaj.

Dračo počinje osjećati zanimanje. Kako to misliš?

Pa, bili su umorni, sišli su s ceste, te noći parkirali na polju. Musca nastoji dovršiti prizor pa onda dodaje: Možda je tip pripravljaao šalicu čaja i štednjak je eksplodirao. Posuda s plinom za kuhanje se zapalila. Od posude te veličine trebao bi dobiti dobru eksploziju.

Možeš li urediti nešto takvo?

Serpens kimne glavom. To se može izvesti. Ali naći će samo muškarčevo tijelo.

Pitat će se što se dogodilo s djevojkom.

Musca pokušava popuniti prazninu. Posvađali su se. Ona je otišla od njega. Našla je nekoga tko ju je poveo. Taj ju je ostavio na željezničkoj postaji i ona sada više nije u ovom kraju. To je najbolje što može smisliti. Ako nije u ovom kraju, ona je nestala osoba za nekog drugog i policija će izgubiti zanimanje.

Možeš li se pobrinuti za tijelo? Dračo gleda duboko u Serpensove oči. Mi te trebamo da to obaviš.

Ovaj osjeća da nema izbora. Njegov je udarac ubio tipa. Želio bi nešto popiti. Jako bi želio. Napokon kima glavom.

Pomoći ću ti, nudi se Musca. Ne moraš to sam učiniti.

Caitlyn otvara oči i hvata dah. Tama. Stoji uspravno i vratila se u prazninu koja umrtvljuje um i koja je postala njezin osobni zatvor. Ne sjeća se da su je vratili u tu paklensku rupu. Bit će da se onesvijestila pod mlazom. Mlazom krvi.

Krhotine svjetlosti probijaju se kroz ono što mora biti ploča neposredno pred njezinim očima. Ploča koja se može ukloniti tako da je vide. Možda je i nahrane. Sada uvida da to nije ista rupa u kojoj je prije bila. Nešto je veća. Prostor je veći. Ne mnogo veći, ali ipak veći.

Pomalo primjećuje i druge razlike. Ruke joj više nisu okovane. Može podići ruke s bokova. Opipava zidove koji je okružuju. Kamen sprijeda, sa strane i straga. Ona je svakako u drugoj pukotini u stijeni, u tome nema promjene. Siri ruke što više može. Vjerojatno manje od metra. Ne može podići ruke iznad lakata.

Nešto dodiruje stražnju stranu njezinih nogu, u visini koljena. Izbočina? Pokušava sjesti i shvaća da ta stvar može podnijeti njezinu težinu. To osjeća kao blagoslov.

Još je uvijek bosonoga, ali odjenuli su je u neku vrstu odore s kukuljicom. Pomiče

ruku, ramena i bokove, pušta da se tkanina trlja o nju. Gruba je. Grudi joj tare poput brusnog papira.

Pokušava sastaviti dijelove prijašnje noći koji nedostaju. Svukli su odjeću s nje. Polili je mlazom krvi. Odjenuli je u odoru. Prisjeća se i riječi. Nije bilo mnogo riječi koje može analizirati. Ali jedna je bila dovoljna.

Obred.

To je ono što je netko rekao. Obred će se održati.

Ali kakva vrsta obreda? I što će joj, zaboga, učiniti?

Glavni nadzornik detektiva John Rowlands već se osjeća kao da nije spavao tjedan dana. Sat brzo kuca, a tragovi stižu sporije nego

šco se nadao. Pritisak je neumoljiv. Na njega navaljuju šef lokalne policije, Ministarstvo unutarnjih poslova, zamjenik šefa policije i potpredsjednikov privatni tajnik.

Timovi detektiva i policajaca ulaze i izlaze iz njegovog ureda, bacajući informacije koje imaju na njegov raskupusani pisaći stol. Jude Tompkins i Megan Baker posljednje su na redu. Pozdravlja ih s onim što mu je preostalo od šarma. Dame, dobro došle u kuću zabave. Sto imate za mene?

Neke dobre vijesti. Tompkinsova uklanja tanjur i koru pizze s jednog sjedala.

Inspektorica je identificirala vozilo. I momka.

Njegove se modre oči šire. Recite.

Megan stavlja snimljeni DVD na pisaći stol. Kompilacija snimaka nadzornih kamera, gospodine. Prva je s crpke u Fleetu. U boji je i možete jasno vidjeti Lockovu i Jakea Timberlanda, čovjeka koji je unajmio kamper.

Rowlands ne treba svoje bilješke. Sin lorda Josepha Timberlanda.

Tako je.

Uzima disk i umeće ga u uređaj na polici ispod televizora iza njega. Megan govori dok on daljinskim pokušava pronaći kanal. Vozilo koje ćete vidjeti, gospodine, uvozni je automobil s volanom na desnoj strani, oldtajmer modre boje s kromiranim naplaticima i obnovljenom unutrašnjošću. Slika kombija pojavljuje se na zaslonu. VW dolazi do crpke. Dvije osobe izlaze. I onda postaju jasne. Jake pokazuje crpku Caitlyn i kaže joj da počne. Ostavlja je da napuni auto benzinom i odlazi do trgovine platiti.

Molim, gospodine, zaustavite film.

Rowlands daljinskim zaustavlja sliku.

Pogledajte mu desnu ruku. Megan se smiješi. Zlatna kreditna kartica. Amex. Ista koju je upotrijebio da plati najam.

Rowlands kima glavom i isključuje DVD i televizor. Dovoljno dobro za mene. Jude, daj da netko načini kopije DVD-a za timove istražitelja i tisak. Razgovaraj s uredom za komunikacije i sazovi konferenciju za osam ujutro. Okreće se prema Megan.

Dobro ste to učinili. Pobrinite se da vaš tim zna da mislimo kako ste obavili prvorazredan posao.

Učinit ću to. Hvala, gospodine. Ona ustaje da ode, ali zastaje.

Rowlands je gleda. Ima li još nešto?

Gospodine, ako sutra ujutro bude konferencija, voljela bih sudjelovati. Voljela bih steći iskustvo, gospodine.

On se smiješi i okreće šefici. No, vi imate ambicioznu inspektoricu.

Tompkinsova kima glavom. Ona boluje od ambicije.

On opet gleda Megan. Ne, inspektorice, ne možete.

Zašto ne, gospodine?

Sada je Tompkinsova na redu da se nasmiješi. Iz dvaju razloga, Megan, kaže. Prvo, ti i odviše dobro radiš na istrazi da bi gubila vrijeme pozirajući pred kamerama.

Drugo, odviše si neiskusna da te stavimo pred one pse. Čopor novinara će te živu pojesti. Kasno je i zato bi mogla otići kući, uživati malo zasluženog odmora i vidjeti svoje dijete.

Megan se mora napregnuti da ne pokaže gnjev zbog odbijanja. Hvala, gospodo, na vašoj ljubaznosti i brizi, ali otac moje kćeri dobro se brine za nju i zato, ako je to za vas u redu, otići ću do svojega tima i nastaviti s poslom. Posao za koji nadzornik tvrdi da ga vrlo dobro obavljam.

Rekavši to, okreće se i odlazi prije nego što oni mogu imati posljednju riječ.

Serpens provjerava sat. Ponoć. Došlo je vrijeme.

On stoji i čeka pred starim hambarom, misli crnih kao noćno nebo. Psihološki, stvari se gomilaju. Satiru ga. Pritišću ga o do. Ne daju mu ni trenutak olakšanja.

Uklanjanje žrtve ranije tog mjeseca potreslo ga je. Već je

sudjelovao u izabiranju, ali nikad u onome što je uslijedilo. Nikad u svem tom krvavom klanju. A sada je otišao korak dalje. Nekome je oduzeo život.

Ždere ga saznanje da je ubio muškarca u kamperu. On je tvrd tip, u svoje je vrijeme sudjelovao u mnogo tučnjava, čak ima policijski dosje, ali ne za nešto poput ubojstva.

Možda bi, kad bi smjesta otišao na policiju, prošao s optužbom nehotična ubojstva. Kad bi sada priznao i rekao im sve što zna, mogao bi se dogovoriti. Možda čak ne bi stigao pred sud. Ali članovi društva bi ga našli. Našli bi ga i ubili. Zna da bi. Oni imaju braću na policiji u sudnicama u zatvorima. I te kako bi ga našli.

Serpens obori glavu. To je kriza vjere. Samo to. To se svakome dogodi. Siguran je u to. Musca se pojavljuje na oblacima zakriljenoj mjesecini, držeći bijelu plastičnu torbu u desnoj ruci. Jesi li dobro? pita i stavlja ruku oko Serpensovih ramena dok idu unutra. Ne brini se, sve će biti gotovo za pola sata. Nakon toga ćemo ići ravno do Octansa. On će nam dati alibi. Reći će da smo cijelu noć kartali kod njega. Sve će biti u redu.

Musca uvijek kaže da će sve biti u redu. Kao i Dračo. A za njih je uvijek sve u redu. Fini životi s finim savjestima, nijedna misao o krivici u njihovim finim glavama. Hambar je rasvijedjen petrolejkom na preokrenutom drvenom sanduku nekoliko metara od kampera. Ona baca žutu svjetlost na krovne grede prekrivene paučinom. Dok hodaju prema kamperu, dva muškarca uznemiruju koloniju šišmiša. Musca se smije i pokazuje životinje što lepršaju naokolo. Jezivi mali zajebanti. Želio bih imati nešto čime bih ih skinuo.

Serpens otvara vrata VW-a. Slabašno unutarne svjedo se pali i otkriva truplo prekriveno muhamama. On se sprema za zadaću pred sobom. Sto želiš da učinimo s njim?

Čekaj. Navuci ovo na ruke. Musca mu dodaje par tankih rukavica od lateksa. Bolje da budemo oprezni.

Serpens ih rasteže i nespretno gura ruke u njih.

Dobro, gledaj i uči, kaže Musca. Iz sićušne kuhinje uzima košaru s hranom, dar tvrtke za unajmljivanje, i smiješi se. Baš to trebamo. Iz ormarića uzima tanjur, nož, vilicu, lonac i toster. Otvara konzervu graha iz košare, ubacuje ga u lonac i stavlja lonac na štednjak. Umeće dva komada kruha u toster i zatim vadi bocu votke iz torbe koju je donio sa sobom. Otvara je i ulijeva malo votke u čašu. Samo što nismo gotovi, prijatelju. Samo što nismo gotovi.

Serpens gleda kao u transu dok Musca otvara ormarić pod štednjakom i otvara plinski ventil. Uzima šibicu, pali gorionik malenog kuhala i onda ga gasi te se zadovoljno smiješi. I tako, sve su pripreme obavljene. Pokazuje truplo. Scena je postavljena. Naš je čovjek nakon svađe sa svojom djevojkom ostao sam u kamperu. Pokazuje votku. Napio se do besvijesti razumna reakcija kad ga je djevojka napustila usred romantičnog izleta, zar ne? Pokazuje košaru. Zatim, budući da je shrvan, ogladni i pokušava pripremiti nešto za jelo. Musca podiže bocu s votkom i proljeva je naokolo. Na nesreću, budući da je naš uciviljeni prijatelj na putu da totalno popizdi, postaje nespretan i proljeva piće. Na sebe. Na pod. Na kuhalo. Musca naglo podigne ruke. Vuuum\ Iznenada od njega postaje vatrena lopta. Hvata ga panika. Pada i od udarca gubi svijest. Za nekoliko sekunda kamper gori, čak i hambar, pa on tragično umire u požaru. Musca spušta kutove usta kako bi poprimio žalostan izgled. Katkad neuzvracena ljubav loše završi. Serpens nije u stanju pronaći pogrešku u planu. I tako vatra uništava dokaze? Tako je. Musca maše prstom. Ali moramo biti oprezni. Pokazuje na tijelo. Prvo ćemo proliti polovicu ove boce na gospodina Slomljeno Srce. Onda ćemo urediti tako da se čini da je pao. Udarit ćemo mu glavom o nešto na istome mjestu gdje si ga ti udario. Tako će autopsijom ustanoviti da se ozljeda, kako to kažu, podudara s padom, a ne s tvojim udarcem. Široko se smiješi. Naposljetku ćemo ga namočiti u ostatak votke, zapaliti naš kriješ i pobjeći.

Serpens izgleda uznemiren, ali kima glavom u znak pristanka.

Dobro, učinimo to. Pomozi mi da ga posjednem.

Timberlandovo je tijelo teško i nezgrapno. Stvara odvratne pucketave i plinovite zvukove dok ga postavljaju u sjedeći položaj. Musca mu naginge glavu unatrag, razdvaja usne i ulijeva votku niz mrtvačevo grlo. Serpens samo što ne povraća. Najbolje da se to jednu minutu slegne, kaže Musca. Ili će se inače vratiti gore. Ostavlja Serpensa da drži truplo dok uključuje plin, grije grah i prži kruh. Sve je gotovo. Pomaknimo ga tu do ladica, do zida nasuprot štednjaku. Otvori najnižu. Možemo namjestiti da se čini da se okliznuo i razbio glavu.

Serpens otvara ladicu i duboko udiše. Dvojica se muškaraca trude dići tijelo.

Timberland je bio manji od obojice, ali kao da je krpena lutka i teži tonu. Napokon ga Musca hvata pod pazuhu, gura prema natrag i udara stražnju stranu lubanje o najnižu ladicu.

Pušta da tijelo padne i odstupa za korak kako bi se divio svom uratku.

Malo se votke iz Timberlandovih usta izlilo na njegovu košulju i pod. Osim toga, stvar je savršena.

Vrijeme za finale. Jesi li spreman?

Rekao bih da jesam.

Musca uzima otvorenu bocu votke i izljuje je preko Timberlandove glave i prsa. Odlaze praznu bocu blizu mrtvačevih ruku. Isključuje plin ispod graha da ugasi plamen. Kad je siguran da plin ne istječe, ponovno ga otvara i zavrće na najveći plamen.

Musca gleda Serpensa, uzima torbu koju je donio sa sobom i otvara drugu bocu pića. Još jednom proljeva votku preko trupla i štednjaka, a potom pokazuje na vrata. Bolje je da izideš.

Iz kampera izlaze u hladan hambar i na žutu petrolejsku svjetlost. Serpens gleda kako Musca proljeva ostatak votke na pod kombija i vraća praznu bocu u torbu. Tri, dva, jedan. Pali šibicu. Pušta da se ona razgori i zatim je baca na pod kraj trupla. Trči!

Kao prestrašena djeca trče kroz hambar i izlaze na polje. Iz sigurnosti tame vide kako se uzdižu plamenovi. Staro drvo počini nje pucketati u vatri koja se širi. Iznenada se čuje prigušen prasak. Eksplozirala je plinska boca.

Grede hambara lome se i urušavaju. Jato uznemirenih šišmiša leti prema nebu kako bi pobjegli od narančastih spiralnih vatrenih jezika.

NEDJELJA, ZO. LIPNJA

Caitlyn zna za žene koje su godinama bile u zatočeništvu. Zatvorene u podrumima. Čak zaključane u drvene sanduke. Zna za njihove patnje jer joj je Eric rekao sve o njima. Rekao je da će je to naučiti da bude oprezna podsjetiti je da ostane na sigurnom. Ledi se od nenaučene lekcije. Možda je druge žene zadesila ista sudbina, da budu žive zakopane u debeli kameni zid, gdje možeš vikati dok ti pluća ne zakažu a da te nitko ne čuje.

Prisjeća se Ericovih upozorenja. Stravične priče za koje je mislio da će je zadržati na sigurnom. Tinejdžerica Danielle Cramer iz Connecticuta, koja je godinu dana

provela u tajnoj sobi pod stubištem. Nina von Gallwitz, koju su držali 149 dana dok njezini roditelji nisu platili više od milijun njemačkih maraka da bude vraćena.

Fusako Sano iz Japana, zatočena deset godina. Cijelo desedjeće.

Prisjeća se svih njih. Svih njihovih lica. A one su imale sreću. Eric joj je pokazao dug popis nizozemskih, američkih, engleskih i talijanskih žena koje nisu bile tako sretnе. Žene koje su oteli, držali zatvorene i ubili, iako su otkupnine bile plaćene. Njegove se riječi vraćaju i ne daju joj mira. Oni će te oteti radi seksa, novca, radi mučenja, čak i da se osvete tebi ili tvojim roditeljima. To su opasni ljudi, Caitlyn. Neki od njih dovoljno su ludi da te otmu samo kako bi postali slavni. Sto god radila, ne pačaj se u našu zaštitu.

Ali učinila je to. Uprskala je i ne može to popraviti. Želi plakati. Želi jecati na sav glas. Ali to ne čini. Neće. Kaže sama sebi da nikad nije plakala tijekom trideset devet dana programa Preživjeli i ni u kom slučaju neće sada početi.

Caitlyn pokušava misliti na nešto drukčije. Sjeća se vremena koje je provela u realitju. Zabava u znak dobrodošlice, prve zadaće, tipovi koji su žudjeli za njom. Trideset devet dana, dvadesetero natjecatelja, petnaest epizoda zbog kojih je njezino ime postalo poznato u svakoj kući. Jednom je plivala gola tijekom snimanja uživo. Cenzori su pobjesnjeli zbog toga. Gotovo su ukinuli emisiju. Ali gledanost je bila nevjerojatna.

Opet bi to učinila. Bilo kada. Sok i glamur postali su dio nje. Od te se pomisli gotovo nasmiješi. Čak i u ovom prašnom procjepu od zatvora još uvijek može okusiti slatkoću svojega starog života novac, slavu, kontroverziju koju je prouzročio njezin neobuzdan duh. Ali kako dugo, pita se ona. Koliko dugo prije nego što je divljaci koji je drže ne odvedu u ludilo?

Gideon je stigao do posljednjih dviju vrpca.

Pogledao ih je više od četrdeset i, usprkos oluji koja mu bjesni u glavi, odlučio je vidjeti sve do posljednje prije nego što pođe na počinak.

Umeće jednu u uređaj i vidi kako mu se otac pojavljuje na zaslonu. Mladi profesor ne izgleda mnogo stariji nego što je Gideon sada. Poslije nekoliko sekunda čuje se Marie Chase iza kamere: Mislim da kamera radi, Nate. Da, da, crvena žaruljica trepće. Možeš početi kad poželiš.

Nathaniel duboko udiše kako bi se pribrao i s lica odmiče pramen kose razbarušene vjetrom. Nosi debelu plavu jaknu, tamne hlače i čizme. Na du je snijeg i pozadina je i te kako prepoznatljiva. Stonehenge. Vraćam vas gotovo pet tisuća godina u prošlost, najavljuje, pokazujući rukom preko krajolika. Natrag u dane kad su naši preci iskopali ovaj kružni rov, promjera otprilike stotinu metara, širok šest i dubok do dva metra. Čučne na zemlju i stav

lja ruke u brazdu gdje se nekad nalazio rov. Ispod ovog mjesta arheolozi su pronašli kosti životinja uginulih dvije stotine godina prije nego što je rov bio iskopan. Zašto su ih naši preci tu stavili? Zašto upotrijebiti gomilu starih kostiju kako bi njima obložili novi rov? Odgovor je, naravno, da su te kosti potjecale od posebnih žrtava drevnim bogovima.

Gideon se smiješi. Njegov otac, samozvani publicist, bio je dobro poznat po začinjanju dosadnih fakultetskih lekcija vlastitim filmovima domaće izrade. Na zaslonu mladi profesor ostavlja rov i, dok obilazi kamenje, objašnjava sada dobro poznatu teoriju o otkriću više od dvije stotine ljudskih kostura na tome mjestu. Povjesničar John Aubrey iz sedamnaestog stoljeća našao je ove spaljene ljudske kosti u pedeset šest zasebnih jama. Jesu li one također bile žrtve bogovima? Je li Stonehenge bio i krematorij i hram, obredna klaonica za zadovoljavanje nebeskih sila?

Kako je upravo pročitao dnevnik iz sljedećeg desetljeća, Gideonu je čudno gledati kako njegov otac postavlja to pitanje tako skeptičnim tonom. Još mu je čudnije misliti na ono što bi u stvarnosti moglo biti istina. Vrpca se nastavlja vrtjeti do vrhunca razvoja: Prije otprilike tri tisuće godina nepoznate su ruke prenijele ovo plavo kamenje s Preselijskih planina. Još uvijek ne znamo kako su to učinile. Kameni su podignuti kao kružni spomenik, dok je ulaz usmjeren prema izlasku sunca na ljetni suncostaj. Nathaniel odlazi do većih pješčenjaka, pružajući ruku prema nebu. Divovski sarseni, od kojih me neki nadvisuju više od tri puta i teže četrdeset tona. Nevjerojatno nadareni drevni graditelji uspravili su ih i zatim na njih stavili horizontalne sarsene, rabeći složene spojeve sa šipovima i utorima, tehnikom koja se čini umnogome preuranjenom za njihovo doba. Ulazi dublje u krug. Ovdje u srcu kruga kamenje je poslagano u obliku potkove, pet parova uspravnih sarsena s golemim horizontalnim pokrovima trilitima.

Gideon gleda ostatak vrpce dvostrukom i čak četverostrukom brzinom, od čega njegov otac komično juri naokolo, istrzano pokazujući Kamen pete, Kamen smaknuća i sjeveroistočni ulaz.

Nakratko zastaje, pripravlja lončić čaja i vraća se pogledati posljednji video koji nije na popisu. Izvlači ga iz kartonskih korica i vidi u sredini naljepnicu koja nije ispisana izbljedjelim rukopisom njegova oca. Piše: Gideonu, mom odanom sinu, mom ponosu i radosti.

On već desecima godina nije vidio taj rukopis, ali ga smjesta prepoznaje. To je rukopis njegove majke.

Jimmy Dockery oblači zaštitno odijelo i proklinje činjenicu što su baš njega pozvali u gluho doba noći. Uvijek mu se čini da dobiva najgore poslove, noćne smjene sa svojim nezanimljivim poprištima zločina. Ako bude kakvog smeća neka to Jimmy počisti. Prvo je to bilo lov na nestale osobe pa pospremanje nakon samoubojstva nekog starca i sada izgorjeli hambar. U sebi zna da je bolji istražitelj nego da se bavi time. Kad bi njegov otac, zamjenik šefa, znao na kakvo ga govno šalju, sve bi ih otpustio.

Dockery pokazuje svoju značku i provlači se ispod lepršave žute vrpce. Iscrpljen policajac pita ga za ime i on odlazi među pocrnjele grede hambara. Svjetiljke tima za očevid osvjetljavaju pocrnjele metalne ostatke kampera. Izgorjela kopija vozila koje je vidio na filmu s crpke. Vozila koje traži polovica policijskih službi u zemlji. Jimmy korača nekontaminiranom stazom do vozila. Unutra muškarac i žena kleče pregledavajući tijelo.

Je li to djevojka? pita Jimmy. Ona koja je nestala?

Pitanje odskače od leda patologinje Ministarstva unutarnjih poslova Lise Hamilton.

Ona mu prepoznaje glas. Ne, to je muškarac i narednice samo riječ upozorenja: ne prilazite mi, ne ispitujte me, ne ozlo- voljujte me i ni u kojem slučaju ne kvarite moje poprište zločina.

Razumijem. Sve je to Jimmyju poznato. Svi mu uvijek govore što ne smije raditi. Uostalom, Lisa mu se sviđa. Čak i u dva ujutro ona u njemu budi nešto iskonsko. Preko njezina ramena vidi da truplo izgleda kao loše pečeno meso ružna mješavina ružičastog i crnog. Poderani ostaci odjeće pripijaju se za pougljenjene kosti, a crne lokvice ljudske masti prekrivaju ono što je ostalo od podnice

kampera. Jimmy zamjećuje da je dio metalnog okvira vozila savijen prema gore. Je li se dogodila kakva eksplozija?

Kako izgleda, plinska boca, kaže mladi istražitelj, dječak s mrljama na licu i nakostriješenom kosom. Sudeći po smjeru eksplozije, čini se da se rasprsnula pod štednjakom.

Jimmy ih zaobilazi i gleda ostatak izgorjelog vozila. I tako, nema znakova djevojke? pita preko ramena. Sigurni ste da unutra nema njezinih dijelova?

Lisa Hamilton izvije vrat prema gore. Vi ozbiljno mislite da mi je mogla promaći cijela žena?

On se osjeća glupo. Naravno da ne mislim. Ali svi je pokušavamo naći kao ljudi. Patologinja se nastavlja mrštiti. Ovdje nije riječ o nestaloj ženi. U ovom trenutku mene se tiče ovaj muškarac ovdje. I pokušavam mu priskrbiti dostojanstvo i poštovanje koje zaslužuje valjano istražujući njegovu smrt.

Jimmy razumije što mu govori i povlači se. Drugi istražitelji marljivo rade stavljajući u torbe i pišući naljepnice za sve što se može pokupiti ili ostrugati s poda i zidova. Vidi gomilu papirnatih vrećica koje sadrže razbijenu čašu, izgorjeli lonac, praznu bocu votke i pocrnjele žlice, vilice, noževe i tanjure.

Istražiteljica s plastičnom vrećicom za dokazni materijal pojavljuje se kraj njegova ramena. Otkrili smo vozačku dozvolu i dokumente za najam auta u pretincu za rukavice. Oštećeni su dimom, ali čitavi.

Jimmy drži vrećicu pod svjetlošću da može čitati kroz omot. Slova se jedva naziru. Edward Jacob Timberland. Dok to govori, preplavljuje ga tuga. Kad tijelu daš ime, to uvijek mijenja stvari. On zove patologinju. Profesorice, vraćam se u postaju. Kad će vaš izvještaj biti gotov?

Ona ne prestaje s pregledom. Poslije doručka. Poslat ću vam sažetak i bit ću slobodna sredinom jutra ako želite da osobno pod-nesem izvještaj.

Hvala. To bi mu se svidjelo. Lijep razgovor uz šalicu kave. Tko zna što bi se moglo dogoditi. Jimmy podigne ruku dok odlazi. Laku noć svima.

Čuju su prigušeni odgovori dok izlazi iz hambara.

Dobro jutro, zaigrano više profesorica. Budite točni, detektive, već je jutro.

Gideon osjeća kako mu srce jako lupa dok umeće staru VHS vrpcu u videorekorder.

Ženu koja se pojavljuje na ekranu jedva prepoznaje kao majku koju je volio. Očekivao je ljepoticu iz filma iz Venecije. Nasmijanu. Vedru. Punu života. Ali nije tako.

Ona sjedi na bolesničkom krevetu, naslonjena na veliko bijelo brdo jastuka i, sudeći po kutu kamere, čini se da snima samu sebe. Mršavo lice kao u kostura, prerano sijeda razbarušena kosa i krvave oči pravi su znakovi boli.

Marie Chase blizu je smrti dok se sinu smiješi s televizijskog zaslona i kroz vrijeme. Giddy, voljeni moj, toliko ćeš mi nedostajati. Nadam se da ćeš imati vrlo dug i sretan život te da ćeš doznati kakva je radost biti roditelj. Kad si se rodio, život mi se činio potpunim. Nikad nisam željela ništa više nego da ti, ja i tvoj otac zajedno budemo sretni. Ona svladava osjećaje. Voljeni, toga neće biti. Nije mi preostalo mnogo vremena, ali ima nešto što ti moram reći i zato ti ostavljam ovu poruku za vrijeme kad budeš stariji, dovoljno star da me vidiš u ovom stanju i ne uplašiš se. Gideon mora obrisati suze s lica. Po prvi put uvida da mu nikad nisu dopustili vidjeti majku u njezinim posljednjim danima, u vrijeme kad je tako bolno kopnjela. Marie Chase također plače

dok pruža ruku prema svom jedinom djetetu. Giddy, nitko osim tebe nikad nije vidio niti će ikad vidjeti ovaj snimak. Ni tvoj otac. Ni bilo tko drugi. Samo ti. Ima nešto što ti osobno moram reći i tvoj otac ima obzira prema tome. On je dobar čovjek i voli te više nego što znaš. Nadam se da ćete se brinuti jedan za drugog nakon što mene ne bude. Poseže prema ormariću kraj kreveta i diže čašu vode do svojih suhih usta, a onda se sili na još jedan hrabar osmijeh.

Gideon uzvraća osmijeh. Nedostaje mu. Više nego što je to ikad sebi priznavao. Marie Chase dovršava poruku iz groba, svoje posljednje riječi sinu kojeg nikad nije vidjela kako odrasta u muškarca.

Onda mu govori ono što mu je noću uvijek govorila kad bi isključila svjetlo kraj njegova kreveta i poljubila ga u čelo. Nemaš se čega bojati, dragi. Volim te i uvijek ću biti uz tebe.

Vrpca se pretvara u snježnu oluju i glasno se počinje premo- tavati. Gideon nastavlja gledati u prazan zaslona, a um mu je još uzburkan od šoka zbog tajne koju je majka upravo podijelila s njim.

U tri ujutro Jimmy Dockery pojavljuje se pokraj pisaćeg stola Megan Baker, stišćući okrhnut lončić pun vruće kave. Imate li minutu, šefice?

Svakako. Pokazuje rukom na stolac. Sto ti je na umu?

On sjeda. Doima se jako umornim. Taj mladić koji je umro u kamperu.

Timberland?

Da.

Ne brini. Neću zatražiti od tebe da razgovaraš s roditeljima. To će učiniti londonska policija. Stupili su u vezu s njima pošto smo provjerili račune Amexa njihova sina.

Nije to.

Nego što?

On otpuhuje i pije gutljaj kave kako bi se smirio. Poprište požara bilo je u strašnom stanju. S tijela su nedostajali dijelovi, vjerojatno razneseni eksplozijom, koža se otopila. I glava mu je bila samo velika crna lopta. Sve je to bilo krivo.

Ona razumije. Jako je potresen i jednostavno ne želi razgovarati s kolegama kako ga je to pogodilo. Želiš li da dogovorim da odeš psihijatru?

On izgleda užasnut.

Jimmy, kad sam bila na obuci vidjela sam tipa koji je pao pod vlak. Samoubojstvo. Danima nisam mogla spavati. Napokon sam shvatila da razgovor s psihijatrom doista pomaže.

Hvala, ali nisam mislio na to. Mislio sam da je poprište bilo krivo. Krivo za ono što se navodno dogodilo.

Ona se počinje zanimati. Kako to misliš?

On se iznenada pita neće li napraviti budalu od sebe. Za koji sat vidjet ćete profesoričin izvještaj i zato je možda bolje da pričekam.

Ne, Jime, nastavi. Ako imaš teoriju, nešto što instinktivno osjećaš, želim to znati.

U redu. On stavlja lakte na njezin pisaći stol. Mjesto, mjesto, mjesto. Točno?

Ona je zbunjena.

Trgovci nekretninama kažu da je to najvažnija stvar.

Ona potvrđuje glavom, još uvijek ne znajući što smjera.

Jim pokušava objasniti. I tako imate kamper, čvrstu kućicu na četiri kotača.

Možete poći u njemu kamo god poželite. Izdržat će što god vrijeme baci na njega.

Ali odlučujete se parkirati unutar hambara. Zgrade tako daleko od uhodanih puteva da se kladim kako većina mještana čak i ne zna da postoji.

Ona shvaća na što cilja. Slažem se, čudno je. Hambar nije pravo mjesto za kamper.

Jim se malo opusti. U redu, to je prva stvar. I tako je taj Timberland bio iz visokog društva. Bogataš. Sin lorda, zar ne?

Tako je.

I tako, ako takav tip unajmi starinski kamper da povede svoju novu djevojku na izlet, što bi drugo mogao ponijeti na put?

Megan razmišlja o tome. Bezalkoholna pića za putovanje. Možda grickalice, vjerojatno hranu. Rekla bih šampanjac, možda bocu crnog vina ili ohlađeno bijelo vino, nekoliko lijepih čaša. Još razmišlja. Pokrivače, košaru, sunčane naočale, možda dar kojim će je iznenaditi.

Jimmy se smiješi. Dobro. Nisam otišao tako daleko kao vi, ali pogledajte na popis stvari koje su forenzičari identificirali. Gura komad tek otisnutog papira preko njezina pisaćeg stola i gleda kako ga ona čita. Ono što ćete ovdje vidjeti, dodaje, uleknuta je konzerva s nagorjelim grahom u sebi, komadići srebrne folije vjerojatno od ploče čokolade dvije prazne boce za votku i nešto osnovne hrane poput kruha i maslaca. Ništa što ne biste očekivali. Vjerojatno je on kupio nešto od toga, ali bit će da većina potječe iz košare koju agencija daje na dar kad netko unajmi kamper. On stavlja prst na dno popisa. Onaj maleni hladnjak zaštitio je ono što je bilo unutra od eksplozije. I tako tu imamo nešto skupog sladoleda i punu bocu šampanjca marke Bollinger.

Sto time želiš reći?

Votka. Dvije boce. Popiti obje, a ne otvoriti bocu šampanjca, to je teško opijanje. Sigurno, ako kupite Bolly, prvo ćete odčepiti njega?

Megan i sama dolazi do tog zaključka. Vatru je teško potpaliti šampanjcem, ali ne i votkom. Misliš da je piće upotrijebljeno kao sredstvo za potpalu?

On sliježe ramenima. Čak nisam siguran da možete zapaliti šampanjac, a vi?

Ne znam. Ona gleda u daljinu, sjeća se drugoga svijeta, svojega vjenčanja kad je posljednji put pila šampanjac. Ipak, neću trošiti šampanjac da bih otkrila.

Razmišlja o njegovoj slutnji.

Imaš pravo, boce votke i šampanjac nemaju smisla. Ni parkiranje kombija u hambaru. Još više sumnjam zbog činjenice da djevojke i dalje nema.

Jimmy primakne stolac bliže Meganinu pisaćem stolu. Mislite li da su se njih dvoje zbog nečega pograbili i ona ga je udarila po glavi malo jače nego što je namjeravala, a onda ju je svladala panika?

Megan odmahuje glavom. Ne ona. Sjeti se tko je. Kći pot-predsjednika ne bi se ponijela kao maloumna i pokušala zapaliti poprište, ona bi pozvala tatu u pomoć. Uvida da ima pravo. Rekao bih da to također ne objašnjava boce s votkom.

Tako je. Ipak, pitam se zašto ona nije bila u kamperu s njim.

Porječkali su se i ona je ljutita otišla?

To mi se ne čini vjerojatnim. Da je to učinila, telefonirala bi kući. To nije djevojka koja će hvatati vlak natrag u London.

Šutke sjede, oboje misleći isto. Jake Timberland je mrtav jer ga je netko ubio.

Caitlyn Lock je nestala jer ju je netko oteo. Nađi Caitlyn i naći ćeš ubojicu. Nadaju se da će to biti prije nego što taj još jednom ne ubije.

Serpens i Musca odvojeno voze do Octansove kuće. Tuširaju se dok Volans stavlja njihovu odjeću i cipele u dvije odvojene vreće, kako bi ih kasnije tog jutra spalili.

Odijevaju novu odjeću i cipele pripremljene za njih.

Pladnjevi hladne pizze i konzerve hladnoga piva označavaju njihova mjesta uz stol za kartanje. Nijedan od njih ne govori o onome što se dogodilo. Igraju poker, gin rummy i crib sve dok se vrpce danje svjetlosti ne počnu provlačiti kroz prašan prozor stražnje sobe. Četvorica starih prijatelja u provodu do kasno u noć.

Grabb nije pojeo ni zalogaja, iako je pio kao Viking. Uklanjanje tijela zacementiralo je njegov osjećaj krivice zbog ubojstva. Samo je udario mladića po glavi malenim kamenom, ne većim od svojega dlana. Kamen ga nije trebao ubiti. Dečko je morao imati neku manu na lubanji ili nešto nije bilo u redu s njegovim mozgom.

Ali Serpens ne može pobjeći od toga. On je ubojica i zato mu nije lako. Ako ga uhvate, bit će to kraj za njegove roditelje. Oni su u osamdesetim godinama, jedva se miču, žive u domu za stare i nemoćne. Nisu ga se odrekli kad je otišao u zatvor. Njegova majka misli da otada uredno živi. Da ne krši zakon. Da je odrastao. Postao netko na koga mogu biti ponosni.

Želiš li još jednu kartu ili ti je dosta?

Serpens gleda Muscu i baca karte na stol. Moram otići i malo se odmoriti. Okreće se prema drugoj dvojici muškarca. Hvala za ovo, za hranu i sve.

Musca ustaje, prati ga do vrata. Možeš li voziti? Želiš li da te povezem kući?

On odmahuje glavom. Dobro sam.

Nešto se promijenilo među njima. Musca to osjeća. Zašto se ne vratiš i provedeš ostatak dana sa mnom? To bi ti moglo pomoći.

Dobro mi je, hvala. Njegov je glas napet.

Na trenutak razmjenjuju poglede pa Serpens otvara prednja vrata i zakorači u hladnu svjetlost zore.

Musca ga slijedi. Drži se.

Serpensu više nije stalo do toga da se drži. Otvara svoj automobil.

Musca ga zaustavlja čvrstom rukom na ramenu. Čekaj malo, zbilja trebamo...

Serpens ga pogodi munjevitim udarcem. Udarcem koji mu je tri mjeseca bio na umu. Potaknut frustracijom, hranjen ozlojeđe- nošću, oslobođen bijesom. Udarac pogađa Muscu ravno u usta pa on zatetura unatrag i padne na pločnik.

Kad je Musca stavio ruku na usne i vidio krv, Serpensov je automobil već krenuo niz ulicu.

Octans i Volans stoje na pragu i izgledaju zabrinuto. Buka, prepirka. Lako je moguće da je netko vidio taj prizor. Ali nipošto nisu tako zabrinuti kao Musca. On zna da će Serpens predstavljati problem. Velik problem.

Šef policije Alan Hunt voli da mu pisaći stol bude uredan. Uredan pisaći stol znači uredan um. Uvijek završi dan kad na pisaćem stolu više nema ničega, nikakva neobavljenog posla. John Rowlands, koji sjedi nasuprot njemu, rekao bi da je to zato što se na položaj uzdigao na moderan način. Magisterij prava. Brzo je prošao kroz redove. Predsjedatelj Udruge šefova policije. Zlatni dječak Ministarstva unutarnjih poslova s političkim znanjem i financijskim iskustvom u rastezanju budžeta.

Uz šefa inspektora i nasuprot Huntu sjedi zgrbljena prilika zamjenika šefa policije Grega Dockeryja. Sada je šest ujutro i postoji samo jedan važan posao koji nagrđuje inače čistu ploču od bukovine između tri muškarca: velika fotografija Caitlyn Lock.

Huntove male i uredne ruke dodiruju fotografiju. Dakle, gdje je ona, Johne? Zašto se otmičar nije javio, tko god bio?

Rowlands grebe sive čekinje na bradi. Rekao bih da će se otmičari danas javiti. Čini se da su profesionalci. Nisu oklijevali ubiti momka da je otmu. Sada kad je imaju, siguran sam da će poslati zahtjev za otkupninom.

Slažem se, kaže Dockery. Ja bih protumačio to što se dosad nisu javili time što su bili zaposleni. Vjerojatno su nadzirali situaciju. Gledali kako ćemo reagirati na

njezin nestanak. Vjerojatno su djevojku drugim vozilom prevezli na sigurno mjesto.

Rowlands zlokobno udara prstom po svojem satu. Prvih se četrdeset osam odnosi na kidnapiranje više nego na većinu drugih stvari.

Dockery vidi da se šef mršti. Gazdino ubrzano penjanje na položaj očito je isključivalo žargon policijske službe. John misli

na prvih četrdeset osam sati, gospodine. Statistički, naše šanse da riješimo veći zločin osobito otmicu ili ubojstvo padaju na polovicu ako ne uhvatimo prijestupnika u prva dva dana.

Hunt se smiješi. Ja vjerujem samo u dobru statistiku, Gregory, vi biste to trebali znati. Oko stola se začuje uljudan smijeh, a onda dodaje: Nakon što ste me nazvali zbog mladog Timberlanda, telefonirao sam Sebastianu Ingramu u Ministarstvo unutarnjih poslova kako bih ga obavijestio o svemu. Oni specijalce stavljaju na čekanje i žele da nam Scodand Yard pošalje tim iz svojeg Odjela za posebne zločine.

Dockery zna da ne smije izraziti sumnju u mudrost takva poteza. Rowlands nije diplomat: Gospodine, ovo je naša istraga. Mi smo više nego sposobni raditi na njoj. Imao sam izravno iskustvo s pregovorima oko talaca.

Sef ga pokušava smiriti. Tu nije riječ o sposobnosti, John, riječ je o političkim odgovornostima i budžetima. Mi na sve strane tražimo fondove kako bismo na cestama održali patrolna vozila. Istraga kao ova mogla bi nas financijski iscijediti do kraja godine.

Dockery pokušava zasladiti pilulu. Pobrinit ćemo se da ostanete u istrazi. Bez obzira koga nam daju. On će morati raditi isto toliko dugo i teško kao vi i vaš tim. Telefon na pisaćem stolu zazvoni. Svi znaju da poziv ovako rano ujutro neće značiti dobre vijesti. Hunt uzima slušalicu i nakratko razgovara sa svojim tajnikom prije nego što ga povežu s nekime tko je dovoljno važan da se Hunt uspravi i postane napet.

Poslije manje od jedne minute, odlaže slušalicu i hladnokrvno priopćava vijesti.

Gospodo, potpredsjednik Lock i njegova bivša žena upravo su se ukrcali u privatni mlažnjak u New Yorku i uskoro će biti s nama.

Gol do pojasa i bos u crnim hlačama trenirke, Dračo vježba u privatnoj teretani svoje raskošne vile. Dugi zidovi obloženi zrcalima

pomažu mu da gotovo stalno provjerava mišiće koje je uobličio s toliko truda. On izgleda deset, možda dvadeset godina mlađi od pedeset, koliko je uistinu star. Na umu mu je Serpens. Čovjek koji mu se nikad nije sviđao. Čovjek za kojeg je siguran da je baš kao njegovo zvjezdano ime zmija.

Nekoliko metara od njega zvoni njegov sigurni mobitel. Poziv na koji je čekao.

Nove obavijesti. Prekida svoj deseti kilometar na pokretnoj vrpici, stišava glazbeni kanal na plazmi zaslona šezdeset inča i javlja se na telefon. Je li sve prošlo u redu? Ne sve. Musca zvuči napeto. Obavili smo posao po planu, ali naš se čovjek razbolio.

Dračo razumije šifru. Nešto što bi nas moglo ozbiljno zabrinuti? Uzima bijeli ručnik s klupe i briše znoj s lica.

Da, možda.

Dračo ispušta ručnik i poseže za bocom vode. Gdje je on sada?

Kod kuće.

Provjeri ga. Pogledaj osjeća li se bolje.

Musca trlja čeljust, pipajući mjesto gdje ga je Serpens udario. Čekat ću do ručka, dat ću mu vremena da malo odspava, a onda ću ga posjetiti i malo porazgovarati s njim.

Ne čekaj predugo. Dračo za trenutak razmišlja. Bolje je da u ovom trenutku ništa ne riskiramo bez potrebe. Ako je doista bolestan, moramo naći lijek. Trajni lijek. Gideon je gotovo previše iscrpljen da ustane iz kreveta. Snimljena poruka njegove majke i njezina tajna na rastanku bile su posljednja kap u čaši. Tuga, nesanica i emocionalna uzburkanost sada ga zajedno satiru. Najprije su tu bila otkrića njegova oca Sveti, Sljedbenici, žrtve. Onda rak. KLL koji mu je ubio majku. Onda njezine osobne riječi upućene samo njemu. Strijele u njegovo srce.

Odlazi u prizemlje i uzrokuje provalu zvonjenja koja mu kida živce. Još uvijek u šoku, isključuje alarmni sustav za koji je zaboravio da ga je prošle noći uključio.

Dok mu srce još snažno kuca, pripravlja lončić tamnog čaja i sjedi kraj kuhinjskog prozora kako bi pogledao sunčev izlazak.

Za nekoliko trenutaka, dok zlatna svjetlost obasjava stabla i cvjetne gredice, zaboravlja užase svojega života. Zatim, kad je popio čaj, zabrinutost se vraća. Jesu li njegovi geni tempirane bombe, podešeni da eksplodiraju kao geni njegove

majke? Ili gaje neobično krštenje u njegovu djetinjstvu koje je njegov otac obavio vodom s kamenja izliječilo? Sjeća se riječi iz dnevnika:

Rado ću dati vlastitu krv, vlastiti život. Samo se nadam da vrijedi. Da je dovoljno vrijedno da promijeni stvari. Da promijeni sudbinu za koju znam da čeka mojega jadnog sina bez majke. Imam povjerenja u Svete, u vezu s njima, u svoju čistu krv koju zaviještam kako bih očistio krv svojega djeteta.

Gideon umorno stubama klipše do dnevnika. Razasuti su tamo gdje ih je ostavio, otvoreni na stranicama koje je smatrao važnima. Puno je riječi koje se odnose na kamenje. Stonehenge, mjesto o kome je njegov otac pisao, njegove veze s proljetnom ravnodne- vicom, precesijski ciklus Zemlje, njegova mistična povezanost s nebeskim ekvatorom, Platonom i Velikom sfingom.

Brljarije. Uvijek je mislio da su to brljarije. A ipak, neke od krhotina koje je otkrio povezuju se, tvoreći put kao čudan pločnik koji vodi u srce njegova neobičnog i tegobnog djetinjstva. Njegov ga je otac prisilio da nauči grčki, pisao je šifre na grčkome i dao mu najgori rođendanski dar koji bi jedan desetogodišnjak ikada mogao zaželjeti kopiju Platonove Republike. Ne trkaći bicikl koji je želi, nego, umjesto njega, djelić nedokučive filozofije o sreći, pravdi i podobnosti ljudi da vladaju.

Gledajući dnevnike, vidi sjene starog filozofa u riječima svojeg oca. Ulomci naglašavaju ulogu Svetih u nebeskoj mehanici i Platonovoj godini vremenu potrebnom da precesija osi vrtnje našega planeta opiše potpunu kružnicu. Izraženo brojkom, oko 25.800

godina. Gotovo isto toliko vremena koliko Gideon misli da bi mu trebalo da posve dešifrira i razumije sve što je njegov otac napisao.

Sef policije Alan Hunt vodi konferenciju za tisak u osam ujutro. Novosti o smrti Jakea Timberlanda i predstojećem dolasku djevojčinih roditelja pojačale su pritisak. Ne može dopustiti da ovo pođe po zlu. Ne sada kad ga razmatraju za posao šefa londonske policije. Ipak, zna da će način na koji vodi ovu istragu odlučiti hoće li dobiti taj posao ili ne.

Reporterji sjedaju oko dobro zasijane šume televizijskih kamera i radijskih mikrofona. Dok su Dockery i Rowlands desno i lijevo od njega, kuca prstom po mikrofona na pisaćem stolu i čuje kako grom udara dvoranom. Davno je naučio da je dobro znati jačinu zvuka prije nego što počneš govoriti. Dame i gospodo, hvala

vam što ste došli u tako kratkom vremenu. U dva ujutro moji su službenici otkrili tijelo tridesetjednogodišnjeg muškarca u izgorjelom vozilu. Vozilu koje smo tražili u vezi s nestankom Caitlyn Lock, za koju većina vas zna da je kći Kylie Lock i potpredsjednika SAD-a Thoma Locka. Sef zastaje kako bi novinarima pružio priliku da to zabilježe. S obzirom na to otkriće, zamolio sam da našoj službi pomognu najstručniji ljudi Metropolitanske policije. Diže ruku u znak upozorenja. Moram naglasiti da je riječ o preventivnim mjerama opreza. U ovom trenutku nemamo nikakvu indikaciju o mjestu na kojem se nalazi gospođica Lock i nismo primili nikakvu poruku od nje ili bilo koga drugoga koja bi dala do znanja da je njezin život ugrožen. Istragu u ovom trenutku vodi glavni inspektor Rowlands, koji se javlja izravno zamjeniku šefa policije Dockeryju. Oni su pripravnici u razumnim granicama odgovoriti na vaša pitanja, ali najprije će vas zamoliti za pomoć.

Glavni inspektor Rowlands pročišćuje grlo, uzima brošuru za novinare i drži je visoko u zraku, kako bi svatko mogao vidjeti Caitlyninu fotografiju na prednjoj strani. Svi ćete dobiti jedan

od ovih letaka. Unutra je DVD na kojem su snimka fotografije gospođice Lock, muškarca s kojim je otputovala iz Londona Jacoba Timberlanda i VW kampera u kojem su se vozili. Zanima nas je li itko taj kombi i ove ljude vidio u posljednja dvadeset četiri sata. Bez obzira koliko se nevažno to činilo ljudima, mi ih molimo da se jave i kažu nam što su vidjeli.

Reporter upada. Možete li potvrditi da je mrtvi muškarac bio Jake Timberland, sin lorda i lady Timberland?

Rowlands odbija odgovoriti. Obitelj pokojnika još nije službeno identificirala tijelo i zato to nije nešto što sam spreman učiniti.

Možete li potvrditi da je mrtvi muškarac ubijen?

Opet oprezno reagira. Još uvijek moram primiti pun izvještaj od patologinje Ministarstva unutarnjih poslova koja je obavila autopsiju. Neću ništa reći prije nje. Gdje je truplo pronađeno?

Rowlands oklijeva. Točno je mjesto nešto što u ovom trenutku nismo spremni razotkriti. Nadam se da razumijete kako u interesu istrage neke detalje ne možemo otkriti.

Staro piskaralo kože boje slanine njuši zamku. Je li to zato što se bojite da je Caitlyn Lock oteta i samo otmičari znaju mjesto na kojem su ubili njezina momka?

To je oštromno pitanje i odviše blizu istini da bude ugodno. Greg Dockery pristupa da odgovori na njega. Moram naglasiti ono što je glavni inspektor Rowlands rekao. Istraga je u ranoj fazi i ima podataka koje moramo zadržati za sebe zbog operativnih razloga. Trebate imati obzira prema tome i pomoći nam naći Caitlyn. Nagađanjima nećete pomoći njoj, nama, čak ni sebi.

Hunt osjeća da će reporteri nastaviti gurati i kopkati, osim ako ne dobiju nešto sočnije. Dame i gospodo, ne mogu dovoljno naglasiti važnost vaše uloge u ovoj istrazi. Odgovorno je izvještavanje najvažnije. Iza nestanka gospođice Lock može se skrivati bezazlen razlog, ali možda i ne. Ako je drže protiv njezine volje, ti će ljudi čitati sve što pišete i slušati sve što kažete. Zato moramo biti promišljeni. U ovom trenutku to je sve što imam reći. Hvala vam što ste došli. On za trenutak zastaje kako bi se nemir pojačao, onda im daje ono za što zna da će biti vijest na naslovnim stranicama: Kasnije ovog jutra osobno ću se sresti s potpredsjednikom Loc- kom i Kylie Lock, koji upravo stižu iz New Yorka. Nadam se da ću imati dobre vijesti za njih. Nadam se da ćemo znati gdje je njihova kći. U suprotnom, nadam se da ću im dati do znanja da policijska služba i pučanstvo Wiltshirea, kao i vlada i narod Ujedinjenoga Kraljevstva, rade sve u svojoj moći da je pronađu i dovedu kući živu i zdravu. Još jednom zahvaljujem na vašem sudjelovanju. Ustaje, uzima papire s pisaćeg stola i polagano i samopouzdana odlazi s podija za konferencije. Novost da će se londonska policija uključiti u istragu nije radosna vijest na sastanku tima istražitelja poslije konferencije za tisak.

Jude Tompkins na kraju odvlači Megan na stranu. Glavni inspektor upravo je razgovarao s Barneyjem Gibsonom iz Odjela za posebne zločine. On će za sat biti ovdje s nekolicinom drugih i oni će preuzeti upravljanje operacijom. John će se javljati njima, a ja ću se javljati njemu. Trebam te da pođeš patologinji i dobiješ obavijesti o Timberlandovoj smrti. Nakon što podneseš izvještaj, više nisi na slučaju.

Megan je zaprepaštena. Sto?

Jesi li htjela reći oprostite, gospodo?

Mislila sam da je Rowlands rekao da sam dobro radila.

I jesi. Do trenutka kad si htjela plesati u središtu pozornice. Sada te trebam da odeš i izvršiš moje zapovijedi, a ne da ih dovodiš u pitanje. Warren i Jenkins već su dobili druge dužnosti.

Megan uspijeva uljudno kimnuti prije nego što se okrenula i nijemo ustima oblikovala rijeku prostota koja nije prestala teći do njezina povratka u detektivski odjel.

Jimmy Dockery zazove je sa svojega pisaćeg stola: Šefice...

Ona na pušta da završi. Obuci kaput, Jimmy, idemo. Uzima jaknu sa stolca i ključeve auta s radnoga stola.

Serpens se raspada.

Osjećaj krivice je nepodnošljiv. U njegovu izmučenom mozgu neumoljivo bljeskaju slike. Mladić kojeg su raskomadali i čije su meso samljeli u klaonici. Tijelo natopljeno votkom koje su u kamperu zapalili u hambaru. Nema bijega od svega toga.

Usprkos tome što je kritično razdoblje godine za zaštitarsku tvrtku u kojoj radi, on naziva i kaže da je bolestan. Dok mu tutnji u glavi, uključuje stari Mitsubishi i odlazi od kuće. Mora pobjeći od svega toga. Pronaći neku vrstu mira.

Nakon jednoga sata je u Bathu, dobro uređenom turističkom gradu u kojem je kao dijete provodio blagdane. Mjestu kojeg se sjeća sa sjetom. Možda će to biti dovoljno da se smiri.

Parkira u Southgate Centru i kupuje šest limenki piva i pola litre viskija. Mudri stari mještani trijezno ga šibaju pogledima dok pije tijekom lutanja ulicama. Do trenutka kad je obišao Grand Parade i Boat Stali Lane, popio je sve pivo. Mokri u grmlje kod Orange Grovea i krivuda na istok prema obali rijeke.

Dok se odmara u prohladnoj sjeni, naslonivši leđa na drvo kraj vode, zatvara umorne oči. Čudovišni mozaik zvukova i slika oblikuje se u njegovoj glavi šupalj zvuk prazne boce koja se otkotrljala kad ju je Musca bacio u kamper, grubo grebanje šibice, tup prasak koji je potresao njegovo srce i vatrena lopta koja se širila kamperom, razvalivši suhe grede starog hambara.

Serpens odčepi bocu viskija i poteže gutljaj koji pali kao i vatra koja ga opsjeda.

Sto više pali, to bolje. Bolnim gutljajima ulijeva piće niz grlo. Ubio je onog tipa.

Udario ga kamenom i okončao mu život. U jednom trenutku taj je bijednik uživao, provodio se s djevojkom, a onda bum! mrtav je i njegov će leš biti spaljen u pepeo.

Serpensov mobitel zvoni. To nije iznenađenje, zvonio je cijelo jutro. On zna tko je i što želi. Vadi mobitel iz džepa i baca ga u rijeku. Pljus! Smiješi se prvi put u

nekoliko dana. Još jednom pije piće i kašlje. Bit će da je otišlo krivim putem. Gotovo se utopio. Utopiti se u viskiju... pa, to bi bio prikladan način da završi sa svime, zar ne?

Glasna djeca trče kraj njega. Zajapuren dječak lovi stariju djevojčicu koja ga zadirkuje. Život ide dalje. Pripito ustaje na noge, gleda ih kako se vrte oko drveta, hihoću i odlaze prema pokrivaču sa škotskim uzorkom na travi, na koji neka žena stavlja sendviče pokrivenne plastičnim omotom i limenke gaziranih pića. Sreća. Za njega strana riječ.

Serpens guta još viskija. Ulijeva ga niz grlo dok se ne vraća kao voda u začepljenom odvodu. Ispušta bocu na rijetku travu, širom rastvara ruke i pada kao oboreno stablo u brzace rijeke Avon.

Pod brutalnom svjetlošću svjetiljki za autopsiju, tijelo Jakea Tim-berlanda izgleda čak i gore nego što se Jimmy Dockery sjeća. Ono što je ostalo od pocrnjelog i raznesenog trupla bilo je rasporeno i unutarnji su organi izvađeni i izvagani. Profesorica Lisa Hamilton čita misli detektiva pred sobom. Nije ga ubila vatra ili eksplozija. Eksplozija je ugasila nešto vatre u unutrašnjosti kombija i tako je ostalo dovoljno tkiva, organa i tekućine da se ustanovi kako je mrtav ležao na lijevom boku gotovo deset sati prije nego što je tijelo izgorjelo.

Megan još jednom provjerava vrijeme. Deset sati?

Otprilike toliko. Lisa objašnjava svoju procjenu. Poslije smrti prevladava gravitacija. Krv prestaje teći kroz srce i, dok se sliježe, ostavlja tragove na tkivu. Ona pokazuje ispruženu truplo. Pomaknuli su ga dugo nakon što mu je srce prestalo raditi. To znamo po opsegu i mjestima na kojima je krv označila kožu. Netko ga je pomaknuo iz položaja u kojem je najprije bio poslije smrti i položio ga u kamper kako bi izgledalo da ga je zadesio nesretan slučaj. Na njihovu nesreću, položili su ga na krivu stranu, desnu, i leđa su mu bila malo podignuta. Potpuno nedosljedno s dokazima koju daju mrlje nastale nakon smrti. Obilazi stol za autopsiju i prelazi rukom preko Jakeova sivog torza. Uzrok je smrti težak srčani udar, nastupio zbog jakog udarca u stražnji dio njegove glave nekom vrstom improviziranog oružja. Našla sam zemlju i djeliće prilično tvrdog kamena u lubanji.

Jimmy oslikava prizor. I tako, negdje vani su ga udarili u glavu, onda ga prenijeli u kombi i položili na pod kraj kuhala. Prijestupnik potpaljuje kamper kako bi izgledalo da se naš prijatelj opio, pao i prouzročio vatru.

Lisa kima glavom. Gotovo tako. Prisjetite se, rekla sam da je na njegovu lijevom boku bilo mrtvačkih mrlja jer su ga deset sati ostavili da tako leži.

Megan razumije što ona želi reći. Kažete da su oni koji su ga ubili proveli tih deset sati smišljajući što da učine. Naposljetku su odlučili odvesti kamper u hambar, poleći ga da izgleda kao da je pao i onda sve zapaliti.

Točno. Još nešto: iako su forenzičari pronašli dvije prazne boce votke blizu tijela, u njegovu tjelesnom sustavu nije bilo tragova probavljenog alkohola. Njegova je krv pokazala samo malu količinu etanola, ali jetra je bila čista. To je posve nedosljedno s uživanjem goleme količine žestokog pića. Jimmy namjerava nešto pitati, ali Lisa mu ne dopušta. Pregled plućnoga tkiva nije pokazao tragove udisanja dima. Nikakvih čestica, nikakva oštećenja tkiva. Ništa. On je očito prestao disati prije početka vatre.

Cijeli je prizor namješten, zaključuje Megan. Da budemo pravedni, Jimmy, točno kao što si rekao.

Uistinu? pita Lisa, izražavajući istinsko iznenađenje.

Uistinu, ponosno će Jimmy.

Gospodar s Dračom telefonski razgovara što kraće može. Jesi li riješio naš operativni problem?

Na nesreću, ne. Naš čovjek nije na dohvat.

Nema kontakta s njim?

Bojim se da nema. Ne odgovara ni na koji od brojeva. Ostavljao sam poruke, ali nije se javio. I telefonirao je na radno mjesto daje bolestan.

A misliš li da jest?

Ne, otišao sam u njegovu kuću i nije ondje. Ni njegovo vozilo.

Gospodar pokušava biti optimističan. U posljednje je vrijeme osjećao stres. Moglo bi biti da je osjetio potrebu otići odavde, pročistiti glavu. Bi li to bilo u skladu s njegovim karakterom?

Dračo nije siguran. Moguće je. Moji se ljudi raspituju kod njegovih prijatelja kamo je mogao otići. Također pokušavamo nagovoriti jednog od njih da stupi u vezu s njim. Možda će uzvratiti njihove pozive.

Dobro.

Dračo osjeća potrebu da smiri svojega vodu. Naći ćemo ga.

Uzdam se da ćeš baš to učiniti. Čekaj malo. Zastaje dok mu njegov pomoćnik daje gomilu spisa na potpis i tihim ga glasom podsjeća da će se sastati tijekom ručka s okružnim sucem. Čeka dok pomoćnik ne ode prije nego što nastavlja razgovarati s Dračom. Sto se tiče druge stvari, imam plan od kojeg ćemo dobiti na vremenu.

Možeš li se sastati sa mnom?

Naravno. U koje vrijeme?

Gospodar provjerava kalendar na pisaćem stolu. U tri popodne. Imat ću oko jedan sat. Nemoj zakasnuti.

Megan i Jimmy parkiraju auto kilometar i pol od izgorjelog hambara, nasred najvećeg područja kredne ravnice obrasle travom u sjeverozapadnoj Europi. Sumorna i izdvojena ploha beskrajnog tla.

Dolje u udubini gdje raste divlje cvijeće napokon vide pougljenjenu zgradu, ružnu crnu ranu na mekoj zelenoj koži ravnice. Megan pokazuje tragove u travi. Znakove vozila i stopala koji vode prema hambaru i iz njega. Imamo li otiske guma?

Mislim da imamo.

Ona se mršti na njega. Ti si detektiv narednik: ti ili znaš da je tako ili nije tako. Pobrini se da ih imamo. Hodaju još malo i ona vidi da je uvrijeđen njezinom iznenadnom hladnoćom. Ona zastaje. Zna da bi s vremenom i uz mnogo strpljenja mogao postati dobar policajac. Pogledaj naokolo, Jimmy i čut ćeš kako ti trava govori, priča o ljudima koji su dolazili i odlazili. Približila mu se tako da njezin ispružen prst vodi njegove oči. Ondje... to su duboki otisci vatrogasnih kola. Okreće ga i opet pokazuje. Ondje... uleknuća od barem tri različite vrste vozila, mnogo lakših od prvog. Rekla bih da neki od njih potječu od našeg kampera i možda dva druga vozila.

Zašto dva druga?

Htjela bi da ima metar koji bi joj pomogao da objasni. Pogledaj dubinu i širinu svakoga traga. To ti daje debljinu guma i govori o međuosovinskim razmacima. Vidiš li sad da su drukčiji?

Vidi. Dakle, dva automobila. To bi značilo barem dva čovjeka.

Dobro. Daj da prometna služba to potanko istraži. Tim za očevid sigurno je pogledao tragove, ali prometna je služba najbolja za takve stvari. Ona čuči i gleda brazde u visokoj travi. Pitanje: zašto bi ti ljudi putovali odvojeno, a ne zajedno? On gleda tragove, onda se odvaži nagađati. Jedan tip ostaje u hambaru pripaziti na kamper i našeg pokojnika. Drugi odlazi nešto učiniti, možda nabaviti votku i dolazi kasnije?

Dobro. Ona mu kima s odobravanjem dok se uspravlja. Produžimo. Sto ti to govori?

On je zbunjen. Kako to mislite? Sto ti to govori o odnosu između te dvojice muškarca? Jimmy nema pojma. Bihevioristička znanost mu je strana. Megan mu pomaže. Jedan je od njih izvršitelj, drugi je zapovjednik. Tip koji ostaje s tijelom je izvršitelj. To je najgori i najopasniji posao. Zapovjednik mu kaže da to učini. To je znak položaja, hijerarhije, ustroja koji ove dvije stranke prihvaćaju. Njezine oči lutaju do masivne crne rane u zemlji i krasta nagorje- lih greda hambara. Naravno, moguće je da su na prizorištu bila dvojica izvršitelja i kasnije su stigla dvojica zapovjednika. Organizirani zločin?

Ona sliježe ramenima. Neke vrste. Koliko organiziran, tek moramo otkriti.

Do sredine jutra Gideonu treba malo odmora. Odlazi u trgovine i vraća se s novinama, kutijom od dvije litre mlijeka i nekoliko gotovih obroka. Proždire masne lazanje podgrijane u mikrovalnoj pećnici i zatim nastavlja dešifrirati dnevnik. Vrlo brzo postaje mu očito da je njegov otac, što je više otkrio o Sljedbenicima, to više bio privučen njihovim običajima:

Riješio sam se svojeg sata, tako nezgrapnog pomagala. Moj će se svijet ravnati po starijem načinu, načinu prikladnom duhovnome: zvjezdanom vremenu, pravilu velikih astronoma, prirodnom oruđu koje rabimo kako bismo pronašli zvijezde koje su vodile njih i njihovo znanje. Postala mi je poznata prava važnost zvjezdanog zodijaka, važnih veza velikih zvjezdanih znakova s galaktičkim ekvatorom.

Riječi probavlja isto toliko teško kao i lazanje. Um mu se vraća u djetinjstvo. Otac ga je kasno u noći odveo u vrt i pokazao mu zvijezde. Imenovao je različita zvijezda i govorio o stazama Sunca i Mjeseca. Čarobna stvar.

S druge strane sobe, ispod naslage prašine u dalekom kutu, zamjećuje očev stari teleskop. Kako ga nije prije zamijetio? Umotan je u plastični pokrov požutio od starosti. Gideon se saginje i razmotava ga kao da ga je netko iznenadio darom. Teleskop je marke Meade. Tako skup, na takvu glas, da otac nikad nije dopustio da ga upotrebljava u njegovoj odsutnosti. Bilo je to samougađanje koje Marie nikad ne bi bila dopustila. Reflektorska optika vrijedna tisuće funta, gotovo opservatorijskog standarda, s kotačićima za fino namještanje i posebnim stalcima za kamere.

Dok se ponovno uspravlja, stražnjom stranom glave udara o nizak krov. Trlja glavu i optužujuće gleda stropnu ploču. Ona izgleda čudno. Jako je pritišće i ona popušta pri dnu. Kad ju je Gideon pustio, ploča se prema dolje otvara na šarci i otkriva klizni prozor i iza njega dug, ravan krov.

Gideon okreće ključ, odmiče prozor i penje se na jarko sunce. Izbočina je od bitumena, ravna i zaokreće iza ugla. Oprezno korača po njoj oko skrivene sobe do prostora na otvorenom.

Točno iznad sredine kuće, na prostoru između dva vrha od crvenih crjepova, mala je daščara duga oko tri metra, široka dva metra i visoka metar i pol. Tako je osobita da je smjesta prepoznaje. Jedna od očevih kutija za promatranje zvijezda domaće izrade. Zaštita od vjetra i kiše, opremljena krovom na šarkama.

Unutra nalazi očeve stvari. Posvuda su razbacane. Star kotlić za kampiranje, šalice, vrećice čaja, kemijske olovke, papir, astronomske karte, priručnici i fotografije.

Mnogo fotografija. Na zidovima na podu.

Lako je zamisliti kako je stari ovdje sjedio i gledao zvijezde. Izgubljen u vlastitom svijetu. Crtao karte. Gideon odmata jednu od njih. Ona pokazuje kako se sunce u trenutku ljetnog suncostaja poravnava s galaktičkim ekvatorom. Nalazi još jednu. Slika položaja ključnih planeta u trenutku zimskog suncostaja.

Gleda fotografije pričvršćene na zidove. Izložba koju nikad nije vidio umjetnika kojeg je jedva poznao. Na desetke fotografija Sjevernjače, dovoljno da prizove sjećanja na to kako mu otac objašnjava ulogu velike zvijezde Sjevernjače i kako prolaskom stoljeća jedna zvijezda za drugo rdn dobiva njezinu zadaću zvijezde vodilje astronoma i pomoraca.

Proučava slike zvjezdanog roja: Plejade. Sedam sestara. Na um mu padaju Tennyson ovi stihovi: Mnoge sam noći vidio kako Plejade, uzdižući se kroz blagu sjenu, Svjeducaju kao roj sviraca uhvaćenih u srebrnu pletenicu.

U nostalgичnom raspoloženju sjeda na pod i polagano pregledava fotografije i karte. I onda ugleda to. Jedna jedina slika koja razbija ugodu. Stonehenge.

To je snimka odozgor, sa strane, koja pokazuje krug ne kakav je sada, nego kakav je morao biti kad su ga drevni upravo završili. Gideon gleda iz veće blizine. Blijede bijele crte idu od divovskih kamenova do bijelih točaka iznad njih. Polako shvaća što vidi. Zvijezde i zvijezđa. Kamenovi su poravnani s kretanjem planeta i zvijezda. Tanke crte dijele kartu na četiri dijela. Sićušna slova označuju sjever, jug, istok i zapad. Još dvije izbljedjele riječi jedna na vrhu i druga rxa dnu jedva su vidljive. Zemlja. Nebo.

Gideon osjeća kateo mu hladan zrak bode šiju. Sljedbenici očito nisu samo vjerovali da je Stonehenge važan za sve njihove čjvote. Oni su vjerovali da je mnogo više.

Središte zvjezdanog zodiacjaka.

Središte cijeloga svemira.

po trenutka kad su Megan i Jimmy napustili izgorjeli hambar, ceste su zakrčene automobilima koji pužu prema Stonehengeu. jylegan psuje promet p rije suneostaja. Vraćaju se u stožer kasnije nego što se nadala. Smjesta zove svojega bivšeg muža da provjeri kako je Sammy.

Kako ide? Adam zvuči iznenađujuće razgovorljivo.

Dobro. Igra se žicom svojeg telefona. Ili sam barem to mislila do prije nekoliko sati. Skinuli su me s istrage.

Zašto?

Njezino Veličanstvo Jude Tompkins, eto zašto.

Ozbiljno? Zvuči sućutno. Sto se zbiva? Smanjuju broj osoblja?

Ne. Upravo suprotno. Dovode velike zvjerke iz londonske policije. Nema mjesta za moju malenkost. Baš kad je postajalo zanimljivo.

Nešto si otkrila?

Ne o djevojci, ali momkova je smrt sada službeno proglašena ubojstvom.

Patologinja je to potvrdila.

Adam pokušava pomoći. Slušaj, Meg, ako želiš da zadržim Sammy ove noći, neće mi smetati. Ako misliš li da će te nešto dodatnog vremena vratiti na slučaj, onda sam više nego sretan da bude kod mene.

Jesi li siguran?

Jesam. Volio bih da ovaj tjedan ostane sa mnom.

Sammy provodi svaki drugi vikend s Adamom. To je nagodba. Rutina. Ona se pita ugađa li joj iz nekog drugog razloga. A što tražiš zauzvrat? Jer ako misliš da ću se predomislići glede posjećivanja i skrbi, neću.

Ne budi cinična, otrese se on. Samo sam ponudio pomoć.

Ona vidi kako se vrata za priliku zatvaraju. Onda u redu, hvala. Ako bude s tobom ove noći, to bi mi zbilja mnogo pomoglo.

Izvršno. Povest ću je u KFC na prženu piletinu.

Da se nisi usudio.

Oboje sa smiješkom prekidaju vezu.

Jimmy stavlja lončić crnog čaja pred nju. Ne znam kako to možete piti bez mlijeka. Navikneš se, kao i na sve drugo. Ona se naginje unatrag na stolcu i na računalu provjerava nove obavijesti o slučaju. Kliku sliku i gleda kako se poruka otvara.

Da! Da! Da! Hvala Ti, Bože.

Sto? Jimmy se naginje vidjeti njezin zaslon.

U arhivu su pronašli podudaranje s otiscima prstiju koje je ekipa za očevid našla u kamperu. Prstom udara monitor. Otisci s kvake na vratima i s unutarnje strane prozora pripadaju izvjesnom Seanu Elliottu Grabbu. Nekoliko je puta bio osuđen za provalu i tjelesni napad.

I mnogo će stvari morati objasniti, dodaje Jimmy.

Megan se osjeća kao da se rukuje s divom. Zahvat koji joj mrvu prste pripada novom glavnome, zapovjedniku Metropolitanske policije Barneyju Gibsonu, iz Odjela za posebne zločine.

Sjednite, kaže on sa zavaravajuće blagim osmijehom. I pričajte nam o autopsiji. Megan sjeda za stol na kojem su već laktovi Jude Tompkins, glavnog inspektora Johna Rowlandsa i Gibsonova zamjenika Stewarta Willisa. Ona zna da joj je ovo posljednja prilika da se vrati na slučaj. Gospodine, profesorica Lisa Hamilton obavila je autopsiju. Misli da je vrijeme smrti bilo otprilike deset sati prije nego što je tijelo Jakea Timberlanda spaljeno u kamperu. Njezina otkrića znače da je vatra

bila namještena kako bi izgledalo da je nesretnim slučajem umro nakon uživanja žestokog pića. Nije bilo tako. Gura kopiju autopsijskog izvještaja preko stola. Ovaj izvještaj jasno govori da je Timberland ubijen.

Gibson brzo čita prvu stranicu. Uzrok smrti?

Na idućoj stranici, gospodine. Trauma i srčani udar. Udarili su ga u zatiljak nečim teškim poput kamena.

Ne kamenom, nego nečim kao kamenom? On oštro pogleda Megan.

To je mogao biti kamen, gospodine. To svakako nije bila opeka ili čekić, ali mogao je biti kamen.

Razumijem. On još malo čita izvještaj i onda podiže pogled. Profesorica spominje zemlju i kamenčić u lubanji. Imamo li išta iz laboratorija što bi moglo nagovijestiti odakle potječu?

Ne, gospodine. Ali mislim da su iz Stonehengea.

Gibson izgleda iznenađen. Zašto?

Suncostaj, gospodine. Mislim da je razumno pretpostaviti da je Timberland unajmio kamion kako bi odveo Lockovu da ondje vidi izlaz sunca. Bili bi stigli u rano jutro, što je vrijeme kad su vjerojatno naišli na napadače, a koje je profesorica Hamilton navela kao vrijeme smrti. Moguće je da je Timberland pokušao spriječiti otmicu Lockove i bio ubijen u borbi.

Mnoge su stvari moguće, inspektorice. Gibson gleda prema svom zamjeniku. Stewart?

Willis mjeri Megan svojim sitnim smeđim očima. Otmica nekoga poput Caitlyn Lock zahtijeva pomno planiranje, dugotrajan nadzor i stručnu izvedbu. Mi govorimo o potpredsjednikovoj kćeri. Ljudi koji sudjeluju u takvim brzim otmicama imaju punu vojničku opremu i automatsko oružje. Oni ne dolaze goloruki i udaraju ljude nečim sličnim kamenu.

Gibson kritički promatra Megan. Išta drugo, inspektorice Baker?

Osjeća se poniženom i prestrašenom. Zna da ima posljednju priliku navesti ih da promijene mišljenje o njoj. Da, gospodine. Tim za očevid prpnašao je otiske prstiju na kvaki vrata i na prozoru kampera. Oni odgovaraju mjesnom kriminalcu. Gleda ravno u Willisa. Sitnom mjesnom kriminalcu Seanu Grabbu iz Win-terbourne Stokea. Njegova je kuća nedaleko od Stonehengea.

Gibson gleda Rowlandsa. Možete li dati da netko provjeri tog Grabba? Ako on jest ono što inspektorica navodi, možda je jedno-stavno slučajno nabasao na kamper. Zapovjednik vraća pogled na Megan. Moguće je da je vaš maleni zločinac krao oruđe iz staja i šupa pa je kamper otvorio iz radoznalosti i neugodno se iznenadio. Mnoge su stvari moguće, kaže Rowlands važno.

Megan vidi izlaz iz unakrsne vatre. Gospodine, bila bih vrlo sretna da nađem Gibbsa.

Gibson gura patologinjin izvještaj do Tompkinsove. Rekli su mi da vi i narednik Dockery imate druge neodložive dužnosti.

Megan svladava poriv da u bijesu izađe iz sobe. Gospodine...

Možete ići, Baker, zapovjednik pokazuje glavom prema vratima. Zahvalni smo na vašem trudu.

Megan ne diše prije nego što se nađe izvan sobe. Odlazi u zahod, viče i udara zid. Ti će gadovi slijediti njezine tragove.

Caitlyn osjeća promjenu u zakukuljenim ljudima koji je vode iz njezine paklenske rupe. Napeti. Oprezniji s njom nego obično. Mnogo su sporiji. Manje opušteni. Ona se bolje osjeća. Bit će da su odlučili pustiti je na slobodu. Onda opet gubi nadu. Vjerojatnije je da je samo premještaju na drugo mjesto. To je nešto što otmičari rade. Još beskorisne mudrosti od Erica.

Čim su se njezine oči prilagodile svjedosti, stavljaju joj povez na oči. Ona pruža ruku prema licu, ali tuđe joj ruke hvataju zglobove. Stavljaju joj lisičine na ruke. Hladne metalne čeljusti grizu njezino meso.

Odlaze s njom niz hodnik. Od gubitka vida ljulja se kao da ima morsku bolest. Nevidljive je ruke vode i onda je zaustavljaju u sobi gdje je temperatura barem deset stupnjeva viša.

Dajte joj da sjedne.

Glas je muški. Obrazovan. Engleski. Zapovjednički.

Postavljaju je na stolac. Od toga se dobro osjeća. Drvo i koža, ne hladan kamen. Caitlyn. Glas je miran i odmjeren. Postavit ćemo ti nekoliko pitanja. Lakih pitanja. Vrlo je važno da odgovoriš istinito. Razumiješ li?

Ona se sjeća onoga što joj je Eric rekao. Uspostavi kontakt bilo kakvu vrstu kontakta sa svojim otmičarima. To može biti razlika između života i smrti.

Razumijem.

Dobro. Glas zvuči zadovoljno.

Mogu li nešto popiti? Žedna sam.

Svakako. On maše jednom od Pomagača.

Ne vodu, moli ona. Bilo što osim vode. Popila sam dovoljno da se utopim. Možda kolu ili voćni sok?

Imamo samo vodu.

Caitlyn osjeća da joj stavljaju čašu u ruke. Diže je, malo odviše nagiba i malo prolijeva dok pije. Netko uzima čašu iz njezinih ruku.

Kako se zoveš?

Drugi glas. Mlađi. Tiši. Lagan naglasak. Ne tako obrazovan.

Caitlyn Lock, odvrati s ponosom.

Koliko si stara?

Dvadeset dvije godine.

Gdje si rođena?

Purchase, u državi New York.

Koje je tvoje najsretnije sjećanje o ocu?

To je pitanje zbunjuje. Sto ste rekli?

Tvoj otac, koje je tvoje najsretnije sjećanje o njemu?

Boli je čak i pomisliti na to. Nastupa duga stanka dok Caitlyn odlučuje što da im kaže. Tata mi je običavao čitati. Svake bi večeri sjeo pod poplun sa mnom i čitao dok ne bih zaspala. Uspijeva se bolno nasmijati. Izmišljao je priče o princezi vili po imenu Kay i njezinim pustolovinama i onda... Trudi se da ne brižne u plač. Onda bih zaspala držeći tatinu ruku.

A tvoja majka, koje je tvoje najsretnije sjećanje o njoj?

Ona osjeća bol. Slika njezina oca jasna je u njezinoj glavi. On joj nedostaje. Htjela bi ga uhvatiti za ruku i opet se osjećati na sigurnom. Ne sjećam se mnogo o svojoj majci.

Pokušaj.

Na trenutak razmišlja. Tako je dugo loše mislila o njoj da se treba potruditi sjetiti boljih vremena. Rekla bih da se sjećam kako veže žute vrpce u moju kosu za moj prvi dan u školi. Jer sam mrzila onu plavu odoru. Sjećam se kako s njom spravljam palačinke u bakinoj kući. Gotovo svaki put kad smo je posjetile. Običavala je

posjesti me na jastuk u svojoj sobi za šminku u filmskom studiju i dati da me našminka njezin osobni šminker.

Sada kad misli na to, ima mnogo dobrih sjećanja o svojoj majci. Da ih ta žena samo nije varala, da ih nije napustila.

U redu. To je dovoljno.

Opet glas starijeg muškarca.

Ona čuje klik i stišavanje zujanja, kao da su upravo isključili neki električni uređaj.

Noge hodaju preko poda prema njoj.

Zašto me pitate sve to?

Nitko ne odgovara. Ruke je počinju dizati sa stolca.

Jake, što se dogodilo s Jakeom? Njezin je glas očajan. Gdje je on? Mogu li razgovarati s njim?

Oni je okreću, prisiljavaju da hoda.

Recite mi! Recite mi što mu se dogodilo. Ona se upire petama o pod pa im je teško gurati je. Snažne je ruke podižu s tla.

Gadovi! Otima se i maše nogama, ali barem je četvorica drže i nose. Moj će vas otac ubiti za ovo. Ljudi mojeg oca uhvatit će i jebeno ubiti svakoga od vas.

Privatni mlažnjak marke Citation prelijeće Atlantski ocean brzinom gotovo tisuću kilometara na sat. Let traje manje od šest sati gotovo dva sata brže nego redoviti let unajmljenim zrakoplovom preko Atlantika.

Potpredsjednik Lock i njegova otuđena žena Kylie prikopča- vaju pojaseve na sjedalima dok mlažnjak ulijeće u zračni prostor

Ujedinjenoga Kraljevstva. Jedva su međusobno razgovarali tijekom putovanja i tišina puna tuge se nastavlja dok ih oklopljeni Mercedes i mnoštvo agenata Tajne službe odvođe iz zračne luke Heathrow.

U posljednjem dijelu puta prate ih šestorica policajaca na motociklima uz zavijanje sirena. U Wiltshireu ih zaustavlja dugo hodočašće auta i kamperi koji pužu po uskim cestama prema Stonehengeu. Prolaze kraj njih ograđeni motociklima i naposljetku stižu u policijski stožer u Devizesu.

Thoma i Kylie Lock vode u Huntov ured i poslije rukovanja i pozdrava sjedaju za veliki konferencijski stol. Nasuprot njima su zapovjednik Barney Gibson i ministrica u Ministarstvu unutarnjih poslova Celia Ashbourne. Žena, sitna, ali žestoka sjevernjakinja u kasnim četrdesetim godinama, počinje sastanak. Ministar

unutarnjih poslova se ispričava. Na nesreću, nije mogao skratiti svoj posjet Australiji. Ovdje sam da vam pomognem i uvjerim vas da britanska vlada i sve njezine agencije čine sve što mogu da pronađu vašu kćer.

Dobro napredujemo, kaže Hunt. Našli smo vozilo u kojem je Caitlyn putovala i, iako je izgorjelo, forenzičari ga analiziraju. Njegovo se lice rastužuje. Mislim da znate, također smo našli tijelo mladića s kojim je putovala.

Kylie Lock posegne u torbicu izvaditi papirnati rupčić.

Hunt nastavlja: Je li netko od vas znao išta o njihovom odnosu?

Ona odmahuje glavom.

Morao je biti odnedavno, kaže Thom Lock. Vjerujte mi, grupa koja je čuvala Caitlyn javila bi mi o bilo kakvom značajnom odnosu. On osjeća sve veći nemir svoje žene i hvata je za ruku. Prvi znak topline među njima. Jeste li imali bilo kakav kontakt s otmičarima moje kćeri, tko god oni bili?

Uopće nikakav.

Imaju li vaši istražitelji kakvu obavijest o tome tko bi mogli biti njezini otmičari?

U ovom trenutku najiskusniji detektivi iz Odjela za posebne zločine londonske policije rade na tome.

Obavještajna služba je upućena, upada Ashbourne. U ovom trenutku mislim kako ne bi bilo od koristi da ih aktivno uključimo. Ako ustanovimo jasno strano ili terorističko upletanje, ponovno ćemo razmotriti situaciju.

Potpredsjednik glasno otpuhne. Gospodo Ashbourne, moja bivša žena i ja cijenimo vaš trud i težak rad policijske službe. Ali a nadam se da se nećete uvrijediti ako to kažem bolje bismo se osjećali ako operacija uključi posebne ljude koje vam mogu poslati. FBI ima poznate stručnjake na ovom polju.

Ashbourneova se sućutno smiješi. Razumijem kako vam je, gospodine potpredsjednice, i ja imam kćer iste dobi. Budite sigurni da smo više nego spremni surađivati u punoj mjeri glede razmjene informacija s FBI-om i dati im odgovarajuće obavijesti kao i vama o svakom napretku. Međutim, jasna kontrola nad ovom istragom od takve je važnosti da operativna integracija uistinu nije uputna.

Potpredsjednik ispušta ruku svoje žene i naginje se naprijed. Njegove oči svjetlucaju čelikom iskovanim u užarenoj vrelini političkih kampanja. Ministrice, šefe policije, razgovarao sam s predsjednikom Sjedinjenih Američkih Država prije

nego što sam se ukrcao u zrakoplov. Bilo je vrlo kasno, ali bio je dovoljno zabrinut i ljubazan da me nazove kako bi izrazio svoju zabrinutost kao osobnog prijatelja i kao krajnjeg zaštitnika svih američkih građana. Ovdje možemo krenuti prema naprijed na dva načina. Možete pristati na moj zahtjev i zadobiti duboku zahvalnost Kylie, mene i predsjednika. Preporučujem da to učinite. Ili će za nekoliko sati sam predsjednik nazvati vašeg premijera i izraziti ozbiljnu zabrinutost zbog načina na koji se vodi ova istraga. Onda će održati konferenciju za tisak na travnjaku Bijele kuće kako bi podijelio tu zabrinutost s američkim narodom. Hunt kima glavom s razumijevanjem. Gospodine potpredsjednice, bila bi nam dobrodošla pomoć FBI-a. Dat ću da moj stožerni časnik uredi stvari s uredom glavnog direktora FBI-a.

Kylie Lock prvi put progovara. Želi postaviti samo jedno pitanje i nervozan ton u njezinu glasu odaje koliko je prestrašena zbog mogućeg odgovora. Molim vas, gospodine Hunt, iskreno mi recite, mislite li da je moja kći još živa?

Sef policije odgovara bez oklijevanja. Siguran sam da jest. Uzdám se da ćemo je uskoro naći.

Kylie se s olakšanjem nasmiješi.

Oči Thoma Locka pričaju drugu priču. On bi rekao isto da je na mjestu zapovjednika. Zna istinu. Nije vjerojatno da će se njegova kći živa izvući iz ovoga. Megan na poslu ne može izdržati ni minutu više. Isključuje računalo, uzima stvari i izlazi na parkiralište. Jedina je utjeha da Sammy sad ne mora ostati s Adamom. Kipeći od gnjeva što su je skinuli s važnog slučaja, gotovo ne zamjećuje da Gideon Chase prilazi prijamnom pultu. Glava mu je oborena i vidi se da je opterećen mračnijim mislima od njezinih. Gideone! uzvikne.

On digne pogled, na silu se slabo nasmiješi i uputi prema njezinu automobilu. Inspektorice, upravo sam vas došao vidjeti.

Megan gleda na sat. Trebali ste me nazvati. Moram ići po kćer. Je li to nešto što može pričekati do jutra?

On izgleda razočarano. Naravno, nema problema.

Ali ona vidi da ne misli tako. Sto nije u redu? Zašto ste došli ovamo?

Prošli je sat pripremao stvari u svom umu, ali zapravo ne zna kako da počne. Imali ste pravo. Nisam vam rekao cijelu istinu o svemu.

Kako to mislite? Za trenutak se ne može prisjetiti u vezi s čim ga je optužila da laže.

Vidio sam čovjeka koji je provalio u kuću, kuću mojega oca. Pruži joj svoj mobitel. Snimio sam ga.

Ona uzme mobitel iz njegove ruke. Snimka nije dobra. Mutna je. Mala bljeskalica djelomice ju je preeksponirala. Loše kadrirano. Sve što ne bi smio učiniti pokušavaš li snimiti dobru sliku. Ali dovoljno za početak. Lice za njezin profil.

Megan dugo i pomno gleda fotografiju zdepasta čovjeka zaobljenih ramena i kratke svijetle kose. Izgleda upravo kako ga je zamislila. Bijelac, u srednjim tridesetim godinama, težak otprilike devedeset kilograma, prilično široka prsa opsega između stotinu šest i stotinu deset centimetara.

Snimio sam ga neposredno prije nego što sam ga zaključao u sobu, objašnjava Gideon. Pogledate li bolje, možete vidjeti kako gore papiri u njegovoj ruci.

Ona škilji u sićušni ekran i vidi da ima pravo. Fotografija je bolja nego što je isprva mislila. Može biti dokazni materijal. Zašto niste htjeli da mi znamo za to?

Slegne ramenima. To je teško objasniti. Rekao bih kako sam mislio da bih mu mogao ući u trag prije vas.

Zašto biste to htjeli?

Da ga pitam nešto o svojem ocu. Da otkrijem u što je bio umiješan. Sto je sve to njemu značilo.

Ona osjeća da je riječ o nečemu što nije samo potreba za vlastitom odmazdom.

Kako to mislite, što je sve to njemu značilo?

Gideon se ukoči. Želi joj reći, nagovoriti je da mu pomogne razjasniti stvari, ali također ne želi izgledati lud. Moj je otac cijeli život pisao dnevnik. Sve godine od osamnaestog rođendana.

Megan se ne sjeća bilo kakvih izvještaja koji spominju pronađene dnevnik u kući. I onda?

Mislim da bi oni mogli biti važni. Proučava je, očekuje reakciju. Zna li išta o kamenju i Sljedbenicima Svetih?

Kakvom kamenju?

Stonehengea.

Ona se smije. Slušajte, provela sam vrlo loš dan i ne mogu rješavati zagonetke. Sto je to? O čemu govorite?

Moj je otac bio član tajnog društva. Ono se zvalo..., ispravlja se, ... ono se zove Sljedbenici Svetih.

Inspektorica ga cinično gleda. Pa što? Vaš je otac bio u tajnom klubu. Ne bi bio prvi. Policijska je služba puna masona i sličnih. Zao mi je, doista moram ići.

To nije poput masona, otrese se Gideon. To je društvo opasno. Oni su umiješani u sve vrste stvari, obrede, možda i ljudske žrtve.

Megan ga mjeri pogledom. Očito je iscrpljen. Potišten. Možda je čak riječ o poslijetraumatskom stresu. Gideone, jeste li u posljednje vrijeme dobro spavali?

On odmahuje glavom. Ne mnogo.

Sada joj je sve jasno. Očeva smrt, provala i napad na njega moraju ga satirati.

Možda bi bila dobra zamisao da pođete liječniku. On vam može nešto propisati da se smirite. Da izdržite sljedećih nekoliko tjedana.

Ne trebam ni lijekove ni savjete, inspektorice. Trebam da me ozbiljno shvatite.

Moj otac ubio se zbog tog društva, Sljedbenika Svetih. Ne znam točno zašto. Ali mislim da je sve to u nekoj vezi sa mnom.

Ona gleda od auta do vrata postaje. Samo će je jedna stvar odvesti kući do kćeri.

Ovo mora pričekati do sutra, kaže ona. Diže njegov mobitel. Ovo ću zadržati dok ne izradim kopiju snimke koju ste mi pokazali. Vratit ću vam ga kad vas vidim.

Gideon razočarano kima glavom. Molim vas, dođite k meni. Pokazat ću vam dnevnike. Onda ćete se predomisлити.

Megan oklijeva, njezina joj je sigurnost stalno na pameti, a Chase pokazuje znakove rastrojstva. Moj narednik i ja možemo doći u deset ujutro. Je li to u redu?

Deset je u redu.

Jedno drugome zažele laku noć i ona odlazi do automobila, gledajući mobitel koji joj je dao lice svjetlokosog muškarca šake pune vatre.

TREĆI DIO

PONEDJELJAK, ZI. LIPNJA, LJETNI SUNCOSTAJ STONEHENGE

Visoko na obroncima brda koja okružuju kamenje, promatrači gledaju kako se slavljenici skupljaju kao mravi oko golemih pješčenjaka. Hodočasnici se drže za ruke, stvarajući vlastiti ljudski krug u megalitskom krajoliku. Tijekom mračnih noćnih sati ljudi Vještine gledali su kako dolaze.

Tisuće stranaca. Ljudi brojnih nacionalnosti, dobi i vjerovanja. Pogani, druidi, wiccani, neznabošci, kršćani, katolici i Zidovi. Neki od njih došli su radi obožavanja kamenova. Drugi samo radi gledanja spektakla. Došli su. Baš kao što uvijek dolaze. U tami, u valovitim viltširskim poljima mnogi su ilegalni kampovi i čuje se pucketanje malih krjesova, zapaljenih kao u drevno doba da označe prolazak suncostaja. Samo je mjesto preplavljeno valom poganske boje otkad je u noći otvoren pristup kamenima.

Mistika, drevni običaji i proslava suncostaja sukobljavaju se sa strojem suvremene organizacije. Kontrola nad svjetinom, higijena, usmjeravanje prometa. I obožavanje jednog od najstarijih bogova. Novca. Čak i skupine koje sviraju sambu prodaju CD-ove svoje glazbe, a prodaje se isto toliko suvenira koliko i droge i pića. Ljudi su sa svih strana svijeta doputovali zbog ovog dana i, dok se približavaju krugu, postaju svjesni da pojačana policijska aktivnost nije samo zbog njih. Čuje se govorkanje o nestaloj američkoj djevojci i njezinu mrtvom ljubavniku pa mnogi kleče i mole iz poštovanja i nade.

Bubnjanje koje se čulo cijele noći poprima teži, usrdniji ritam. Zrak šumi od uzbuđenja. Druidi u bijelim odorama isprobavaju svoje molitve. Poganski muškarci golih prsa plešu s umirovljenicima u vjetrovkama s kukuljicama i hipijevskim ženama s ogrlicama od zrnevlja i cvjetovima u kosi.

Čuje se zvuk primitivnih rogova, drevnog orkestra među koji su se uvukle nove vuvuzele. Preko jezera ljudi mreškaju se valovi povika odobravanja, pljeskanja i ritmičnog govora. Nevine oči, neke zastakljene od droge, druge sjajne od djevičanskog očekivanja, sada se upiru u ružičasto nebo, čekajući magiju, trudeći se zamijetiti prvi bljesak sunčeve svjetlosti koji će probiti najslavniji krug kamenova na svijetu.

Sunce sviće i prodire kroz prsten pješčenjaka. Začuje se grmljavina oduševljenja. Osim Promatrača, nigdje blizu kruga nema Sljedbenika. Oni su pametniji. Umjesto toga, okupili su se nekoliko kilometara dalje u Svetištu. Kleče na hladnom kamenu Velike sobe. Na mjestu gdje se nalaze njihovi bogovi.

Kad se Gideon probudio, zaškilji na sat i odmah zna da je učinio dobro što se vratio na policiju. Gotovo je deset sati ujutro najduljega dana godine i baš se dobro naspavao prvi put u gotovo tjedan dana. Spao mu je teret s ramena. Tušira se, brije i žuri u prizemlje. Zujalica alarmnog sustava oglašava se upravo dok je punio kodić. Pritišće dugme elektroma-gnetske brave i na zaslonu gleda kako Meganin auto prolazi kroz velika željezna vrata na imanje te po šljunčanom putu dolazi do kuće.

Otvora prednja vrata. Dobro jutro, vedro kaže.

Jutro, odgovara Megan s manje gorljivosti. Ovo je detektiv narednik Dockery.

Narednik se smiješi ispod svojih sunčanih naočala i pruža mu ruku.

Drago mi je, kaže Gideon snažno je tresući. Dođite u stražnji dio kuće.

Dvoje policajaca slijede ga u kuhinju i sjedaju kod četvrtastog stola od borovine, dok on spravlja vruće napitke i ćaska. Rekao bih da ste vrlo zaposleni zbog suncostaja?

Vrlo, kaže Megan. Ceste su jezive. Trebala bih raditi ono što radi moj bivši muž, ne ići na posao u ovo doba godine. Ovo me izluđuje.

Situacija se mijenja, dodaje Jimmy. Jedne se godine gomila dobro ponaša, iduće godine divljaju kao zvijeri.

Gideon stavlja na stol šalice čaja i kave, mlijeko i šećer te im se pridružuje. Megan to vidi kao poticaj da promijeni temu razgovora. Prošle ste noći govorili o dnevnicima svog oca i dali mi na znanje da bi oni mogli objasniti neke stvari o njegovoj smrti. Možemo li ih vidjeti?

On odlaže šalicu na stol i ustaje. Da, možete. Ali morate nešto znati.

Sto?

Gideon odlazi do podnožja stuba. Nije ih lako čitati. Čekajte, najbolje je da vam pokažem na što mislim.

Ide u skrivenu sobu i izabere jedan od dnevnika koji je dešifrirao. Vraća se pomalo bez daha i daje dnevnik Megan.

Koji je ovo jezik? Ona drži knjigu daleko od sebe, kao da bi to nekako moglo pomoći.

Šifra, objašnjava on. Moj je otac šifrom pisao sve dnevnike. On ju je smislio kad sam bio dijete, kao način da me nauči grčki.

Ona škilji na otvorene stranice. Ovo je grčki?

Zapravo ne. Ovo jest grčki, ali grčki naopak. Slova imaju obratnu vrijednost od engleskih ekvivalenata pa tako omega stoji za A itd. Uzima kemijsku olovku i na rubu starih novina piše MT2HA TlETH. Dodaje to Megan. Sto mislite da ovo znači? Megan Baker.

On izgleda razočarano. Kako ste to znali? Jedva da ste i pogledali.

Ona se smiješi. Sto biste drugo napisali? Vi želite da osjetim zanimanje, da meni osobno bude stalo da razumijem taj jezik. Iz toga slijedi da biste napisali nešto osobno, a jedina osobna stvar koju znate o meni moje je ime. Ona okreće stranice dnevnika. Zašto je vaš otac to učinio? Zašto je osjećao potrebu pisati šifrom koju ste razumjeli samo vi i on?

Gideon nije posve siguran. Zato da to nitko drugi ne može razumjeti?

Ona to procjenjuje. Vi pišete dnevnik jer želite da ga jednom čita netko drugi. Ljudi misle da nije tako, ali to je prava istina. Ako je ono što je vaš otac pisao važno, onda je htio da vi to pročitate i možda učinite nešto. Nešto za što je mislio da samo vi možete učiniti. Možda je želio da to prevedete i objavite?

Gideon misli da je objavljivanje posljednja stvar koju bi Nathaniel želio. Ali njezine su ga riječi dotakle u živac. Mislite da on želi da ja sve to odobrim? Da budem dio toga?

Ne znam. Sto je to o čemu govorite? Zašto nam ne kažete?

On to pokušava sljedećih nekoliko sati. Čita im neke od važnih izvadaka koje je preveo o Sljedbenicima Svetih, moćima kamenja, njihovim ulogama sveiscjeliteljskih bogova. Čak razotkriva neke detalje o smrti svoje majke, o njezinoj smrtonosnoj bolesti i Nathanielovoj bojazni da je on mogao naslijediti njezino stanje.

Megan nije sigurna kako da izrazi ono što joj je na umu, a da ga ne uvrijedi. Na kraju to jednostavno kaže. Možda je vaš otac bio duševno bolestan. Pokušava ublažiti udarac. Bio je nadaren čovjek. Mogao je skrivati nešto takvo.

Nije bio lud, ustraje Gideon. Ima mnogo istine u onome što je napisao.

Istine koja se može dokazati? pita Jimmy.

Gideon ustaje sa stolca i odlazi do prozora. Gleda travnjake po kojima je hodao njegov otac. Osjeća se neugodno što je policija u kući, što raspravlja o ocu i njegovu privatnom životu, ali njihov skepticizam ne daje mu izbora. Kad sam bio dijete, bio sam bolestan. Vrlo bolestan. To je vjerojatno bio početak iste bolesti koja je ubila moju majku. Vraća pogled s vrta na policajce. Zna li što je moj otac učinio? Odveo me kući iz bolnice i okupao me u hladnoj vodi. Osobitoj vodi koja me izliječila. Voda u koju me posjeo i kupao bila je iz Stonehengea. Kad sam mogao opet hodati, odveo me onamo i prisilio me da dotaknem sve kamenove, divovske pješčenjake i čak manje plave kamenove. Otada nemam ni traga te bolesti. Nikad ne pobolijevam. Moje je zdravlje iznimno. Moja se koža i tijelo oporavljaju od porezotina i masnica brže nego u bilo kojeg drugog čovjeka kojeg poznajem.

Jimmy baca Megan diskretan, ali značajan pogled.

Gideon ga vidi. Znam da mislite da sam lud, ali nisam. On se vraća do stola, pruža ruku preko njega i uzima Meganinu desnu ruku. Vi ste se porezali, zar ne? Koliko dugo imate taj plavi flaster na prstu?

Ona gleda prljavi ovoj. Ne znam. Možda tjedan dana. To je bila duboka porezotina.

Pogledajte moje lice. Gideon okreće čeljust prema njoj. Došli ste me vidjeti u bolnici pošto su me napali. Vidjeli ste porezotine i masnice. Vidite li ih sada? Ne vidi ih.

Sto se dogodilo s ranom na mojoj čeljusti koju su htjeli zatvoriti šavovima? On vidi bljesak sumnje u njezinim očima i nagiba bradu. A raskoljena usna? Vidite li ikakav trag toga? Bilo kakav trag?

Meganino srce brže kuca. Ona to ne vidi. Njegova je koža zdrava. Bez ijedne ogrebotine.

U Gideonovim se očima nazire bljesak trijumfa. Vi još uvijek imate flaster na toj maloj porezotini. Tjedan dana. Sada mi recite da je moj otac bio lud. Recite mi da nema istine u onome što je pisao.

Glavni je proveo besanu noć. Poziv u ranim satima preokrenuo je živote istražitelja. Poziv Caitlyninih otmičara.

U vrijeme kad su se šef policije i ostatak tim okupili u njegovu uredu, sve se već znalo. Netko je rekao novinarima, bez sumnje netko iz policije. Svjetski se tisak ulogorio ispred policijskog stožera.

Zapovjednik Barney Gibson započne hitni sastanak. U dva ujutro nazvana je dežurna soba. Poziv je rutinski snimljen. Za trenutak ću dati da ga čujete. Istraga je utvrdila da je poziv došao iz javne telefonske govornice. U tome nema ništa što bi nas iznenadilo. Osim činjenice da govornica nije bila u Engleskoj bila je u Francuskoj. Čeka da uvide važnost toga. Nazvali su iz javne govornice na Rue La Fayette, gotovo u središtu Pariza. Francuska je policija na poprištu i traže snimku kamere, ali jako ću se iznenaditi ako išta nađu. Provjerit će ima li ondje otisaka prstiju ili bilo čega drugog što bi se moglo poklapati s našim datotekama otisaka prstiju ili DNK-a.

Huntu je stalo da stvari krenu. Obavijestili su Thoma Locka i on dolazi iz hotela. Molim vas, Barney, da čujemo vrpce.

Gibson pokreće digitalni uređaj nasred stola. Čuju glas. Muški. Engleski. Kakvoća je zvuka loša. Znamo da ste očekivali ovaj poziv. Mi imamo Caitlyn Lock i uskoro ćete čuti što tražimo. Stanka i klik. Djevojčin glas sablasno dolebdni u sobu. Tih je i tužan. Tata mi je običavao čitati. Svake bi večeri sjeo pod poplun sa mnom i čitao dok ne bih zaspala. Tužno se smije. Izmišljao je priče o princezi vili po imenu Kay i njezinim pustolovinama i onda... Očito je da samo što ne zaplače. Onda bih zaspala držeći tatinu ruku.

Svi oko konferencijskog stola su roditelji i vrpca ih vidno žalosti. Caitlynin glas dira im živce. Ne sjećam se mnogo o svojoj majci. Rekla bih da se sjećam kako veže žute vrpce u moju kosu za moj prvi dan u školi. Jer sam mrzila onu plavu odoru. Sjećam se kako zajedno pravimo palačinke u bakinoj kući. Gotovo svaki put kad smo je posjetile. I običavala je posjesti me na jastuk u svojoj sobi za šminku u filmskom studiju i dati da me našminka njezin osobni šminker.

Gibson isključuje uređaj. Tehničari ovo istražuju i provjeravaju autentičnost snimke. I, šefe policije, vjerujem da ćete je ovog jutra preslušati s potpredsjednikom Lockom radi potvrde da je to Caitlyn Lock.

Hoću. Hvala vam, Barney. Hunt se okreće svojoj službenici za tisak Kate Mallory. Koliko je toga iscurilo u javnost, Kate?

Mnogo, gospodine. Ona je u srednjim tridesetim godinama, lica zaobljena poput balona s okruglim naočalama i neurednom crnom kosom. Gura primjerke novina preko konferencijskog stola; njezini su prsti crni od tinte za pisač. Sve veće novine to imaju. Masna slova na naslovnoj stranici Daily Mirror viču: Francuska je ključ u slučaju Lock. Sun na naslovnici ima golemu fotografiju Caitlyn u bikiniju i samo jednu riječ: Preživjela?.

Kate Mallory čita prvih nekoliko redaka članka u Daily Mirroru: Potraga za otetom američkom ljepoticom Caitlyn Lock, kćerkom potpredsjednika Sjedinjenih Američkih Država Thoma, prošle se noći senzacionalno premjestila u Pariz, dok su vrhunski britanski policajci žurili da istraže poziv koji su njezini otimači načinili preko Kanala. Otimači su stupili u vezu preko posebne linije koju je policija postavila zbog primanja obavijesti. Ustanovljeno je da je banda pustila snimak Caitlyn u stilu al-Qaide, u kojem je razotkrila intimne detalje o sebi, ocu i majci. Dosta, prekida Hunt. Ako to išta vrijedi, nazvao sam urednika da podnesem žalbu. On sliježe ramenima. Mislim da moramo održati konferenciju za tisak i odgovoriti na njihova prokleta pitanja.

Mogli biste razmisliti o potpunoj zabrani vijesti, gospodine, predlaže službenica za tisak. Ona se može braniti na temelju toga što je život mlade žene ugrožen. Hunt baca primjerak novina na stol. Od kakve bi koristi to bilo? Vijesti su već vani! Gleda lica oko stola i onda opet Malloryjevu. Kate, ne možemo voditi istragu ove veličine ako tisak zna za to prije našeg osoblja. Učini sve što možeš da nađeš tko je to odao. Želim punu istragu o ovoj nesmotrenosti.

Vrata u konferencijsku sobu otvaraju se i glasnogovornik šefa policije naginje se unutra. Potpredsjednik Lock je ovdje, gospodine. S njim su dvojica muškaraca koji kažu da su iz FBI-a.

Dok šef policije Hunt daje obavijesti potpredsjedniku Locku, drugi se napet sastanak odvija u uredu malo niz hodnik. Agenti FBI-a Todd Burgess i Danny Alvez suočavaju se s Johnom Rowlandsom i Barneyjem Gibsonom.

Uistinu se nadam da vam možemo pomoći, kaže viši nadzorni agent Burgess. Kože pocrnjele od sunca i njegovan, izgleda dvostruko mlade od svojih četrdeset pet godina. I Dan i ja dobro poznajemo Thoma Locka i predsjednika pa vas možemo zaštititi, pod uvjetom da, naravno, budete otvoreni i pošteni prema nama.

Gibson razumije klasičan američki govor kad ga čuje. Recite nam sve i mi vam nećemo reći ništa. Tko je na vrhu vaših popisa vjerojatnih počinitelja kad je riječ o bandama otimača? Je li Thom Lock nekoga osobito razljutio?

Oba se Amerikanca smiju.

Thom je svakoga razljutio, kaže Burgess. Obitelji koje se bave organiziranim zločinom u New Yorku, skupine za oslobađanje životinja u Chicagu, grupe koje se brinu za zaštitu okoliša na zapadnoj obali, čak i Ruse prijeko u Brooklynu.

A tu su i terorističke skupine, dodaje Alvez. On je republikanac koji se zalaže za rat protiv terora. Kako se to kaže u vanjskoj politici, jastreb. Al-Qaida, Kolumbijci, SPP, PLO, ANO, svi oni zabadaju pribadače u slike Thoma Locka. On prebacuje lopticu Gibsonu. Sto ste vi dosad pronašli?

Ne mnogo, priznaje zapovjednik. Radimo s obavještajnim službama kako bismo se domogli svega što možemo. Podataka, e-pošte, glasovnih poruka. Čega god bilo o Caitlyn, nastojimo to dobiti.

Danny Alvez je srednjih tridesetih godina, Hispanoamerikana- nac tamnih očiju i kratke crne kose. Čekao je na priliku da postavi veliko pitanje. Sto vi mislite o vrpici?

Rowlands ne okoliša. Još nismo dobili tehničku analizu. Meni se čini autentičnom, iako mi je sumnjivo što su upotrijebili audiovrpcu, a ne video.

Slažem se, kaže Alvez. Ipak, to je svakako Caitlyn. Razgovarali smo s Thomom i Kylie, a podaci o vrpcama i knjizi su točni te, koliko oni znaju, nikad nisu bili javno poznati.

Mi smopingali vrpcu u Quantico sigurnim kanalom, dodaje Burgess. Naši laboratoriji kažu da je montirana na mnogo mjesta, načinjena od nekoliko slojeva digitalnog zvuka. Misle da je izvorna snimka načinjena s Caitlyn, zatim je prebačena na drugi uređaj, a dovršena je poruka reproducirana na telefonskoj liniji u Parizu.

Zašto, pita Gibson. Zašto bi sve to učinili umjesto da je jednostavno puste na telefon?

Oni su pravi profesionalci, odgovara Burgess. Vjerojatno znaju da svi uređaji za snimanje zvuka, čak i digitalni, ostavljaju neku vrstu zvučnog DNK-a. Takvom montažom pomiješaš uzorke dokaznog materijala. Postaje mnogo teže otkriti uređaje i njihov izvor.

Samo se pitam, kaže Rowlands, nije li objašnjenje zapravo jednostavnije. Nije li snimka nekako krivotvorena. Sto ako su zapravo snimili Caitlynin glas ovdje u Engleskoj, poslali ga u Pariz i potom ga reproducirali u francusku telefonsku liniju? Alvez odmahuje glavom. Naši analitičari kažu da su svakako nazvali iz Francuske. Analizirali su pozadinske šumove i sigurni su daje to bio Pariz. Rowlandsova ga teorija malo zanima. Rekao bih da je buka u pozadini mogla biti dodana na francuskoj strani, ali to izgleda vrlo nategnuto.

Gibson nije uvjeren. Ma hajde, oni su mogli otići kroz tunel i biti u Parizu četiri sata poslije otmice. Svake godine tisuće ilegala- ce prelaze preko kanala, to ne bi bilo ništa za profesionalnu bandu dovoljno odvažnu da ciljaju na političarovu kćer. Burgess se slaže. Ili privatnim zrakoplovom, od jedne obale do druge u pola tog vremena. Tako bih ja to učinio.

Alvez kima glavom. I ja.

John Rowlands je nadglasan tri prema jedan, ali nije mu stalo. Ona je ovdje. Siguran sam da jest. Instinkt mi kaže da je ova vrpca prijevara. Caitlyn Lock još nam je uvijek na dohvatu.

Kylie Lock nije ništa izjavila o nestanku svoje kćeri. Dopustila je da njezin muž sve uredi s britanskoj policijom, Tajnom službom, FBI-om i predsjednikovim uredom. On je dobar u svemu tome. Usprkos svim njihovim razmiricama, zna da je njemu isto toliko stalo do Caidynine sreće koliko i njoj. Ako itko može navesti te ljude da je pronađu, to je Thom. U to nema sumnje.

Ali on katkad nema pravo. Griješi. To, međutim, neće nikad priznati. O, ne. Čak i sada neće prihvatiti da je bila glupa pogreška dati da se Eric brine za Caidyn umjesto ekipe iz Tajne službe. Sve se uvijek mora obavljati na njegov način.

E pa, danas će biti drukčije. Danas je na nju red da istupi. I ona će istupiti. Onako kako to može samo majka. Od srca. Zato je sazvala konferenciju za tisak.

Kylie se posljednji put gleda u zrcalo, skriva oči iza svojih nenapadnih crnih naočala marke Prada. Nosi sivu Givenchyjevu haljinu srednje dužine, a njezina je plava kosa počešljana i svezana. Spremna je za sve što svijet može baciti na nju. Nakon dubokog udisaja, odlazi u konferencijsku sobu na najvišem katu hotela Dorchester. Sjeda iza dugog stola pokrivenog čistim bijelim pamučnim stolnjakom. Na njemu je malen nakošen

znak s njezinim imenom uz gomilu mikrofona i diktafona. Podiže pogled i soba kao da se zgrčila. Eksplozija okidača i zasljepljujuće bijele svjedosti. Vidi glavne urednike BBC-a, INT-a, Skya, AFP-a, Reutersa, PA-a, CNN-a, Inter Pressa, Pressenze, EFE-a i UPI-a. I milijun drugih. Digli su se na noge sa stolaca, iz poštovanja prema njoj, ne kao prema slavnoj glumici, nego kao majci koja umire od zabrinutosti.

Osjeća vrelinu užarenih televizijskih svjetiljaka na čeličnim motkama. Ljudi su posvuda. U pozadini je duga linija Videokamera postavljenih na povišenu podiju. Kraj nje je divovski tjelohranitelj u odijelu i crna žena okrugla lica u ranim pedesetim godinama, Charlene Elba, gruba, ali učinkovita veteranka holivudskih kampanja za tisak. Elba kuca po glavnom mikrofonu na stolu i započinje. Dame i gospodo, hvala vam što ste došli. Svi znate za velik trud ustanova za zaštitu zakona u mnogim zemljama da nađu Caitlyn Lock. I Kylie Lock i potpredsjednik Thom Lock iznimno su zahvalni za napore tih detektiva i osoba. Međutim, ovog jutra nećemo govoriti ni o kakvim stvarima u vezi s istragom. Nastupa stanka. Danas bi se Kylie htjela izravno obratiti onome tko ima njezinu kćerku. Poslije toga će davati intervju. Konferencija za tisak trajat će devedeset minuta, nakon čega Kylie mora otići na osobni sastanak sa šefom policije Wiltshirea te predstavnicima britanskoga Ministarstva unutarnjih poslova i FBI-a. Još jednom vam zahvaljujemo što ste došli.

Kylie treba trenutak da se pribere prije nego što pokuša ostaviti dojam na slušateljstvo. Osjeća njihov cinizam. To je rizik njezina zanimanja, misli ona. Skida crne naočale. Oči su joj crvene i očito je gotovo nenašminkana. Crte su lica svima poznate. Tko god bili, što god želite, nemojte ozlijediti moje dijete. Njezin glas podrhtava. Mislite na vlastitu majku, mislite na vlastitu ženu ili vlastitu sestru. Kako biste se osjećali da su one na Caitlyninu mjestu? Sto biste rekli onome tko ih drži? Rekli biste ovo. Molim vas, molim vas, nemojte ozlijediti osobu koju volim najviše na svijetu. Molim vas, pustite je na slobodu. Nema bilješke pred sobom, samo komad papira i kemijsku olovku. Upućuje im pogled dug cijelu vječnost. Onda diže pogled. Oči su joj uprte u kamere i gomilu novinara koja je gleda. Pune su suza. Moja Caitlyn ima zlatno srce. Ona je najnježnija, najodanija, najdivnija kći koju bi majka mogla imati. Cijela je njezina budućnost pred njom. Pola stoljeća života pred njom. Ona ima pravo sresti muškarca svojih snova i zaljubiti se, podići

vlastitu obitelj, posjesti unučad na krilo i znati da je svojom prisutnošću i zavještajem svijet učinila boljim. Molim vas, ne uzmite joj to. Ne uzimajte svu tu ljubav koju ona može dati, sve njezine snove, svu njezinu budućnost. Brzo briše suzu koja joj klizi niz obraz. Rado bih dala sve što imam da mi se kći vrati. I spremna sam to i učiniti. Preokreće komad papira pred sobom i diže ga pred kamere. Ovo je moj bankovni izvadak. Imam sreće. Imam deset milijuna dolara. Obećavam da ću vam ih dati, tko god bili. Sve što imam, sve što mogu podići. U zamjenu za povratak moje kćeri. Oči joj se sužavaju, a lice postaje tvrde. Ali znajte i ovo, također sam spremna dati taj novac svakome tko dovede policiju ili bilo koje druge istražitelje do vaših vrata, onomu tko može naći Caitlyn i privesti pravdi vas i svakog suučesnika. Polako udiše i kao da malo opušta ramena. Pokazuje diva kraj sebe. Ovo je Josh Goran. Stavlja svoju ruku koja podrhtava na njegovu široku podlakticu. On je najuspješniji privatni detektiv i lovac na nagrade u Americi. Daje joj snagu kad govori o njemu. Bio je bojniki komandosa Američkoga ratnog zrakoplovstva. U doglednoj će budućnosti raditi samo za mene i potpuno će se posvetiti zadaći da mi kćerku vrati živu i zdravu.

Goran upire velik prst ravno u objektiv najbliže kamere usmjerene na njega. Za one koji drže Caidyn, imam poruku. Molim vas, uzmite novac i oslobodite je. Kylie Lock dala je poštenu ponudu. Ona to misli. Gleda oko sobe pa u strop. Molim vas, prihvatite ponudu. Ako nećete, bit će vam žao. Uistinu žao ako moram doći i uzeti je od vas.

Megan pokušava zaboraviti da su je skinuli sa slučaja Lock i usre-dotočuje se na srebrni privjesak koji joj je Jimmy Dockery stavio na dlan. S vrata Tonyja Naylora, iz slučaja nestalog skitnice koji joj je Tompkinsova bacila na pisaći stol upravo kad je sve postajalo zanimljivije.

Jeftini je privjesak policiji dao džoger koji ga je našao na ravnicima Salisburyja, a na popisu izgubljenih i pronađenih stvari detektivskog odjela bio je zbog posvete na stražnjoj strani: Sretan rođendan T. Voli te Nat x. Jimmy je primijetio da je privjesak jednak onome koji je Tony nosio na fotografiji sa željezničke postaje gdje se slikao sa sestrom. Da ne bude nikakve sumnje, Nathalie Naylor upravo je potvrdila da je to privjesak koji je kupila bratu.

Ono što Megan zanima nije to što je privjesak pronađen, nego gdje je pronađen. Nasred pustoši. Ali ne bilo kakve pustoši. Pustoši na glavnoj cesti najbližoj izgorjelom hambaru u kojem je otkriveno tijelo Jakea Timberlanda.

Jimmy zuri u nju, a ona zuri u komadić srebra. Pokušavate li stupiti u vezu s mrtvacem?

Ona okreće privjesak. Voljela bih da mogu. Svakako bih pitala Tonyja Naylora što je radio na toj cesti. To nije mjesto kamo bi se išao šetati. Tamo je sumorno, pusto, neprivlačno. Daje privjesak svom naredniku. Naylor je bio skitnica, bez novca, bez kuće, svakako bez automobila. Kako se našao toliko kilometara od grada ili sela, gdje nema ničega osim nepreoranih polja i grmlja?

Sigurno ga je netko odvezao onamo ili je autostopirao.

Zašto?

Možda je čuo da netko nudi posao na farmi?

Ona gleda fotografiju Tonyja Naylora u mapi na svom pisaćem stolu. Dvadeset petogodišnjak mršava lica bio je nezaposlen većinu života. Kad se potrudio zarađivati za život, to nikad nije bilo daleko od središta grada ili puba. Težak rad skupljača ljetine ili poljoprivrednog radnika nije u njegovu stilu.

Naylor je mrtav. Ona zna da jest. Ona to misli i tako osjeća. I zna da će vrlo brzo podići telefonsku slušalicu pred sobom i priopćiti loše vijesti njegovoj sestri blizanki.

Jime, pogledaj može li operativna podrška dati da neki ljudi koji rade u hambaru pregledaju polje radarom.

Mislite li da je ondje pokopan?

Megan potvrđuje glavom. Ne mislim, sigurna sam.

Katkad dolazi trenutak kad igru moraš prepustiti opoziciji.

Promijeniti obranu u napad.

Biti proaktivan, a ne reaktivan.

Gideon u sebi ponavlja te izreke dok nervozno stoji pred uredom tvrtke D. Smithsen Building Contractors. To je ružna skupina kontejnerskih modula na oronulom industrijskom zemljištu. U dvorištu su stari i prašni otvoreni kamioni. Oštećeni asfalt prekriven je mjehurima šljunka i betona. Posve izvan konteksta, tu je također crn automobil marke Bentley s osobnom tablicom.

Gideon duboko udahne i pohita na potencijalno neprijateljski teritorij smrdljivog i prljavog prijamnog odjela.

Dobro jutro. Tražim gospodina Smithsena. Imam posao za njega.

Žena iza jeftinog pisaćeg stola izgleda ozlovoljena što je prekida. Odlaze časopis i diže se. Sjednite, vidjet ću je li slobodan. Trzajem otvara klizna vrata, naginje se i zatim okreće prema Gide- onu. Možete ući. Sire otvara vrata i miče se u stranu.

David Smithsen ustaje s poderanog kožnatog stolca da pozdravi posjetitelja.

Gospodine Chase, kako ste? On pokazuje na stolac.

Dobro sam, hvala.

Smithsen ponovno sjeda iza pisaćeg stola. Svakako izgledate bolje nego kad sam vas posljednji put vidio.

To nije bio dobar trenutak,

Siguran sam da nije. A sada, kako vam mogu pomoći?

Mislio sam da je vrijeme za onaj posao. Znae, popravak radne sobe, oštećene opeke. I krov.

Krov?

Spomenuli ste da ste namjeravali popraviti krov. Otac vam je dao predujam.

Smithsen se dlanom udara o čelo i smiješi. Naravno. Zao mi je. Sada se sjećam.

Mislio sam da govorite o krovu iznad radne sobe.

Gideon se smiješi. Vrijeme je da se prestane pretvarati. On ne namjerava zaposliti građevinara. To je bila samo izlika da se suoči s njim. Kad ste došli u Tollard Royal, otišli ste na prvi kat i njuškali naokolo, pregledali neke od privatnih knjiga mog oca.

Smithsen izgleda užasnut. Otišao sam provjeriti je li vaš strop u dobrom stanju, to je sve.

Ne, niste. Gideonov je glas miran, ali osjeća sve veću uznemirenost. Gospodine Smithsen, ja točno znam kako i gdje sam ostavio te knjige i vi ste ih pomaknuli, nešto ste tražili, a ja mislim da znam što.

Građevinar ne kaže ništa.

Tražili ste isto što i čovjek koji je provalio u kuću, onaj koji me ostavio u vatri.

Smithsen nastoji izgledati vrlo uvrijeđen. Gospodine Chase, ja...

Gideon ga prekida. Slušajte, ja znam u čemu sudjelujete. U što vjerujete. Mislite li da vas želim razotkriti ili zaustaviti? On odmahuje glavom. Vještina je tisuće godina stara. Ja razumijem koliko je važna. Naginje se prema građevinarovu pisaćem stolu. Želim biti dio toga. Razgovarati s Gospodarom kruga. Razgovarati s onima u Unutarnjem krugu s kojima moram razgovarati. Gura stolac prema natrag i ustaje. Onda, javite mi se, gospodine Smithsen. Imate moje brojeve. Napola je izašao kroz vrata kad

zastaje i naginje se u sobu. Uzgred rečeno, knjige su premještene. I uredio sam da kurirska služba preda vrlo detaljne izvratke i osobno pismo policiji za dvadeset četiri sata ako im se osobno ne javim. On mu se smiješi dok izlazi. Sat otkucava. Svakako stupite u vezu sa mnom vrlo brzo.

U šest sati Megan isključuje računalo i odlazi po Sammy. Adam se brine za njihovu kćerku i želi ih obje odvesti na večeru. Opet se igrati sretne obitelji. Usprkos instinktu koji je upozorava da to ne radi, pristaje.

Restoran Harvest Inn nije daleko od njegove kuće i zato pje-šače do njega i sjednu na otvoreno. Adam do istrošenih drvenog stola i klupa donosi kriglu piva, veliku čašu bijelog vina i sok od jabuka. Vodi Sammy do malenih ljuljački dok Megan naručuje hranu. Ona sjedi gledajući kako večernje sunce zalazi iza igrališta i za trenutak sve izgleda kao nekad.

Sammy od ljuljački trči do pješčanika. Adam provjerava je li na sigurnom, zatim je ondje ostavlja da se igra u pijesku i vraća do stola. Ona tako brzo raste. Sjeda i diže piće. Ovo je za tvoj uspjeh u skrbi za nju.

I tebi. Ona naginje čašu prema njemu. Ti si grozan muž, ali dobar tata.

Znam. Sad to uviđam. Gleda Sammy, koja se sagnula kao psić i gura pijesak među noge. Ona je dio tebe i mene. Nema ničega što ne bih učinio za nju i... Čini se da mu ponestaje snage, zatim dodaje, ... i ničega što ne bih učinio da mi se vratiš.

Adame...

Ne, molim te. Daj da završim. Zabrljao sam stvari. Zao mi je. Uistinu žao. Ne možemo li izbrisati ploču?

Megan spušta pogled na stol. Stvari kao preljub ne mogu se tek tako obrisati, Adame. To nije proliveno mlijeko.

Hrana dolazi i pošteđuje ih daljnje nelagode. Do trenutka kad su završili, Sammy već spava na očevu krilu. Pješače kući i Megan je polaže u krevet u gostinjskoj

sobi. Adam otvara bocu konjaka. Onu koju su kupili u Francuskoj na posljednjem dopustu prije Sammyna rođenja. Počinju govoriti. O poslu. O Sammy. O razlozima za njegovu nevjeru. Govore dok sav otrov nije iscurio i nije ostalo ničega što bi trebalo raščistiti i o čemu bi govorili.

Megan se osjeća iscijeđena. Ljubi lijepo lice zaspale Sammy i radi ono što zna da ne bi trebala raditi. Ide u krevet sa svojim bivšim mužem. Bez divljeg seksa. Bez strasnog građenja mostova. Samo primirje, zapečaćeno time što leže jedno uz drugo. Nalaze utjehu u onome što su imali. Sto bi možda opet mogli imati.

UTORAK, 22. LIPNJA

Jutarnje sunce probija se kroz pukotinu u jeftinim zavjesama u spa-vaćoj sobi Adama Stonea i odbija se od starog zrcala na ormaru nasuprot njima. Megan je već satima budna, ležeći kraj oca svojeg djeteta, gledajući kako topla svjetlost dana ulazi u sobu i polako se penje po zidovima.

Zbunjena je koliko to uopće može biti. Glava joj je puna žaljenja, nada i upozorenja. Sammy trkom ulazi u sobu i rastjeruje joj misli. Sammyni su obrazi crveni od spavanja i oči joj sjaje kao božični bor. Skičeći skače na krevet i pokušava im se pridružiti.

Megan je utišava. Pst, malena, ne budi tatu.

Prekasno. Sammyno je koljeno probudilo Adama. Mutnih se očiju uspravlja u sjedeći položaj, naslonjen na podstavljeno uzglavlje. Dođi ovamo, djevojčice moja, zagrlj me. U trenutku je u njegovu zagrljaju i Megan je još zbunjenija nego prije deset minuta.

Njih troje doručkuju u Adamovoj malenoj kuhinji i on lagodno ćaska. Brižno. Baš kao nekad. Hoćeš li danas imati mnogo posla?

Ona im ulijeva kavu. Ima li dana kad nemam? Čak i bez Timberlandova ubojstva paklenski sam zauzeta, a bez sumnje morat će biti nekog čišćenja nakon suncostaja.

On žvače prženi kruh s maslacem dok govori. Prošle sam noći provjerio s kontrolom. U to je doba bilo desetak uhićenja zbog kršenja reda i mira, pet-šest zbog posjedovanja droge i nekoliko zbog prodaje droge.

Megan osjeća olakšanje. Bože, hvala ti za malo milosti. Jesu li rekli ima li što novo u slučaju Lock?

Novine se još bave tiskovnom konferencijom njezine majke. Liže maslac s prstiju, dodaje joj daljinski i pokazuje malen televizor u kutu s druge strane sobe. Pokušaj Sky, oni obično prije nas znaju što se zbiva.

Ona nalazi vijest o presici filmske zvijezde. Montirana je od izjave Josha Gorana, dosadnog razgovora s blijedim Alanom Huntom, nekoliko fotografija ljudi koji bi mogli biti agenti FBI-a, besmislenog komentara nekog iz Ministarstva unutarnjih poslova, kojekakvih fotografija Pariza i, naposljetku, snimke Johna Rowlanda i Barneyja Gibsona, koji izgledaju premoreni i zlovoljni dok u odvojenim automobilima napuštaju policijski stožer.

I tako, kaže Adam, pijući ostatak kave i tražeći jaknu, što danas radiš?

A to znači?

Toplo se smiješi. To znači, hoćeš li se vratiti ovamo?

Nije sigurna. Čini se preteškim jednostavno oprostiti i zaboraviti. Pusti me da razmislim o tome. U ovom trenutku moram otići kući i presvući se. Ima nešto važno što moram obaviti ovog jutra. Možeš li odvesti Sammy u jaslince umjesto mene?

Svakako. On opet pokušava. A ove noći?

Možda. Njezino se lice smekšava. Da vidimo kako će proći dan.

Jimmy Dockery izlazi na cestu i daje znak Range Roveru u maskirnim bojama.

Vozač, šezdesetogodišnji muškarac odjeven kao farmer, zaustavlja se na napuštenom odmorištu, izlazi i brzo odlazi do stražnjeg dijela. Jimmy ga slijedi s prilično strepnje.

Jutro, detektive, kaže vozač s profinjenim engleskim naglaskom. Čini se lijep dan za akciju.

Jimmy nije tako siguran. Jutro. Nadajmo se. Kako su te lude nakaze danas? Kroz staklo stražnjih vrata gleda dva crvenoglava američka lešinara Tarquina de Walea smještena u kavezu.

Dobro su, kaže de Wale. Jesam li vam rekao prošle noći kad ste me posjetili da sam ih odgajao otkad su bili ptići?

Jeste.

Podrijetom su iz Kanade, znate. Najbolji što se mogu dobiti.

Jimmy u jednom trenutku sumnja sam u sebe. Možda je ovo bila luda ideja. Dodatna pomoć za koju mu je Megan rekla da je dobije od operativne podrške nije dolazila. Na kilometre nema pasa za potragu, a radarski tim zauzet je do Božića. Tarquinovi lešinari činili su se nadahnutim načinom traženja mrtvog mesa, točnije mrtvog mesa Tonyja Naylora.

Jedva čekam da vidim hoće li momci uspjeti, kaže de Wale. Jimmy je pročitao u časopisu Policija kako njemački detektivi koriste lešinare da pronađu zakopana trupla, a članak je citirao uzgajatelja egzotičnih životinja Tarquina de Walea, koji je rekao da je spreman besplatno raditi sa svakom policijskom službom u Engleskoj koja to želi pokušati. No, evo mu prilike.

Prema izvještajima, svaki put kad su njemačke ptice bile iskušane, našle su meso. Kaže se da lešinari imaju nevjerojatno čulo njuha. Sa stotinu metara u zraku mogu zamijetiti komadić trulog mesa. I, za razliku od lovačkih pasa, ne umaraju se lako. Detektiv stavlja sunčane naočale na oči, a ovaj su mu put doista potrebne jer je podnevno sunce visoko i jarko. Gospodine de Wale, ako vam ovo uspije, obojica ćemo postati heroji.

Naravno da će uspjeti, kaže de Wale pouzdano. Imajte povjerenja.

Jimmy mu pomaže podići stražnji dio žicanog kaveza dovoljno velikog da u njega stane par njemačkih ovčara. Stavljaju ga na tlo. Kad ptice rašire krila, raspon im je veći od dva metra. Mrgode se i sikću na uljeza.

De Wale stavlja posebno načinjenu brnjicu na bijele kljunove ptica, onda im na noge učvršćuje GPS vrpce za praćenje, tako da može označiti točno mjesto ako išta nadu. Rekli ste da imate nešto što je pripadalo nestalom čovjeku?

Jimmy dodaje srebrni privjesak Tonyja Naylora i de Wale ga drži pred upadljivim ćelavim crvenim glavama dviju ptica. Ako je taj ondje, čak i ako je zakopan, ova dvojica će ga naći. Čak i bez te stvarčice. On vraća privjesak Jimmyju.

Uzgajatelj egzotičnih životinja odlazi do prednje strane Range Rovera kako bi namjestio elektroničku opremu na suvozačkom sjedalu. Nakon nekoliko se trenutaka vraća, široko se smiješeći i očiju punih djetinjeg uzbuđenja. Spreman, stari druže?

Jimmy podiže obrvu iza sunčanih naočala. Koliko uopće mogu biti spreman.

Gideonu se čini da je put od jednog sata najduži i najosamljeniji u njegovu životu.

Proveo je uglavnom besanu noć, brinući se o ovom danu. I dan je sada svanuo. Sjedi u automobilu ugašena motora, gledajući kroz prozor, nadajući se da će zaustaviti vrijeme.

Krematorij zapadnog Wiltshirea nalazi se usred deset jutara mirnog krajolika Semingtona. Ali ljepota krajolika ne odvraća mu pozornost od činjenice da će sada spaliti tijelo njegova oca. Pretvoriti ga u pepeo. Držati ga u peći dok sve što ne ostane bude tek bezobličan sivi pepeo. Pepeo pepelu, prah prahu. Tisuću je puta čuo tu frazu, ali tek sada razumije što znači. Od ničega do ničega.

Svaka će emocionalna veza s njegovim ocem nestati. Ostatak će mu samo sjećanja. Pomiješana. Svakako, tu su Nathanielove knjige i vrpce, ali one su posve činjenične tvorbe. Arheološko podsjećanje na oca kojeg nije znao, a ne na oca kojeg je znao.

Jutarnje je sunce vruće na njegovu licu dok izlazi iz auta i korača po besprijeckorno čistoj stazi. Pred sobom vidi krematorij, otmjenu i jednostavnu zgradu koja izgleda suvremena, s mnogo drvenih greda i vrata, sa sjajnim prozorima od šarenog stakla i s lijepim krovom od crvenih crjepova.

Gideon čuje korake i okreće se vidjeti kako Megan žuri dostići ga. Nije očekivao da će ona doći i dirnut je time. Nosi crnu haljinu srednje dužine i crne cipele bez peta, s crnom kišnom kabanicom pod rakom. Halo, uspijeva reći. Nadam se da vam ne smeta što sam došla?

Nipošto. Vrlo je ljubazno od vas što ste se potrudili.

Ona srdačno dodiruje rukav njegova novog crnog odijela dok hodaju prema prednjim vratima. Pomišljala sam da nećete znati mnogo ljudi u ovom kraju i mislila kako biste cijenili malo moralne podrške.

On duboko udiše. I cijenim. Hvala vam.

Megan ne govori da je također zanima koji bi se drugi ljudi mogli pojaviti. Kakav bi mogao biti njihov odnos s Nathanielom Chaseom i kako će se Gideon ponašati tijekom ove teške kušnje.

Službenik ih vodi u kapelicu, gdje se lijes već nalazi na svom mjestu. Gideon je odbio pratiti pogrebna kola od Shaftesburyja. Odviše bolno. Također je odbio bilo kakvu vrstu nadgrobno govora.

Samo su Gideon i Megan prisutni dok lijes nestaje. On obara glavu, a ona mu steže ruku u znak podrške. Gideon pokušava ne misliti o tome kako truplo njegova oca

odlazi u retortu, poseban dio peći u kojem će biti izloženo toplini višoj od tisuću stupnjeva. Njegovo arheološko iskustvo daje mu znati da kremiranje mekana tkiva i organe pretvara u paru. Ostatak će samo tvrde kosti. Osoblje će upotrijebiti neku vrstu kremulatora da usitni ostatke, pretvori ih u prašinu, u prah.

Pepeo pepelu.

Pokušava ne misliti o čovjeku kojeg je izgubio. O stvarima za koje želi da ih je rekao. O riječima za koje žali što ih je izgovorio.

Prah prahu.

Došao je ovamo obaviti zadaću. To je sve. Ispuniti očev zahtjev da bude kremiran i da mu pepeo bude razasut u Stonehengeu.

Služba je gotova za manje od petnaest minuta. Nema buke. Nema jecanja. Ništa osim tišine i praznine.

Na putu iz krematorija jedan mu službenik govori da može dobiti očev pepeo za nekoliko sati ili, ako želi, idućeg jutra. On odlučuje doći kasnije. Želi dovršiti ovaj dan znajući da je gotovo. Da se nikad više ne mora vratiti ovamo.

Njih dvoje hodaju do svojih automobila. Gideon stoji pokraj vrata svog Audija i izgleda posve izgubljen.

Pub, kaže ona, na njegovo veliko iznenađenje. Ne možemo otići odavde a da nešto ne popijemo kako bismo dolično ispratili vašeg oca.

Caidyn čuje strašan štropot.

Hladan zrak piri u smrdljivu rupu. Ruke se pružaju kroz zid i vuku je.

Njezino je tijelo tako ukočeno i teško da se osjeća kao da su je pribili čavlima na tešku kamenu ploču. Oni je brzo vuku iz rupe i vode je niz uzak crn hodnik u okruglu sobu osvijetljenu svijećama. Caitlyn pokušava pokriti oči. Prstenovi malih uzdrhtalih plamenova gore bolnim sjajem. Iza spuštenih kapaka krugovi se urezuju u kemijske zaslone njezinih mrežnica. Ona za trenutak osjeća paniku, bori se za dah.

Dvojica joj muškaraca omataju konopce oko ručnih zglobova. Vode je za konopac kao magarca. Vuku je u smjeru kazaljke na satu. Uvijek u tom smjeru. Dvadeset obilazaka hladne i bezlične

kamene sobe. Kad zastanu i daju joj da pije mlaku vodu, Caitlyn osjeća vrtoglavicu.

Njezin trbuh kruli. Probadaju je bolovi od gladi i njezin se želudac grči od njih.

Pošto su joj dali da hoda i pije, skidaju magareći ular i povlače se do zidova.

Sada može učiniti što želi. Samo nema ničega što bi mogla učiniti. Oko nje nema ničega osim prostora. Prostora u kojem je zarobljavaju ljudi izvan tog prostora. Ona shvaća da je to neka vrsta zajebancije s umom. Najprije ju zatvore u zid tako da se ne može micati. Onda joj daju koliko god prostora hoće. A ipak se ne može micati.

Slobodna volja. Oni se igraju s njezinom slobodnom voljom.

Caitlyn sjeda. Prekriži noge. Zatvara oči i ograđuje se od svijeta užasa. Pokušava se pronaći. Pokušava se povezati na neku željeznu nit koja se ne može slomiti, neku neraskidivu vrpču za koju se uvijek može uhvatiti.

Polako zaboravlja ljude oko sebe, vonj i svjetlost svijeća, hladnoću kamenog poda, grčeve u želucu i žarenje želučane kiseline u grlu. Prostor. Više nego išta drugo, ona isključuje prostor. Ona nije nigdje. Ona je u sigurnoj tami svojih snova.

Caidyn osjeća da je bole noge. Postaje slaba. Osjeća da pada. Da se ruši unatrag. Zakukuljeni ljudi bacaju se na nju kao čopor pasa. Dižu je i napola vuku, a napola vode do prostora za čišćenje. Guraju je u vruću vodu. Gledaju je kako se pere i opet oblači. Vode je natrag u njezinu ćeliju.

Natrag u mjesto bez prostora.

Natrag u njezinu moru.

U crnom lepršavom bljesku ptice se uzdižu u blijedo nebo iznad praznih polja. Za nekoliko ih trenutaka nema. Nisu čak ni udaljene točke na obzoru. Tarquin de Wale gleda navigacijsku aplikaciju na svojem računalu. Na zaslonu vidi crte njihova leta visoko u plavetnilu. Vrački su brzi, ha?

A što ako se ne vrate, pita Jimmy. Mogli biste ih pokušavati uhvatiti do kraja života.

Lešinari nisu stvoreni za dalek let. Ekscentrični starac ne skida oči sa zaslona računala. Oni su lijeni strvinari. Uglavnom lete na toplim uzlaznim strujama. Sve dok ne nanjuše hranu i onda zum. Udara dlanom o dlan. Uostalom, Wiltshire je jedini kraj koji znaju. Sada je to njihov zavičaj.

Ovdje vojska mnogo vježba, upozorava Jimmy. Nadam se da neće pucati na njih. Nema problema. Evo ih, kaže de Wale uzbuđeno.

Lešinari se obrušavaju nisko nad Range Rover i slijeću na polje gotovo stotinu metara ispred dvojice muškaraca. Smjesta počinju potragu. Izoštrenih čula

lepršaju i slijeću nekoliko metara daleko i opet gurkaju zemlju. Manji lešinar skače u stranu i zariva kljun u tragove vozila dvije stotine metara od ostataka hambara. Jimmy gleda pomiješanih osjećaja. Nadao se nečemu više od toga. Nečemu spektakularnom, kao kad psi polude i počinju cviliti i kopati kao da pokušavaju pronaći kraći put u Australiju. Ali lešinari ne izvode takvu predstavu. Lijeno traže gotovo jedan sat i ne napuštaju polje blizu spaljenog ambara. Jimmy se osjeća prilično potištenim. Provjerava sat. Završimo s time. Vrijedilo je pokušati.

Dat ću im da nešto pojedu i zatvoriti ih, kaže de Wale.

U redu. Jimmy gleda zaslon računala dok uzgajivač ptica odlazi izvaditi nekoliko mrtvih miševa iz čvrsto zatvorene kutije za sendviče. Računalo je zapisivalo putove leta pomoću GPS-a. Pravilo je crte na mreži. Ali te crte idu gotovo ravno gore i dolje niz polje, kao da su šišali travnjak ili orali.

To je misao koje se ne može otresti. Čudni stvorovi. Zašto bi to radili? Vraća se do automobila. Traži po spremniku dok ne nalazi nešto dodatnih torbi za dokazni materijal i onda se penje preko ograde koja vodi u polje. Jimmy se poravnava s lešinarima koji kljucaju i počinje skupljati uzorke. Uzorke zemlje.

To je malo vjerojatno ali, ako ima pravo, lešinari su pronašli ono što je ostalo od Tonyja Naylora.

Tijelo nestalog muškarca nekako je samljeveno i razbacano kao gnojivo preko otvorenog polja.

Megan odlaže dvije čaše vina na stol koji je razdvaja od Gideona. To je mjesto shizofrenične vrste. Napola bistro, napola staromodna točionica. Polpete od rakova i domino. Salata od rukole i svinjski čvarci.

Hvala. Vuče čašu prema sebi, ali ne pije. Neke su mu stvari na umu. Stvari koje želi izreći. Sjećate li se, kad ste došli u kuću mog oca, rekao sam vam kako mislim da se ubio zbog tajnog društva, Sljedbenika Svetih?

Ona zabrinuto kima glavom, brinući se za njegovo duševno zdravlje. Da, sjećam se. To je bilo tajno društvo za koje ste rekli da ga je spomenuo u dnevnicima.

Gideon primjećuje njezinu sumnjičavost. Mislite li da sam lud? Da sam posve pošastavio od žalosti i traume?

Ne. Pokušava pokazati sućut. Vi svakako niste ludi. Ali mislim da ste pod velikim stresom. Naginje se prema njemu i mirno govori. Gideone, možda je vaš otac bio pripadnik nekog tajnog društva, ali sumnjam da je to imalo veze s njegovom

smrću. Ustukne na misao o onome što će reći. Zao mi je, ali po mojem iskustvu ljudi se ubijaju iz vrlo osobnih razloga, nikada zbog članstva u nekakvu privatnom klubu.

On odmahuje glavom i nervozno pomiče čašu po stolu. Čovjek koji je provalio u kuću mog oca i zapalio je, pripadao je toj skupini. Naginje se bliže. A ja ne govorim o skupini izviđača. To je nešto vrlo loše.

Megan prelazi u svoj službeniji način razgovora. Vi možete vjerovati u to, ali to ne možete dokazati, zar ne?

Ja to znam, kaže Gideon. Stavlja ruku na srce. Ovdje unutra, ja to znam.

Po zakonu, to nije dovoljno. Megan vidi njegovu bol, ali nema nikakve koristi dopustiti mu da se zavarava. Zar ne mislite da bi se, ako je vaš otac bio u takvu društvu, takvom bliskom bratstvu, netko od njih danas pojavio iskazati poštovanje prema pokojniku? Nikoga nije bilo. Nikoga osim vas i mene.

Ta ga primjedba peče. Možda nisu znali za sahranu. Nije oglašena ni u jednim novinama. Pada mu na pamet nova pomisao. Možda su htjeli ostati daleko.

Ledeno je pogleda. Možda su očekivali da će policija biti ondje.

Ona vidi na što cilja. To nije bio jedini razlog zašto sam došla.

Ne, naravno da nije. Uvida da je zvučao gorko. Zao mi je. Napokon pije gutljaj vina. Kisele jabuke. U tom trenutku ne osjeća okus ni užitak u bilo čemu. Neki dan došao je jedan građevinar, rekao je kako je čuo da je izbio požar i želio je pomoći s popravcima. Rekao mi je da je radio za mog oca i tako sam mu na kraju dopustio da obavi procjenu. Zatim sam ga našao na prvom katu kako razgledava naokolo.

Ona odlaže čašu na stol. Je li išta uzeo?

Nije imao vremena, ali našao sam ga u privatnoj sobi mog oca. Pokušavao je razgledati dnevnik koje sam vam pokazao.

Ona nije sigurna što misli. Privatnoj sobi vašeg oca? Mislite, spavaćoj sobi?

Ne. Sobi pokraj nje. Dao je izgraditi tajni prostor na kraju stubišta. Ondje je sakrio sve svoje dnevnik. Ako ne znate da je ondje, nikad je ne biste primijetili. Ali ostavio sam vrata otvorena.

Megan se za trenutak pita nije li slučajno pustio u kuću varalicu ili još jednog provalnika, nekoga tko je htio vidjeti ima li antikviteta u kući. Taj građevinar, znate li njegovo ime?

Smithsen, Dave Smithsen.

Ona izvadi kemijsku olovku iz torbice i piše ime na podlošku za pivo. Želite li da provjerim je li on doista građevinar?

Nema potrebe. Otišao sam ga vidjeti. Otvoreno sam ga upitao nije li s mojim ocem bio pripadnik Sljedbenika. Porekao je to.

Megan dugo gleda umornog i ožalošćenog muškarca s druge strane stola. Skrivene sobe. Tajne sekte. Građevinari koje smatra uhodama. Taj tip je bolestan.

Paranoidan. Ne bi se iznenadila da pati od neke vrste poslijetraumatskog stresa.

Gideone, mislim da vidite previše u svemu tome. Jako ste potreseni i trebate vremena da za sobom ostavite očevu smrt, provalu i napad na vas. Bit će vam lakše kad nekoga zatvorimo, što će, nadajmo se, biti uskoro. Provjeravamo datoteku u vezi s fotografijom koju ste snimili mobitelom i obavijestili smo doušnike na ulicama.

On kima glavom.

Megan vidi da to nije dosta. Sve ovo vrlo ozbiljno shvaćamo, uvjeravam vas.

Ne, ne shvaćate, otrese se on. Moj se otac ubio zbog nečega što je ta skupina radila. Nečega strašnog. A vi to uopće ne shvaćate ozbiljno. Samo se brinete za prokletu provalu i, bez sumnje, statistiku. Ispija ostatak vina i ustaje. Hvala za piće i što ste došli ovamo. Odlazim. Treba mi malo svježeg zraka. Treba mi samoća.

Na povratku u Devizes Megan razmišlja o svemu što je Gideon rekao. Sigurna je da su njegov strah i paranoja neosnovani. On je samo smeten i premoren. Do trenutka kad opet sjedi za pisaćim stolom ima jednostavan plan kako će rastjerati sve preostale sumnje i dokazati da ni u jednoj njegovoj optužbi nema ničega osnovanog.

Uzima telefon i upotrebljava svoju mrežu kontakata kako bi dobila izravan broj profesorice Lillian Cooper, pročelnice hematologije u Okružnoj bolnici Salisburyja. Profesorica je bliska prijateljica nekoga koga ona zna. Megan naziva broj liječnice i uspijeva

je nagovoriti da joj priopći rezultat testova uzoraka krvi koje je Gideon dao kad su ga preko noći zadržali nakon požara.

Rezultati testova su negativni. Nikakvih poremećaja bilo kakve vrste. Vaš je čovjek uzor savršena zdravlja. Profesorica Cooper zvuči kao da se dosadu je dok gleda nalaz. Zapravo, kad gledam njegove dokumente, nema ničega lošeg s Gideonom Chaseom otkad je bio dijete. Slijedi duga stanka. Pa, zapravo nisam sigurna da je

to što čitam točno. Njezin je glas pun iznenađenja. Čini se da su mu dali pogrešnu dijagnozu kad je bio mlad. Ovdje piše da je imao KLL, kroničnu limfocitsku leukemiju.

Sto je to zapravo?

KLL je strašna bolest. Obično se ne javlja u ljudi mlađih od četrdeset godina, pa ovo mora biti nasljedno. Pokazuje se kad proizvodnja krvnih stanica zakaže i proces izlazi iz kontrole. Limfociti se prebrzo množe i predugo žive. Završiš s previše njih u krvi, a oni onda kobno nadvladaju normalne bijele stanice, crvene stanice i trombocite u koštanoj srži.

Megan želi biti sigurna da potpuno razumije. Ali on je nema to je bila pogrešna dijagnoza?

Da, tako je. Trenutak. Još jedna stanka dok opet pregledava bilješke. Sigurna sam da je to bila pogrešna dijagnoza, ali čini se da nitko nije priznao da ju je počinio. Vrlo čudno. Piše da je pokazivao poodmakao stupanj bolesti i trebao je ići na preliminarno liječenje. Onda, poslije nekoliko mjeseci, testovi krvi bili su normalni, kao kad smo ga mi sad testirali. Zvuči nestrpljivo. To ne ide. Uopće ne ide. KLL je neizlječivo stanje, ono nikada ne nestane tek tako.

I, profesrice, sigurni ste da ga on sada nema?

Moram biti oprezna. Nikada ne možete reći da je neka smrtonosna bolest zauvijek nestala, ali, kad gledam spis pred sobom, moram zaključiti da on više nema smrtonosnu bolest koja mu je dijagnosticirana.

Megan joj zahvaljuje i prekida vezu. To nije bilo ono što je očekivala da će naći. Ni u kom slučaju. Medicinski zapisi potvrđuju

Gideonovu nevjerovatnu priču o tome kako je bio izliječen jer su ga oprali u vodi kamenova Stonehengea.

Sljedeći poziv koji inspektorica obavlja daje joj podatke o tvrtki Davida E.

Smithsena. Ona zatim zahtijeva podatke o njegovu uredskom i kućnom telefonu, račune njegovih kreditnih kartica i detalje o bankovnom računu.

Sudeći po poplavi dokumenata koja se elektronički slijeva, Smithsen izgleda kao uspješan, dobar građevinar i profesionalni stručnjak za oblikovanje krajolika.

Megan rabi Google Maps da pogleda zračne i trodimenzionalne slike njegovog poslovnog zemljišta i kuće. Kuća je raskošna, odvojena od drugih, vjerojatno stara farma koju su preuredili. Barem pet, možda šest spavaćih soba. Nekoliko dodatnih

zgrada. Zumira sliku. Kako izgleda, bazen s teretanom. Posvuda naokolo velike ograde. Električna vrata i kamere. Prostor od otprilike pet do šest jutara. Procjenjuje imanje na oko tri milijuna funti. Najmanje. Megan udara po tipkama računala. I čini se da nema hipoteku. Zapravo, nikakvih dugova bilo kakve vrste. Potraga po podacima prometne policije pokazuje da ima Porsche s pokretnim krovom, vjerojatno za suprugu, i Bentley s njegovom osobnom tablicom. Još jedan klik tipke računala i ona pronalazi da ima lijep milijun funta u banci.

Smithsenovi poslovni računi izgledaju u redu. On i njegova žena upravljaju tvrtkom s ograničenom odgovornošću s provjerenim godišnjim prihodom od jedanaest milijuna funti i dobiti od jednog i pola milijuna. Dobit se čini u skladu s njegovim načinom života. Provjerava policijski dosje i on je posve čist. Nema čak ni globe za prometni prekršaj.

Sve je posve besprijekorno, ali to joj se ne čini u redu. Nešto joj je moralo promaći. Megan pomnije gleda ispise za mobitel. Smithsen ima najnoviji 4G iPhone, ali ga jedva upotrebljava. Čita red za redom na popisu poziva i vidi da je njime nazvao svoju kuću, nekoliko puta rezervirao stol u istom restoranu i učitao nekoliko poruka e-pošte. Tako uspješan i zaposlen tip trebao bi se mnogo služiti mobitelom. Vraća se ispisima za kućni telefon i pregledava ih. I oni pokazuju sličan stupanj slabe aktivnosti. Ili je strahovito učinkovit u delegiranju poslova i daje da svi telefoniraju i zarađuju za njega. Ili ima drugi mobitel. Mobitel čiji računi ne stižu na adresu njegova ureda ili kuće.

Megan je sigurna da ima prepaid mobitel. Bez ugovora i traga o vlasniku. Mobitel koji se ne može slijediti.

Zašto bi poslovni čovjek milijunaš to radio, kad već ima najmoderniji iPhone?

Zavaljuje se u stolac i smiješi se.

Nešto drži u tajnosti. Eto zašto.

Dok korača prema kamenima u večernjoj svjetlosti koja se gasi, Gideon se pokušava sjetiti kad je posljednji put došao ovamo. Vjerojatno prije dvadeset godina, neposredno pošto se razbolio.

Nosi pepeo svog oca u urni izabranoj za tu svrhu te osjeća žalost i nostalgiju.

Gleda preko polja i magle koja se diže i sjeća se kako ga je otac držao za ruku i preko polja pod maglom vodio prema visokim kamenima.

Nakon dvadeset godina osjeća jeku tog straha. Ponavljanje zabrinutosti koju je osjećao kad je imao osam godina i bio nekoliko trenutaka ostavljen među divovima. Činilo se poput vječnosti. Zasjejani duhovi, veliki poput stabala, nadvijali su se nad njim. Gurali se prema njemu. Pružali naborane ruke prema njemu.

Gideon se sjeća svega toga. Tog je dana njegov otac čudno govorio. Govorio je o tome kako u životu ima stvari koje neće moći potpuno razumjeti, ali bi ih trebao poštivati. Primjerice Mjesec. Božica koja stražari nad njim. Moćna sila povezana s njegovim nesvjesnim moćima i cikličkim ritmovima života ljudskom plodnošću, rastom usjeva, promjenom godišnjih doba. Onda je bio premlad da to razumije. Gideon gleda velike pješčenjake i plavo kamenje. Vidi kako njegov otac stavlja ruku na kamen u sredini kruga i poseže za njim. Govori mu da je duša svemira pokopana duboko u toj stijeni, zauvijek zaštićena i sačuvana.

Nije želio uzeti očevu ruku, ali uzeo ju je. To je bilo zastrašujuće. Kao električna struja koja teče između dviju točki. Pucketava, vrela energija koja ih je spojila. Onda ga je otac poveo oko kruga. Dao mu da dotakne sve druge kamenove. Pritisnuo ga uz njih i ondje ga držao dok je struja pulsirala između kamena i mesa. Dobra večer.

Glas ga iznenadi. Dolazi niotkuda. Gideon se brzo okreće.

To je njegov otac.

U djeliću sekunde to misli. Njegovo srce luđački lupa. Bori se za dah. Muškarac pred njim iste je veličine i oblika kao njegov otac. Vjerojatno slične dobi. U magli koja se diže, sličnost ga uznemiruje.

Starac se smiješi. Nisam vas htio iznenaditi. Zao mi je.

To je u redu. Bio sam u mislima daleko odavde.

Stranac prilazi bliže. Sada je viši i širi nego što je Gideon isprva mislio i ima kratku sijedu kosu. Njegove su oči prodorno tamne. Zna, vi ne biste smjeli biti ovdje. Pristup je dopušten samo po dogovoru. Morate ga unaprijed rezervirati.

Zao mi je. Gideon gleda prema parkiralištu.

To je u redu. Nije važno. Sto imate ovdje? Stranac pokazuje glavom prema urni. Pepeo mog oca. Želio je da bude rasut ovdje između kamenova.

Muškarac pokazuje prema krugu. Onda bih rekao da mu je ovo mjesto mnogo značilo?

Jest. Gideon gleda neupadljivu urnu. Bio je arheolog i vrlo ga je pomno proučavao. Mislio je da su kameni magični. Možda čak i sveti.

Stranac se smiješi. Mnogi to misle. Zato dolaze. Vrlo mi je žao čuti za vaš gubitak. S poštovanjem obara glavu. Sada ću vas ostaviti kako biste ispunili želju svog oca. Laku noć. Okreće se i odlazi.

Gideon za trenutak stoji i osvrće se naokolo. Sada postaje uistinu mračno i magla se valja kao polagana plima. Osjeća hladnoću i zna da, ako bude još odugovlačio, neće moći ispuniti čudan zahtjev svog oca.

Poklopac na urni je čvrst, ali on ga pažljivo skida. Ne zna gdje da počne i završi. Treba li samo tresti urnu i koračati, dok sivi prah sipa kao gorivo pokvarene signalne rakete? Ili ga razasuti što ravnomjernije?

Sjeća se da je u dnevnicima pročitao kako su ljudski ostaci pronađeni posvuda oko Stonehengea. Osim toga, još su stotine pokopane u obližnjim poljima, drevnim logorima u kojima su živjeli kamenoresci.

Gideon odlazi do prvog kamena u otvoru nasuprot Kamenu pete. Upućuje se u smjeru kazaljke na satu, istresajući pepeo oko malenog kruga pješčenjaka i plavih kamena. Posuda je prazna prije nego što je stigao do kraja, ali završava obred, tresući je dok nije zatvorio krug.

Onda se osjeća čudnovato privučen sredini i prisiljen kleknuti. Izgovara riječi koje nije mogao reći kad je vidio tijelo u krematoriju. U mraku šapće: Zao mi je, tata. Zao mi je što se nismo bolje poznavali. Žao mi je što ti nisam rekao da te volim. Sto nismo našli načina da prevladamo razmirice i podijelimo snove. Nedo- staješ mi. Uvijek ćeš mi nedostajati.

Crni oblaci pužu preko blijedog mjeseca koji se diže na nebu. Prije nego što Gideon može ustati na noge, na glavu mu čvrsto navlače kukuljicu.

Četvorica Promatrača povlače ga na tlo.

Megan upravo namjerava isključiti računalo prije odlaska kad se ono oglašava kako bi označilo da je primila poruku. Umorna, otvara je. To je upozorenje jedinice za prepoznavanje lica. Na uličnoj su kameri pronašli poklapanje s nejasnom fotografijom provalnika koju je Gideon snimio mobitelom.

Čita tekst. Muškarac koji se slaže s biometrijom lica vaše mete identificiran je kamerom XR7 u Tidworthu. Kliknite sliku dolje da vidite još slika i stupite u vezu s časnikom za koordinaciju.

Miče kursor do male slike kamere i klika na nju. Srce joj poskakuje. Fotografije su fantastične. Desetak njih. Na nekoliko snimaka sumnjivac stoji pred nekom trgovinom, zaključavajući i otključavajući je. To je mesnica. Prokletstvo. Mislila je da je riječ o kuharu ili radniku u restoranu, a ne o mesaru.

Psihološki profil koji je skicirala hitro joj pada na um: bijelac, dobi između trideset i trideset pet godina, fizički radnik, možda u prehrambenom poslu, lokalnim pubovima, restoranima. Taj se posve slaže.

Megan je tako oduševljena da ne zamjećuje svojega bivšeg muža i kćerku u detektivskom uredu sve dok Sammy nije povikala.

Mama! Mama! Četverogodišnjakinja trči među pisaćim stolovima.

Megan širi ruke i podiže je u krilo.

Imamo izgubljeno dijete, kaže Adam. Rekla mi je da je njezina majka slavna detektivka. Pa sam zaključio da bih ju mogao osobno vratiti.

Ona ljubi Sammy i premješta je u krilu. Sto radiš ovdje?

Odvažno je gleda. Neki doušnik mi je javio da bi mogla poći s nama.

Megan pomišlja da mu kaže da odustane, da malo uspori. Ali on i Sammy zajedno izgledaju tako sretni.

Adam sjeda za njezin pisaći stol upravo u trenutku kad Jimmy Dockery ulazi u sobu. Dvojica muškaraca razmjenjuju poglede. U zraku se osjeća radoznalost. One vrste od koje se mačkin rep uzdiže širi.

Jimmy je došao s vijestima za Megan. Dobrim vijestima. Važnim vijestima. Ali sada joj ih ne želi priopćiti. Ne dok tu sjedi njezin muž. To će morati pričekati do jutra.

Maše i nestaje iz vidika.

Adam ga gleda kako odlazi i dopušta si samozadovoljan osmijeh.

Gideon pokušava shvatiti što se dogodilo. Sjeća se da su mu pokrili glavu, snažne ruke su ga držale, osjetio je da mu oštra bol probada nogu. Morali su ga drogirati i nekamo odvesti da se naspava.

Skinuli su mu kukuljicu s glave i posjeli ga na hladan kameni pod. Svijeće trepere u sva četiri kuta. Soba je malena. Malena i bez vrata.

On je u ćeliji.

Možda to nije ćelija. Možda je riječ o grobu.

Napola drogiran, s mukom se osovljuje na noge i nesigurno se njiše. Prstima dodiruje zidove. Nema izlaza. Njegov je otac pisao

O ljudima pokopanim unutar Svetišta. Ovo bi moglo biti Svetište. Zazidali su ga u njega i ostavili da umre.

Osjeća kako se zabrinutost penje u njegova prsa. Ovdje ne može biti mnogo zraka. Neće dugo potrajati. Uzima jednu svijeću gasi druge. Nema smisla trošiti dragocjeni kisik. Stojeći s jedinom svjedošću koja izgara, on logički prosuđuje da ga neće ostaviti da tu umre. Rekao je Smithsenu da je poduzeo mjere opreza, kako je uredio da policija dobije kobne dokumente, osim ako ne bude slobodan opozvati tu zapovijed.

Svijeća izgara do kraja i gasi se.

Njegovo srce počinje brže kucati i nade se gase. Sigurno će morati doći k njemu, otkriti što zna, koliko im može naštetiti. Čuje se grlen štopot kamena. Uski prorezi svjetlosti pojavljuju se između dva suprotna zida. Prilike u kukuljicama i odorama preplavljaju malu sobu. Gideon se ne opire dok ga svladavaju, stavljaju lisičine na ruke i vuku kroz izlaz. Ovaj put nije zakukuljen niti mu stavljaju povez preko očiju. Nešto se promijenilo.

Hodnik niz koji ga vode dug je i vijugav. Svjetiljke na zidovima postupno postaju kićenije. Čak se počinje osjećati više topline. Sa svake njegove strane prati ga jedan muškarac. Onaj na desnoj strani povlači željezni prsten upušten u zid. Skriveni koloturi rade. Komad stijene bučno se pomiče u stranu. Guraju ga u odaju.

Stranac kojeg je u magli vidio u Stonehengeu u kukuljici i smeđoj odori sjedi iza okruglog stola isklesanog od kamena boje meda. Sjedi, Gideone. Pokazuje rukom prema sjedalu nasuprot sebi.

Gideon se spušta na polumjesec od hladna kamena. Oči mu ne silaze s prilike u odori ispred njega.

Ti me ne prepoznaješ, zar ne?

Vidio sam vas kod Stonehengea.

Gospodar se smiješi. Susreo sam te nekoliko puta u prošlosti, kad si bio dijete.

Tvoj otac i ja bili smo prijatelji.

Gideon je iznenađen. Onda znate što je pretrpio. Sto se dogodilo mojoj majci i što je morao učiniti da me spasi.

Uistinu znam. On proučava Gideona. Ti si očito mnogo naučio, pretpostavljam iz dnevnika svog oca. Ali razumiješ li što si pročitao?

Mislim da razumijem.

Onda mi reci.

Vi ste Gospodar Kruga, duhovni vodič Sljedbenika Svetih. Moj je otac bio viši i važan pripadnik vašeg Unutarnjeg kruga. Vi, on i mnogi drugi posvećujete živote zaštiti Svetih i obnovi njihove energije.

Gospodar se škrto smiješi. Ne posve točno. Ali blizu. Stalo mu je otkriti koliko toga Nathanielov sin zna. Imaš li ikakvu ideju kako se održava duhovna energija Svetih? Ljudskom žrtvom. Žrtvama koje se podnose prije i poslije ljetnog i zimskog suncostaja. U doba odgovarajućih Mjesečevih mijena. Moj ih je otac opisao kao potrebnima za uspostavljanje nebeske i zemaljske ravnoteže.

Gospodar izgleda impresioniran. Ti si dobar učenik. Ali velika je razlika između teorije i prakse. On prekriži svoje ruke u odori. Ti si nas tražio, Gideone. Sto želiš? Prihvaćanje. Moja majka i otac su mrtvi. Vi ste moja obitelj. Već sam dijete Svetih, vi znate kako me otac krstio kao dijete.

Gospodar kima glstvom. Uistinu. Okupao te u vodi Svetih i zamolio ih da te zaštitce od bolesti koja je bila ubila tvoju majku. Obećao im je vlastiti život ako ti daruju dug i zdrav život.

Gideonove se oči pune suzama. Nathanielove se riječi još jednom vraćaju: Rado ću dati vlastitu krv, vlastiti život. Samo se nadam da je vrijedan. Dovoljno vrijedan da promijeni stvari. Da promijeni sudbinu za koju znarm da čeka mog jasnog sina bez majke.

Gospodar ustaje od stola i šeće sobom. Sveti nisu čudovišta. Oni ne zahtijevaju bilo koju ljudsku žrtvu. To je osnovna stvar davanja i uzimanja, dio kruga života i smrti. U zamjenu za zaštitu tvog života, Nathaniel im je obećao vlastiti. Preuzeo je na sebe da postane žrtva.

Gjideonov um se prazni. Samoubojstvo?

Ne. To nije bila žrtva. To je bio sebičan čin očajja. Želio je da Unutarnji krug prestane raditi ono s čim se nije slagao.

Što?

Gospodar umorno izdiše. Tvoj je otac mnogo proučavao i vjerovao je da je nepromjenjiva doktrina Vještine to da su oni koji su primili darove Svetih izabrani, oni koji bi trebali biti žrtvovani. Tvrdio je da bi onaj tko je crpio vodu iz božanskog zdenca i uspijevao u životu trebao u kasnijim godinama platiti božansku cijenu.

Unutarnji se krug nije složio. Vjerovali su da se ta drevna praksa morala promijeniti. Da bi Sveti trebali birati vlastite žrtve.

Kako?

Lako. Gospodar opušteno širi ruke. Oni privlače ljude. Promatrači ljudi koji su te odveli iz kruga čekaju i promatraju. Kad je netko prisiljen dotaknuti određenog Svetog, Svetog koji je ascendent u zvjezdanom zodiacu, time se prepoznaje kao ispravna ljudska žrtva.

Gospodar sjeda na kamenu klupu kraj Gideona. Ono što sada želi reći uznemirit će momka, možda ga potresti do srži. Vještina je demokratsko tijelo. Mi slijedimo zakone donesene prije mnogo

stoljeća. Međutim, tumačenje tih zakona pravo je i dužnost svakog Gospodara u nizu i njegova Unutarnjeg kruga. Kad se tvoj otac odlučio usprotiviti onome što je Krug mislio o žrtvama, zapečatio je vlastitu sudbinu.

Gideon izgleda zbunjen. Ne razumijem. Zašto je mišljenje mog oca bilo tako važno u usporedbi sa svima drugima?

Gospodar shvaća da Nathaniel dječaku nije rekao sve. Zbog toga, Gideone, što, kad se glasovalo o toj stvari, ja nisam bio Gospodar Kruga. To je bio on.

Caitlynini krikovi prodiru kroz debeo kamen kao udarna bušilica. Ona to više ne može izdržati. Tama, tišina, sve to dovodi je do ludila. Udara šakama, koljenima i glavom o hrapave zidove uspravnoga groba.

Dvojica Promatrača koji je čuvaju hitaju do nje. Ne mogu joj dopustiti da se ozlijedi. Ne smije umrijeti prije izabranog vremena. Pritišću brave za otvaranje pa Caitlyn ispada i bolno se ruši na koljena. Njezino je tijelo prekriveno porezotinama, a duga crna kosa uprljana znojem i krvlju. Reži i zamahuje nogama prema njima. Ostavite me na miru. Vi jebeni gadovi, pustite me da odem.

Promatrači je pritišću na leđa. Njezino je lice prekriveno krvlju, a njegovane su ruke izranjavane. Na čelu ima nekoliko dubokih rana gdje je glavom udarila o kamen. Muškarci izmjenjuju poglede. Unutra je podivljala. Bacala se na sve strane u nekoj vrsti napadaja ludila i pokušala se ubiti.

Caitlyn želi sada svršiti s tom morom. Čak i ako to znači smrt, želi da mora prestane. Ali polako se smiruje. Njezin um opet preuzima vlast i divlja je životinja u njoj stišana. Muškarci je još uvijek pritišću o hladan kameni pod. Jedan ju je

zajahao, klečeci na njezinim rukama, držeći joj ručne zglobove. Drugi kleči preko njezinih gležnjeva. To uviđa tek sad, kad se navala krvi u njoj smiruje.

Oni su amateri,

Vidjela je kako Eric i njegov tim obuzdavaju. Oni to nikada ne rade tako. Izvrtanje ručnog zgloba dovoljno je da onesposobiš bilo koga, ako znaš kako. Prst zarinut u živac može zaustaviti boksača teške kategorije, ako znaš kako. Ovi tipovi ne znaju. Potpuno su neupućeni. Oni improviziraju na licu mjesta.

Caidyn gleda u oči zakukuljenog muškarca koji je pritišće. Dobro mi je. Sada mi je dobro.

On prestaje pritiskati njezine ruke. Stoji iznad nje. Oprezan i spreman ponovno je pritisnuti o tlo. Trebamo pogledati ranu na njezinoj glavi, kaže mlađem muškarcu. Pomažu joj da se podigne na noge i kreću staviti lisičine na zglobove kad Caitlyn odmiče ruke. Snažno udara koljenom u prepone muškarca pred sobom. Drugi je Promatrač grabi s leđa. Naslanja se na njega. Upotrebljava svoju težinu da ga izbací iz ravnoteže i onda ga gura u zid iza njih. Dok on udara o kamen, Caidyn zabacuje glavu, pazeći da stražnja strana njezine lubanje što više povrijedi njegovo lice. To je udarac koji izaziva mučninu. On je pušta i ruši se na tlo iza nje. Nos mu je slomljen.

Caitlyn slobodna stoji u hodniku Svetišta osvjetljenom bakljama.

Gideon je ispunjen prazninom koja mu stvara vrtoglavicu. Otkriće da je njegov otac nekad bio Gospodar Kruga ostavlja ga ispražnjenim. Nije očekivao da će to otkriti. Tražio je istinu. Trebao je razlog za samoubojstvo svoga oca. Nekoga koga bi okrivio. Nije bio spreman na to.

Gospodar Kruga ne brine se za Gideonove osjećaje. On samo želi znati koliko Gideon zna, koliko je opasan. Imaš li bilo kakvu ideju što je ovo mjesto? Gdje smo? U Svetištu. Njegov je glas bezizražajan. Njegove su misli drugdje.

A znaš li gdje je ono?

To je teže pitanje. Ono izvlači Gideona iz šoka. Moj je otac samo pisao o prirodi Svetišta, ne o njegovu mjestu. Usto, nisam dešifrirao sve njegove dnevnik.

Siguran sam da će biti ulomaka gdje postaje određeniji.

Gospodar pokušava čitati momkove oči. Možda je Nathaniel zadržao mjesto u tajnosti. Također se može vjerovati da ga njegov sin zna i razumije kako bi bilo

opasno da ga razotkrije. Ti si dobro obaviješten za stranca. Za nekoga tko nije uveden. On spaja dlanove. I to nam zadaje problem. Sto ćemo učiniti s tobom? Gideon mu se približava. Dajte da budem dio ovoga. Dajte da vam se pridružim. Ne znam što drugo da učinim. S obzirom na gubitak oca. Na njegovu zakletvu. Moram biti neopozivo povezan sa Svetima, što god se dogodilo.

Čak i kad bismo te htjeli prihvatiti u Vještinu, nisam siguran da si spreman. Uvođenje je zahtjevan obred. On uključuje potpuno povjerenje između Gospodara Kruga i uvedenog. Povjerenje je sve na što se molitelj može osloniti dok mu prolijevaju krv. Bol je strahovita, nezamisliva.

Gideon obara glavu. To je ono što želim.

Gospodar stavlja ruku ispod Gideonove brade, podiže mu glavu i gleda ga u oči. A tko može reći da ti nećeš nastaviti otpor svog oca unutar naših redova?

Gideon postaje uzbuđen. Ja ne želim nikakvo zlo vama ili Sljedbenicima. Želim biti prihvaćen među vjernike. Baš kao što je nekad moj otac bio prihvaćen. Želim živjeti život u potpunosti, pod blagoslovom Svetih. Ne želim biti proklet bolešću. I svakako ne želim provesti ostatak života strepeći da ću biti napadnut ili da će moja kuća biti zapaljena.

Gospodar vidi da postoji dobar razlog zbog kojeg bi Gideon želio prihvatiti Vještinu. A njegovo bi ubojstvo značilo rizik da javnost dozna za njihovo postojanje. Umijeće bi bilo objelodanjeno i obred obnove prekinut. Šeće po sobi. Postoji način na koji možeš dokazati svoju vjernost, svoju predanost. Kad bi to učinio,

ja bih osobno jamčio za tvoju povjerljivost. I uvođenje bi počelo ove noći.

Sto je to?

Knjige tvog oca. Predaj nam ih i možeš postati jedan od nas.

Gideon odmahuje glavom. Znam što uvođenje znači. Spreman sam dopustiti vam da stavite nož na moje meso i čekić na moje kosti. Nije li to dovoljno?

Ne. Knjige su nož koji ti stavljaš na naše meso, a prijetnje su čekić koji ti podižeš nad naše kosti.

Gideon razmišlja kako da prekine pat-poziciju. Dat ću vam četvrtinu knjiga prije mog uvođenja i obaviti ću telefonski poziv koji će osigurati da ništa ne bude predano policiji. Poslije uvođenja dat ću vam drugu četvrtinu. Godinu dana od danas predat ću još 25 posto.

To je samo 75 posto. Kad ćemo primiti posljednju pošiljku?

Možda nikad. Gideon se smiješi. Ili kad budem naučio dovoljno o Vještini da budete zadovoljni. Kad budete spremni da vas ja smijenim kao Gospodar.

Caitlyn pokušava spasiti život. Trči brzo koliko može bosa. Dolazi do kraja kratkog, mračnog prolaza. On se razdvaja lijevo i desno. Caitlyn odlučuje krenuti desno.

Juri niz hodnik, zahvalna što je gruba halja koju nosi široka.

Brza je. Tjelovježba u teretani svaki dan. Pet kilometara na pokretnoj vrpici. Pet na hodalicima. Sada joj je drago za svaku obavljenu vježbu. Oni su je ozlijedili, izgladnjeli i preplašili, ali još uvijek je jaka i otporna.

Prolaz skreće i nestaje u tamnoj izmaglici. Ako ima imalo sreće, slijedi vanjski zid.

Vanjski zidovi znače izlazna vrata. Baca pogled preko ramena. Nema traga onih muškaraca. Mjesto je veće

nego što je zamišljala. Mnogo veće. Kameni ispod njezinih hitrih nogu imaju neke natpise. Izgleda kao da je netko urezao slova na njima. Grobni kameni. Caitlyn uvida da trči po grobovima. Njezino srce počinje kucati još brže. Podiže pogled i uvida nešto drugo. Prolaz je kružan.

Točno pred njom dvojica su zakukuljenih muškaraca koje je svladala.

Ali sada ih je više. Mnogo više. I svi je čekaju.

SRIJEDA, 23. LIPNJA

Josh Goran jedini je istražitelj kojeg nema na sastanku svih agenata kojeg je šef policije sazvao za rano jutro. A i nije mu stalo do toga. Već se pobrinuo da nikad ne bude izvan obavijesnog kruga. Njegov tim plaća različite novinare, policajce i javne službenike. Deset tisuća dolara koje je utisnuo u dlan terenskog agenta Alveza osiguralo je da uvijek smjesta dozna bilo što važno.

Unutar pretople konferencijske sobe, zamjenik Alana Hunta Greg Dockery moli sedmoricu muškaraca koji sjede s njim: Potrebna nam je puna i povjerljiva razmjena ključnih obavijesti. Moramo pokopati naše razmirice i raditi udruženo. Zato smo ovdje. Kasnije će šef policije Hunt osobno upoznati potpredsjednika Locka sa sredstvima koje rabimo da pronađemo njegovu kćer. Zapovjednice Gibsone, molim vas, dajte nam najnoviji izvještaj.

Barney Gibson gleda preko stola i već vidi pukotine u operaciji. Dva FBI-ova agenta zauzela su jednu stranu, viltširski policajci drugu, a njegov kolega iz londonske policije sjedi odvojeno od obiju skupina. Kulturološki jaz, nepremostivo razdvajanje već tijekom prvog sastanka. U rane sate ovog jutra primili smo novu obavijest od skupine za koju smatramo da drži Caitlyn. Utvrdili smo da je poziv iz Francuske, ali ovaj put ne iz Pariza. Stigao je iz javne govornice u Cannesu, na jugu zemlje.

John Rowlands u očaju diže ruke. Zao mi je, ali ja to jednostavno ne vjerujem. Oni su na jugu Francuske koliko i mi.

Sef baca mrk pogled svojem šefu detektiva. John, za trenutak zaboravi svoje omiljene teorije, kasnije o njima možemo nagađati koliko god želimo. Najprije poslušajmo vrpcu. Čeka trenutak, a onda se opet obraća cijeloj skupini. Sudeći po vremenu i prirodi snimke, vidjet ćete da su izravno odgovorili konferenciji za tisak koju je održala Kylie Lock.

Barney Gibson pokreće maleni digitalni snimač nasred konferencijskog stola. Tišinu punu očekivanju u sobi prekida izobličeni muški glas. Cijena za siguran povratak Caitlyn Lock iznosi dvadeset milijuna dolara. Njezina je majka obećala deset, mi očekujemo da njezin otac učini isto. Uvjeti slijede: FBI, britanska policija i onaj lovac na nagrade javno će izjaviti da neće biti nadzora dogovorene razmjene ni bilo kakvog pokušaja uhićenja ljudi uključenih u razmjenu. Tek kad budemo imali to jamstvo sigurnog prolaza, dat ćemo više detalja o uvjetima. Molimo vas da shvatite ovo: mi imamo sredstva da Caitlyn Lock držimo koliko god dugo poželimo. Ako ustreba, godinama. Prije ili kasnije pristat ćete na naše zahtjeve. Caitlynin glas iznenada ispunjava prostoriju. Zvuči mirno, ali izmoreno. Mama, ja sam u Cannesu blizu Hotela Carlton, gdje sam s tobom i Françoisom bila prije filmskog festivala u Palais des Festivalsu. Danas pada kiša na La Croisettei, a u Palaisu održavaju konferenciju o videoigrama. Tata, dobro se brinu za mene. Nitko me nije ozlijedio. Molim te, učini ono što kažu. Ponovno se čuje izobličeni muški glas. Da budem jasniji, ako ne budemo vidjeli jamstva na televiziji, ovo će biti naša posljednja komunikacija s vama.

Vrpca se uz šuštanje zaustavlja. Istražitelji šokirani sjede u tišini. Barney Gibson zna da svi zamišljaju kako će Caitlynini roditelji reagirati kad to čuju. Prevladava

čuvstva i nastavlja. Detalji na vrpici su točni. Vrijeme jučer u Cannesu bilo je kako je opisano, a spomenuta izložba uistinu se održava. Tehničari na obje strane Atlantskog oceana potvrdili su da je poziv došao iz Cannesa, a zvukovi u pozadini slažu se s onima na tom mjestu Azurne obale. Todde, želite li nešto reći o tome? To je jako loša snimka, kaže čovjek iz FBI-a. Naši su je tehničari proučili dok ste spavali i potvrđuju da je, kao i prva, montirana od nekoliko slojeva. Dva su glasa odvojeno snimljena. Otmičari su ih spojili i onda dodali treći trag, stalnu buku u pozadini. Analizirali smo ženski glas i sigurni smo da je riječ o Caitlyn. Mislimo da je izobličeni muški glas engleski, isti koji smo čuli na prvoj vrpici.

Najprije Pariz, sada Cannes, zamjećuje zamjenik šefa policije. Oni je stalno premještaju. I vjerojatno je u ovom trenutku opet premještaju.

To bi objasnilo zašto se služe javnim govornicama, kaže Gibson. Nije im važno uđemo li im u trag, jer u trenutku kad odredimo mjesto, više nisu ondje.

Ili nikad nisu ni bili, kaže John Rowlands, koji još uvijek nije uvjeren da je Caitlyn prešla preko Kanala. To bi mogao biti samo jedan tip na motociklu koji putuje Europom i šalje te snimke telefonom. Nisam siguran da je ona uopće izvan Ujedinjenog Kraljevstva.

Moramo planirati i za jedno i za drugo, kaže Hunt, do- krajčivši nagađanje. Greg, obavještavaj me o rasporedu snaga.

Zamjenik kima glavom. Da, gospodine.

A njihovi zahtjevi, njihovi uvjeti? pita John Rowlands.

Hunt podiže obrvu. Britanska vlada, policija i narod ne sklapaju nagodbe s otmičarima. To je službeni stav. Mi to nikad nismo činili i nikad nećemo činiti.

Danny Alvez kima u znak slaganja. Potpredsjednik Lock uvijek je govorio isto.

Može biti drukčije jer je riječ o njegovoj kćerki, ali sumnjam u to.

Ni govora, kaže Burgess. Thom je tvrd. Neće popustiti. Ti kujini sinovi mogu čekati koliko god godina hoće, on se s njima neće nagoditi.

Za koji će se čas meta pojaviti.

Bit će bijelac, u dobi od trideset do trideset pet godina i savršeno će se podudarati s Meganinim psihološkim profilom. Ona jednostavno zna da hoće.

Inspektorica je parkirala auto preko puta trgovine s velikim izlozima u Tidworthu, a njezine oči ne napuštaju prostor pod znakom koji upadljivo objavljuje: Matt Utley. Mesarski majstor. Nakon što ga točno identificira, dobit će nalog za pretres

i pretražiti mu kuću. Vidjeti ima li odjevni predmet koji se podudara s komadićima tkanine pronađenim na granama grmlja na Chaseovu imanju u Tollard Royalu. Ili možda alat iste serije kao alat iz torbe koju je ostavio.

Sada je osam i trideset i već strpljivo sjedi cijeli sat. Njezin um na trenutak luta natrag do obnovljenog odnosa sa svojim bivšim mužem. Čini se da sve dobro ide. Adam je proveo prošlu noć u njezinoj kući njihovoj staroj kući i ovog je jutra Sammy ušla u sobu smiješeći se osmijehom od uha do uha.

U osam i četrdeset pred njom muškarac džogira preko ceste, otvara vrata trgovine i uključuje svjetiljke. Gleda ga kako navlači pregaču s crvenim i bijelim prugama te marljivo radi iza radnih površina i tezgi hladnjaka. Nagađa da je u ranim dvadesetim godinama. Nije njezina meta. Neposredno prije devet okreće znak na vratima kako bi priopćio da je trgovina otvorena. Megan još malo pričekava. U devet i trideset izlazi iz automobila, vadi svoj notes i ulazi u trgovinu.

Mjedeno zvono zvoni dok otvara i zatvara vrata. Ne čeka na pozdrav. Ja sam Eileen Baxendale iz jedinice za provjeru lokalnih poreza. Stavlja vrh kemijske olovke na papir. Kako se zovete?

Carl, Carl Pringle. On se čini posve zbunjen. Ne znam ništa o porezima.

Ne znate? A tko zna? Upadljivo gleda naokolo.

Trebali biste razgovarati s Mattom. Gospodinom Utleyjem. Vlasnikom. Ja samo radim za njega.

A kada to mogu učiniti?

On danas neće doći. Rekao je da sam ja glavni.

Bolestan je?

Nije rekao. Samo je rekao da ću ja biti glavni, a kasnije će me nazvati.

Ima dovoljno informacija da pronađe Utleyja. Bit će na popisu glasača, prijavljen u poreznom uredu i zdravstvenom osiguranju. Nema mnogo smisla ispitivati momka zbog drugih sitnica. U redu. Vratit ću se kasnije ovog tjedna. Zvono opet zvoni dok odlazi.

Na putu natrag u stožer telefonom zahtijeva provjeru pozadine nestalog mesara.

Uz malo sreće bit će na njezinu računalu kad stigne u ured.

Kad je ušla u detektivsku sobu, Jimmy Dockery pozdravlja je komadom papira i smiješkom. Bio sam u laboratoriju. Pogledajte ovo.

Stavlja forenzički izvještaj na njezin pisaći stol, pokazuje važan dio i sažima: Polje blizu izgorjelog hambara pokriveno je djelićima ljudskih ostataka.

Njezine se oči šire. Doveo si pse onamo?

Smije se. Ne, ne pse. Nešto još bolje. Ovo će zvučati ludo, ali čitao sam kako njemački detektivi upotrebljavaju lešinare da traže trupla. I tako, kad nisam mogao dobiti radar ili pse tragače, stupio sam u vezu sa stručnjakom za egzotične ptice, a on je dva crvenoglava američka lešinara pustio da lete preko polja koje smo posjetili. Opet ponosno kuca po izvještaju. Evo što je našao.

Megan je impresionirana. Čita iz mikrobiološkog izvještaja: Uzorci zemlje su analizirani i sadrže ljudske ostatke. Sav identificirani DNK pripada jednoj osobi.

Šefice, rekli ste da je Tony Naylor u tom polju. Imali ste pravo.

Prisiljava se biti oprezna. Budimo sigurni da je to Naylor prije nego što to ikome kažemo. Pokušaj dobiti uzorak obiteljskog

DNK-a pomoću krvi njegove sestre ili roditelja. Provjeri nacionalnu datoteku da vidiš jesmo li ga ikad testirali u vezi s kakvim prekršajem. Misli na nešto drugo. Oh, i daj da ispituju vlasnika zemljišta, vraški bih htjela znati kako je taj gnojio ljudskim ostacima.

Gideon napušta Svetište onako kako je ušao u njega. Zakukuljen, s lisičinama na rukama, u stražnjem dijelu neupadljivoga građevinskog kombija.

Poslije dvadeset minuta vozilo silazi s ceste i zaustavlja se. Njegova se stražnja vrata škripeći otvaraju i u njega prodire ptičji pjev. Još je uvijek rano jutro.

Prometna gužva još nije počela. Pod se ispod njega spušta dok se netko penje unutra, okreće mu stopala na drugu stranu i za gležnjeve ga vuče preko poda kombija. Izvlače mu noge iz vozila, posjedaju ga i skidaju mu platnenu vreću s glave.

Dave Smithsen nije onaj koji ga gleda u lice. To je muškarac koji ga je gotovo ubio. Onaj koji ga je ostavio da umre u zapaljenoj radnoj sobi njegova oca. Gideonove se oči spuštaju do muškarčevih ruku. Ondje na malom prstu prepoznaje pečatnjak koji mu je ranio lice. Iza muškarca je, čini se, pusta šuma. Savršeno mjesto da se iskopa grob i sakrije tijelo.

Smithsen dolazi u njegov vidokrug i smiješi se. Ovo je Mus- ca, a ja ću ti odsada biti poznat samo kao Dračo. Ponašat ćeš se prema nama kao da smo tvoja dugo izgubljena braća. Ili to ili ćemo te ubiti. Izbor je na tebi.

Musca vadi pištolj iz hlača i čvrsto pritišće cijev o Gideonovo čelo. Meni je svejedno što ćeš izabrati.

Dračo nehajno sjeda na utovarni prag kombija i stavlja ruku oko Gideona u gesti lažnog prijateljstva. Jedan od naših zakona jest tajnost. Prisilna tajnost, ako me razumiješ. A Gospodar se oslanja na Muscu i mene da je provedemo. On pritišće Gideona. Ako preživiš, živjet ćeš po zakonima. Ni u kojem slučaju onima koji nisu članovi ne govoriš o Vještini, Sljedbenicima ili Svetima. Nikada. Ne telefoniraš nam. Ne dolaziš u naše kuće ili tvrtke. Nikad nas ne kontaktiraš. Mi tebe kontaktiramo. Ako te nazovemo, ne spominješ svoje ime ili naša imena. Upotrebljavaš ime koje će ti dati ako budeš uveden. To ime upotrebljavaš u svakoj prilici. Ne zaboravi te stvari. Ako ti one skliznu s uma, prst mog prijatelja mogao bi skliznuti na otponcu.

Muscine oči plešu i on jače pritišće pištolj o Gideonovu lubanju. Bum.

Dračo ustaje. Stavi ga sprijeda, onda možeš poći.

Musca vodi Gideona do suvozačevih vrata, pomaže mu ući u kabinu, zalupi vratima i upućuje se do Mercedesa parkirana u blizini. Zmigavci trepću narančastom svjetlošću dok pritišće daljinski.

Dračo govori dok pali motor kombija i vozi. Evo kako to ide. Odvest ću te kući i ostat ću s tobom dok ne skupiš knjige koje je napisao tvoj otac. Predat ćeš ih meni i ja te vraćam Gospodaru. To je to.

Trebao bi biti u stanju to obaviti, zar ne?

Dračo se smije. Ti i ja trebamo raščistiti neke stvari. Unutarnji je Krug glasovao prije nekoliko sati o tvom uvođenju. Gospodarov je glas prevladao. Jedan glas. To je sve. Zato slušaj umjesto da govoriš. U redu? Njegove oči prijeteći sijevaju. Idućih dvadeset četiri sata ti si moja odgovornost. Ja ću te predati Gospodarovu nožu i čekiću. Ako preživiš uvođenje, moje će lice biti prvo koje ćeš vidjeti. Od tog trenutka nadalje, ja raspolažem tvojom vjernošću. Radiš ono što ja kažem, kad ja kažem, kako ja kažem. Razumiješ li?

Na Gideonu se vidi da je ozlovoljen. Jasno kao dan. Ti se praviš vrlo tvrd, ali zapravo si samo Gospodarov potrčko. Ne radiš ništa osim ako ti on ne kaže.

Dračo nagazi kočnicu. Kombi se zaustavlja i motor se zaguši. Desnom rukom snažno udara Gideona u lice, tresnuvši mu glavom o prozor. Gideon ga rukom

pokušava odbiti, ali Dračo se već digao sa sjedala i sa svih mu strana udara glavu i lice.

Batine traju manje od deset sekundi. Dračo ga za vrat drži željeznim zahvatom i udara posljednji put. To je najbolniji udarac od svih. Upamti ovo, gospodine mudrijašu, kad smo sami. z sam tvoj gospodar. Ja te posjedujem. Bio sam spreman ubiti tvog oca i više sam nego spreman ubiti tebe.

Ostatak puta do Chaseova imanja prolazi u bolnoj tišini. Osobito za Gideona. Usna mu je raskoljena i čini mu se da se jedan zub klima.

Dračo ga hvata i vuče kroz prednja vrata ravno na prvi kat do skrivene sobe. Lijep posao, kaže dok Gideon otkriva dasku u zidu od- morišta. Kuca po njoj svojim velikim zidarskim člancima prstiju. Uopće nije loše. Da već nisam bio u sobi iza ovoga, nikad ne bih slutio da postoji.

Gideon ne obraća pozornost na njega i ulazi u dug uski prostor.

Dračo ne može sakriti iznenađenje kad vidi da su police prazne. Samo prašina i izbljedjela boja koja označava gdje su se nalazili dnevници.

Gideon briše svoju okrvavljenu usnu. Sto si očekivao?

Pazi na usta. Dračo se smiješi vlastitoj šali i šeće po sobi. Kuca po zidovima. Udara petama o pod na nekoliko mjesta. Ima li ovdje još tajnih prostora? Još jednom lupa nogom o pod.

Zar nisi zabrinut zbog mojih oštećenih greda, pita Gideon sarkastično.

One su od brastovine, kori ga Dračo. Trebao bi se dogoditi Veliki londonski požar da izgore.

Lupa po daskama na stropu. Gideonove se oči usredotočuju na suprotni kraj, iznad očeva teleskopa.

Dračo se zaustavlja samo nekoliko centimetara od njega. Onda, gdje su? Gdje su nestale knjige tvog starog?

Zvuk električnih zvona preduhitruje odgovor. Zvono na vratima imanja. Dračo je uznemiren. Nekoga očekuješ?

Gideon sliježe ramenima. Ne. U kuhinji je zaslon sigurnosne kamere. Možemo vidjeti tko je to.

Odlaze niz stube. Mali monitor na zidu pokazuje ženu koja čeka u automobilu pred vratima imanja.

Poznajem je, kaže Gideon. To je inspektorica koja vodi istragu o smrti mog oca. Vidjet će moj auto i tvoj kombi na prilazu u kuću.

Pusti je unutra, ali brzo je se riješi. On odlazi prema radnoj sobi oštećenoj od vatre. Izgleda da ipak imam nešto obaviti.

Gideon pritišće dugme da pusti Megan, otvara prednja vrata i odlazi van da je pozdravi dok ona parkira automobil. Još jednom briše usnu nadlanicom.

Dobro jutro, inspektorice. Nisam očekivao da ću vas danas vidjeti.

Ona hvata svoju torbicu dok izlazi iz automobila i zatvara vrata. Htjela sam vidjeti kako ste. Primjećuje natekla i krvava usta. Čini se da niste baš dobro. Sto se dogodilo?

Gideon dodiruje usta. Pao sam dok sam pokušavao popraviti radnu sobu. Nije tako loše kao što izgleda.

Ona gleda kraj njega dok Dračo iz kuće ide prema svom kombiju. Radit će nešto kod vas?

Gideon ga pogleda. Da, gospodin Smithsen obavio je neke poslove za mojega oca i on je ljubazno došao kad je čuo za požar.

To je dobrosusjedski. Ona se prisjeća njihova razgovora u pubu blizu krematorija, onoga što joj je Gideon rekao o gra- devinarovu prijašnjem posjetu i kako sumnja da je taj povezan s očevom smrću.

Ne mogu vjerovati koliko je gospodin Chase loše sreće, glasno kaže Dračo dok im prilazi. Kamo to ide ovaj svijet? Izgubiš oca, onda ti neka ništarija provali u kuću i gotovo je spali do temelja. Strašna stvar. On odlazi natrag prema kombiju i trese velikom torbom punom alata.

Megan zna da ih se motri, da nemaju pravu priliku za razgovor. Došla sam da vam postavim još nekoliko pitanja o vašem ocu je li ovo loš trenutak?

Da, odgovara Gideon. Bih li vas mogao nazvati? Mogu doći u postaju ako bi vam tako bilo lakše.

To bi bilo posve u redu. Krajičkom oka vidi da ih građevinar gleda. Prije nego što odem, mogu li se poslužiti vašim zahodom? Put natrag je prilično dug.

Naravno. Pokazat ću vam gdje je.

Odvajaju se od Drača i, kad su prošli kroz vrata, ona se nagi- nje prema njemu i pita: Jeste li dobro?

Zapravo ne. Moram poći s njim kad odete. Oni žele knjige mojeg oca. Uključuje svjetlo u hodniku i gleda natrag na otvorena prednja vrata. Dračo bučno zatvara vrata kombija i dolazi prema njima. Sada ne mogu govoriti.

Megan mora otići u zahod u prizemlju dok Dračo ulazi kroz prednja vrata i povlači Gideona prema sebi. Vidio sam da razgovarate. Sto ti je upravo rekla?

Gideon pokušava svladati paniku. Skidaj ruke s mene. O jučerašnjem sprovodu mog oca. Samo je izražavala sućut.

Dračo otvara šake i pušta Gideonovu košulju. Otpravi je odavde. Brzo. Ili ćeš ići na drugi sprovod.

Gideon s Megan odlazi do njezina auta i otvara joj vrata. Zna da ima samo nekoliko sekundi.

Jutros su mi prijetili pištoljem. Kima prema kući. Smithsen i još jedan muškarac. Provalnik koji me napao. Oni rade zajedno.

Fotografija Matta Udeyja bljeska u njezinu umu. Zeli mu reći o svom putu do mesnice, ali nema vremena. Uđite u automobil. Možemo sve to srediti na putu u postaju.

On živčano gleda vrata kuće. Ne mogu to učiniti. Moram ići s njim.

Zašto?

Moj se otac radije ubio nego dopustio to što oni rade.

Što oni rade? Ona ga upitno gleda, prisjećajući se njegova krhkog duševnog stanja. Gideon vidi sumnju u njezinim očima. Već sam vam rekao. Žrtve. Mislim da će prinijeti još jednu.

Megan se želi usprotiviti, ali vidi Smithsena kraj kuće. Nosi komad spaljenog drva, pokušavajući izgledati zaposlen. Sada nije trenutak. Ona pali motor i otpušta ručnu kočnicu. Kasnije ću vas nazvati.

Gideon odstupa dok ona odlazi. Smithsen mu prilazi, a oči mu prate automobil do elektrificirane kapije na imanje i potom na seosku cestu.

Sto je sve to bilo?

Novac, kaže Gideon. Moj je otac trgovao umjetninama. Zaradio je milijune na njima. Vjerojatno se katkad bavio i pljačkom grobova. Policijski službenici zaduženi za umjetnost i prijevare žele razgovarati sa mnom o njegovim posljednjim računima.

Pitala te za lice?

Rekao sam da je bila nezgoda.

Dobro. Okreće se i ide prema kući. Hajde, gubimo vrijeme. Uzet ćemo one knjige i idemo.

Čekaj, kaže Gideon. Misliš li da sam tako glup da ih ostavim u kući?

Smithsenovo se lice ukružuje kao da je betona. Gideon vadi ključeve automobila iz džepa i otvara prdjažnik svojeg Audija. Gra-đevinar viri unutra i vidi debeo svežanj umotan u deku. Naginje se unutra i skida vanjski sloj. Unutra su četiri dnevnika, po dva iz svakog desedjeća Nathanielova pripadanja Vještini.

Je li to sve?

Zasad sve.

Gideon uzima knjigu od njega. Samo smo moj otac i ja razumjeli ovu šifru i to je dobro. Dobro za mene i dobro za vas. Većina bi ljudi bacila te stvari kad bi naišli na njih, ali ne bi dobro postupili. Nikako ne bi. On zatvara dnevnik, opet ga umata u deku i predaje svežanj. Ovo je moj dio pogodbe. Sada obavij svoj.

Do trenutka kad stignete do položaja inspektorice, obično ste pretrpjeli nekoliko profesionalnih rana. A ako ste žena, svakako ste sami sebi postavili nekoliko osobnih pravila. Od onog da ćete rano otići sa zabava kojima se proslavlja završetak kakvog slučaja do pravila da se nikad nećete udati za policajca. Megan je prekršila oba. Ali postoji pravilo koje uvijek poštuje.

Pogledaj širu sliku. Ne odlučuj prenaplo. Odmakni se i sve dobro procijeni. Veliko. Malo. Važno. Obično. Uzmi u obzir svaki čimbenik.

Zbog toga ne žuri do šefičinih vrata zatražiti uhidbeni nalog i podršku taktičke naoružane jedinice da privede Davea Smithsena. Umjesto toga o tome raspravlja s Jimmyjem i pokušava shvatiti. Jutros sam vidjela Gideona Chasea. Izgledao je kao da ga je netko pretukao. Rekao je da su mu dvojica muškaraca prijetila pištoljem. Građevinar Smithsen i muškarac koji je prošloga tjedna provalio u njegovu kuću. Jimmy je iznenađen. Mislio sam da ste rekli da Chase nije vidio provalnika?

I jesam. Ispada da je vidio.

Pa zašto je lagao?

Duga priča. Kaže da je osjećao kako je njegova dužnost otkriti u što mu je otac bio umiješan.

Pa gdje su mu prijetili i zašto?

Ona odmahuje glavom. Ne znam sve detalje. Nisam imala priliku pitati ga.

Smithsen je bio u kući s njim, popravljajući štetu od požara.

Jimmy sve to zbraja. I tako taj građevinar i njegov kolega provalnik prijete Chaseu i onda, poslije nekoliko sati, on dolazi u njegovu kuću da je popravi? To zvuči čudno.

U pravu si. To jest čudno. Ali zbog toga se pitam nije li samoubojstvo Nathaniela Chasea nekako povezano s otkupninom koju traže za otetu američku djevojku.

Jimmyjeve se oči šire. Zašto? Kako, za ime svega, možete povezati to dvoje?

Sjeti se kad si vidio tijelo Jakea Timberlanda u hambaru. Rekao si da ti je instinkt rekao kako je prizorište namješteno. Možeš li se sjetiti zbog čega?

Svakako. Mjesto, mjesto, mjesto.

Tako je. Upravo je mjesto čimbenik koji mi ne da mira. Oba slučaja dijele isto žarište. Stonehenge. Lockova i Timberland vjerojatno su išli onamo kako bi vidjeli romantični izlaz sunca prije otmice i ubojstva. To je mjesto o kojem je Nathaniel Chase pisao knjige i u kojem je želio da raspu njegov pepeo. Kad smo kod toga, to je mjesto za koje njegov sin tvrdi da ga je izliječilo od nasljednoga raka kad je bio dijete, mjesto na kojem, kako on vjeruje, pretpovijesni kult prinaša ljudske žrtve kako bi imali koristi od njegovih moći.

Jimmy se krevelji. Vi valjda ne vjerujete u takve brbljarije, zar ne?

Samo se za trenutak igram đavoljeg odvjetnika. Zašto ne? Ljudi već stoljećima iskopavaju kosti tisuća ljudskih žrtava. Ta je praksa zabilježena u Bibliji i desecima drugih povijesnih spisa.

Znam za povijest, ali čak i kad bi taj kult još postajao, zašto bi htio žrtvovati kćerku američkog političara i sina engleskog lorda? I kako objašnjavate zahtjev za otkupninom?

Jimmyjeva je logika zaustavlja. Kult je glupa ideja, ali ipak još nije spremna potpuno je otpisati. Kultovi biraju žrtve iz različitih razloga. Baš kao silovatelji i ubojice, imaju vlastite tajne kriterije. To bi moglo biti nešto seksualno, rasno, spolno. Možda se slaže s njihovim vjerovanjima ili ih krši. Možda je Caitlyn odgovarala jednoj od tih kategorija.

A Timberland?

Moglo bi biti da se on nije podudaraao s kriterijima pa je zato je ubijen. Samo je branio Caitlyn. Bio je junak.

Jimmy još jednom baca svoju najjaču kartu. A otkupnina?

Ona prstima bubnja po pisaćem stolu. Nokti joj zvuče kao gladan djetlić. Za trenutak zaboravi otkupninu. Još nisam završila s mjestom.

Jimmy misli da je taj zaključak isto toliko loš. Stonehenge. U redu. Pa kako bi kult mogao ondje obaviti obredno ubojstvo? To je mjesto u sredini dviju prometnih cesta. Uvijek je puno turista. Zaštitarska je služba na dužnosti dvadeset četiri sata na dan.

Meganine se oči ozaruju. A što ako je zaštitarska služba Stonehengea umiješana u to?

Jimmy na trenutak razmišlja. To bi sigurno promijenilo stvari. Sean Grabb je ondje radio za zaštitarsku tvrtku. Čuo sam da ga nema od dana otmice i ubojstva.

Siguran si?

To sam našao u kantini. I sjetite se da je taj tip prije bio osuđen za provalu i napad.

Megan se doima puna energije. I tako, kad bi Grabb i drugi u zaštitarskoj službi bili pripadnici tog kulta, mogli bi omogućiti pristup mjestu u svako vrijeme.

To je moguće. Provjerit ću s Engleskim nasljeđem i zaštitarskom tvrtkom koju unajmljuju. Vidjeti kad je Grabb bio na poslu. Moglo bi biti da stalno izostaje s posla zbog bolesti i često nestaje. Ili je to možda bio jedini slobodan dan koji je uzeo u nekoliko godina.

Megan samo napola sluša. Dobro. Dobra ideja. Pokušaj.

Jimmy je zasadio još jednu ideju u njezinu glavu. Ortodoksniju od bilo koje druge u njezinoj karijeri. Ideju koja bi mogla riješiti slučaj. Ili bi je zbog nje mogli otpustiti.

S lisičinama na rukama i zakukuljen u stražnjem dijelu Dracova kombija, Gideon pokušava prepoznati put kojim ga vraćaju u Svetište. Zbog smjera u kojem su krenuli s njegove kapije na imanje, siguran je da se upućuju na zapad od Tollard Roya cestom B3081 uz gostionicu King John.

Premješta se u sjedeći položaj iza pregrade prednjeg dijela kombija i orijentira se po smjeru u kojem ga vožnja baca. Trzaj ulijevo govori mu da je Dračo skrenuo udesno i vozi na sjever. Gideon pokušava prosuditi koliko je minuta prošlo i zaključuje da su stigli do Shaftesburyja te sada voze u smjeru Gillinghama i Warminstera.

Posljednji je dio puta najtiši. Čuje se malo vozila. Sudeći po smanjenoj brzini i sve neudobnijoj vožnji, čini se da su sišli s ceste. Gideon poskakuje naokolo nekoliko minuta prije nego što se vozilo zaustavi i stražnja se vrata otvore.

Trojica, možda četvorica muškarca izvlače ga van i prisiljavaju da hoda po tvrdoj zemlji. Vode ga u hladan, zatvoren prostor u kojem odjekuju koraci. Pred njim otključavaju neka vrata. Sada se čuje mnogo buke. Zvuči ljudi koji gundaju. Stvari koje se pomiču. Nešto teško što klizi po tlu.

Brzo, više netko.

Ruka ga hvata oko stražnjeg dijela glave, gura prema dolje, potiče da pođe naprijed. Pazi da ne razbije glavu o nešto. Opet čuje klepetanje, gundanje iza sebe. Možda minutu nitko ništa ne govori. Um počinje bjesomučno raditi. Tišina oko njega kao da je otrovna.

Napokon Dračo progovara: Silaziš niz nekoliko stuba. Pazi da ne padneš. Glas je sarkastičan.

Dok se spušta, Gideon čuje topot i jeku koraka ispred i iza sebe. Stube su čvrste. Debeo kamen u velikom prostoru, ništa što bi upilo zvuk. Točno dvadeset stuba. Prestaju silaziti i dva para ruku hvataju njegove ruke i žustro ga vode gotovo trideset sekundi.

Još stuba, čuje se sarkastičan glas.

Još dvadeset.

Prepoznaje vonj dubokog podzemlja. Zna mirise zemlje treset, kreda, vlaga, pješčenjak, kremen, mokro željezo, plodni humus. Svi oni kao jak parfem vonjaju njegovim izvježbanim arheološkim čulima.

Ruke koje ga vode zaustavljaju ga. Skidaju kukuljicu s njegova natečenog lica.

Svjedost baklji. Duboko je unutar Svetišta. Dio koji nikad nije vidio. Ljudi oko njega su u odorama i kukuljicama. To je morao biti razlog za čekanje prije nego što su se počeli spuštati prema dolje.

Skinite odjeću s njega i pripremite ga, kaže Dračo glasom koji je sada čvrst, tvrd poput kamena. Gideon pokušava ne misliti što se zbiva s njim. Umjesto toga usredotočuje se na stvaranje mentalne slike mjesta na kojem se nalazi. Velik podzemni prostor u otvorenim poljima po završetku vožnje od jednog sata. On nagađa da je pedeset kilometara od Tollard Roya. Vjerojatno pedeset kilometara prema sjeveru, možda malo prema zapadu.

Dračo prekida njegove proračune, nagnje se prema njemu, svojim toplim, kiselim dahom unosi se u Gideonovo lice. Slušaj me, naučit ću te kako ćeš odgovarati Gospodaru tijekom obreda uvođenja. Nemoj osramotiti sebe ili mene nekom pogreškom. I imaj na umu, mnogo će boli napasti tvoj um i tijelo. Ako si uistinu odan Svetima, onda ćeš preživjeti. On se smiješi. Ako ne, umrijet ćeš.

Dojavnik Lillian Cooper zuji na njezinu boku. Savjetnica za hematologiju ga uzima i proklinje poruku svoje tajnice: INSPEKTORICA BAKER JE OVDJE I ČEKA VAS.

Dugi se dan upravo produljio. Kupka i čaša ledenog vina morat će pričekati.

Labirintom bolničkih hodnika odlazi natrag u svoj ured i razmišlja. Detektivi se ne pojavljuju bez najave. Ne ako

nema nevolje. A tu bi lako moglo biti nevolje. Već se neetički ponijela, prekršila interna pravila i zaobišla bezbrojne klauzule Zakona o zaštiti podataka priopćivši inspektorici povjerljivu informaciju.

Megan Baker. Ispričavam se što sam došla bez najave. Policajka se krepko diže sa stolca pred malenim uredom i pruža ruku.

Nema problema, kaže Cooper. Molim vas, uđite. Sto mogu učiniti za vas? Osjeća kako joj srce žestoko udara.

Megan sjeda kraj pisaćeg stola i otvara smeđu torbicu Pado- vano koju joj je Adam prije tri godine kupio u Italiji. Riječ je o stvari o kojoj smo razgovarale posljednji put. O Gideonu Chaseu.

Vadi malen komad papira i dodaje joj ga.

Cooperova ga uzima i gleda. Ne razumijem. Tko su ti ljudi?

Megan se smiješi svojim najsrdačnijim osmijehom. Trebam vašu pomoć. Samo još jednom. Želim da otvorite zdravstvene kartone svih ljudi na tom popisu i da mi kažete što ste našli. Kartone bolnice i kirurgije.

Profesorica je užasnuta. Nagnje se od papira kao da je užaren. Inspektorice, ni prvi put vam nisam smjela pomoći. Svakako neću ponoviti tu pogrešku još pet puta.

Ne pet puta. Meganine oči probijaju poput oštrica. Riječ je o četvorici ljudi. A bila bi veća pogreška da mi ne pomognete. Premješta se naprijed na stolcu. Prvo ime na tom popisu, Nathaniel Chase, otac je čovjeka kojeg ste provjerili za mene. Imamo razloga vjerovati da Sean Grabb, David Smithsen i Matt Utley mogu biti povezani s Nathanielovom smrću i s jednom drugom stvari koju istražujemo.

Grabba sada nema na radnome mjestu i izdan je nalog za njegovo uhićenje. Sve što trebam znati o njemu o drugima jest imaju li ili jesu li u prošlosti imali ozbiljan zdravstveni problem. To je sve.

Inspektorice, ja zbilja...

Megan vidi da se smekšava. Samo mi recite jesu li im njihovi liječnici ikada dali potvrdu da uzmu bolovanje. I, ako je tako, iz kojeg razloga. Ona otvara ruke u kretnji jednostavnosti i konačnosti. Ne tražim mnogo.

Cooperova izgleda zabrinuta. Odmahuje glavom. Tome bi se moglo ući u trag. Svaka pretraga koju načinim elektronički se registrira. Zna se s kojeg je računala načinjena. Čak i ako upotrijebim drugo računalo, još se uvijek moram logirati. Mogla bih izgubiti posao samo zato što sam vam dala tu informaciju.

Megan se češka po glavi. To je i očekivala. Nije htjela da razgovor pode tim putem, ali predvidjela je to. Doktorice, vi od našeg zajedničkog prijatelja znate kakva sam ja osoba. Svaka pomoć koju mi date isključivo je u svrhu javnog dobra. To vam jamčim.

Nije riječ o tome. To jednostavno nije u redu.

Megan će morati igrati prljavo. Lillian, vi ste udati i već ste dugo u izvanbračnoj vezi s oženjenim policajcem. Kako je to u redu?

Zena se zagrcne. Ne mogu vjerovati da se ovako miješate u moj privatni život. Vjerujte. Meganino lice postaje tvrde. Pogled kaljen u vrelini bezbrojnih soba za ispitivanje. Molim vas, ne propovijedajte mi o dobrom i lošem i ne sudite mi. Ja pokušavam riješiti težak zločin i spasiti ljudske živote. Spremna sam učiniti gotovo sve što budem morala kako bih to učinila i sada trebam vašu pomoć. Ona uzima popis imena s pisaćeg stola i drži ga pred liječnicom. A sada, profesorice, molim vas, hoćete li mi pomoći? Ili moram nazvati svog prijatelja iz Gazette Herald? Glavni je prolaz Svetišta rasvijedjen samo zadimljenim, narančastim plamenovima beskrajnog reda baklji pričvršćenih na zidove. Duge crne mrlje čađe uspinju se uz kamene zidove kao ispareni duhovi.

Prolaz se neumoljivo uvija prema dolje i prema unutra. Baš kako je njegov otac opisao. Katedrala sv. Pavla ispod zemlje. Golem prostor nalik na katedralu s veličanstvenim prostorijama i kriptama. Gideon pokušava zaboraviti što se događa s njime što će se dogoditi s njime. U drukčijim bi okolnostima bio presretan što

je tu, profesionalno oduševljen mišlju na otvaranje grobova pod svojim nogama, radiološko datiranje i forenzične rekonstrukcije života ljudi pokopanih pod njim. Četiri zakukuljena Nosača vode ga u otvor tako uzak da ga jedva vidi. Dok prolazi kroz njega, tjemenom dodiruje donji dio debele grede. Još dvadeset koraka i na sličan se način guraju u manju prostoriju. Okruglo lice opuštene čeljusti diže se i govori ispod kukuljice: Moraš se skinuti i oprati. Onda ćemo te odjenuti za uvođenje.

Vode ga u odvojen prostor gdje im predaje odjeću i ulazi u duboki kameni jarak. Nema ničega čime bi se oprao. Nema šampona. Nema sapuna. Stoji gol i sam. Mlaz vode provaljuje iz mraka nad njim. Tako ga snažno udara da mu savija vrat i obara ga na koljena. Gideon zatvara oči i prekriva lice rukama. Mlaz vode teče nekoliko minuta i onda prestaje isto toliko neočekivano kako je i počeo. Daju mu ručnik i gologa ga hodnicima vode do Velike sobe.

Od pogleda na sobu gubi dah. Ispunjava je kopija Stonehen-gea u prirodnoj veličini. Potpunog kao u prvom trenutku nakon što je bio završen. Njegov je otac izjavio da je to bio istinski hram drevnih bogova. Njihovo izvorno počivalište, dok se u poljima blizu Amesburyja gradio spomenik.

Na glasan grleni štopot, Gideon okrene glavu. Zatvaraju Veliku sobu. Zlokobna se smeđa plima zakukuljenih vjernika uzdiže oko njega. Val nosača gura ga do vatrenog prstena visokih, debelih svijeća. Iza plamenova stoji Gospodar Kruga, u njegovim su rukama obredni čekić i dlijeto. Alat koji Gideonu može oduzeti život. U njemu se budi strah. Osjeća kako mu se tijelom širi poput otrova.

Uvođenje je počelo.

Pogledaj utjelovljenje Svetih. Gospodar podiže ruke i polagano se okreće. Božanstva su ovdje počivala prije mnogo stoljeća, kad su naši preci izgradili ovaj kozmički krug i ovo Svetište. Ovdje si u njihovoj prisutnosti. Iz poštovanja, nakon što budeš uveden, pripazit ćeš da ti glava bude uvijek pokrivena i oči uvijek oborene. Razumiješ li?

Gideon odgovara kako ga je Dračo podučio. Da, Gospodaru.

Doveli su te pred nas jer pripadnici našeg Vještine smatraju da možeš postati doživotni Sljedbenik. Je li to tvoja želja?

Da, Gospodaru.

Jesi li spreman povjeriti svoj život, svoju dušu i svoju vjernost Svetima i onima koji ih štite?

Da, Gospodaru.

Sveti nas obnavljaju samo dok i mi obnavljamo njih. Mi im odajemo počast svojim mesom i krvlju i zauzvrat oni štite i obnavljaju naše meso i krv. Povjeravaš li svoje meso i krv njihovoj besmrtnoj svetosti?

Da, Gospodaru.

Kadionice s tamjanom njišu se iza njega, polagano ispuštajući svoje slatke i aromatske mirise. Gospodar Kruga opet širi ruke. Dovedite onoga koji želi slijediti do Kamena smaknuća.

Gideona kroz prsten svijeća dovode u krug. Prisjeća se Draco-va upozorenja da odvraća oči od Gospodara. Pred njim je strašna kamena ploča koju zovu Kamen smaknuća. Ledi se. Nevidljive ga ruke guraju na koljena i zatim na pod, vežući mu ručne zglobove i gležnjeve. Strah divlja u njemu.

Vjeruješ li u moć Svetih i onih koji ih slijede?

Gideon misli kako je njegov otac ležao na istome mjestu. Okovan kao on sada. Kako bi prolio svoju krv da mu sin izbjegne mučnu smrt koja je zadesila njegovu ženu.

Gospodar podiže glas, ponavlja pitanje. Vjeruješ li u moć Svetih i onih koji ih slijede?

Da, Gospodaru.

Vjeruješ li bez pitanja i oklijevanja u njihov moć da štite, održavaju i iscjeljuju?

Da, Gospodaru.

Posvećuješ li svoj život da im služiš?

Da, Gospodaru.

Zaklinješ li se životom i životima svih članova svoje obitelji i onih koje voliš da nikad nećeš govoriti o Vještini izvan bratstva, osim ako ti to bude dopušteno?

Da, Gospodaru.

Članovi Unutarnjeg kruga njišu kadionicama preko njega i onda odstupaju.

Gospodar Kruga uzima kamenu oštricu isklesanu od prvog trilita. Uzimam ljudsku krv, meso i kost u nadi da ćete ga prihvatiti kao jednoga od svojih slugu i dati mu svoju zaštitu i blagoslov. Sveti Bogovi, ponizno vas molim da pronađete mjesto u svojoj naklonosti za našega brata.

Pravi duboke zarezke od oba Gideonova ručna zgloba do ramena, od oba gležnja do vrha nogu. Naposljetku, od vrata do donjeg dijela njegove kralješnice. Gideon prigušuje krik. Vidi svoju majku pred sobom, prisjeća se kako ga je stavljala u krevet, ljubila ga prije spavanja, smiješila mu se. Onda slika nje u Veneciji na filmu koji je snimio njegov otac. Onda poruka koju je snimila za njega. Strahovita tajna koju mu je otkrila.

Osjeća snažan udarac o glavu. Zna što je to. Okrutnost čekića i dlijeta. U daljini čuje glas Gospodara Kruga. Mrak se obara na njega. Jedine riječi koje mu još odzvanjaju u glavi one su koje mu je majka priopćila iz groba.

Megan upotrebljava svoj hands-free uređaj da Jimmyja pozove iz automobila na povratku u Devizes. Jesi li sam?

Samo trenutak. Odlazi od pisaćeg stola u hodnik ispred detektivske sobe. Sad jesam.

Kako je prošlo s provjerom Seana Grabba?

Dobro. Zaštitarska je tvrtka bila vrlo susretljiva. Znali su za njegov prijašnji policijski dosje, rekao im je za njega. Dali su mu priliku. Kažu da je bio uzoran namještenik. Uvijek je dolazio na vrijeme i, koliko se sjećaju, nikada nije uzeo slobodan dan osim za blagdane.

To je zato što cijeloga života nije bio bolestan nijedan dan, kaže Megan. Ni njegov otac ili njegov djed, koji je doživio gotovo stotinu godina.

Sudeći po tome, dobri geni.

Nije riječ samo o tome. Ona gleda svoju torbicu na putničkom sjedalu. U njoj su informacije koje je dobila nakon što se Lillian Cooper naposljetku slomila. Dave Smithsen, naš prijateljski građevinar, također nikad nije bio bolestan. Nijedan dan u školi. Isto je s Mattom Utleyjem, mesarom i provalnikom na Chaseovo imanje.

Oni su zdravi ljudi. Sto to dokazuje?

Gideon Chase rekao je da kameni imaju iscjeliteljsku moć. Tvrдио je da su ga izliječili od raka u djetinjstvu i štitili ljude u kultu njegova oca. Sjećaš li se kako se brzo njegovo lice oporavilo nakon borbe s uljezom?

Šefice, vi niste odavde, ali vjerujte mi: Wiltshire je vrlo zdravo mjesto za življenje, kaže Jimmy, koji nije siguran na što ona cilja. Dobra zdrava loza nema onečišćenja velikih gradova ni mnogo restorana brze hrane... Puno pješačenja i zdrav način života još od djetinjstva.

Jimmy, upada ona. Svatko se katkad razboli. Trovanje hranom, alergija, genetski poremećaji, koješta drugo. Seoski zrak i šetnja niz seoski put neće spriječiti da se razboliš ili raniš. Ali ti ljudi nisu imali ništa od toga.

To ništa ne dokazuje. Moj je otac jak kao bik i, koliko ja znam, nikad nije bio ozlijeđen ili bolestan. Kad smo kod toga, ni moja mama ni ja.

Oboje zašute uviđajući implikacije onoga što je upravo rekao.

Megan ulazi u kuću, odlazi ravno do hladnjaka i napola popijene boce vina sauvignon blanc. Skida cipele i ruši se na divan, držeći punu čašu. Ona i Adam namjeravaju provesti romantičnu noć. Njezini su roditelji odveli Sammy kako bi mogli otići na večeru i biti sami. Ako nekad nije bila raspoložena za obvezan seks, to je onda te večeri.

Mnogo je razmišljala na putu kući. O Gideonu. O Jimmyju. O Jimmyjevu ocu zamjeniku šefa policije. Isuse. Čuje ključ u vratima i zadržće.

Adam zaziva njezino ime s ulaza. Meg, jesi li gore? U dnevnoj sobi, osjećam se jadno. On se pojavljuje na vratima i smiješi se. Jesi li dobro? Ona kima glavom i onda kaže: Ne. Zapravo ne. Prilazi joj. Očito je napeta i on misli da zna zašto. Zabrinuta je. Nepotrebno je pod pritiskom. Draga, ne brini se zbog ove noći. Ne smeta mi ako samo želiš ostati kod kuće i gledati film. Možemo se sklopčati na kauču, kao nekad kad je Sam bila mala.

Suze joj naviru na oči i sada se osjeća postidjenom. Osjeća nelagodu, ali i zahvalnost.

Adam odlazi do hladnjaka i pronalazi još jednu bocu vina da joj napuni čašu do vrha. Također uzima pivo za sebe i odlazi sjesti uz nju. Sjedne gdje je običavao sjediti. Kako je nekada bilo.

Megan stavlja glavu na njegova prsa, zatvara oči i počinje plakati.

ČETVRTAK, 24. LIPNJA

Gideon ne zna vraća li se k svijesti ili je još uvijek usred noćne more. Valovi traume udaraju u njegovoj glavi. Toliko boli. Toliko šoka. Užarene ga slike bacaju na sve strane kao dijete u uzburkanom moru. Podzemni Stonehenge. Crne oči ispod kukuljica. Velik krug gorućih svijeća. Lice njegove majke. Drevna kamena oštrica i obredni čekić. Dnevnici njegova oca. Podignute ruke Gospodara

Kruga. Njegovo golo tijelo prikovano za Kamen smaknuća. Vatre ubod noža u njegove ručne zglobove, noge i leđa. Okus vlastite krvi dok mu teče u usta. Sada vidi dječaka. Osmogodišnjaka tamne kose i velikih očiju punili nade. Drži očevu ruku i stoje u uzburkanoj magli na otvorenom polju. Stonehenge. Samo to nije Stonehenge. Oni su unutar kruga visokih, sablasnih prilika. Zamagljeni oblici stalno se mijenjaju, šire se, a onda sužujući kao dim koji se uzdiže iz svjetiljaka na du i potom sukllaju u visinu kao crni mlazovi nafte, goreći crveno kao paklenske vatre, pretvarajući se u zlato kao žice kakve goleme harfe.

Sada Gideon vidi samo slap zvijezda. Galaktike zvijezda teku u središte Kruga, vrteći se u golemom kozmičkom jezeru bez dna. Zvijezde počinju blijedjeti. Stijene padaju iza njega. Grmljavina kao od potresa. Kameni se Bogovi na rubu jezera miču, prelazeći tamu njegova uma. Približavaju mu se. Jedan hvata lance na gležnjevima. Drugi podiže metalne okove oko ručnih zglobova i onda ispušta njegov ud kao ruku krpene lutke. Srce mu snažno lupa u hladnom, golom tijelu. Divovski se Bogovi naginju nad njim. Onda se miču. Odlaze. Nestaju kao magla koje se sjeća oko Stonehengea.

Gasi se jedina svjetlost u Velikoj sobi, blijed titrav sjaj prstena svijeća. Gideon je sam u kamenoj tami.

Adam se digao mnogo prije Megan kako bi pripremio doručak. Baš kao nekad. Sve će biti baš kao što je nekad bilo.

Čuje da ona izlazi iz tuša. Vraća je natrag u njihov krevet, razbacan od seksa. Žuri niz stube i vraća se s pladnjem prženog kruha, sokom od naranče, voćem i cvijetom iz malog vrta iza kolibe.

Ona se smiješi. Odavno nisi ovako postupao sa mnom.

Odavno mi to nisi dopuštala.

Ljube se i gotovo u isto vrijeme gledaju na sat kraj kreveta. Sedam i deset ujutro. Nemaju vremena ni za što osim hrane. On gladno grize komad vrućega prženog kruha s maslacem.

Odvest ću Sammy u jaslice, kaže, spustivši se na rub kreveta. Nešto mu je na umu. Ono što si rekla prošle noći, o ludim kultovima i Stonehengeu. Uistinu vjeruješ u to? Ili je to samo bila posljedica zbrkanog dana i boce i pol vina?

I jedno i drugo, rekla bih. Nije mu sve rekla. Samo nešto o svojim mislima o Lockovoj i Timberlandu. Zašto su bili privučeni povijesnom mjestu, mamljenju

suncostaja i njegovu svetom značenju. Zanima je njegovo stručno mišljenje. Misli li da je glupo pomišljati na kult, a ne na bandu otmičara?

On slegne ramenima. Osim nekolicine čudaka, Charlesa Mansona ovog svijeta, ne vjerujem da su kultovi išta više nego nekoliko šašavih fanatika koji vole čudne plesove i dvije-tri molitve prije nego što se preodjenu i luđački vode ljubav.

Ona se smije.

Slušaj, Stonehenge se reklamira kao magičan, mističan i sve u tom stilu. Njegova zaštitarska služba doista kaže da je riječ o svetom mjestu, upozoravaju da ni u kom slučaju ne smiješ dodirnuti kamene. To je mjesto gdje su pogani obožavali bogove. Pođi onamo bilo koji dan u tjednu i vidjet ćeš luđake iz cijelog svijeta kako kleče i mole pred tim stijenama. Neizostavno ćeš naići na priče o kultovima i svim njihovim čudnovatostima.

Nedostajalo joj je kad nije mogla ovako razgovarati s njime. Povjeriti mu se. Pričati o poslu. I tako, ti ne vjeruješ u to? Sve su to legende i dio folkloru. Kao pretvaranje vode u vino i hranjenje tisuća ljudi komadom kruha i dvjema ribama?

Znaš, Meg, Wiltshire je pun duhova i mitova. Sveti je Juraj navodno ubio zmaja prijeko u Uffingtonu. Merlin je navodno bio u Stonehengeu. Smije se dok ustaje. Ne misli previše na sve to, a ja to ne bih spominjao nikome na poslu bistrjem od Jimmyja.

Saginje se i ljubi je. Moram ići.

Hvala. Reci mami da ću je kasnije nazvati.

Ona čuje da njegove noge grme niz stube i prednja se vrata s treskom zatvaraju. Adam pali svoj BMW, četiri godine staru trojku koju je jeftino kupio na dražbi. Vozi natraške s prilaza i naziva postaju da vidi ima li nečega hitnog. Ima sreće. Čini se da je pred njim lijepa mirna smjena.

Onda uzima drugi telefon i obavlja privatni poziv. Vrste za koju ne bi htio da Megan dozna. Ovdje Aquila, govori. Nisam posve siguran, ali mislim da bismo mogli imati problem.

Gospodar Kruga sjedi u treperavoj svjetlosti svijeća svoje sobe i razmišlja o zamršenom pitanju određivanja pravog trenutka. Tri dana do prvog sumraka prvoga punog Mjeseca nakon ljetnog sun- costaja. Trenutak kad obred mora započeti. Gospodar mora biti točan. Žrtvovanje mora početi u astronomski

sumrak navečer iduće nedjelje i završiti do početka nautičkog sumraka u ponedjeljak ujutro.

Mnogo treba isplanirati. Izabrati nosače. Odrediti Promatrače. Pouzdani će Sljedbenici uskoro početi stizati iz cijelog svijeta. Bit će smješteni u kuće svojih britanskih kolega.

Policijska se aktivnost smanjila, ali još je uvijek prilična. Prejaka da riskira. Novine ne pišu gotovo ništa osim o mladoj ženi koju drže zatočenu samo nekoliko metara od njega. Sada stvara manje problema. Šest dana bez hrane oduzelo joj je borbenost. Nakon uzaludnog pokušaja bijega postala je mirnija. Gospodar zahvaljuje bogovima za male milosti.

A tu je i Gideon. Po Gospodarovoj su sobi razbacani šifrirani dnevници koje je Chase donio sa sobom. Gospodar ne razumije što govore. Momak ih je vjerojatno kopirao. On nije glup. Čini se da je pametan kao što je bio i Nathaniel. Posve mu je ravan. Ako preživi posljedice uvođenja, može im biti koristan, a ne opasan. Vrata u sobu se otvaraju i ulazi zakukuljena prilika Drača.

Sto je? Gospodarov odsječan ton pokazuje sve veću napetost.

Hvala vam što ste me primili tako brzo. Naš brat Aquila stupio je sa mnom u vezu ovog jutra. Njegova žena, inspektorica koja radi u stožeru, počinje povezivati stvari na način koji nam ne pomaže. Na koji način?

O američkoj djevojci i njezinu engleskom momku. Misli da su bili privučeni Stonehengeu zbog suncostaja. Da je Amerikanka oteta u blizini.

Gospodar nije zabrinut. Toliko sam pročitao i u novinama. Policija se neće usredotočiti na to. Oni znaju da mediji svaki sat izmišljaju novu priču.

Ali ta žena također istražuje samoubojstvo Nathaniela Chasea, kaže Dračo. I nestalu osobu. Mladića koji je bio izabran da bude naša posljednja žrtva.

Gospodar kima glavom. Sad razumijem. Dobro je da obraćaš pozornost na to. I dobro je da nas je Aquila obavijestio o tome. Pobrinit ću se za inspektoricu.

Jimmyja Dockeryja nema.

Nije došao na posao. Nitko ga nije vidio. Računalo na njegovu pisaćem stolu je isključeno. Ne javlja se na radiostanicu. Nije telefonirao da je bolestan i, sudeći po Meganinim provjerama, nije kod kuće. Njegov automobil nije parkiran na prilazu. Nikakva znaka života.

Za to bi moglo biti posve razumnih objašnjenja. Ali ona ne misli tako. Zamišlja najgore. I to s dobrim razlogom. Također, nema Gideona Chasea. Ne odgovara ni na kućni telefon ni na mobitel. Nije ni kod kuće. Upravo se vratila iz Tollard Royala i nema mu traga.

Bi li Jimmy mogao biti s Gideonom? To je očita veza. Ali zašto? Je li Jimmy počeo istraživati stvari o kojima su raspravljali? Odbacuje zlokobnije misli. Megan bi se voljela suočiti sa starijim Dockeryjem. Voljela bi pogledati zamjeniku šefa policije u oči I vidjeti zna li on išta o svom nestalom sinu. Ne može vjerovati da tako razmišlja. Prisjeća se onoga što joj je Adam rekao. Da bi bilo profesionalno samoubojstvo govoriti drugim ljudima na poslu o onome što joj se zbiva u glavi. Otresa se mračnih primisli i odlučuje se dati na posao. Čekati da se Jimmy ili Gideon pojave.

Mesar Matt Udey na vrhu je njezina popisa stvari koje mora obaviti. Odlazi do ureda za dokaze da opet pogleda materijal pronađen na mjestu provale. Sada je sigurna da će se pokazati kako je sjekira koju je našla u pokupljenoj torbi neka vrsta mesarske sjekirice.

Megan provodi malo vremena s Louise, nedavno obudovje- lom službenicom ureda za dokaze, i kaže joj što treba. Nastavljaju ćaskati dok pedesetdvo godišnjakinja nestaje u stražnjem dijelu ureda i viče kako bi nadglasala buku pretrage kroz papirnate torbe i kutije na metalnim policama. Jesi li sigurna za datume i brojeve slučaja, Megan?

Sigurna sam.

Louise se opet pojavljuje. Daj da ponovno provjerim. Ona utipkava broj u svoje računalo. Zao mi je, nemam nikakav unos o tome. Izgleda začuđena. Nema nikakvog traga da je išta bilo zabilježeno. Ti brojevi koje si mi dala ne podudaraju se ni s čim u stražnjem dijelu.

Megan je zbunjena. Pa gdje je to? Osobno sam vidjela dokazni materijal.

Pregledala sam ga s policajcem koji ga je pokupio i moj je narednik rekao da je on... Ostane bez riječi.

Jimmy joj je rekao da će unijeti dokazni materijal u računalo. Jasno se sjeća da ga je uzeo s njezina pisaćeg stola. Krv joj se ledi.

Na um joj pada još jedna misao.

Zahvaljuje Louisi i žuri natrag do svojega pisaćeg stola. Otvara mailbox svojeg računala. Očajnički pregledava poruke. Njezino srce brzo udara od panike. Brzo tipka u okvir za pretraživanje.

Ništa.

Opet tipka. Ovaj put sporije. Rukom lista poruke. Još uvijek ništa. Crvena od šoka, provjerava svoje nedavno označene spise i koš s izbrisanim porukama.

Prazno.

Sve je trajno izbrisano. O, Bože. Ona prekriva lice rukama. Automatska poruka koja ju je upozorila na prepoznavanje podudarnosti lica s Mattom Utleyjem je nestala.

Nema ničega što bi upućivalo na njega.

Svaki je djelić dokaznog materijala nestao.

Sada ne izgledaš tako arogantno i umišljeno, kaže Dračo, nagi- njući se preko Gideona i gledajući njegovo lice bez krvi. Čuvar Unutarnjeg kruga zna što je prepatio. Pakao. I on je nekad bio na njegovu mjestu.

Dračo uzima ručni okov, stavlja ključ u njega. Lanac je pričvršćen na kuku u kamenom podu. Prije nego što te pustim na slobodu, trebam znati mogu li ti vjerovati.

Gideon je klonuo. Možeš. Njegov je glas slab i promukao.

Dračo otključava okove. Dvojica muškaraca pojavljuju se iz sjena i osovljuju Gideona na noge. On im visi s ruku i s teškom mukom stoji. Krv mu bolno navire u glavu. Osjeća se nevjerojatno slab, gladan.

Kao da lebdi preko Velike sobe, izgubljen, kao da se nalazi izvan vlastitoga tijela.

Čini mu se da zakukuljeni muškarci oko njega svjetlucaju, okruženi su zlatnim aureolama koje se šire i smanjuju dok udišu i izdišu. Dok Dračo govori, bijeli oblaci izlaze iz njegovih usta. Kao dah u hladnu zimskom danu.

Zna da ga vode prolazima, ali ne osjeća vlastita stopala. Ništa ne osjeća. A ipak, vid i sluh izrazito su mu pojačani, ne otupljeni. Čuje vlagu kako isparava u isklesanim pješčenjacima oko njega. Vidi kako se cijeli hodnik odražava u tamnom oku mrava na žbuci na mjestu gdje se zid spaja s podom.

Zastaju u panici. Njihove se aureole miješaju i kao da se pale. Glasovi se spajaju, prosipaju jedan na drugi, s riječima zelene,

crvene i smeđe boje. Gideon se smije. Okreću ga. Osjeća da su nesigurni. Pred njim su drugi muškarci. Muškarci i jedna žena.

Lijepa žena. Mlada, tamnokosa i prekrasna.

Njegova majka.

Gideon zna da je to ona. Ona je živa. Odvlače ga od nje. Ali ona ga vidi. U djeliću sekunde siguran je da majčine oči susreću njegove.

Odvlače ga. On upinje vrat i pogledom je traži preko ramena. Ali nema je.

Megan lagano kuca na vrata ureda Jude Tompkins i viri unutra. Šefica inspektora nipošto nije njezina prijateljica, ali čini se da je jedina osoba kojoj se sada može obratiti.

Gospodo, žao mi je što vas uznemiravam. Moram povjerljivo razgovarati s vama o važnom događaju.

Ured je u mraku. Tompkinsova se mršti iz lokve žute svjedosti koju proljeva svjetiljka na pisaćem stolu. Što je, Bakerice?

Gospođo, Jimmy i ja radili smo na slučaju Naylor.

Šefica gleda uvis, razmišlja i prisjeća se slučaja. Tony Naylor?

Da, gospođo, tako je.

Ona odlaže kemijsku olovku i zavaljuje se u uredsku fotelju. U redu, uđi. Brzo mi reci. Gibson i Rowlands me sile da lovim vlastiti rep. Pokazuje na stolac.

Hvala vam, gospođo. Megan zatvara vrata i sjeda. Da budem kratka, Naylor je mrtav.

Nešto napetosti na licu šefice nestaje. S obzirom na vrijeme, novac i resurse, mrtva je nestala osoba obično bolja od žive. Imaš li tijelo?

U neku ruku, gospođo. Naylorovo je tijelo pretvoreno u gnojivo i rasuto preko jednog polja.

Šefica stavlja glavu u ruke. Umorno. Mrtva ubijena osoba posve je druga stvar.

Posljednja stvar koju u ovom trenutku želi. Provlači prste kroz svoju lakiranu kosu, pokušava potaknuti krvotok u glavi. Imaš li forenzički dokaz, Baker?

Imamo uzorak njegovih roditelja. Potpuno se podudara.

Tompkins širi svoje umorne oči, sjedi uspravnije i gleda preko pisaćeg stola. Jesi li im priopćila kakve detalje?

Još ne.

Rekla si da je bio gnojivo'*

To je možda pogrešan opis, gospodo. Netko... nešto je smrvilo njegovo tijelo u prah i onda ga rasulo preko nečega što je nekad bilo žitno polje blizu Imbera. Tompkinsova kiselo krivi lice. Pa kako si ga onda našla?

Trag nam je dao privjesak koji je našao jedan džoger. Nay- lorova ga je sestra po natpisu na stražnjoj strani prepoznala kao onaj koji mu je kupila. Megan po iscrpljenosti na licu svoje šefice vidi da sada nije dobar trenutak da spomene prilično neortodoksnu uporabu crvenoglavih američkih lešinara. Detektiv narednik Dockery organizirao je potragu, donio uzorke tla. Laboratorij je obavio brze testove lančanom reakcijom polimeraze i pronašao djeliće ljudskog mesa u zemlji. Ti su uzorci uzeti s golemog polja, s cijele njegove površine. I svi su sadržavali isti DNK. Laboratoriji su onda ustanovili da se on podudara s obiteljskim DNK-om koji smo uzeli.

Tompkinsova je impresionirana. Dobro izvedeno. U drugo bi vrijeme to bio naš najvažniji slučaj ove godine. Spušta pogled na spise na pisaćem stolu, gomilu papira, fotografije Jakea Timberlanda i Caidyn Lock. Jesi li htjela povjerljivo razgovarati o tome ili o nečemu drugom?

Ima još nešto. Megan pokazuje veliku kartu Wiltshirea na zidu ureda. Uznemirava me mjesto gdje smo našli Naylorove ostatke, gospodo. Ustaje i odlazi do karte. Ovdje. Stavlja prst na osamljene šume i polja Salisburyja. Jedva kilometar i pol od mjesta na kojem je pronađeno tijelo Jakea Timberlanda.

Tompkinsova ustaje da joj se pridruži kraj karte. Gleda sumorno mjesto. Onda, tko je vlasnik tog zemljišta?

Upravo je to zanimljivo, gospodo. Ako pogledate zemljišne knjige, one govore da Ministarstvo obrane posjeduje sve u tom kraju. Ali to nije posve točno. Malo sam kopala naokolo i ispada da Ministarstvo posjeduje 99,9 posto. To je zemljište ona desetina postotka koju ne posjeduju. S našim poljem i našim hambarom. Mjesto gdje smo u dva dana otkrili ostatke dvaju tijela.

Pa čije je?

Ono je vlasništvo Nathaniela Chasea. Ili je barem bilo, dok se nije ubio. Sada pripada njegovu sinu Gideonu.

Tri pravila. To je bila jedna od prvih stvari koju su producenti naučili Caitlyn kad je otišla na šou Preživjeli.

Prvo pravilo: Ljudi ne mogu preživjeti više od tri sata izloženi krajnje visokim ili niskim temperaturama, osim ako ne nose prikladnu odjeću. Drugo pravilo: Ljudi ne mogu preživjeti više od tri dana bez vode. Treće pravilo: Ljudi ne mogu preživjeti više od tri tjedna bez hrane.

Caitlyn misli da su trebali dodati četvrto: Ljudi ne mogu preživjeti kad su zatvoreni u kamen i um im jebu luđaci u kućnim ogrtačima.

Skučen prostor u kome se nalazi fizički je muči. Nedostatak svježeg zraka je agonija. Stalno se trese od hladnoće. Ali ono što je uistinu ubija jest dosada. Njezine je vlastite strepnje i misli na smrt plaše.

Zubi joj cvokoću. Zna da joj se tjelesna temperatura kritično spušta, ali nema dovoljno mjesta za bilo kakvu vrstu tjelovježbe dovoljnu žustru da stvori toplinu. Daju joj vodu, ali ona dehidrira. Stalne su migrene toliko jake da joj se čini da će pasti u nesvijest. Stalno je muče grčevi od gladi, a uopće se ne može sjetiti kad je posljednji put jela. U kamperu s Jakeom. To je sigurno bio posljednji put. Prije cijele vječnosti.

Još jedan grč u želucu zahvaća joj trbuh i Caitlyn se uvija od boli. Točno zna što se zbiva njezinu tijelu. Željela bi da ne zna. Ono proždire samo sebe. Žvače njezine zalihe masti i mišića. Uništava sve godine dobre prehrane i naporene tjelovježbe u teretani. Već osjeća kako njezini dobro uvježbani mišići omekšavaju, smanjuju se. Nakon svojeg nastupa na Preživjelom, Caitlyn je postala vele-poslanica SPAS-a, Svjetskog poziva na akciju protiv siromaštva. I tako zna svaki prljavi detalj o gladi. U prosjeku od nje umire jedna osoba u sekundi. Četiri tisuće na sat. Stotinu tisuća na dan. Trideset šest milijuna na godinu. Ne želi biti jedna od njih. Ne još jedna užasna statistika.

Opet je preplavljuje vrtoglavica. Spušta se na pod kako ne bi pala i razbila glavu. Obavija je mučna crnina. Više nije sigurna je li pri svijesti ili halucinira. Ljudi je izvlače iz ćelije i vode do mlaza vode. Njezin je vid zamagljen i osjeća se slabom, bori se za zrak.

Krajičkom oka vidi nešto tamno. Ljudi se kreću prema njoj. Zakukuljeni otmičari nekoga drže.

Jake.

On je živ.

Trudi se usredotočiti pogled. Vidi da je okružen drugim ljudima, u odorama i zlog izraza lica. Kao čudovišta koja je čuvaju. Čini se da je gol. Brada mu je klonula na prsa dok ga drže za ruke. Ona želi nešto reći, ali njezina usta ne žele sudjelovati u tome. Želi potrčati k njemu, ali jedva može stajati. Krv kroz nju teče kao virus mučnine i svrbeža pa se ruši u zagušljivu tamu.

Megan i njezina šefica još uvijek gledaju kartu. Došle su do istog zaključka.

Dva mrtva tijela pronađena na tako malu području, oba u razmaku nekoliko dana, na zemljištu koje posjeduje bogat i moćan čovjek koji se neočekivano ubio. To je spoj čimbenika koji se ne može zanemariti.

Privedi Gideona Chasea i daj mu treći stupanj, kaže Tom- pkinsova. Pretresi njegov kavez i vidi je li ožalošćeni sin čist poput netaknutog snijega ili tu ima nečeg drugog.

Gospođo, već cijeli dan bez uspjeha pokušavam stupiti u vezu s njim. Ona oklijeva prije nego što dodaje: Također nisam mogla stupiti u vezu s narednikom Dockeryjem. Čini se da je nestao s radara.

Tompkinsova se boji kako je riječ o klasičnom slučaju kad ljevica ne zna što radi desnica. Je li on već s Chaseom, Bakerova? Ta je misao zabavlja. Je li te tvoj narednik već preduhitrio?

Megan se ne da razljutiti. Možda, gospođo. Ali to ne objašnjava zašto ne mogu stupiti u vezu ni s jednim ni s drugim. Chase- ov kućni telefon prebacuje se na sekretaricu, a pokušala sam nazvati i oba mobitela i ostavila poruke.

Onda ga je možda Jimmy odvuкао u sredinu Ravnice. Ondje prijam može biti loš. To je podsjeti na nešto od strateške važnosti. Zapravo, trebamo operativnu podršku da ogradimo prostor na kojem ste našli Naylorove ostatke i moramo pronaći forenzičkog arheologa da pretraži zemljište.

Već sam dala ograditi mjesto, gospođo. Odlučila sam se na to čim su stigli rezultati. Tada vas nisam mogla dobiti, u suprotnome bih vas ranije obavijestila. Vrata šefice inspektora se otvaraju i njezina se tajnica naginje unutra. Šef i njegov zamjenik htjeli bi vidjeti inspektoricu Baker, gospođo.

Tompkins izgleda iznenađena. Zašto?

Bojim se da ne znam. Šefov glasnogovornik nije rekao nikakav razlog, samo je rekao da je hitno pronađem.

U Meganinu iskustvu >hitno< nije dobra riječ. Nikad nije bila. Nikad neće biti.

Ja ću poći s tobom. Tompksova skida torbicu obješenu o kut pisaćeg stola. Ako je hitno za tebe, hitno je i za mene.

Gospodar Kruga ustaje i grli novouvedenog Sljedbenika. Sinko, tako je dobro da si sada s nama. Primiče licu Gideonovu glavu. Grli ga kao otac koji privija k sebi izgubljeno dijete. Sjedni. Moraš se odmoriti. Okreće se prema Draču. Ostavi nas. Pozvat ću te kad budemo gotovi.

Gospodar se smiješi dok sam sjedi s Gideonom za okruglim kamenim stolom. Obred iscrpljuje. Nekoliko ćeš se sati osjećati slab i umoran, ali tvoje će tijelo ozdraviti, brzo će se obnoviti.

Na stolu pred njim su drveni pladnjevi te vrčevi vode i soka. Pladnjevi su puni narezanog sirovog voća.

Hrana ovdje savršena je za tvoje očišćeno tijelo. Borovice, brusnice, smokve, banane. Hrana koja jača. Molim te, jedi. Trebaš ojačati.

Gideon malo uzima. Nema teka. Gleda naokolo. Tamni kameni zidovi naoko kao da usisavaju svu svjetlost iz sobe.

Tako slavno voće i tako moćan simbol, ne misliš li tako? Gospodar drži jabuku na dlanu.

Mislite na Adama i Evu?

Ne, ne mislim. Mislio sam na nešto grčko.

Gideon zna da je stavljen na kušnju. Njegov se mozak polako prebacuje u veću brzinu. Ah, dvanaest zadaća. Heraklo je morao ukrasti zlatne jabuke iz vrta Hesperida.

Gospodar se smiješi, onda zagriže jabuku. Ti uistinu jesi sin svojeg oca. Kima glavom prema šifriranim dnevnicima poslaga

nim na kraju stola. Kad budemo gotovi, želio bih da mi čitaš. Objasniš šifru.

Gideon otkida peteljku s debele crvene trešnje. Imam neka pitanja.

Pitaj. Ovo je tvoje vrijeme. Ja sam ovdje da ti pomognem naučiti kako ćeš postati vrijedan član našeg Vještine.

Zanima me Svetište. Kako i kada je izgrađeno, gdje se točno nalazi.

Gospodar se smiješi. Doznat ćeš mjesto Svetišta u pravo vrijeme i, kad budeš dovoljno jak, osobno ću te provesti kroz njegove veličanstvene odaje.

Gideon izgleda uvrijeđen. Još uvijek mi se ne može vjerovati?

Gospodar Kruga uzdiše. Tvoje vjersko putovanje ne završava uvođenjem, nego njime tek počinje. Mislim da znaš da se približavamo važnom trenutku našega kalendara. Vremenu koje nitko ne smije dovesti u opasnost. Nakon toga, opet ćemo razgovarati o tome.

Obred obnove. Pretpostavljam da mislite na to.

Mislim. Za tri će dana biti završen i onda ćemo ti dopustiti da odeš. Smiješi se. Kad izađeš, zriat ćeš lokaciju Svetišta. Smije se. Smjesta ćeš znati.

A do tada moram ostati ovdje? Kao što? Zatvorenik?

Ne. Kao učenik. Svaki ćemo dan razgovarati. Poučit ćeš me o tome što je Nathaniel pisao. Uzima dnevnik kraj sebe. A ja ću te poučiti tvojim dužnostima Sljedbenika Svetih. Nećeš uludo provesti vrijeme.

Dvije policajke ne govore mnogo na kratkom putu do šefova velikog ureda. Mole ih da za trenutak pričekaju i onda ih njegov glasnogovornik vodi unutra.

Alan Hunt i Greg Dockery sjede za konferencijskim stolom nedaleko od vrata. Čini se da nijedan ne zamjećuje da je došla i Tompkinsova.

Htjeli ste me vidjeti, gospodine, kaže Megan, pokušavajući prikriti uznemirenost. Htio sam, inspektorice. Sef se smiješi političarskim osmijehom i kima prema stolcu. Molim vas, sjednite. On gleda Tompkinsovu. Nema razloga za brigu, Jude. Drago mi je čuti, gospodine. Budući da je vaš ured rekao da je hitno, mislila sam kako biste htjeli da ja budem ovdje. Ona sjeda na stolac kraj Megan.

Hunt se ne obazire na primjedbu i okreće se svom zamjeniku. Greg Dockery upire oči u Megan. Upravo su nas obavijestili da će Ministarstvo unutarnjih poslova objaviti svoje godišnje izvješće. Ton mu je gotovo kao da se nalazi na sprovodu. I bit će vrlo kritično prema policijskoj službi Wiltshirea. Osobito prema našem obraćanju pažnje ili ono što vide kao naš nedostatak pažnje prema dugotrajno neriješenim slučajevima. S obzirom na to, trebamo biti proaktivni i preduhitriti svaki prijekor. On se prisiljava na osmijeh. Ovo je dobra vijest za vas, Bakerova. Od ove ste minute rukovoditeljica naše nove sile, Operacije nezatvoren slučaj. Budete li dobro radili, ako ovo imenovanje spriječi kritike, možete očekivati brzo unapređenje na položaj šefice. Čestitam vam. On ustaje i naginje se preko pisaćeg stola kako bi se rukovao s njom.

Megan je iznenađena i zbunjena. Hvala vam, gospodine. Diže se kako bi stisnula ispružen dlan.

Kada to počinje? pita Tompkinsova hladno. Oprostite, gospodine, ali imamo i previše posla. Uz slučaj Lock, inspektorica Baker ima mnogobrojna zaduženja, uključujući novo ubojstvo. Ovo doista nije došlo u dobro vrijeme.

To počinje sada, odgovara Hunt oštro. Vrijeme nikad nije dobro, Jude. Uvijek ima razloga za odgađanje promjene. Dat ćemo nekom drugom inspektoričina zaduženja.

Njegov zamjenik nastavlja s pričom. Ovo je velika prilika za vas, Megan. To će biti dobro za vas. Radno je mjesto u Swindonu. Morat ćete još danas isprazniti svoj pisaći stol. Počinjete ujutro.

Ona guta slinu. Gospodine, imam kćerkicu koja ide u jaslice u Hartmooru. Treba mi malo više vremena.

Hunt je prekida. Nemate vremena, inspektorice. Gleda na sat. Ni mi. Imate veliku sreću. Dobili ste i te kakav posao. Sada pođite i iskoristite to što bolje možete.

Da, gospodine. Megan odlazi u dostojanstvenoj tišini, a prati je Jude Tompkins.

Kad su izašle iz sobe, šefica je uzima pod ruku. Dođi u moj ured. Trebamo porazgovarati. Ti si bistra, Bakerice, ali ne toliko bistra. Takvi poslovi ne padaju tek tako s neba. Ja bih znala da se pripremao takav strateški posao.

Šefica ne kaže ništa sve dok ponovno nisu opet u privatnosti njezina ureda.

Zatvara vrata i dobacuje Megan optužujući pogled. Tebe izbacuju odavde.

Premještaju te što brže mogu. Što si učinila? Je li to Jimmy? Jesi li spavala s tim crvenokosim klipanom?

Megan je užasnuta. Nipošto nisam.

Dobro. Znala sam da imaš više pameti. Onda, o čemu je tu riječ?

To nema nikakve veze s mojim privatnim životom. I, iako se to vas ne tiče, zapravo sam opet sa svojim mužem.

Onda me prosvijetli. Do vruga, što je tu na stvari?

Megan pokušava razumjeti. Šefica ima pravo. Novi posao nije korak prema gore, on je korak prema van. Oni je ne unapređuju. Oni je izbacuju.

Tompkinsova ne može sjediti. Šeće po sobi i bijesno gleda. Nikad nismo imali više posla. Imamo samoubojstvo, dva ubojstva Naylor i Timberland i otmicu važne osobe. I vrhovna zvjerka želi usred svega toga ukloniti moju inspektoricu. Ona se približuje Megan. Razmisli, Bakerice. Dobro razmisli o bilo čemu neobičnom što si

otkrila ili što ti se dogodilo. Pričaj mi o tome. Ima li uopće ičega u bilo kojem od tih slučajeva o čemu nisi govorila? Trebam sve znati. Ovog časa.

PETAK, 15. LIPNJA

Gideon osjeća bol od glave do pete nakon noći koju je proveo na slamnatom krevetu u kamenoj ćeliji. Gospodar ga može zvati učenikom koliko god hoće, ali on dobro zna što je. Zatvorenik. Uskraćena mu je sloboda isto kao blijedoj mladoj ženi koju je vidio dok su ga vodili iz Velike sobe. Ona za koju je u bunilu nakon uvođenja pomislio da je njegova majka. Bila je to djevojka s vijesti. Sada to shvaća. Caitlyn Lock. Kći potpredsjednika Sjedinjenih Američkih Država. To je bila žena koju je vidio. Koliko se može sjetiti, imala je ljubavnika, Engleza. Pretpostavlja da i njega također negdje drže, vjerojatno u ćeliji nalik na njegovu.

Onda se prisjeća. Sjeća se očeve knjige. Zazidavanje. Drevni su Britanci tu praksu usvojili od Grka i Rimljana. Zazidavali su zabludjele građane, zatvarali ih u uske prostore dok nisu umrli od gladi. Sljedbenici su činili isto da očiste tijelo žrtve i oduzmu mozgu svaki oblik vidnog ili slušnog poticaja.

Gideon je žali. Bit će da tone u ludilo. Pritisnuta uz taman prašan kamen, gdje se ne može micati i gdje ništa ne može raditi. Pravi pakao. Ustaje i šeće po svojoj malenoj ćeliji. Sedam koraka dugoj i tri koraka širokoj. Raskošnoj u usporedbi s ćelijom u kojoj zna da drže Caitlyn.

Sjeda na slamaricu i duboko razmišlja. Svetište je okrugla zgrada. Može si predočiti Silazni prolaz. Hodnik Unutarnjeg kruga. Veliku sobu. Prostor za čišćenje. Gospodarovu sobu. Neke vanjske sobe. Ćeliju u kojoj je sada. Od spoznaje iz prve ruke i opisa u očevim dnevnicima misli da je stvorio dobar mentalni zemljovid mjesta na kojem se nalazi. Uključujući mjesto na kojem moraju držati Caidyn. Samo je jedna rupa u njegovu znanju.

Izlaz.

Megan je još jednu noć provela u roditeljskoj kući sa Sammy. Nakon novosti o tzv. Unapređenju i sumnji koje je izrazila Tompkinsova, posljednja je stvar s kojom bi se mogla suočiti večer s Adamom i njegovim nasrtljivim željama da opet počnu normalan obiteljski život kao da se nikad ništa nije dogodilo.

Ulazi pod tuš i pokušava razbistriti glavu. Sve jučerašnje brige još su ondje. Gideona nema. Jimmyja nema. Morat će uzeti Sammy iz jaslica i preseliti se u Swindon.

Briše se i oblači. Tompkinsova je obećala da će kočiti tu stvar s promjenom posla. Usporiti je. Učiniti je izvedivom. Ali Megan sumnja da će čak i njezina šefica moći navesti šefa i zamjenika policije da se predomisle.

Njezini su roditelji nahranili i odjenuli Sammy i Megan im zahvaljuje pa vozi do jaslica, uma na autopilotu. Zbog jučerašnjeg preokreta ona i Tompkinsova postale su prisnije. Prisnije nego ikad. Čak je osjetila dovoljno povjerenja da joj se povjeri. Šefica je kao i uvijek zahtijevala sve detalje, a Megan ih je i priopćila. Sve. Teorija Gideona Chasea o kultovima. Nestanak dokaznog materijala koji je povezivao mesara Matta Utleyja s provalom na Chaseovo imanje. Sve. Bila je iznenađena i pomalo je osjećala olakšanje da se Tompkinsova tome nije smijala.

Pošto je ostavila Sammy u jaslicama i poljubila je u znak rastanka, mobitelom naziva stožer i kaže im da ide liječniku te da danas ne može doći. Možda ni sutra. Gleda tipkovnicu pa utipkava brojeve Gideona i Jimmyja. Još jednom bez odgovora. Gideonova odsutnost može biti samo loša vijest. Okreće automobil i upućuje se u Tollard Royal.

Dan je sunčan i vedar pa putovanje od jednoga sata djeluje gotovo terapijski. To je malo selo na južnoj granici s Dorsetom. Ondje nema puno zanimljivosti za turiste. Crkva iz trinaestog stoljeća i kvekersko groblje. Samo je Ashcombe House, dom Cecila Beatona, Guya Ritchieja i Madonne, vrijedan pozornosti.

Vrata na Chaseovo imanje su zaključana. Nekoliko puta pritišće zvonce i opet naziva. Ništa.

Megan izlazi iz automobila i odlazi do visokih zidova imanja od opeke, sve dok nije izvan vidika vozila u prolazu. Ako je Utley našao slabu točku u obrambenom sustavu kuće, može i ona.

A to i čini. Nakon malo penjanja na drvo i skoka kojem bi Sammy zapljeskala, na vrhu je zida. Spušta se na koljena, steže rub opeke, visi sa zida i spušta se u vrt. Odlazi od zemlje i sjene na dug travnjak iza kuće.

Gideone, viče prema kući. Ne želi ga prestrašiti, navesti na pomisao da je ona još jedan uljez.

Treba joj nekoliko minuta da obiđe jezero i stražnju stranu kuće. Tu nema nikoga. Njegov je Audi parkiran na šljunku ispred kuće i, sudeći po blistavoj paučini ispredenoj preko bočnog zrcala, već ga neko vrijeme nitko nije pomicao. Megan zvoni. Šakom lupa po vratima i opet viče njegovo ime, čak i kroz prorez za pisma. Ništa. Brzo piše poruku za njega i gura je kroz metalni otvor. Povlači ruku i nepomično stoji duboko zamišljena.

Posljednji put kad je vidjela Gideona bio je sa Smithsenom, baš tu. I izgledao je preplašen. Tada je to pripisala psihološkoj reakciji na očevu smrt. Sada zna da nije imala pravo. Možda unutra leži mrtav.

Pokušava razumno misliti. Smithsen ga ne bi ubio, zar ne? Ne pošto ju je vidio u kući, ne pošto je razgovarao s njom, inspektoricom, na ulazu. Bio bi lud da to učini. Ta logika dostaje da je odvraća od provale. Barem dok ne bude razgovarala s Jude Tompkins.

Megan se vraća, penje preko zida i upućuje prema automobilu. Dok pali motor, vidi bljesak u osvrtnom zrcalu. Muškarac u zelenoj jakni brzo se sklanja s vidika. Pod prismotrom je.

Prate je.

Nakon što je prošla King John Inn, Megan pritišće gas svojega Forda Focusa i izlazi u otvoren kraj oko Ashmorea. Sto na sat, sto dvadeset, sto trideset. Lako za malen automobil. Ako je prate, morat će se pokazati.

Neposredno prije oštrog lijevog zavoja u daljini zamjećuje drugi automobil. Brzo se kreće. Isto toliko brzo kao i ona. Moglo bi biti da je mamac otvorene ceste doveo vozača u iskušenje da ubrza. Mora to ustanoviti.

Megan zna da dok ne stignu do prikladno nazvanog Cik-cak brda, cesta B ne nudi ništa od blagih zavoja. Njezin Focus uskoro juri više od stotinu šezdeset na sat. Načinila je razmak od barem četiri stotine metara između sebe i automobila koji je slijedi. Dok ulazi u oštar desni zavoj na obronku brda, pritišće kočnicu i Ford dobro održava ravnotežu prelazeći u lijevu serpentinu koja slijedi. Srce joj udara kao ludo. Još jednom koči, usporavajući auto a da ne ostavi izdajničke tragove guma. Megan sklanja auto s ceste u šumarak na desnoj strani. Zaustavlja se toliko duboko u krčevini koliko može. Nakon nekoliko sekundi projuri auto iza nje, Mercedes žućkastobijele boje. To je sve što može razabrati.

Sada dolazi pravi pokus. Ako čovjek u Mercedesu vozi samo iz zabave, ići će uzbrdo i pritisnuti gas čim izađe iz zavoja. Više ga neće vidjeti. Ali, ako je on doista slijedi, za otprilike minutu pitat će se gdje je, do vraga, ona. Vjerojatno će se okrenuti, provjeriti nije li mu izmaknuo odvojak, možda se čak vratiti.

Megan oprezno vozi unatrag iz šumice i polako nastavlja put u stožer.

Vidi Mercedes kad je prošla Cann Common. Zaustavio se. Zaustavna svjetla su upaljena. Dvojica muškaraca sprijeda. Jeftina personalizirana tablica koja završava s 57MU.

Matt Utley.

Prisjeća se da je Gideon rekao kako je Udeyja vidio s pištoljem. Zaustavna svjeda Mercedes se gase i on polako izlazi s odmorišta

pred njom. Ona pritišće gas i na trenutak se čini kao da će se zabiti u auto. U posljednjem trenutku skreće u malen prilaz prema nekoliko kuća pokraj ceste. Paralelan je s glavnom cestom i ona ga upotrebljava kao pristup boksovima na trkalištu. Ali Megan se ne zaustavlja.

Stražnji dio automobila pleše dok leti preko trave i asfalta. Nekako zadržava nadzor nad automobilom. Izlazi iz prilaza natrag na B cestu. Prolazi pokraj Mercedes. Na trenutak se njezine oči susreću s očima vozača. To je doista Utley. Gledala je njegovu fotografiju prečesto i predugo da se prevari. Misli da je prepoznala i putnika. Samo je ovlaš vidjela zdepastog muškarca u bijeloj košulji, ali bilo je nečega u njegovu obrisu, krivulji njegovih ramena i obliku njegove glave što joj je bilo poznato.

Jako ubrzava na cesti Higher Blandford i ne usporava dok nije prešla Christy's Lane i došla na mnogo prometniju A350.

Megan drži oko na zrcalu sve vrijeme dok se vraća u Devizes. Njezin mozak ne može shvatiti što je upravo proživjela. Ono što je vidjela.

Muškarac na prednjem sjedalu automobila s Utleyjem bio je njezin muž. Bio je to Adam.

Puštaju ga van samo kako bi otišao na zahod.

Gideon ostalo vrijeme provodi u samoći, zatočen u kamenoj ćeliji. Donose mu oskudnu hranu i svakim se satom sve više osjeća kao zatvorenik.

Shvaća da je preostalo samo dva dana prije nego što će Sljedbenici završiti obred obnove i žrtvovati ženu koju je vidio. Oni ne mogu riskirati. A on bi lako mogao biti

opasan. Znaju da je njegov otac pokušao spriječiti da netko izvan Vještine bude žrtvovan pa je moguće da bi on mogao pokušati učiniti isto.

Zasuni na vratima se pomiču. Vrata se uz škripu otvaraju. Dvojica muškaraca u odori ulaze, ne govoreći ništa osim da ga moraju odvesti Gospodaru.

Prolazi hodnikom kroz koji je prolazio i njegov otac te zamišlja tajni život čovjeka kojega nikad nije uistinu poznao. Kako se on osjećao poslije svojeg uvođenja?

Sto je on mislio neposredno nakon što su ga uveli u jedno od najstarijih i najtajnijih bratstava na svijetu?

Promatrači ostavljaju Gideona u sobi svojega vođe. Gospodar mu pokazuje kameni stol na kojem su poslagani Nathanielovi dnevnik. Glas mu je poslovan.

Vrijeme je da mi čitaš. Da me prosvjetliš. Onda ću ja tebi razjasniti stvari.

Gideon otvara jedan od posljednjih očevih dnevnika. Točno zna ulomak koji traži.

Pročišćava grlo i počinje: Ako netko čita ovaj dnevnik, molim Svete da ga čitaš ti,

Gideone. Uvijek si bio vrlo metodično dijete pa pretpostavljam da si počeo od početka i da će ovo biti jedan od posljednjih zapisa koje ćeš čitati. Sada znaš za

moje neslaganje s Unutarnjim krugom, za njihovu želju da me prisile da im se pokorim. Ja ne mislim kao oni. Ne smijem i neću. Ako uzimaš, onda i daješ. Ti

osobno. Ne preko zastupnika ili zbog prijetnje. Potpuno je pogrešno da ako

uzimaš prisiljavaš nekoga drugoga da daje. To nije način na koji sveti ljudi plaćaju

svoje dugove. To je način sebičnih, nedostojnih povjerenja, nečasnih. Način

čovjeka kojega sam smatrao prijateljem. Kojega sam pustio u kuću i vjerovao mu kao bratu. Čovjeku koji je okaljao sve što sam poštovao u životu.

Gideon prestaje čitati, okreće dnevnik. Ovdje. Stavlja vrh prsta kraj natpisa

>0£2MTZ ITA0HilZKA.< Prepoznajete li ovo ime?

Gospodar ne zna pročitati šifru, ali zna da gleda vlastito ime. Ne čudi ga da vidi da je u Nathanielovu dnevniku napisano s prezirom. To mu nešto dokazuje. Knjige su

uistinu toliko opasne koliko se bojao da će biti. Tvoj otac i ja nismo se uvijek

slagali. Niti je on imao pravo u svemu. Bio je nadaren čovjek, to znaš. Ali zbog toga

je s njim bilo teško. Nisi mogao raspravljati s njim. Ustaje, odmiče se od stola i

polako hoda. Reci, slažeš li se s njegovim mišljenjem?

O čemu?

O meni. O bratstvu. Vjerojatno je potanko pisao o njemu. O našem neslaganju, osobito s obzirom na obrede.

Gideon bez oklijevanja odgovara. Pisao je. Znam bolje od ikoga da moj otac nije uvijek imao pravo. Godinama smo jedva razgovarali. Sada ga nema. Gideon zamišljeno zastaje, onda gleda ravno u Gospodarove oči. Jedina je moja želja proživjeti dug i zdrav život. Pokazati moju odanost Svetima i, ako mi pomognete da to učinim, onda, naravno, svoju neospornu vjernost vama.

Gospodar ga grli. To je najbolji odgovor kome se mogao nadati. Gideon uzvraća zagrljaj, iako bi mu najradije zario nož u srce.

Gospodar se odmiče i ponosno ga drži za nadlaktice. Sada je vrijeme da te prosvijetlim, da ti razotkrijem tajne od kojih ćeš izgubiti dah.

Megan sjedi u automobilu na parkiralištu supermarketa i čeka.

Ne može otići kući ni na posao. Razmišlja samo o strašnom, letimičnom prizoru Adama u Mercedesu s Utleyjem. Bilo je to jednako loše kao kad ga je uhvatila u krevetu s drugom ženom. Još jedan truli, smrdljivi primjer njegova varanja, laganja i izdaje.

Misli na Sammy i pita se kako je mogao imati drskosti doći u njihovu kuću glumiti savršenog oca i muža dok je čuvao sve svoje tajne. Tajne o tome da je pripadao drugim ženama, drugim muškarcima, svima osim njoj i njihovoj kćeri. Sada se tuga pretvara u bijes. Koža joj se rumeni i žari od sve većega gnjeva.

U kasno popodne pokraj njezina Focusa zaustavlja se stari Jaguar. Prozor se spušta i vozačica vikom prekida Meganino sve lošije raspoloženje: Ulazi!

Čekanje je gotovo.

Šefica detektivskog odjela Jude Tompkins strpljivo sluša dok joj Megan govori kako su je pratili Udey i njezin muž Adam. Nazi

va radi provjere vozila i potvrđuje da je Mercedes registriran na Matthewa Stephena Udeyja iz Tidwortha. Mogla bih provjeriti što je tvoj muž radio u posljednjih nekoliko sati, ali pitali bi me zašto to želim znati.

Ne trudite se, kaže Megan. Znam da je to bio on. Grize već okrvavljen nokat.

Osjećam se tako glupo. Mislila sam da se vratio jer je htio biti sa mnom i Sammy.

Poslije ćeš imati vremena lupati se po glavi zbog toga, kaže joj šefica. Sada moramo odlučiti što da učinimo s tvojom kćerkom. Kome se možemo obratiti a da ne pobudimo sumnje.

Sammy je kod moje majke, odgovara Megan. Nazvala sam je i rekla joj da se Adam agresivno ponašao prema meni. Neće ga pustiti u kuću ni blizu Sam. I moj je tata kod kuće pa će sve biti u redu.

Dobro. Jutros sam obavila neke provjere. Dvostruke provjere, da budem sigurna da nismo došle do pogrešnih zaključaka. I?

Tompkinsova vadi fotografiju iz svoje torbice. Sean Elliott Grabb.

Sumnjivac s otiscima prstiju na VW kamperu. Megan uzima sliku. Radio je u zaštitarskoj službi Stonehengea.

Točno. Mrtav je. Našli su ga u Bathu. Izvukli iz rijeke Avon.

Ubijen?

Prerano je reći, kaže Tompkinsova. Grabb i Stonehenge. To je još jedna veza sa slučajevima Timberland, Lock i Chase. Tu ima previše podudarnosti da mi se to sviđa.

Onda, što ćemo raditi, gospodo? Kamo ćemo s ovim?

To me i zabrinjava. Tompkinsova je proučava pogledom. Sef i zamjenik žele da odeš iz Devizesa, točno? Šalju te u Swindon. I zato mislim da ne smijemo vjerovati ni jednome ni drugome.

A Jimmy Dockery? Ikakva znaka o njemu?

Potpuno je nestao. Ona se češe po stražnjoj strani glave. Mislim da bismo mogle sve ovo odnijeti izvan službe, otići Barneyju Gibsonu, zapovjedniku londonske policije.

Megan je iznenađena. Mislit će da ste ludi.

Tompkinsova se smiješi. Znam. I zato ćeš mu to reći ti, a ne ja.

Gospodar Kruga vodi Gideona kroz labirint unutarnjih prostorija Svetišta. Rukama pokazuje isklesane zidove i stropove. Drevni su ovaj kamen vadili u kamenolomima u blizini, ali i vrlo daleko. Građevinari uvedeni u Sljedbenike izabrali su ih i isklesali. Preciznost je nevjerojatna. Sveti su posvetili svaki komad. Dva milijuna međusobno povezanih kamenova. Cijela je konstrukcija podignuta bez žbuke.

Dok hodaju, Gideon rukom dodiruje glatke zidove. Dok se spuštaju u srce hrama vijugavi hodnici postaju užji i visina im se smanjuje. Zašto ovo mjesto nikad nije otkriveno?

Gospodar se smiješi. Jer nema razloga da ga se traži. Nitko ne zna za njegovo postojanje, a sve su arheološke iskopine usredotočene na područje oko Stonehengea. Katkad se načini neko otkriće drveni krug poravnat sa Svetima, krematorij, kosti mrtvih vojnika, drevne sjekire i alati. To je dovoljno da zadovolji akademske apetite.

Ali ima više od toga?

Mnogo više, kaže Gospodar. Ne samo Svetište nego i druga sveta mjesta koja su sva poravnata i povezana, blagoslovljena i zaštićena. I ne samo ovdje. Diljem svijeta.

Gideon je zaslijepljen veličinom nepoznatoga. Ima tisuću pitanja.

Dođi, potiče ga Gospodar, opet hodajući. Sve u svemu, u razdoblju od dva stoljeća više je od stotinu tisuća ljudi gradilo

Svetište i Stonehenge. Gospodar ga vodi kroz spiralni labirint tunela. Vadili su kamenje bez strojeva, rabili primitivne drvene saonice i vlastite ruke da stotinama kilometara prenose tiranske terete, katkad preko duboke vode. Podigli su skele od oborenih stabala, izradili konope i koloture od trave, kore drva i loze. Iskopali su posve funkcionalan i originalan sustav kanalizacije. Još uvijek savršeno funkcionira. Kanali vode kroz ravnicu do Svetišta i potom u duboke kredne jame koje pune podzemni potoci. Proteže se i dodiruje otvorenu rupu u pješčenjaku. Drevni kanali za zrak osiguravaju stalan dotok kisika. Ovi uspravni tuneli također su zvjezdana okna. Pokazuju određene zvijezde i zvijezda. Svetište je precesijska ura koja nam omogućuje da izrađujemo karte i kalendare, baš kao što su činili naši preci.

Gospodar ga kroz uski luk vodi u prolaz točno ispod Velike sobe. Dok je izvorna svrha Svetišta bila da bude hram za Svete, ono je također bilo neolitska škola, svojevrsan fakultet povezan s gradskom vijećnicom, gdje su se bavili znanošću, liječenjem i administracijom.

Njihovo je društvo bilo tako napredno? pita Gideon.

Svako doba ima svoje iznimne vođe, čak i neolitsko. Gospodar nastavlja hodati kroz prolaz i uzima veliki željezni ključ obješen o smeđi konopac oko svoga vrata. Daj da ti pokažem o čemu govorim. Otključava uska vrata od hrastovine i ulaze u duboku tamu.

Zrak je još hladniji i njihovi koraci još jače odjekuju. Gospodar pali baklju na zidu i nekoliko velikih svijeća na podu. Kad su im se oči prilagodile, vide veliku i savršeno okruglu sobu u kojoj se ističe tamna stijena u sredini. Visoki su zidovi isklesani od krva- vocrvenoga granita, sličnog onome u egipatskim grobovima. Na zidovima lijevo i desno koliko god daleko Gideon može vidjeti nalaze se deseci otvorenih ljesova, svi tako nagnuti da lubanje imaju savršen pogled na veliko zvjezdano okno u sredini sobe nalik okrugloj rupi u krovu Panteona.

Kripta, primjećuje Gideon. Tko su bili ti ljudi i čemu osobit postupak?

Ovo su drevni. Naši prethodnici. Nadareni ljudi koji su planirali i izgradili Svetište, Stonehenge i sve krugove, mogile, grobne humke i staze povezane s njima.

Gospodar polako kruži sobom, paleći još baklji i svijeća. Ali ovo nije samo sveto mjesto pokopa, Gideone.

Divovska kamena gromada u sredini sve se bolje vidi. Isklesana od uglačanog pješčenjaka, barem je pet metara visoka i tri metra široka. S dvije su strane police pune geografskih karata i svitaka. Druge su dvije podijeljene u nešto što izgleda poput desetaka malenih pećnica ispunjenih šljunkom.

Gideon je zaprepasten. Približava se kao mačka koja vreba pticu.

Mladi je arheolog gotovo odviše prestrašen da išta dodirne. To je knjižnica. Muzej. Vremenska kapsula puna drevnih zapisa, umjetnina, rezbarija i oruđa.

Kako daleko u prošlost ovo seže? pita.

Sve do početka. Gospodar pokazuje vrh kocke. Ondje gore naći ćeš originalne rezbarije. Prve nacрте Svetišta i Stonehengea. Ondje u najvećim ljesovima vidiš ostatke prvih žrtava, onih koji su završili Svetište i krug.

Građevinari su bili žrtvovani?

To im je bila želja. Znali su da će, nudeći se za žrtve Svetima, zajamčiti milost za svoju djecu i buduće naraštaje.

Gideon je pun strahopoštovanja. Oko njega je arheološki san. Aladinova špilja drevne povijesti i civilizacije. Otkriće života. Srce mu brže kuca. Nikad nisam pročitao ništa o ovome. U svim dnevnicima koje sam pronašao nije bilo spomena o ovom mjestu ili bilo čemu što ono sadrži.

Nije ga ni smjelo biti. Zabranjeno je govoriti ili pisati o tome. Gospodar mu se približava, opet se smiješi. Nathaniel je znao za ovu sobu. Mnogo je radio ovdje.

Među pergamentima i dokumentima u arhivu naći ćeš njegov vlastit rad, dodatke zvjezdanim i geografskim kartama koje svi Gospodari moraju završiti.

Toliko povijesti na jednome mjestu. Toliko znanja. Toliko tajni. Gospodar prekida čaroliju pokazujući na vrata. Moramo ići. Moram ti pokazati još nešto, a imam vrlo malo vremena za to.

Gideon nevoljko odlazi iz sobe i Gospodar gasi sva svjetla te ponovno zaključava vrata. Odlaze do kraja prolaza i počinju se sporo i tegobno penjati uz naoko beskrajne kamene stube bez ograde. Pripijaju se poput bršljana uz vanjski zid Svetišta. Nema zaštitnih ploča ili ograde. Tu je samo provalija.

Budi oprezan, kaže Gospodar. Možda si još uvijek pomalo slab od uvođenja. To je dobar savjet. Poslije više od stotinu koraka Gideon uviđa da se znoji i bori za dah. Muškarac pred njim penje se kao planinska koza, stupajući na svaku kamenu ploču snažnim i samopouzdanim korakom.

Gideon drži dlan na zidu. Primjećuje istančane ureze u kamenu. Drevna umjetnost koja prikazuje poljodjelce što obrađuju polja, žene koje nose dojenčad, stada stoke okupljene oko potoka. Na zidovima vidi i druge prizore. Radnici podižu velike kamene gromade, oblikuju prve obrise kruga. Ljudi na grobnim humcima oboreni glava. Prizori koji prikazuju Sunčevu stazu, zvijezda i Mjesečeve mijene. Na vrhu je mnogo strašnji prizor.

Ljudi u odorama okupljeni su oko vezane prilike polegnute na Kamen smaknuća, Gospodarov je čekić podignut. To ga podsjeća da je mlada Amerikanka, ona s vijesti, zazidana negdje ispod njih.

Njiše se na stubama.

Ruka čvrsto hvata njegovu odoru. Gospodar Kruga povlači ga do zida. Budi oprezan.

Uspravlja se i polagano diše. Dobro sam.

Dobro. Onda nastavljamo.

Poslije nekoliko koraka dolaze do vrha. Gideon sada vidi da postoji još jedan niz stuba koje se spuštaju do druge strane, ravno dolje prema odajama i Velikoj sobi. Gospodar opet upotrebljava ključ oko vrata.

Prostor u koji Gideon ulazi posve se razlikuje od odaje s arhivima i na neki način pobuđuje još više iznenađenja.

Prva stvar koja ga pogađa jest svjedost. Bijeli sjaj fluorescentnih cijevi koje trepere i zuje kao zarobljeni i ljuti duhovi. Pod i zidovi su sivi. Ali ne kameni. Betonski su. Ožbukani. Kao da je stupio u divovsko suvremeno spremište ili garažu.

Čini mu se da je pred njim cijelo jutro betonske površine. Stotine metara ožbukanih zidova. Gospodar odlazi prema čeličnom kavezu otprilike deset metara nad tлом. Gideon ga slijedi. Na drugom su kraju parkirana vozila. Veliki 4x4 i nešto što mu je poznato. Dracov bijeli građevinski kombi.

Mjesto nije samo garaža. Osjeća to u sebi mnogo prije nego što mu pogled ne obuhvati golemo sivilo. Prostor je podijeljen u odjeljke. Tu su deseci metalnih ormarića; gomile klupa, stolova i stolaca. Kuhinjski odjeljak s redovima sudopera, beskrajne radne površine za rezanje i pripremu hrane, redovi visokih hladnjaka i zamrzivača, mikrovalne pećnice, štednjaci, pećnice i lonci.

Ovdje ima dovoljno prostora i opreme da nahrani vojsku.

Ovo je naš operativni centar, nehajno će Gospodar. Pod zemljom tradiciju poštujemo na način naših predaka. Na površini elitna smo postrojba. Sutra ćeš doći ovamo i raditi. Imat ćeš svoju ulogu u pripremanju za veliki dan.

SUBOTA, 16. LIPNJA, DAN DO PUNOG MJESECA

Zora sneno vuče tamne zavjese neba kao rumeni mališan koji povlači pokrivače s kreveta svojih roditelja. Promatrači okružuju rosom natopljena polja Stonehengea. Stoje na praznom parkiralištu. Nijednom turistu nije bilo dopušteno rezervirati rani posjet mjestu.

Gospodar Kruga korača stazom po kojoj su gazili milijuni, prelazi preko svježe pokošene trave. Ulazi u legendarni krug. Ovaj će dan trajati šesnaest sati, trideset sedam minuta i pet sekundi. Visina Sunca iznosi 61,9 stupnjeva.

Sutra će se prvi put u deset dana značajnije pomaknuti i spustiti na 61,8 stupnjeva. Dok ulazi u potkovu trilita, Gospodar gleda stalno promjenjivo nebo. Mjesec je zašao prije više od jednoga sata. Nema znaka dame u bijelom. Ona pleše u neviđenoj tami gotovo četiri stotine tisuće kilometara daleko. Vratit će se u devet sati ove noći i pojavit će se u 98 posto svojeg punog djevičanskog sjaja. Gotovo spremno.

Blag vjetar pirka preko otvorenih polja. Gospodar pruža ruke da osjeti energiju Svetih. Sve što se odsad bude dogodilo ovisit će o preciznosti. Preciznosti, vezi i konačnoj volji bogova.

Caidyn nikad nije molila. Njezin otac potječe od posrnule židovske loze, a majka od tako nemarne protestantske skupine da je mogla biti i ateist.

Jedine stvari u koje je njezina obitelj vjerovala bile su pravednost, dobrota i ljubaznost. Postupaj s drugima kako bi željela da drugi postupaju s tobom. To nije vrsta odgoja koja te priprema da te drže kao taoca, zazidaju u kamen i izgladne do smrti. Tu se nalazi otkad se ranila i otkad su je premjestili. U sićušnoj šupljini za zazidavanje obloženoj polimerskom pjenom. Osjeća je ispred i iza većeg dijela tijela. Kao da su je stavili između madraca.

Caitlyn zatvara oči i pokušava moliti. Njezin je um tako trnovita zbrka straha da se čak ne može usredotočiti na jednu jedinu nijemu molitvu bilo kojem ili svim duhovnim spasiteljima. Prvi put otkad su je zatvorili počinke plakati.

Točno je osam sati ujutro kad Megan slijedi svoju šeficu u privremeni ured Barneyja Gibsona. Posljednji je put vidjela njega i njegova operativnog pomoćnika Stewarta Willisa prije šest dana, ali dvojica muškaraca izgledaju deset godina stariji. Beskrajne smjene, noći bez spavanja i pritisak istrage narušavaju njihovo zdravlje.

Tompkinsova ih informira. Prije gotovo tjedan dana inspektorica Baker sjedila je u ovoj sobi i rekla vam da vjeruje kako su Caitlyn Lock i Jake Timberland putovali u Stonehenge kad su njega ubili, a nju oteli. Imamo informaciju koja to sad naizgled potvrđuje. I mislimo da znamo tko je odgovoran. Koliko se god to činilo nevjerojatnim, imamo dobar razlog vjerovati da je otmicu obavio drevni poganski kult.

Nije baš vjerojatno, kaže Willis. Imamo pouzdanu informaciju da Lockovu drži izvjesna međunarodna kriminalna skupina. Već je poslala zahtjev za otkupninu. Tompkinsova ne uzmiče. Zamolila bih vas da ovo uzmete u obzir, gospodine. Ono što će vam inspektorica Baker reći izgledat će nategnuto, ali uvjeravam vas da to potvrđuju jake indicije.

Gibson počinke misliti da je bila pogreška pristati na taj povjerljivi sastanak. Jude, zašto to nisi rekla Johnu Rowlandsu ili svojem šefu?

Ona zna da je na tankom ledu. Gospodine, možda je umiješana moja vlastita služba. Netko je već potajice utjecao na fizički i elektronički dokazni materijal. Istraga bi mogla biti kompromitirana iznutra.

To su vrlo ozbiljne optužbe. Stavljáš me u težak položaj.

Da, gospodine. I ispričavam se. Ali s obzirom na okolnosti, mislim kako je posve prikladno da zatražim vaše vodstvo kao višeg časnika izvana na čelu ove važne istrage.

Shvaćam. Okreće se prema Megan. Dakle, inspektorice, što mi imate reći?

Megan zna da će imati samo jednu priliku da im pokaže svoju vjerodostojnost.

Dok sam istraživala samoubojstvo profesora Nathaniela Chasea, pisca, arheologa i svjetski poznatog stručnjaka za Stonehenge, njegov sin Gideon obavijestio me o dnevnicima koje je profesor pisao o tajnom kultu posvećenom kamenima kruga. Druidi, upada Willis.

Ne, gospodine. To je društvo starije od svih druidskih zajednica. Ako trebate usporedbu, pomislite na masone. Mislim da govorimo o drevnom društvu obrtnika koje je stoljećima sazrijevalo pa ima priličnu moć i utjecaj. Tek što su joj riječi sišle s usana, kaje se zbog njih. Ako su Willis ili Gibson masoni, s njezinim je slučajem završeno. Gospodine, šifrirani dnevnik koji je otkrio Gideon Chase daju na znanje da taj kult dobiva neku vrstu milosti i zaštite od Stonehengea, sve dok se njihovim bogovima s vremena na vrijeme prinašaju ljudske žrtve.

Dvojica muškaraca gledaju jedan drugoga, škrto se smiješeći. To mi je vrlo teško vjerovati. Ljudska je žrtva nepoznata u suvremenoj Europi, kaže Gibson. Čak i u Americi, gdje ima više nego dovoljno ekstremista, bilo je samo nekoliko posvjedočenih slučajeva posljednjih stoljeća. Doista mi je teško prihvatiti tu vašu teoriju.

I meni je bilo teško, gospodine, kaže Megan. Ali predomislila sam se zbog izvjesnih događaja.

Willis nestrpljiva zirkna na uru. A to su?

Cini se da sve to vodi do Stonehengea. On je u središtu svih naših nedavnih važnih slučajeva. Nathaniel Chase, stručnjak za Stonehenge, ustrijelio se. Lockova i Timberland napadnuti su dok posjećuju kamene. Sean Grabb, jedan od ljudi koje smo htjeli ispitati o tim napadima, pronađen je mrtav u Bathu. On je radio u zaštitarskoj službi Stonehengea. I sve se to zbiva u vrijeme ljetnog suncostaja.

Čini se da Gibson počinje osjećati zanimanje. Ili ga možda sve zabavlja. Megan teško može razabrati. Gospodine, provjerila sam zdravstvene kartone Gideona Chasea. Rekao mi je da je kao dijete imao rak i kameni su ga izliječili. Sudeći po kartonima, čini se da je njegova izjava istinita.

Willis se mršti. Njemu je to jednostavno nevjerojatno. Vi mi želite reći da njegov zdravstveni karton kaže da ga je krug kamenova izliječio od raka?

Ne, gospodine. On pokazuje da je imao neizlječiv rak i da je bio izliječen. Ne daje objašnjenje, jer ga jednostavno nisu mogli naći.

Gibson nestrpljivo uzdiše. Šefica detektiva Tompkins rekla je da je netko potajice neovlašteno pristupao dokaznom materijalu. Kakvim materijalom i kako?

Megan osjeća da on gubi strpljenje. Sažima što kraće može. Netko je provalio i zapalio kuću Nathaniela Chasea. Ali ne prije nego što je pokušao uzeti ili uništiti nešto od vrijednosti. Mislimo da je uljez tražio tajne dnevnike za koje sada znamo da sadrže profesorove bilješke o Stonehengeu i kultu povezanim s njim. Njegov sin Gideon uspio je snimiti provalnika mobitelom. Naš program za prepoznavanje lica pronašao je podudaranje s izvjesnim mještanimom. Također smo našli fizički dokazni materijal iz provale. Alat u ostavljenoj torbi. Kad sam posljednji put provjerila, gospodine, sav je taj dokazni materijal nestao iz spremišta. Svi su njegovi tragovi izbrisani s računala. Kao i elektronička poruka koju sam dobila o podudaranju lica. Sve je bilo izbrisano iz mojih datoteka.

Gibson piše bilješke i potom gleda Tompkinsovu. Trebamo odvojeno razgovarati o tome i kako postupiti u tom slučaju.

Ona kima glavom.

Zapovjednik londonske policije zavaljuje se u fotelju i procjenjuje Megan. Koliko god luđački sve to zvučalo, ona se čini prvorazrednom policajkom i ni u kojem slučaju kao osoba koja bi se dala zavesti vlastitom maštom. Također zna da bi morala biti u Swindonu uspostavljajući novu jedinicu za nezatvorene slučajeve. Ne bi s njim u povjerenju smjela govoriti iza leđa svojeg šefa.

On se naginje prema naprijed i sklapa ruke na pisaćem stolu. Vi ste iskusna policajka, Megan, pa sam siguran da znate da je naša istraga na oštrici noža. FBI, Interpol, privatni istražitelji i većina britanske policije slijede tragove. Najjači međuagencijski dokazni materijal pokazuje da je međunarodna kriminalna skupina otela Caidyn i zahtijeva novac od njezinih roditelja. Cijena otkupa iznosi

dvadeset milijuna dolara. Cijenim način na koji ste došli k nama, ali u ovom trenutku ne mogu riskirati da uporabim sredstva kako bih istražio ono što tvrdite, ja...

Ali, gospodine...

On je zaustavlja. Dajte da završim. Stroga stanka. Treba mi dokaz. Trebam vidjeti šifrirane dnevnikе koje ste spomenuli. Trebam dokaze da je u prošlosti bilo ljudskih žrtava. Trebam nešto forenzički prije nego što i pomislim na skretanje dragocjenog vremena i osoblja iz smjera koji sam im dao. Donesite mi to i dobit ćete drukčiji odgovor.

Tompkinsova gura stolac prema natrag. Hvala vam, zapovjednice. Kima glavom prema Willisu. Nadzornice. Voljela bih da mi date riječ da će zasad ovaj razgovor ostati povjerljiv. Iz očitih razloga.

Imate moju riječ, kaže Gibson. Ali samo zasad.

Dan prije obreda početak je svetog razdoblja. Vrijeme odavanja poštovanja. Gospodar, Unutarnji krug i svi Sljedbenici počinju pobožni post. To rade iz poštovanja prema žrtvi. Piju samo vodu. Uzdržavaju se od spolnih odnosa, bilo izvršenih bilo promatranih, do prvog večernjeg sumraka nakon završetka obreda. Dok sjede u njegovoj sobi, Gospodar Kruga objašnjava Gide- onu obred čistoće. Nama je obred obnove svet. Ali to ne znači da smo barbari. Ne. U ovom je trenutku najvažnija osoba među nama ona koja će biti žrtvovana. Stavlja lijevu ruku na četiri dnevnika. Vjerujem da si kroz svojeg oca možda više od većine naučio o svetosti života i njegovu značenju u smrti.

Gideon nije siguran kamo to vodi. Sve što znam jest da je bio voljan dati svoj život kako bi spasio moj. Da mi ponudi priliku da odgojim vlastitu djecu.

Točno. Jedna jedina žrtva za veće dobro mnogih. Gospodar proučava mladića pred sobom. Naš je običaj da jedan od Sljedbenika, obično član Unutarnjeg kruga, provede posljednje teške sate u društvu žrtve. Da joj pruži moralnu i duhovnu podršku do posljednjeg trenutka. I da zajamči da joj se ništa ne dogodi prije početka obreda. To je uloga, Gideone, koju bih volio da ti obaviš za nas.

On ne može sakriti šok. Ne razumijem. Zašto ja?

Gospodar se smiješi. Mislim da razumiješ, Gideone. Mislim da znaš zašto sam ti iskazao milost i naklonost. Zašto sam uložio svoje vlastito povjerenje i vjeru u

tebe, usprkos tome što su oni koji su mi bliski sumnjali da je mudro dopustiti da živiš.

Gideon osjeća kako se ledi.

Meni je važno da u obred udem bistra uma i otvorena duha. Reci mi, Gideone, je li ti otac rekao nešto što nisi podijelio sa mnom?

Gideon odmahuje glavom. Njegovo je poricanje istinito. Ali zna na što Gospodar cilja. Opet vidi svoju majku. Krhka starica koju jedva prepoznaje još se jednom uspravlja na smrtnoj postelji. Izgovara riječi koje mu život okreću naopako.

Nathaniel nije tvoj otac, Gideone.

Gospodar Kruga prepoznaje to u njegovim očima. Onda ti je rekla majka. Ja sam tvoj otac, a ne Nathaniel Chase.

Megan parkira automobil na pločnik u susjednoj ulici i pješaci ostatak puta.

Pokušava se smiriti. Susret s Gibsonom i Willisom bio je gubljenje vremena. Ona i Tompkinsova ispale su budale. Šefica je to i rekla. Dvojica muškaraca iz londonske policije nisu vjerovali ni jednoj njezinoj riječi. Željeli su činjenice. Nisu htjeli slušati ništa drugo.

Megan se osjeća sama. Ranjiva. Uznemirena. Hoda ne samo da se smiri nego i iz opreza. Adam bi mogao biti kod kuće. Adam, muž za kojega je vjerovala da se opet zaljubljuje u njega. Adam, čovjek kojega je vidjela da sjedi kraj provalnika i napadača na policiju Matta Utleyja. Ne vidi nikakav nepoznati automobil blizu svoje kuće. Čeka u tihoj slijepoj ulici gotovo pet minuta prije nego što se osjeća dovoljno sigurna da ude.

Kuća je prazna. Ali on je tu bio. Zna to jer se na stolu nalazi poruka naslonjena na vazu s cvijećem napisana njegovim rukopisom. Uzima je. Meg. Otišao sam kući. Nazovi me kad se pribereš.

P. S. Moramo razgovarati o tome kad ću viđati Sammy.

Gužva je i baca u punu kantu za smeće. Srce joj ubrzano kuca. Skuplja kostime za kupanje i debele ručnike za sebe i kćerku, brzo se ogledava i onda izlazi te zaključava kućna vrata.

Ondje je jedan muškarac. Muškarac koji je promatrao njezin dom i čekao je.

Otac i sin gledaju se preko drevnoga kamenog stola.

Kad ste to otkrili? pita Gideon.

Gospodar spušta glavu. Ne prije nego što je Marie bila na smrti. Gleda ga zastakljenim očima. Nathaniel je poslao po mene kad je bila u bolnici. Rekla mi je samo nekoliko sati prije smrti. Ništa nisam mogao učiniti. Bilo je prekasno zatražiti pomoć.

Gideon je iznenađen što počinje osjećati bijes. A što vam je ona bila?

Gospodar se mršti. Sto mi je ona bila? Bila je sve. Sve i ništa. Bila je žena koju nisam mogao imati, ali bih se njome oženio. Osoba s kojom bih proveo život da se nismo posvađali i razišli. Da nije sreća Nathaniela.

Kako to mislite?

U djetinjstvu smo se voljeli. Nakon što smo prekinuli vezu, preselila se u Cambridge. Ondje je sreća Nathaniela i udala se za njega. Ponovno sam je vidio tek godinu nakon vjenčanja, kad se vratila u Wiltshire.

Gideon računa. Čini se da je njegova majka svetica prekršila bračne zavjete s čudovištem koje sjedi nasuprot njemu, samo godinu nakon što je prisegnula na vječnu ljubav muškarcu kojeg je smatrao svojim ocem. Kako ste mogli? Ustaje, crven od bijesa. Tek se udala i vi ste je zaveli.

Nije bilo tako, kaže Gospodar, neometen Gideonovim gnjevom. To se dogodilo bez predumišljaja. Ti bi morao razumjeti koliko sam strasno volio tvoju majku da počneš uviđati kako smo oboje popustili tom jednom trenutku slabosti.

Jednom trenutku? Gideon sumnja u to. Ja sam bio posljedica jednog trenutka slabosti?

Gospodar Kruga ustaje i obilazi kameni stol. Nisam ništa znao do smrti tvoje majke. Kako sam onda mogao otići Nathanielu? Sto sam mu mogao reći o tebi? Jeste li znali da je rak bio nasljedan?

On kima glavom.

I nagovorili ste mog oca da se pridruži Vještini kako biste zaštitili svojega sina, zaštitili mene?

Da. Svaki bi otac to učinio. Morao sam te zaštititi.

Gospodar ga grli. Čvrsto ga stiše uza se. Čvrsto kao što bi otac stiskao davno izgubljeno dijete.

Jimmy Dockery ide niz prilaz u kuću do Megan. Vidi da je preplašena. Ne bojte se, šefice.

Ali boji se. Uzmiče, povlači se prema kućnim vratima.

Moram razgovarati s vama. Još jednom polako korača prema njoj.

Ona ispušta torbicu i ključeve u stisnutoj desnoj šaci pretvara u bodljikavi bokser.

On nehajno gleda improvizirano oružje. Želite se boriti sa mnom?

Priđi bliže, Jimmy, i ubit ću te.

On vidi da misli ozbiljno. Nema mnogo vremena. Kreće naprijed i hini da će je zgrabiti lijevom rukom. Megan nasjeda. Desnom rukom ona zamahuje bodljikavim križem. On joj se primiče i zadržava udarac lijevom podlakticom, izbijajući joj ključeve iz prstiju. Sada bi je mogao onesvijestiti snažnim udarcem u čeljust. Umjesto toga hvata njezin lijevi ručni zglob i savija ga iza njezinih leđa. Drugom je rukom pljuska po ustima.

Prije nego što postaje toga svjesna, odgurnuo ju je iza ugla kuće. Pokušava ga udariti nogom, ali Jimmy je brži. Siri noge i drži je kao što bi odrastao čovjek držao dijete koje udara nogama u napadu bijesa.

Neću vas ozlijediti.

Megan nastavlja udarati nogama.

Šefice, stanite. Imali ste pravo, shvaćate? Slijedio sam Smithsen i imali ste pravo.

Nije sigurna da ga je dobro čula. Ali razabrala je dovoljno da se prestane otimati i boriti.

Jimmy je ispušta.

Ona se okreće kako bi ga pogledala u lice. Što si rekao?

Znam kamo odlaze. Gdje se Smithsen i ostali susreću.

Gospodar Kruga otvara dnevnik i pokazuje vlastito ime. Oi IMTZ IYAOHQXKA.

James Pendragon, kaže glasno. Ponosno stavlja ruku na srce. To je ime kojim se možeš ponositi. Obiteljska loza koja seže sve do vremena Kelta. Do najslavnijeg kralja drevnih Britanaca. Sve do magla mitologije i iza njih. Mi smo ono od čega nastaje povijest, ti i ja.

Gideonu su poznate i činjenice i fikcija. Kralj Artur više je bajka nego stvarnost, kaže.

Prijekor ne hladi Gospodarovu obiteljsku strast. Uistinu? Artur Pendragon, veliki britanski kralj? Ili kralj Riotam, ili kralj

Kumbera, kralj Penina, kralj Elmeta, kralj Škotske, kralj Poviša ili čak kralj Rima? Misliš li da su svi ti kraljevi izmišljeni? Ti si obrazovan čovjek. Te legende korijene nemaju samo u mitovima. One su se održale.

A vi? pita Gideon pomalo ogorčeno. Što je od vas činjenica, a što fikcija?

Gospodar sliježe ramenima. Ja svakako nisam kralj, ali služim i vodim naše ljude, Sljedbenike. Ja sam jedino dijete Stevena Georgea i Alice Elizabeth Pendragon.

Iako sam bio oženjen trideset godina, osim tebe nemam djece.

Jesu li još živi? Mislim, vaši roditelji.

I te kako. Tvoj djed ove godine ima devedeset godina, a tvoja baka osamdeset.

Oboje su odlična zdravlja.

Gideonovi su osjećaji uzburkani. Usprkos njezinu priznanju na samrtnoj postelji, još uvijek čezne za majkom i još uvijek osjeća krivicu zbog onoga što se dogodilo između njega i Nathaniela. Sada je suočen sa svojim biološkim ocem i obiteljskim stablom toliko mitskih dimenzija da ga to svladava.

Gospodar Kruga osjeća njegovu dvojbu. Trebat će ti vremena da se navikneš na to. Steže mu nadlakticu. Na sreću, imamo ga. Nakon što obred bude završen, možemo se upoznati. Naći način da premostimo protekle godine.

Gideon još uvijek ima desetke pitanja, ali ne sada. Sada je vrijeme za šutnju. Za intimne misli.

Dakle, kaže Gospodar. Hoćeš li prihvatiti zadaću koju sam ti dao? Mogu li se osloniti na tebe kao na posljednjeg pratitelja djevojke, izabrane?

Gideon kima glavom.

Dobro. Vrlo dobro. Gospodar ga opet grli.

Dok se razdvajaju, gledaju se u oči. Ti više nisi Gideon. Ti si Phoenix. Tvoje ime je Phoenix.

Zbunjen je. Koliko sam shvatio, Sljedbenici su dobivali imena po zvijezdima koja počinju prvim slovom njihovih imena.

Tako je, kaže Pendragon, čije je lice iznenada opet strogo. Ime koje sam uvijek želio za sina bilo je Philip. Uvijek sam te tako zvao kad sam mislio na tebe. Odsad će te zvati Phoenix.

To osjeća kao grub trik, psihološki udarac da ga podruje. Uklanjanje njegova imena ga boli. Oduzima mu osobnost.

Naš je obiteljski slogan jednostavan, kaže Pendragon. I nert nosce. Moraš poznavati samoga sebe.

Do vraga, Jimmy, gotovo si mi slomio ruku. Megan trlja svoj bolan ud.

Zao mi je, kaže on. Pokušao sam vas zaustaviti a da vas ne ozlijedim. Mogao sam biti mnogo grublji.

Ona poravnava odjeću. Hura za tebe. Gdje si, dođavola, to naučio?

U školi su me često napadali. Crvena kosa, zbog nje postaješ meta. Stari me odveo na tečaj borilačkih vještina.

Tompkinsova će ti dati po turu. Tako si dugo izbivao s radara. Ona nekoliko puta ispruži ruku.

Vi ste joj rekli?

Nekome sam morala reći.

Jimmy shvaća da je došlo vrijeme kad mora objasniti. Vi niste imali povjerenja u mene, to sam mogao vidjeti, pa sam otišao pronaći nešto što bi vam dokazalo da nisam član tog luđačkog kulta povezanog s mrtvim profesorom i Stonehengeom. Sumnjičavo ga gleda. I jesi li što pronašao?

Slijedio sam Udeyja i Smithsena. Oni se svakako poznaju. Našao sam Udeyja kod kuće i slijedio njegov Mercedes. Susreo se sa Smithsenom na odmorištu ceste A360. Ušli su u stražnji dio Smithsenova kombija, možda je nešto iznio iz njega. Onda su se razišli.

Kamo su otišli?

Utley je otišao natrag na istok prema Tidworthu, a Smit- hsen se uputio na zapad. Ona prati kartu 11 svojoj glavi. Ondje nema mnogo toga, sve dok se ne okreneš na sjever prema Devizesu.

Sve to pripada vojsci. Ministarstvo je obrane kupilo to zemljište.

Jesi li ostao s Udeyjem? Ili si slijedio Smithsena?

Odlučio sam slijediti Smithsena. Toliko koliko budem mogao. I?

Otišao je na sjever iza Westdown Campa i Tilsheada. Poslije nekoliko kilometara oštro je skrenuo ulijevo. Prema Imberu.

Imberu?

To je grad duhova. Duboko u kraju kojem je pristup ograničen. Već više od šezdeset godina ondje nitko ne živi. Samo prazne kuće. Zgrade su ostale, ali nitko nije kod kuće. Svake godine crkva katkad održi koju misu.

Megan se prisjeća karte na zidu ureda Tompkinsove i njezine pretrage zemljišnih knjiga. Nathaniel Chase ondje posjeduje zemljište. Jedan od nekoliko komadića koje Ministarstvo obrane nije moglo kupiti.

Ne znam zašto bi itko želio da ga posjeduje. Koliko znam, vojnici stalno pucaju po gradu. Onda tenkovima prolaze kroz njega i bombardiraju zemlju naokolo.

Mnogo posla za građevinara, nagađa Megan.

Sumnjam. Vojska bi i sama sve popravila. Iskoristili bi vojnike da polažu opeke i pribijaju daske na vrata i prozore.

Ona procjenjuje informaciju. Ako Gideona Chasea još uvijek nema, možda ga drže negdje u Imberu. Ondje bi mogli držati i Lockovu. Ne znam što da učinim, Jimmy.

Ne mogu ići Tompkinsovoj s time, a tvoj stari i šef me žele premjestiti u Swindon. Sto?

Šalju me odavde. Premještaju. Duga priča. Kako ćemo njuškati oko Imbera a da nitko ne poslu ne dozna?

Znam kako. On joj se samopouzvano smiješi. Zapravo, već sam pronašao nekoga tko nam može pomoći. Čeka u mom automobilu.

Soba u koju su preselili Gideona mnogo je veća od prijašnje. Otprilike šest metara duga i četiri metra široka. Dvorana u usporedbi s kutijom za šibice u kojoj su ga držali. Ali to je još uvijek ćelija.

Vrata su otvorena, a na ulazu stoje dvojica Promatrača; jednog od njih Gideon je prije vidio s Dračom. Unutra, visoko na sva četiri zida, gore baklje. Na tvrdom su kamenom podu dva improvizirana drvena ležaja napunjena slamom. U kutu sobe, dva uska kamena jarka puna vode.

Ako ima pravo, zakrivljen hodnik dug ne više od pedeset metara dijeli sobu od strmih stuba do spremišta. Ne treba mu puno da shvati zašto je tako. Vode djevojku ovamo kako bi je lako premjestili u vozilo koje čeka.

Gideon vani čuje korake. Mješavina muških glasova, sjene preko ulaza i onda se četvorica Promatrača dogegaju u ćeliju. Najprije ne vidi ženu između njih. Dvojica je muškaraca hvataju pod ruke, a drugi joj hvataju noge. Polažu je na ležaj.

Jedan od muškaraca je Dračo. On ostaje dok druga dvojica Promatrača odlaze.

Slaba je, gotovo sedam dana nije ništa jela. Stavlja ruku oko stasitog Promatrača kraj sebe. Ovo je Volans. On će biti ispred odaje. Ako misliš da joj se stanje pogoršava, reci njemu, pa će on dovesti liječnika. Razumiješ li?

Gideon kima glavom.

Dobro, jer ova žena ne smije umrijeti. Njezino je zdravlje najvažnija stvar za nas. Barem danas i sutra. Udara Gideona na vojnički način i izlazi iz ćelije s Volansom, zatvarajući željezna vrata za sobom.

Gideon se pita je li Gospodar pričao Draču o njemu. O njihovu srodstvu. To bi bilo mudro ako se brinuo zbog podrške Unutarnjeg kruga. Na njegovu bi mjestu on to bio učinio.

Prvi put gleda žrtvu. Lako je zamisliti da je nedavno bila vrlo zgodna. Čak i nenašminkana i prljave crne kose, vidi da je vrlo privlačna. Njezina se kratka odora s kukuljicom povukla prema gore i za trenutak vidi tetoviranu britansku zastavu, znak drugog vremena, simbol šaljive pobune i prkosa mlade osobe. Gideon se naginje nad nju i povlači halju kako bi joj očuvao čednost.

Ona ga udara po ruci. Ostavi me na miru.

Gideon zapanjeno odstupa.

Žena se obrambeno uspravlja na ležaju. Smetena. Strah joj se utisnuo u oči. Dalje od mene. Drži se dalje od mene!

Neću te ozlijediti. Časna riječ, neću.

Ona se osvrće. Njezine molitve nisu potpuno uslišane, ali barem više nije u onoj klaustrofobičnoj paklenskoj rupi. Može disati i prote-gnuti se. I ležati. Gotovo posve crnim očima gleda stranca kraj sebe.

Tko si ti? Zašto si ovdje sa mnom?

Gora od čovjeka izlazi iz Jimmyjeva crnoga Golfa GTI. Josh Goran, gospodo.

Drago mi je.

Uzdiže se visoko iznad Megan dok se rukuju. Ima kratku tamnu kosu, modre oči, izgleda kao da su ga isklesali iz granita. Megan se prisjeća. To je tip iz molbi objavljenih na televizijskim vijestima. S konferencije za tisak Kylie Lock. Ona pomišlja da mu je Jimmy već govorio o njoj. Bolje da uđete. Ondje možemo na miru razgovarati. Slijede je u kuću. Kad su se vrata zatvorila, Jimmy počinje objašnjavati. Caitlynina je majka unajmila Josha da je pronađe.

I vratim živu i zdravu, dodaje Goran.

Znam, kaže Megan. Vi ste neka vrsta lovca na nagrade, kao i privatni detektiv, zar ne?

Operativac za spašavanje i povratak, odgovara on. Imam dvadesetogodišnje iskustvo u američkom ekvivalentu vašeg SAS-a. Samo što je bolji. On se smiješi kao holivudski glumac. Gospodo, mislim da smo srodne duše. Cini se da i mene i vas drže podalje od zbivanja. Zato je Jimmy došao k meni.

Ne znam ništa o tome, priznaje ona.

S dužnim poštovanjem, gospodo, mislim da vjerojatno znate više od većine.

A to znači?

Od informacija koje sam skupio a vjerujte mi, mnogo sam skupio vaša mjesna policija, momci iz FBI-a, mislim da oni previše vjeruju toj teoriji da je organizirana banda otela Caitlyn i da je drže negdje u Francuskoj. On kima prema Jimmyju.

Gospodo, mislim da je vjerojatnije da ste vi i Jim na pravom tragu.

Ona ne može a da ga ne prekine. Josh, izludit ćete me ako me budete zvali gospodom. Megan je posve u redu.

Megan, kaže on, smiješeći se sjajnim bijelim zubima. Po mom iskustvu, ako nekoga otmete i odvedete ga u inozemstvo, ostavit ćete tragove. Najlakša je metoda vožnja automobilom. Međutim, pritom morate izbjeći svu silu nadzornih kamera. Morate kupiti karte za trajekt ili željeznicu a da vas nitko ne vidi ili prepozna. Ovih je dana to nemoguće. Kad bježite iz zemlje, ostavljate tragove. Ali u ovom slučaju FBI, vaša britanska policija i moji operativci nisu otkrili ama baš ništa. Znete li zašto? Zato što krivci nikad nisu otišli iz zemlje. Oni su još uvijek ovdje. Još su u ovom kraju.

Megan se slaže. Ali još uvijek ima neriješenih stvari. A snimke Caitlyninih riječi? On sliježe ramenima. Ne moraju biti ono što izgledaju. Bilo bi dovoljno lako ovdje snimiti Caitlynin glas i onda dati da netko uhvati vlak Eurostar iz Londona i pusti montiranu vrpcu preko francuske telefonske linije. Mjesto kontakta ništa ne dokazuje.

Osim toga da su otimači dobro organizirani, dodaje Jimmy.

U to se možete kladiti, kaže Goran. Ti su momci vrlo dobro organizirani. Zato i mislim da su se ulogorili usred one zabranjene vojne zone.

Vojska Ujedinjenog Kraljevstva vlasnik je Imbera i patrolira tim krajem, kaže Megan. Nemoguće je da bilo tko ude i iziđe odande bez dopuštenja.

Goran se široko smiješi. Nipošto. U blizini su poljoprivredna imanja, a ondje se nalazi javna pješačka staza duga pedeset kilometara koji obilazi poligon za

gađanje. Uostalom, vojska ima najgluplje stražare na svijetu. Vjerujte mi, većinu sam života radio s njima.

Megan se smiješi. I tako mislite da biste mogli pronaći način da uđete?

To sam već učinio. Noćas onamo vodim izviđačku skupinu. Da budem točan, u nula jedan sat. Želite li nam se priključiti?

PETI DIO

Mali Imber na rijeci Downe, Sedam milja od bilo kojeg grada, Čuje se samo ovčje blejanje, Život je sladak bez ikakve brige, U gradu Imberu na rijeci Downe.

ANONIMNI PJESNIK

NEDJELJA, 17. LIPNJA, DAN OBNOVE, 01:00 SATI

Crni Ford Transit koji vozi na jug od Devizesa praznom cestom A360 ima zeleni natpis VPV i lepršavu crvenu zastavu. Ispod službenog su logotipa Vojnog poligona za vježbu riječi Posebna jedinica za znanstvena istraživanja.

Šestero ljudi u kombiju nose upadljive vodonepropusne jakne s istim natpisom. U džepovima imaju laminirane osobne iskaznice i službeno dopuštenje da obave noćno istraživanje divljači na stazi oko poligona za gađanje.

Megan gleda skupinu i ne može a da ne bude impresionirana. Zapanjuje me što možete učiniti kad pucate na mogući ček od deset milijuna dolara.

Uistinu, kaže Josh Goran, koji joj sjedi nasuprot u stražnjem dijelu kombija na preklopnom sjedalu. Nakloni se, Troy, dječače moj.

Troy Lynton uzdiže pogled s podmorskog sjaja zaslona svog laptopa i skromno se nasmiješi.

Troy je naš računalni guru, objašnjava Goran. Najbolji haker i krivotvoritelj na svijetu. Dajte mu malo vremena i nigdje u virtualnom svijetu nema ničega do čega ne može doći i ničega što ne može ukrasti ili promijeniti.

Megan i Jimmy u stražnjem se dijelu kombija stišću s dvojicom Amerikanca. Vozač je čovjek po imenu Jay, koji izgleda kao Englez. Putnik na suvozačkom sjedalu je Luc, bivši nizozemski vojnik, koji već dvije godine radi sa skupinom.

Sada u Imberu ne planiraju veće vojne pokrete pa je broj vojnika u postrojbama minimalan, kaže Goran. Većina će ležati u barakama ili spavati s mještankama. Trebali bismo biti u stanju kretati se naokolo bez ograničenja.

Nakon pola sata reflektori kombija obasjavaju znak: POLIGON ZA VJEŽBU ZATVOREN ZA JAVNOST. NE PRILAZITE.

Transit polako drnda naprijed i onda skreće prema napuštenoj seoskoj kući. Jay vozi iza nje, izvan vidika glavne ceste.

U redu, kaže Goran. Krećemo.

Uzimaju naprtnjače i brzo se raspršuju u različitim smjerovima. Goran ih je opremio radijima, kompasima, naočalama za noćno gledanje, baterijskim svjetilkama i, kako bi im paravan bio što uvjerljiviji, kamerama i notesima. Lynton ih je također poučio o ćukavicama, jelenima i jazavcima u Imberu.

Tiho se kreću pokraj ljuštura zgrada, ruševina od opeka bez prozora i vrata koje više podsjećaju na Kosovo nego na Wiltshire. Nekad lijepi slamnati krovovi zamijenjeni su zahrđalim valovitim željezom. Vrtovi divljeg cvijeća postali su blatne jame, prekopane gusjenicama tenkova. Vide kako u tami niče crven i žut znak koji upozorava: OPASNOST: NEEKSPLODIRANI VOJNI OSTACI.

Jimmy i Megan drže se uputa koje im je dao Goran i metodički hodaju kroz ruševine Imbera. Englez Jay radi isto na sjeveru u smjeru Litdeton Downa, Goran izviđa vanjske dijelove West Lavin- gton Downa, a Lynton na istoku prolazi kroz Summer Down.

Traže tri sata. I ništa ne nalaze.

Kad su se opet sastali, Goran polaže kartu na haubu kamiona i upire prstom južno od Imbera. Na ovom je mjestu srce poligona. Vojska ga zove opasnom zonom. Tu gotovo da i nismo kročili. Dosad smo samo obilazili vanjski prostor.

Jay gleda topografiju terena. Još hvata dah.

Trebao bi nam cijeli dan da vozimo oko tako velikog terena, da i ne govorimo o tome da ga pretražujemo pješice.

Nitko mu ne proturječi.

Zato moramo sada odlučiti, kaže Goran. Svaki će čas svanuti zora. Ako nastavimo, vrlo je vjerojatno da će nas zaustaviti, a više nemamo isprave koje opravdavaju našu prisutnost.

Treba nam drugi paravan, kaže Lynton. Jednostavno ćemo noćnu potragu zamijeniti dnevnom. Danas je nedjelja. Nije vjerojatno da će itko nazvati VTV i provjeriti. Ali moram doći do računala i pisača da promijenim naše dokumente i pronađem neke detalje.

Goran gleda na sat. Nula četiri sata. Predlažem da pođemo odavde prije nego što nas vide. Odsparat ćemo nekoliko sati dok Troy napravi nove dokumente.

Pregrupirat ćemo se u podne, vratiti i raditi do noći.

Megan se slaže, ali osjeća majčinsku grižnju savjesti što će opet ostaviti Sammy sa svojim roditeljima.

Upravo stavljaju naprtnjače u kombi kad Goran naglo podigne ruku. Nepomično stoje. U daljini žmirkaju svjetla vozila koje se približava. Skrivaju se iza napuštenih zgrada, a vozilo prolazi cestom vozeći iz sela.

Bijeli građevinski kamion, kaže Goran ustajući. Imao je sa strane natpis Smith i sin ili tako nešto. Svjetlo nad tablicom nije radilo pa nisam vidio registraciju. Gleda Jimmyja i Megan. Je li ga netko od vas prepoznao? Je li to vama nešto značilo? Da, kaže Megan, Nama je to mnogo značilo.

Gospodar Kruga sjedi sam u tami istočne odaje. Ceka. Pušta da vrijeme prolazi. Kao što je radio jučer ujutro. I prekjučer ujutro.

Sve je Gospodare uvijek zapadalo da proračunaju izlazak i zalazak Sunca nad Svetištem i Stonehengeom. To je vlastiti geocentrični model Sljedbenika. Kao grčki filozofi, kao Aristotel i Ptolemej, oni smatraju da je određena točka na Zemlji središte svemira.

Sve se okreće oko njih. Međutim, Sljedbenici su mudriji. Oni se ne usredotočuju samo na staze planeta. Također je važan njihov učinak. Vrtlog duhovnih sila.

Povezivanje duša i energije. Gravitacijsko kretanje vječne moći i bitka.

Znanje je Sljedbenika starije od svih drugih znanja. Njihovo je učenje bilo temeljem astronomije, astrologije, geografije, meteorologije i svih drugih znanja. Mudrost drevnih ljudi.

Kroz istočno zvjezdano okno Gospodar vidi prvi trag izlaska sunca. Ne zore. To je drukčije. Preciznije. Trenutak kad se gornji rub velike kugle pojavljuje nad obzorom. Trenutak u kojem se ravnoteža sila pomiče. Djelić sekunde u kojem završava vladavina noći.

Prvi glasan udisaj novorođenog dana.

Dok su mu oči uprte u crveni i narančasti disk koji se uzdiže na jutarnjem nebu, Gospodar se za trenutak pita o svojem novaku. Phoenixu. Svojem sinu. Vlastitoj krvi i mesu. Danas će biti važan dan za njega. Za obojicu. Kaže se da krv nije voda. Zalazak će sunca staviti na kušnju tu teoriju. Kad se vatrena lopta spusti na zapad i njezin rub potone ispod obzora. Znat će se odgovor.

Povijest će biti napisana.

Caitlyn se vrišteći budi.

Ćelija je posve mračna, baklje na zidovima odavno su izgorjele. Gideon se uspravlja sa slamnatog ležaja kraj nje.

Eric! Eric, pomози mi!

On slijedi glas iz more, pipanjem pronalazi put u potpunoj tami. Crveni sjaj baklji koje drže Promatrači proljeva se kroz željezna vrata ćelije i on je nazire. Koljena su joj privučena na grudi, oči zastakljene od straha.

Sto se zbiva? više Promatrač.

Upomoć! Neka mi netko pomogne!

Gideon je pokušava smiriti. U redu je. Dobro si.

Upomoć! Krikovi su glasniji.

Sjeda na rub drvenog ležaja i pokušava je smiriti. Caitlyn, sanjaš. Probudi se.

Dvojica Promatrača brzo ulaze u ćeliju s bakljama koje im groteskno obasjavaju lica.

U redu je, kaže Gideon napola se okrenuvši prema njima. Zapalite baklje na zidovima i smirit će se. Samo je preplašena.

On je grli. Ne brini. Nitko te neće ozlijediti. Riječi mu zapinju u grlu. Lažac.

Svjetlost puže preko zidova dok zapaljene baklje svijetle sve jače. Caitlyn se budi iz užasa svojih snova i suočava se s kameno tvrdom stvarnošću svoje sudbine. Drži se za Gideona radi zaštite. Glas joj je grub i hrapav. Treba mi malo vode. Dvojica Promatrača čekaju da se Phoenix složi. Molim vas, dajte joj.

Viši Promatrač, muškarac prije predstavljen kao Volans, odlazi u pozadinu ćelije i glineni pehar puni vodom iz jednog od kamenih jaraka. Dodaje joj ga i ona pije.

Gideon ponovno promatra dvojicu muškarca u odorama. Nekako su drukčiji.

Njihov stav, način na koji stoje. Gleda im lica. Nazire njihovu zabrinutost, jačinu njihove usredotočenosti. Onda zamjećuje njihove odore.

Naoružani su. Obojica imaju pištolje.

Megan ih želi pratiti. Želi se približiti Smithsenovu kombiju i izgurati ga u jarak. Naći što, do vraga, na terenu Ministarstva obrane radi u četiri sata ujutro. Goran uzima radio s pojasa. Zapovjednik vodi Jeke. Primije tili smo bijeli kombi koji vozi na istok iz Imbera. Natpis na strani vozila je Smithsen. Izvidite i izvijestite. Gotovo.

Čuje se pištanje i potoni pucketav odgovor: Razumijem, za-povjednice. Gotovo. Megan izgleda razdraženo. Sto je to bilo?

Goran izgleda zadovoljno. Imam jedinice za nadzor na svim stranama svijeta, kaže. Još će neko vrijeme dobro raditi, dok ne bude mnogo prometa na cestama. Nakon toga postat će teže. Tim Jeka je u kombiju i poslat će izvještaj.

Voljela bih da ste mi rekli da imate takve resurse. Kako mogu pomoći ako ne znam kako ste opremljeni?

Amerikanac se široko smiješi. Žalim, gospodo. Bojim se da ćete o mojim resursima doznati samo u slučaju potrebe. Vidi da mu ona namjerava štošta reći. Nemamo vremena za raspravu. Moramo otići odavde prije nego što se posve razdani.

Megan ga oštro pogleda. Ne biste li htjeli znati odakle je vozilo došlo? Gleda u polutamu, u smjeru opasne zone Ministarstva obrane i puta kojim je Smithsen krenuo.

Prije nego što joj je stigao odgovoriti, Goranov radio ponovno oživljuje. Jeka vodiču tima. Imamo problem. Mislim da nas je meta upravo primijetila.

Caitlyn nije sigurna što da misli o muškarcu s kojim dijeli ćeliju. Jučer joj se predstavio kao Gideon, ali bila je prebolesna da išta učini osim da ga oprezno gleda. Zašto je ovdje s njom? Sto želi? Odjeven je kao drugi, ali se drukčije ponaša. Nije tako zao. Gleda preko ćelije u njega.

Ponaša se prijateljski. Kao da je na njezinoj strani. Ali jest jedan od njih. Zna da jest. Drugi stražari ga slušaju. Rekao im je da zapale baklje na zidovima i to su učinili. Učinili su ono što im je rekao. Bez oklijevanja. Ima utjecaj na njih. Zašto je onda u ćeliji?

Osjeća slabost i mučninu dok se s mukom uzdiže s ležaja i pokušava zakoračiti.

Gideon vidi napetost na njezinu licu. Jesi li dobro?

Zašto ti je stalo do toga? Bijesno ga gleda kao preplašena životinja.

Nisam ovdje da te ozlijedim.

Njezino srce poskakuje. Iznenadna navala nade. Jesu li moji roditelji platili otkupninu? Idem li kući? Zaboravlja na oprez i ide do njegova ležaja. Tako je, zar ne? Zato sam ovdje, a ne u onoj proklesnoj rupi u zidu. Zato lijepo postupaj sa mnom. Pripremaš me za oslobođenje. Navikavaš me.

Gideon ustaje i smiruje ju. Ne, Caitlyn. Nije tako. Gleda prema željeznim rešetkama. Koliko ja znam, tvoji roditelji nisu čak ni primili zahtjev za otkupninom. Ljudi koji su te oteli ne žele novac. Zao mi je.

Ona to ne razumije. Ako ne žele njezin novac, što onda žele? Strah joj se vraća na lice. Što se onda zbiva? Pokazuje sobu. Čemu sve ovo?

Sjedni. Pokušat ću objasniti.

Sjeda, živčana poput mačeta.

Gideon osjeća da se njezina panika širi na njega. Ono što će sada reći moglo bi je izbaciti iz ravnoteže. Ali mora joj omogućiti da zna, ona mora razumjeti što će joj se dogoditi. Mora shvatiti da su joj to posljednji sati života.

Dracove su oči uprte u retrovizor, a ruke mu stežu vrh upravljača kombija. Prije osam kilometara primijetio je nešto iza njih. Mračna mrlja u daljini. Možda pet stotina metara daleko. Sićušna, ali dovoljna. Cesta iz Imbera uvijek je pusta.

Uvijek. Ali ne danas. Mrlja je još ondje.

Možeš li razabrati što je iza nas, kaže Musci kraj sebe. Kakva vrsta vozila?

Krupni se mesar okreće na suvozačkom sjedalu. Muči se razaznati oblik. Nije kombi. Ni karavan. Predaleko je da dobro vidim. Možda hatchback. Focus ili Golf, nešto takvo.

Jesi li vidio odakle je to vozilo došlo?

Opet se okreće natrag. Nemam pojma. Zašto?

Vojska ne dopušta da itko ovdje parkira. Onda odakle je, do vraga, došlo i što radi u ovo doba dana?

Musca se naginje naprijed da bolje vidi povećan odraz u bočnom zrcalu. Možda su se izgubili.

Možda. Dračo skida nogu s papučice i usporava kombi do brzine od pedeset kilometara na sat. Još jedan pogled u retrovizor. Krvavocrveno sunce koje izlazi i malen crni automobil. Razmak među njima se smanjuje. Građevinar usporava na četrdeset na sat.

Zakočit ću i stati bez upozorenja žmigavcima. Pripremi se.

Musca vadi mali Glock 26 iz pojasa i stavlja ga u krilo.

Dračo nagazi kočnicu. Auto odskliže na pošljunčanu bankinu.

Hatchback krivuda i trubi. Ali se ne zaustavlja. Prozor se spušta i vozač prijete mesnatom pesnicom.

Ni Dračo ni Musca ne govore. Oči im ostaju uprte u stražnja svjetla automobila koji nastavlja voziti prašnom cestom. Gledaju dok potpuno ne nestane.

Glupani, nagađa Musca. Kladam se da su se provodili cijelu noć i sad idu na posao.

Dračo ponovno pali motor. To je razumno. Ti bi ljudi mogli ići do Tilsheada ili Westdown Campa. Nadajmo se da je tako, kaže. Danas nije dan kad bismo htjeli da nas itko slijedi.

Ti si lud, kaže Caitlyn, odmičući se od Gideona. Kultovi i... i ljudske žrtve? To nije stvarno. Ona živčano korača ćelijom.

Gideon gleda na vrata. Ondje su Promatrači. Volans i drugi. Čekaju. Čut će.

A ovo mjesto? Diže ruke. Što je ovo? Soba kraj jebenog stratištai Hoćete li me ti i tvoji šašavi kompanjoni nekamo odvesti i ispeći? Njezin um ne može shvatiti ludilo onoga što joj pokušava reći.

On joj dopušta da govori. Da korača. Da se ispuše. Onda završava. Neposredno prije sumraka premjestit ćete odavde. Oprat će te, odjenuti u obrednu odoru i odvesti u Veliku sobu unutar Svetišta. Ondje će Gospodar obaviti obred prije prinošenja žrtve.

Oči joj se šire. On nije pri pameti. Lud. Zar ne?

Gideon je pokušava smiriti. Obred ne uključuje seks, ali je bolan. Tvoje će tijelo zarezati znacima Svetih. Jedan zarez za svaki trilit. Niz tvoje ruke, tvoje noge i tvoju kralješnicu. Tvoje će rane pomazati vodom Svetih i ostaviti te na pet sati. I što onda?

Nosači će te odnijeti do rijeke. Uronit će te u vodu koju su drevni prelazili da podignu hram u kojem se nalaziš i Stone- henge.

Kad čuje tu riječ, pomisli na Jakea. Posljednje intimne trenutke koje su proveli zajedno.

U Stonehengeu će nastupiti posljednji dio obreda. Prinošenje žrtve.

Gleda ga u krajnjoj nevjerici. Njegove su riječi iz rječnika ludila. Prinošenje, žrtva, Nosači, Sveti. Kako? Pitanje samo od sebe iskače iz nje. Kako će to biti obavljeno? Bit će brzo. Milostivo.

Milostivo? Kakva je to riječ? Obara pogled. Njezine ruke drhte. Sve je to tako ludo da ne može povjerovati da će se išta od toga dogoditi. Gdje je Jake? Je li on...

Teško joj je čak izreći njegovo ime. Hoće li i on proći sve to?

Ne. Gideon pokušava biti blag. Tvoj je momak mrtav. Policija je prije nekoliko dana našla njegovo tijelo. U kamperu.

Caidyn gubi dah. Toga se i bojala. Zaključana u onoj rupi, to je stotinu puta pomislila, ali ta je vijest ipak lomi.

Gideon obavlja ruke oko nje i osjeća kako jeca na njegovu ramenu. Cijelo se njezino tijelo trese dok suze teku.

Preko njezina ramena vidi lice uz rešetke ćelije. Lice svojeg oca.

Kad se Megan vratila u roditeljsku kuću, Sammy je već budna i luduje. Namazala je šminku preko lica i pola pokućstva u spavaćoj sobi.

Uljepšavam se, mama. Ponosno se smiješi i pući svoja našminkana usta.

Hajde da te očistimo. Megan otvara tuš i pokušava je oprati. Njezina kći odlazi do niskog ormarića pod umivaonikom i uzima bocu svojeg šampona. Mama, sad sam velika djevojčica, mogu se oprati.

Megan se smiješi. Njezina kćerkica raste. Još nekoliko mjeseci i krenut će u školu. Cini joj se manje od pet minuta otkad je Sammy bila djetešce. Vrijeme tako brzo prolazi.

Voda je dobra i ona pomaže Sammy da stupi preko ruba kabine tuša, pazeći da se ne spotakne, i onda zatvara vrata. Jesi li u redu unutra? Pritišće lice na već zapareno staklo. Sammy udara po drugoj strani, hihoće.

Megan se hvata za glavu i hini da je dobila udarac, opet stavlja lice uz staklo.

Sammy ga opet pljuska i još glasnije hihoće.

Takva bi igra mogla trajati cijeli dan.

Vrlo smiješno, kaže dubok glas iza nje.

Megan se okreće.

Adame. Panika joj navire u glavu. Kako si ušao?

On se škrtro nasmiješi. Na stražnja vrata. Tvoja mama ih nije zaključala. Bit će da sam joj već deset puta rekao da ih zaključa. Ona baš ne sluša, zar ne?

Njezino srce lupa. Što želiš, Adame? Što radiš ovdje?

On zatvara vrata kupaonice iza sebe. Oboje su zatvoreni u kupaonici. Gdje si noćas bila, Meg?

Što? Pokušava zvučati ozlojeđeno.

Bila si odsutna cijele noći. I ne u svom automobilu. Ostavila si ga na prilazu, a nisi bila na poslu. Onda, gdje si bila? S kime si bila?

Mislim da bi trebao otići, Adame. Pokušava ga zaobići, ali on joj stoji na putu.

Gleda ga. Kamo idem i što radim, moj je posao. To se tebe nimalo ne tiče. A sada odlazi.

Njegovo lice pocrveni. Vena na njegovu vratu trza.

Megan pokušava poći prema vratima.

On joj ponovno staje na put. Stavlja svoju lijevu ruku s njezine druge strane pa je uhvaćena između njegovih ispruženih ruku.

Pusti me. Megan ne viče. Jednim okom gleda Sammy. Njezina djevojčica sjedi cijedeći šampon u izljev tuša.

Kad budem spreman, Meg. A sada mi reci gdje si bila.

Toliko je krupniji od nje. Zna da će izgubiti svaku borbu s njim. Ali to je ne sprječava da pokuša. Snažno gura koljeno među njegove noge. On ga hvata jednom rukom. Njegovi ga prsti stežu. Pritišće dok ne vidi bol na njezinu licu. Drugom rukom hvata njezino grlo i snažno je gura o vrata kupaonice. Čuo sam da su ti ponudili posao u Swindonu. Unapređenje. Dobro za tebe. Bolje je da ga prihvatiš. Gleda kćerku. Bolje za sve. Tako se nećeš pačati u moj život ni u bilo što drugo ovdje. Jesam li jasan?

Tatice!

Glas ih oboje šokira. Mokra je Sammy izašla ispod tuša.

Princezo! On hvata ručnik, omotava ga oko nje i grli je. Daj da te vidim. Otvara vrata kupaonice. Budi dobra, Meg, i napravi mi šalicu čaja dok obrišem svoju kćerku.

Gospodar Kruga sjedi proučavajući drevne zemljovide i astronomske karte raširene na kamenom stolu. Nebeska su kretanja tog dana kritična. Približava se vrijeme obreda.

Oče.

I glas i riječ ga iznenađuju. Otac. Koliko je to žudio čuti. Phoenixe. Uđi. Zaboravio sam da sam bio poslao po tebe.

Phoenix. Ime bode Gideona kao trn u mesu.

Sjedni. Gospodar pokazuje kamenu klupu kraj stola. Kako je djevojka? Činila se uznemirenom kad sam vas vidio.

Razumljivo.

Sto si joj rekao?

Njezinu sudbinu. Sto će joj se danas dogoditi. Pravo je da dobije priliku da to shvati, da se pomiri s vlastitim bogom.

I možda da bude prihvaćena od naših bogova.

Uistinu. Volio bih ostati s njom, ako je moguće. Sve do samoga kraja. Mislim da me treba kako bih joj dao snagu.

Do samoga kraja. Misliš li da si spreman za to?

Siguran sam da jesam. Gideon zastaje, kao da važe riječi. Oče, mi više nemamo tajni. Ti misliš da mi nešto uskraćuješ, ali nije tako. Znam gdje smo. Znam to od tvog imena, mog prezimena, mog nasljeđa. Znam to od velikih sila koje možeš pozvati, od arhitekture i arheologije ovog svetišta, od položaja zvjezdanih okana i poravnavanja s Krugom. Ja to znam, oče.

Oči Jamesa Pendragona blistaju u tami. Približuje se sinu. Imaš pravo. Došlo je vrijeme kad moramo imati više uzajamnog povjerenja. Ali znaj ovo: obred ima izvjesnu živopisnost. Može izazvati šok. Jesi li siguran da želiš biti uz ženu?

Siguran sam.

Vrlo dobro. Možeš ostati s njom dok obred obnove ne bude dovršen, dok Svetima ne bude odana počast i naš dug plaćen.

A onda?

Onda žanjemo milost. Jesenska je ravnodnevica samo dvanaest tjedana daleko. To je vrijeme kad će nas Sveti blagosloviti.

Gideonove oči padaju na svitke papira na Gospodarovu pisaćem stolu. Izgledaju poput onih koje je pronašao u Nathanielovoj zvjezdarnici.

Gospodar slijedi njegov pogled. Znaš li išta o arheoastro- miji ili etnoastronomiji?

Ne puno, priznaje. Prvo je proučavanje načina na koji su drevni ljudi shvaćali kretanje planeta i zvijezda te kako su oblikovali svoje kulture oko tih kretanja. Drugo je više etnološko proučavanje neba u suvremenim društvima.

Gospodar izgleda zadovoljan. Točno. Naša Vještina spaja oboje. Mi upotrebljavamo povijesne zapise, poput onih koje si vidio u našim arhivima, i stalno promatramo, provjeravamo kretanja zviježđa i planeta. Poravnavanja s Krugom i Svetištem ključna su za naša vjerovanja.

Znam.

Naravno da znaš. Ti si jedan od nekolicine koji razumiju da ovdje ništa nije slučajno. Mjesto svakog kamena u zidovima i zvjezdanog okna, fizička poravnavanja s izlaskom Sunca na istoku i zalaskom na zapadu, graditeljsko odavanje počasti magnetskom sjeveru, nagibi svih Silaznih prolaza koji zrcale nagib osi Zemlje, sve to ima sveto značenje. Gospodar postaje zamišljen. Uskoro moram poći. Ima stvari za koje se moram pobrinuti izvan Svetišta. Ranije danas imali smo problem. Ništa zbog čega bismo se trebali zabrinuti, ali moram otići. Nešto u čemu bih mogao pomoći?

Ne, ne. Nipošto. Pomoglo bi kad bi mogao zadržati djevojku mirnom. Svakim će satom biti nemirnija. Uzima dug nož od škrljevca koji se nalazio među zemljovidima.

Obredna oštrica.

Diže svoju desnu ruku i reže dlan. Krv mu kao grimizna zmija teče niz ručni zglob. Daj mi ruku.

Gideon oprezno pruža ruku i Gospodar povlači oštricu preko dlana. Pendragon gleda u sinove oči koje ne trepću i stavlja zakr-vavljenu ruku u vlastitu ruku. Krv na krvi. Otac i sin. Mi smo kao jedno. Diže njihove isprepletene prste i čvrsto privlači Gideona k sebi. Kad te budem opet vidio, bit će to poslije početka obreda. Čvršće stišće sinovu ruku. Sad mi se zakuni da su, dok moja krv teče u tvojoj i tvoja u mojoj, naše duše i naše istine povezane, da mogu imati potpuno povjerenje u tebe i u ovu vezu između nas.

Kunem se, oče.

Gideon gleda kako grimizne kapi kapaju s njegova lakta i zna da to neće biti posljednja krv koja će se danas prolići.

Josh Goran zatvara svoj mobitel, zaprepašten Jimmyjevim riječima. On i njegova šefica neće doći. Žena kaže da ostaje sa svojim djetetom, a čini se da je Jimmy zauzet istražujući nešto drugo. On ne može vjerovati u to. Ovdje su policajci gori nego FBI. Stopostotni amateri.

Goran stavlja svoje ljude u pokret. Već kasne, a tim Jeka je kompromitiran.

Prisiljeni su prekinuti nadzor građevinarova kombija. Ali nije zabrinut. Ako ima ičega što bi se moglo otkriti na vojnom poligonu, on će to otkriti.

U Imber se vraćaju u rano popodne. Cesta prema poligonu isto je toliko pusta kao i u rano jutro. Ali dok se voze pokraj znakova koji ograničavaju pristup, praznih zgrada i uništenih vrtova, vide hrpice blata na cesti.

Svježi tragovi tenka, kaže Luc sa suvozačkog sjedala. Još su mokri.

Najvjerojatnije tenka marke Challenger, primjećuje Goran. Bezvrijedan. Vidio sam ih na Kosovu. Za Britance bi bilo bolje da se drže starih Chieftaina.

Ili Rotema K2, kaže Luc. Korejske Crne pantere. Imaju tehnologiju ispali i zaboravi, a oklop nudi punu nuklearnu, biološku i kemijsku zaštitu.

K2 su vojni ekvivalent automobila marke Kia, više Lynton iz pozadine. Tko bi išao u ratu u Kiji?

Svi se smiju.

Goran skreće Transit s ceste na zemljanu stazu i vozi na zapad prema Warminsteru. Vozilo se drma oko dva i pol kilometra, onda parkiraju i vade naprtnjače pune kamera, notesa, krivotvorenih dokumenata i torbi za uzorke.

Ovaj se put pretvaraju da su članovi Međunarodnog entomološkog i prirodoslovnog društva. Lovci na kukce. Lynton je krivotvorio dozvole za prilaz prostoru za vježbe u Imberu i čak je napunio njihove torbe znanstvenim izvještajima o pčelama, bubama i svim mogućim čudnim stvorenjima.

Luc i Jay spuštaju rampe s pozadine kombija i istovaruju četiri motocikla Yamaha YZ125.

Izviđački timovi, govori zapovjednik, više Goran u svoj radio. Idemo. Ponavljamo, idemo. Gotovo.

Četiri motocikla počinju s potragom na vanjskome dijelu, dok izviđački timovi pješice prelaze poligon prema unutra.

Warminster je 13 kilometara zapadno od Imbera.

Gospodaru Kruga treba dvadeset pet minuta da stigne tamo. Svaki dan osim nedjelje put bi trajao samo devetnaest minuta. Ali nedjelja je dan za ljude koji idu u crkvu i turiste, a stari saksonski grad ima osam većih crkvi i okoliš pokraj kojega ljudi ne žele žuriti.

Njegovo vozilo grmi kroz glavna vrata vojarne Battlesbury i zaustavlja se iza paradnog zemljišta. Dok ide u ured, svaki vojnik kraj kojeg prolazi stoji u stavu mirno i pozdravlja svog zapovjednika, pukovnika sir Jamesa Pendragona. Rutina i obred jednako su važni u njegovu javnom životu koliko i u tajnom.

Smjestivši se iza pisaćeg stola, upućuje svog stožernog časnika da mu pošalje gosta. Čovjeka zbog kojeg je putovao ovamo.

Zamjenik šefa policije Wiltshirea Gregory Dockery u civilnoj je odjeći sivo vuneno odijelo s bijelom pamučnom košuljom i sivom kravatom. U svetoj odori znali bi ga samo kao Grusa.

Kako si? Pendragon mu stišće ruku i pokazuje na par Chesterfleldovih naslonjača od smeđe kože.

Bit će mi drago kad svane sutrašnji dan.

Kao i svima nama. Pendragon se smiješi dok sjeda. Kako ide sa zainteresiranim skupinama, FBI-om, Interpolom, Ministarstvom unutarnjih poslova? Reci mi. Potpredsjednik Lock vratio se u Sjedinjene Američke Države. Naziva šefa pet puta na dan. Zena mu je pijana ili drogirana kad god na televiziji ne plače ili moli. Ljudi iz MUP-a se dosađuju. Cini se da su se pomirili s time da će se na njih svaliti krivica kad djevočino tijelo bude pronađeno. Sto se tiče Interpola, no, znaš koliko je Interpol beskoristan. Mogao bi isto tako zamoliti poštansku službu da je nađe. I tako, sve je dobro?

Ne baš. Dockery se počinje vrpeljiti. Mislim da bismo mogli imati problema s usamljenim američkim vukom.

Pendragon kima glavom. Bojnik Joshua Goran, bivši pripadnik specijalnih postrojbi. Pitao sam se koliko će vremena proći prije nego što ne počne praviti probleme.

Goran ima nekoliko mojih ljudi na svom platnom spisku. Oni mu priopćavaju samo ono što želimo, ali čuo sam da njegovi lovački psi njuškaju oko Imbera.

To ima smisla. Draco je rekao da je jutros ondje vidio neke ljude. Neko su vrijeme pratili njega i Muscu, ali su otišli kad su shvatili da su ih primijetili.

Je li bilo štete?

Mislim da nije. Pendragon za trenutak razmišlja o incidentu. Većina je naših resursa rastegnuta u pripremi za ovu noć i sutra ujutro. Ali pojačat ću nadzor u Svetištu. Osigurat ću da Goran ne postane problem.

Dobro. Dockery se nagnje naprijed u kožnatom sjedalu i stavlja ruke na koljena. I ja imam nekih teškoća unutar službe, ali nadam se da se rješavaju.

Misliš na Aquilinu ženu?

Da. Ona se više ne bavi našim slučajem. Hunt je, naravno, bio zbunjen, ali je na kraju prihvatio njezin premještaj. Ona sutra osniva novu jedinicu za nezaključene slučajeve u Swindonu, a uništili smo i sav fizički ili elektronički dokazni materijal koji je skupila. Također sam dao da je Aquila posjeti ovog jutra. Rekao mi je da je to imalo željeni učinak.

Nadajmo se da je tako. A tvoj sin, što je s njim i tom ženom?

Dockery se trgne. Još sam zabrinut zbog njega. Čini se da osjeća veliko povjerenje u inspektoricu.

Sin ili ne, ne možeš dopustiti da postane problem, Gregory.

Svjestan sam toga. A tvoje vlastito dijete?

Touché. Ipak, mislim da se za to ne moram brinuti. On je, naravno, prošao uvođenje i više je nego svjestan da već duguje život našoj stvari. Pendragonovo lice se koči. Onda, čemu posjet? Sto ti je na umu?

Dockery se pomiče do ruba sjedala. Imam prijedlog. Neortodoksan. Međutim, mislim da ga možeš odobriti. Ako se složiš, siguran sam da će ove noći naši planovi biti provedeni u djelo bez opasnosti da budu prekinuti.

Helikopter marke Apache leti preko ravnice Salisburyja brzinom od gotovo tristo na sat. Uzdiže se visoko u sjajno plavo nebo prije nego što se vrati natrag nad suncem sprženi poligon za vježbe u Imberu.

Topovnjača je opremljena lančanim topom M230 usklađenim s ciljnicima u kacigama pilota i strijelca. Još su smrtonosnije njezine poluaktivne laserski navođene rakete Hellfire II, koje mogu uništiti tenkove, zgrade i bunkere. To je leteći arsenal.

Ali ovaj let nije napadački. Improvizirana zadaća. Pilot Tommy Milner i njegova posada od dva muškarca pretražuju ravnice kako bi pronašli grupu uljeza primijećenih unutar zabranjenog prostora. Dobrodošao prekid dosadnog nerada. Milner poslije samo nekoliko minuta naziva s rezultatom.

Ciljevi primijećeni. Ima ih dvanaest. Rašireni na dvanaest sati, tri sata, šest sati i devet sati. Želite li točno verbalno pozicioniranje ili ćete skinuti reference s našeg podatkovnog zaslona? Gotovo!

Imamo podatke, kaže kontrolor u bazi. Sada ih obrađujemo. Možete li opisati kretanja?

Charlie će vam dati detalje. Ja ću samo lebdjeti iznad njih kako bismo fokusirali kamere za vas.

Kopilot Charlie Golding zna da je red na njega. Dvije razdvojene skupine. Četiri na motociklima koji se kreću prema kružnoj stazi Imbera, kako je upravo opisano. Još osam u parovima, pješice, kreću se prema unutra.

Milner uključuje zum na jednoj od kamera za nadzor.

Vojnička prilika, odjevena u neku vrstu crne odore, ispunjava zaslon. Imam punu sliku jednog od uljeza, kaže pilot. Kako možete vidjeti, on je na nekoj vrsti nevojničkog motocikla i kreće se malom brzinom.

Hvala, Apache jedan. Imamo sliku. Čekajte na daljnje upute. Gotovo.

Kontrolor se okreće pukovniku Jamesu Pendragonu. Sto želite da učinimo, gospodine?

Gospodar ustaje s mjesta koje je zauzeo kraj monitora. Pošaljite zemaljsku patrolu da očisti teren. Zatvorite te budale do sutra ujutro. Onda ih pustite da odu.

Megan je provela većinu dana u šoku. Neočekivan Adamov posjet preplašio ju je. Točno zna što je radio. Pokazao joj je da je može naći, doći k njoj ili Sammy kad god poželi. Pa, to mu je i uspjelo. Tresla se još dugo nakon što je otišao.

Adam joj je još uvijek na umu dok je Jimmy vozi u West Lavington kako bi se srela s jednim njegovim doušnikom. Muškarcem koji zvuči gotovo isto toliko preplašen koliko i ona.

On je prestravljen, kaže Jimmy. Nije htio pristati da razgovara s vama osim ako to ne bude daleko izvan grada, negdje gdje se osjeća na sigurnome.

Megan gleda beskrajno zelenilo kroz prozor. Pa, ovo je svakako daleko od grada.

Voze do Dauntseyja, pet stotina godina starog internata od crvene opeke smještenog na stotinu jutara zabitnog kraja na sjevernome rubu Salisburyja.

Zove se Lee Johns, govori Jimmy, parkirajući uz vozila roditelja kraj niza sportskih terena. Radio je u zaštitarskoj službi u Stonehengeu sa Seanom Grabbom, tipom kojeg su mrtvog našli u Bathu.

I što, tek je tako danas došao k tebi?

Ne, našao sam ga tek jutros. Pregledavao sam popis osoblja zaštitarske službe i napokon ga uhvatio kod kuće.

Poslije nekoliko minuta stara Honda ulazi i parkira.

To je naš momak, kaže Jimmy. Bolje je da ostatak priče čujete od njega. Diže se sa sjedišta i odlazi preko parkirališta.

Megan gleda sa suvozačkog sjedišta i proučava Johnsa dok se ovaj približava.

Prištavo lice, srednjih dvadesetih godina, visok i mršav, ali ne korača ponosno.

Pogrbljen je. Postiden. Ne čini se da je od onih koji lako nalaze prijatelje.

Vjerojatno osamljenik. Zivi sam, ne jede dobru hranu i nema djevojku.

Jimmy otvara stražnja vrata za Johnsa, vraća se na vozačko

sjedalo i upoznaje ih. Lee, ovo je moja šefica, inspektorica Baker. Reci joj što si mi rekao i ne pravi probleme.

Lee je gleda kao da će ga ona požderati.

Hajde. Ne grizem, kaže ona.

Mislit ćete da sam lud.

Iskušaj me.

Ja mnogo radim radio sam sa Seanom Grabbom. Bio je dobar tip. Nekako me uzeo pod svoje okrilje kad sam došao ovamo. Dao mi je da se, pa tako, sredim.

Našao mi je posao, pomogao mi je pribitati se i poticao me da se okanim droga. Vi znate za Seana, zar ne?

Megan kima glavom.

Johns obara glavu. Bio je dobar tip. Kolega.

Jimmy ga potiče. Reci inspektorici što si rekao o kultu i Stonehengeu.

On podiže pogled. To nije kult. To je religija. Prava pravca- ta religija. Seže u prošlost prije Krista i svega. Sean je doista vjerovao u nju. Vjerovao je da je krug neka vrsta svetinje koja je dom drevnih bogova. Govorio bi i govorio o tome, o moći koju ima. Rekao je da su vjernici koji dolaze onamo dobri ljudi, liječnici, odvjetnici i sve to, čak i policajci. Gleda na Jimmyja. Onako, bez uvrede.

Nastavi.

Pa, to me tim višeanimalo jer je Sean bio dobar kolega i želio sam ostati s njim.

Odveli su me na neko čudno mjesto i održali neku vrstu mise i blagoslova.

Gdje? pita Megan.

Odmahuje glavom. Ne znam. Stavili su mi kukuljicu preko glave. Nisam mogao vidjeti. Nekamo su me odvezli. Ipak, sjećam se unutrašnjosti. Kao velika stara crkva, neka vrsta katedrale.

Warminster, predlaže Jimmy.

Moglo je biti. Ne znam, nisam bio ni u kakvoj crkvi otkad sam bio dijete. U svakom slučaju, nisam je vidio ni na dolasku ni na odlasku. Sean je rekao da će proći neko vrijeme prije nego što mi ne kažu gdje je sastajalište.

Megan je stalo da se on odviše ne udalji od važnih stvari. Lee, znaš li za Caitlyn Lock, Amerikanku koju su oteli kod Stonehengea?

Samo ono što sam vidio na vijestima.

Ta skupina i njihovo tajno sastajalište, misliš li da je ondje drže?

Izgleda zgranut. Amerikanka? Ne, ne bih rekao da bi oni učinili nešto takvo. Ni govora.

Ona vidi da je jako preplašen. Zanima je zašto. Jimmy kaže da znaš nešto o onome što se ima danas dogoditi?

Izgleda nesiguran.

Kaži joj, Lee. Narednik ga oštro gleda.

U redu. Gledajte, to možda nije ništa. Mislim, nisam toliko umiješan s tim ljudima, u redu? Samo radim u zaštitarskoj službi kod kruga i otišao sam na obred sa Seanom.

Sve smo to čuli, otresa se Megan. O čemu je riječ, Lee?

On duboko udiše. Nešto se važno događa kod kruga. Postavili su dodatno zaštitarsko osoblje. Deseci dodatnih službenika. Ja sam u skupini koja počinje u šest sati i svima zabranjuje da se na kilometar približe tome mjestu.

Zar se ondje stalno ne održavaju molitve, mise i obredi?

Da, održavaju se, ali obično je stupanj sigurnosti nizak za tu vrstu stvari. Nekolicina stražara da osiguraju da nitko ne dira Svete. Ova će noć biti drukčija. Prostor je potpuno zatvoren za javnost. Nikakvih rezervacija od ovog popodneva do sutra. Okreće se Jimmyju. Pogledajte njihove zapise. Ustanovit ćete da je to za održavanje kamenova, ali ono što će se ove noći ondje dogoditi nema nikakve veze s održavanjem. Barem ne s takvim kakvo bi većina ljudi očekivala.

Luc van Daele prvi je nabasao na vojnu patrolu. Vidi kako baš pred njim oklopljen nosač osoblja Saxon diže prašinu i pljuje ispušne plinove. Ne iznenađuje ga da su se pojavili. Zapravo, očekivao ih je mnogo ranije.

Bez žurbe zaustavlja prašan motocikl i silazi s njega. Motor se gasi dok se okreće od vozila i brzo i tiho govori u svoj radio. Imamo posjetitelje. Nosač osoblja s posadom od četiri. Upravo dolaze na razgovor. Održat ću ovaj kanal otvorenim što duže budem mogao. Gotovo.

Veliki Saxon u kamuflažnim bojama bučno se zaustavlja i nekoliko vojnika izlazi s njega. Vrijeme je iskušati Lyntonovu priču. Van Daele skida naprtnjaču s ramena i iskopava iz nje svoje krivotvorene dokumente. Zdravo! viče, prijateljski se smiješeći. Vi, momci, radite i nedjeljom, a?

Uredan vojnik u kasnim dvadesetim godinama prvi progovara. Odjeven je u standardnu zelenu i smeđu poljsku odoru. Taktička oznaka na njegovu rukavu govori da je poručnik u Jorkširskoj pukovniji, jednoj od najvećih pješačkih pukovnija Britanske vojske. Nemate pravo biti ovdje, gospodine. Ovo je zabranjen prostor. Trebate odstupiti od motocikla i poći s nama.

Mislim da se varate. Van Daele pruži plastični fascikl pun dokumenata. Ja sam član Međunarodnog entomološkog i prirodo-slovnog društva. Moji kolege i ja imamo dopuštenje VTV-a da obavimo istraživanje rijetkih mirijapoda i izopoda. Vidi da vojnik nema pojma o čemu govori. Stonoga, uši, babura, takvih životinjica. Kapetan uzima dokumente, ali ih ne gleda. Žalim, gospodine. Zapravo nije važno što ovo kaže ili što radite, imam upute da vas uklonim odavde.

Luc zna da se ne smije prepirati. U redu. Nema problema. Rezignirano maše rukom. Rado ću ranije otići kući ženi i djeci. Uzima papire, gura ih u naprtnjaču i ide upaliti motor.

Mladi poručnik mu staje na put. Bojim se da to ne možete učiniti. Morate poći u nosaču s nama, natrag do vojarne, jedan od mojih ljudi pobrinut će se za vaše vozilo.

Hej, stanite malo. Van Daele gura časnikovu ruku. Rado ću otići s vašeg terena, to bi trebalo biti dovoljno za vas.

Kapetan zove svoje ljude. Welsby, Simmonds, Richards.

Trojica vojnika brzo okružuju van Daelea i udaljavaju ga od motocikla. Dvojica od njih samo su djeca. Lako bi im mogao razbiti glave. Ostaviti ih da leže na leđima

vičući za mamicom. Ali u tom slučaju ne bi baš nimalo izgledao kao sakupljač kukaca.

Megan i Jimmy puštaju Johnsa da ode i voze prema Stonehengeu. Ona ima pomiješane osjećaje o tome što je upravo čula.

Koliko mu vjeruješ, Jimmy?

On vozi jednom rukom na volanu. Lee je bivši narkoman. Za takve je teško ustati iz kreveta a da ne lažu. Sto vam je na umu?

Upotrijebio je riječ >sveti<. Nije ih zvao kamenima. Zvao ih je svetima. Ista riječ koju je upotrijebio Gideon Chase.

Onda izgleda da to nije izmislio, ne ako je i Chase uporabio istu riječ.

Megan još uvijek razmišlja. Nije nam rekao sve. Ili je manje umiješan nego što kaže da jest ili više. Bilo kako bilo, iz nekog se razloga suzdržava.

Jimmy pritišće papučicu gasa dok se udaljuju iz Shrewtona i ulaze na posljednji dio ceste za Amesbury. Smeđi znak za Stonehenge s desne im je strane. Želite li da uđem na parkiralište?

Ne, još ne. Samo vozi naokolo.

Usporava dok prolaze kraj spomenika, onda skreće desno s ceste A344 i kraj njega na drugu stranu vozi cestom A303. Na terenu oko kruga vide više od dvadeset zaštitarskih službenika u crnim odijelima, koji se okupljaju u skupine.

Pa, čini se da barem za to nije lagao, kaže Jimmy.

Još jednom skreni udesno, kaže Megan. Ondje na stazu. Parkiraj i pješačit ćemo. Jimmy daje znak žmigavcem. Dok se okreće, posred staze nailazi na znak Cesta zatvorena učvršćen vrećama pijeska.

Zaustavit ću se niže dolje i okrenuti automobil, kaže. U suprotnome ćemo morati otići sve do Winterbourne Stokea i natrag kroz Shrewton.

Izlazi s parkirališta i počinje se okretati. Megan gleda preko otvorenog krajolika. Čudi me nešto drugo što je Johns rekao.

Sto? Okreće volan i uspravlja se.

Spomenuo je kako misli da su ljudi poput liječnika i policajaca pripadnici te religije. Kad je to rekao, pogledao te i rekao: >Bez uvrede.< Zašto je to učinio?

Jimmy zna na što cilja. Rekao sam mu da znam sve o tom vjerskom pokretu. Da je moj otac uvijek bio član, ali ja nikad nisam htio biti. Rekao sam da je moj stari u

policiji, zamjenik šefa policije, i Lee bi to mogao lako provjeriti ako bude htio. Tako sam ga naveo da mi se povjeri i kaže mi o ovoj noći.

Je li to istina, Jimmy? Je li tvoj otac pripadnik Sljedbenika? Premještaju li me zato u Swindon?

To je samo nešto što sam rekao Johnsu da ga navedem da govori.

Megan ga gleda u oči i vidi da prikriva svoje osjećaje. Ti misliš da je tako, zar ne?

Jimmy odvrća pogled. Preplavljen je sumnjama. Cijelog mu je života otac bio heroj, razlog zašto se priključio policiji, jedini čovjek na svijetu na kojeg je uvijek mogao računati. Ne može prihvatiti da je umiješan u nešto tako strašno kao sve to. Neće to prihvatiti. Još ne. Ne dok ne bude neoborivog dokaza.

Caitlyn počinje suho povraćati. Ne može ništa učiniti da prestane. Sjedi na rubu svojeg ležaja, onda pada na koljena. Jako nadimanje dolazi u bolnim grčevima. Gideon bespomoćno gleda. Stavlja ruku oko nje, daje joj piti, drži glinenu šalicu uz njena usta. Ali vidi da joj to puno ne pomaže. Njezino se stanje brzo pogoršava. Ona sjedi oslanjajući leđa o zid i stavlja ruke na trbuh. Imam osjećaj kao da mi je trbuh pun kiseline.

Otprilike tako i jest. Kiselina koju izlučuje sluznica tvojeg želuca. Možeš li se sjetiti kad su te oteli? Kad si posljednji put nešto pojela?

Ne znam. Posve sam izgubila osjećaj vremena, dana i noći. Razmišlja. Prisjeća se posljednjih nekoliko dana. Čekaj. To je bilo u subotu, u ranim jutarnjim satima. Dan prije suncostaja. Devetnaesti.

Danas je dvadeset sedmi. Nedjelja, dvadeset sedmi.

O, Bože.

To su učinili da te očiste. Obred zahtijeva da barem sedam dana ne uzimaš hranu. Njegove su oči na rešetkama i dvojici Promatrača koji stoje izvana. Caitlyn, uskoro će doći po tebe. Kada dođu, obred će početi i u jednom njegovom dijelu odvest će te van. Bit ću s tobom. Sigurnosne će mjere biti jake. Jače nego sada. Ali to je jedina prilika koju ćemo imati.

Prilika? Malo se razvedrila. Kakva prilika? Sto ćeš učiniti?

Njegove su oči na njezinima. Sve što mogu.

Lebdeći visoko u oblacima, Apache je prvi koji shvaća što se zbiva. Tri su se motocikla dala u bijeg. Prašina se diže sa zemlje, a motocikli iznenada preko ravnice jure u suprotnim smjerovima.

Uljezi se raspršuju. Kontrola, hvatate li to? Milner širi vidno polje kamere da pokaže što je moguće više tla.

Razumijemo. Imamo sliku, Apache. Zemaljske su patrola spremne za akciju. Milner primjećuje veliki debeli Saxon koji se tromo kreće preko zemljišta, onda tragove dvaju malih, brzih vozila Land Rover Snatch 2 koji stižu sa zapada.

Ovdje se motociklisti ne vide često, primjećuje Golding nakon što je isključio mikrofona. Osobito takvi koji se ponašaju kao ti tipovi.

Nije važno, dobro je dati staroj ptici da poleti, bolje nego da samo sjedi.

Golding je opušten kao i pilot. Rekao bih da nema smisla imati skupu opremu ako je ne upotrebljavaš.

Obojica se smiju dok gledaju monitor i kako motociklisti bježe od vojnih vozila.

To bi mogla biti nekakva operacija, kaže Golding. Možda vojnici iz 76. ili 19. pješake glume uljeze?

To bi čak mogli biti ljudi izvana, kaže Milner. Katkad SAS ili marinci dolaze ovamo na vježbu prije nego što odu na Bliski istok.

Jedan od motocikla naglo zakreće, ostavlja Land Rover daleko za sobom i onda vozi u posve drugom smjeru.

Izgubit će te tipove. Milner pokazuje monitor. Gledaj što rade. Raspršili su se u takvu širinu, tako brzo. Patrole ih neće uhvatiti.

Netko će ove noći dobiti svoje. Golding uključuje radio. Vidimo jednog uljeza koji se upućuje na jug da se sakrije pod drvećem blizu Heytesburyja. Želite li da promijenimo položaj ili da ostanemo na mjestu, nadzirući druge?

Ostanite na mjestu, Apache jedan.

Poslije pet minuta sve je gotovo. Motocikli su izmakli zemaljskoj patroli i nestali.

Uhvaćena su još samo četiri uljeza, od kojih su svi išli pješice. Apache jedan se okreće i upućuje natrag u bazu.

STONEHENGE JE ZATVOREN

Koliko Megan i Jimmy mogu razabrati, slični znakovi ZATVORENO postavljeni su na sve prilaze povijesnom mjestu. Javno je parkiralište zatvoreno, kao i sve ceste koje nisu javne.

Dvoje policajaca hodaju po uskom travnatom rubu ceste A344 i kraj ružne plohe ograđenog asfalta gdje obično parkiraju autobusi i automobili. Prelaze preko ceste i vire kroz drugu ogradu prema najpotpunijem dijelu kruga.

Sto se zbiva, Jimmy? Gleda desetke zaštitarskih službenika u odorama. Ima ih posvuda.

Nemam pojma.

Stoje i gledaju. Skupine čuvara počinju pričvršćivati velike komade crne plastike na žičanu ogradu, sprječavajući da se bilo što vidi s obližnjih cesta. Megan ide prema najbližoj skupini. Zdravo. Sto vi, momci, radite?

Oni se ne obaziru na nju i nastavljaju širiti velik komad crne plastike.

Sto radite? više Jimmy.

Brinemo se za svoja posla. Odgovor dolazi od starijeg, ne- obrijanog muškarca koji nosi crnu majicu i cargo hlače.

Megan udara svojom policijskom iskaznicom o žicu. Ja sam policajka. Upravo sam ovo učinila svojim poslom.

Muškarac se uspravlja s koljena. Prilazi joj s nožem u ruci. Nastavite, više ostalima. Namješta lice u osmijeh kraj žice, tik do njezine iskaznice. To je privatna zabava.

Važne su je osobe

rezervirale za ovu noć. Sada mi točno recite zašto bi to moglo biti vaš posao?

Megan se ne obazire na napadački ton. On je vjerojatno bivši policajac zaposlen u zaštitarskoj službi bez nade u unapređenje, koji želi da njegovi kolege misle da je važniji nego što jest. A plastika? Pokazuje rijeku crnine koja se sada valja preko polja. Čemu to?

On je gleda kao neku budalu. Privatnost. Privatno zemljište. Privatna zabava.

Shvaćate? Ako dobro platite za svoj osobni užitak, ne želite da vam njuškala pokraj ograda smetaju cijele noći. Razumijete što govorim? A ako želite doznati više, možete nazvati moj ured. Možda će vam reći tko je rezervirao mjesto. Možda neće. A sada mi oprostite, imam posla.

Okreće joj leđa i odlazi.

Gad, misli ona.

Imam broj zaštitarske tvrtke, kaže Jimmy. Nazvat ću ih iz automobila.

Megan rukom udara žicu dok odlazi. Čini se da je tvoj doušnik imao pravo. Pripremaju se za nešto veliko ove noći. Nešto što očito žele zadržati vrlo, vrlo privatnim.

Vrata ćelije škripeći se otvaraju i svjetlost baklji na zidovima treperi od propuha. Phoenixe. Musca ga pokretom poziva da se udalji od žrtve.

Gideon ostavlja Caitlyn na ležaju, dok ona leži na boku, očiju uprtih u zakukuljenu priliku u odori koja ispunjava ulaz.

Musca nosi bijele pamučne rukavice i drži drugi par. Navuci ih.

Zašto?

Krupni ga mesar gleda kao da je glup. Otisci prstiju. Ne želimo otiske na onome što ću ti dati. Naginje se bliže. Za je dan ćemo sat doći po nju. Moraš joj reći. To je vrijeme koje ima za sebe. Da se pripremi za smrt.

Za Muscu to je više nego obred, Gideon to vidi. To je sadizam. Ugodno uzbuđenje dok promatra tuđu patnju. Taj uživa u tome.

Krupni mesar odlazi iz ćelije i od jednog Promatrača uzima snop čistog papira i jeftinu kemijsku olovku. Daj joj ovo. Reci joj da smije kome god želi napisati posljednje pismo. Možeš joj zajamčiti da će ga oni primiti.

A hoće li ga primiti?

Ako ne učini ništa glupo, primjerice da pokuša opisati bilo koga od nas ili gdje se nalazi, onda da, primit će ga.

Razumijem. Išta drugo?

Ne. Šezdeset minuta, to je sve što ima. Ni minutu duže. Pobrini se da bude spremna.

Vrata ćelije sa štropotom se zatvaraju.

Caitlyn sjedi, zabrinuto ga gledajući dok se vraća.

Dodaje joj kemijsku olovku i papir. Dali su ti ovo. Da napišeš poruku.

Za moje roditelje?

Vidi da je pogrešno shvatila. Ne za otkupninu. Rekao sam ti, neće biti zahtjeva za otkupninom. Ovi te ljudi ne namjeravaju pustiti na slobodu. Sjedi kraj nje i pokušava joj ponuditi pomoć. Vrijeme je. Pripremaju se započeti obred. Imaš jedan sat, to je sve. Onda će početi.

Cadyn piše dva pisma. Jedno majci, a drugo ocu. Voljela bi kad bi to moglo biti samo jedno pismo. Ali tako ne može biti. Mora to obaviti na ovaj način. Rastava njezinih roditelja mijenja joj smrt gotovo isto koliko i život.

Riječi ne dolaze lako. U početku čak uopće ne dolaze. Pisanje kemijskom olovkom na papiru za nju je poput izvanzemaljskog

oblika života. A pisma kao ta, no, ništa te ne priprema za pisanje takvih pisama. Ona bi trebala biti samo za starce ili ljude sa strašnim bolestima.

Na kraju zapisuje ono što misli.

Hvala ti što si me donijela na svijet, što si mi dala svoju ljepotu i veselje. Mama, žao mi je što smo se toliko svađale o tati i Franoisu. Voli koga god želiš voljeti. Voli obojicu ako ti dopuste! Željela bih da smo imale priliku poljubiti se i pomiriti. Budi sretna, mama.

Voli Te Caidyn xxx

Njezina je poruka ocu dirljivo drukčija.

Zao mi je, tata. Znam da sam te trebala poslušati. Molim te, ne krivi Erica.

Prevarila sam ga, to je sve. Volim te, tata, i nedostajat ćeš mi. Ako postoji nebo, imat ću kavu i pitu dok te budem čekala, gusti cappuccino kao onaj koji smo zajedno pili u Italiji i pitu od čokolade kao onu na koju smo navalili u Hard Rocku u Londonu. Veliki poljupci od tvoje malene, uvijek ću te voljeti, tata xxx

Gideon ne gleda pisma kad je završila. Samo ih uzima i dvaput presavija. Jesi li dobro? Zapravo ne.

Izgleda iscijeđena. Kao da je život već otišao iz nje. Natače si malo vode.

Prokletstvo! Baca šalicu na pod i počinje jecati. Ne želim umrijeti. O, Bože, molim te, ne daj im da mi to učine!

Kad zovu broj zaštitarske tvrtke, uključuje se automatska sekretarica. Snimljena poruka. Do sutra se nitko neće javiti. Imaš li kućni broj vlasnika? pita Megan. Da, John Doran-Smith. Imam broj njegova mobitela. Jimmy opet lista notes i utipkava brojeve.

Nema odgovora.

Jimmy ostavlja poruku, nastoji zvučati ozbiljno, službeni policijski posao, taj ga mora hitno nazvati.

Nešto se zbiva. Megan to sada zna. Vraća misli natrag na Lee- ja Johnsa. Sto im nije rekao? Ima tri glavna razloga zašto ljudi kao on počinju pomagati policiji. Boje

se da ne odu u zatvor. Trebaju novac za nešto, vjerojatno droge. Ili su umiješani u nešto iz čega jednostavno ne znaju kako da se izvuku.

Ona se okreće Jimmyju. Je li Johns tražio novac od tebe?

Ni penija.

Razgovarao je s tobom samo zato što je njegov kolega Gra- bb nestao?

Tako je.

Trebali bismo sami sebe otpustiti. Njezino se lice zacrvenjelo. Kako sam mogla biti tako glupa? On je morao biti s Gra- bbom kad su ubili Timberlanda i oteli Lockovu.

Jimmy brzo naziva mobitel Leeja Johnsa. Nisu ga smjeli pustiti da ode, sada to zna. Sammy joj je tada još ispunjavala pola uma.

Nema odgovora, šefice. Jimmy visoko diže mobitel kao da to dokazuje ono što kaže.

Znaš li gdje živi?

Naredniku ne treba ništa više reći. Pali motor automobila.

Moli Boga da je Johns ondje, Jimmy.

Gospodarov je posjet krugu neočekivan.

Povjerljivi članovi Unutarnjeg kruga užurbano postavljaju crne zaklone. Mjesto je potpuno ispražnjeno. Gospodar prolazom ispod ceste do svetog mjesta prolazi tek kad su veterani Promatrači na položaju izvan improviziranog zastora privatnosti.

Dan završava s oblacima, sunce turobno tone na zapadu. Vrijeme je najvažnije.

Gospodar odlazi do ruba polja. Kao i uvijek,

ući će u spojene ruke divovskih pješčenjaka na sunčevoj liniji od Kamena pete do Kamena oltara. Zaustavlja se kod potkove od pet velikih trilita i pada na koljena.

Sveti vladari našeg svemira, klečim pred vama, tražeći vaše vodstvo i mudrost. To činim u svojoj smrtničkoj slabosti i odanosti. Posvetio sam se obredu obnove i pobrinuo za sve pripreme kako bismo vam odali počast. Ona koju ste izabrali je spremna. Malena otplata za naše goleme dugove.

Gleda prema gore, vidi daljnje zlokobno zamačivanje danje svjetlosti. Možda se podiže neočekivana oluja. Prirodna sila koju Sveti povećavaju.

Gospodari, vaši se neprijatelji okupljaju. Približuju nam se baš kao što oblaci okružuju Sunce i Mjesec. Znam da je ovo kušnja, test naše vjere i naše odlučnosti kao Sljedbenika, ali ne mogu to poduzeti bez vašeg vodstva. Bez vašeg pristanka.

Osjeća da su mu ruke otežale. Padaju mu na bokove kao da su iscrpljene nakon nošenja teškog tereta. Sada nema potrebe za govorom. Sveti sve znaju.

Oni su u njegovu umu. U njegovim sumnjama. Oni hitaju kroz svaki atom njegova bića. Kad su gotovi, ostavljaju ga polegnuta na zemlju da dašće za zrakom. Ali Gospodar ima odgovor.

Zna što mora učiniti.

Kylie Lock prekida telefonski razgovor s mužem.

Taj škrti kujin sin još uvijek neće pristati da plati svoju polovicu otkupnine. U redu, ona zna da to ne može učiniti javno. Pot-predsjednici se ne pogađaju s

teroristima, ona to razumije. Ali ipak bi mogao staviti ruku u svoj prokleti džep.

Učiniti to privatno. Mogla bi reći policiji i tisku da je sama pronašla dodatni novac.

Ali on neće učiniti ni to. Ne može kompromitirati svoja dragocjena načela. O ne, to bi dovelo u pitanje njegovo poštenje. On

time misli reći da bi ga to stajalo glasova. Ne može Thom Željezni Lock pregovarati s lošim tipovima. Čak ni zbog svoje obitelji. Svakako ne u izbornoj godini.

Bijesno korača po svojem apartmanu u Dorchesteru. Gnjev u njoj sve je jači. Čak

se ne može iskaliti na Charlene. Pomoćnica za tisak razboljela se od trovanja

hranom. Baš danas od svih dana. Kylie ide do malog bara i gleda votku. Bog zna da

je treba. Ali neće je piti. Umjesto toga uzima čokoladu. Žvačući sjedi na krevetu,

gledajući televiziju i istodobno slušajući radio. Treba joj apaurina. Ili amfetamina.

Hvata daljinski, prebacuje kanal na Sky, moleći za nove vijesti o svojem djetetu.

Kylie uključuje iPad i pregledava internet, tražeći kakve informacije o svojoj kćerki.

Ne bi to smjela raditi. Ogovaranje na mreži je odvratno. Perverzno. Okrutno. Već

postoji virtualni nadgrobni kamen, na kojem su napisane poruke obožavatelja.

Većinom dječaka.

Ali mora to čitati. Sve to. Mora se uključiti u sve što je povezano s Caitlyn. Jer duboko unutra, duboko u sebi, osjeća nešto što ne može objasniti.

Nešto nagoni. Majčinski. Živci joj trepere. Nešto se loše događa njezinu djetetu.

Ona to jednostavno zna.

Zvuk je onaj kojeg se Caitlyn bojala.

Metal na metalu.

Istrošen ključ okreće se u staroj bravi. Otvaraju se vrata ćelije. Došli su po nju.

Obred treba početi. Umrijet će.

Gideon stavlja ruke oko nje. Budi spremna, šapće. Sto god ja radio, kad god to radio, budi spremna boriti se za život.

Osjeća kako joj srce udara o njegova prsa. Ona se trese od glave do pete.

Vrijeme je, kaže nestrpljiv glas kraj vrata.

Caitlyn se pripija uz Gideona.

Budi hrabra. Budi jaka. On je odvaja od sebe, drži je za ruku. Ja ću biti s tobom.

Ona duboko udiše, kaže sama sebi da mora ostati pribrana. Nemoj se sada slomiti.

To bi bilo najgore. Borba nije gotova sve dok ne nestane svaka nada.

Negdje duboko u sebi nalazi hrabrost, izvlači ruku iz Gideo- nove i odlazi prema dvojici muškaraca u odorama koji čekaju kraj vrata ćelije.

Dračo kima glavom Gideonu, pokazuje pisma na djevojčinom ležaju. Gideon razumije i žuri uzeti ih.

Hodaju hodnikom smrti, uz pucketanje plamenova zapaljenih baklji pričvršćenih na zidove, i dolaze do prostora za čišćenje.

Sljedbenici odvlače Caitlyn od Gideona, skidaju odjeću s nje i prisiljavaju je da ude u duboki kameni jarak. Bistra, hladna mineralna voda ruši se na nju iz kanala urezanih u stropne stijene. Ona dršće, boreći se za dah.

Gideon se okreće od nje dok je Čistači izvlače iz vode, brišu ručnicima i odijevaju u dugu žrtvenu odoru. Jedan od Promatrača prilazi mu i tiho govori: Dodi sa mnom, Phoenixe. Moraš biti s njom u Velikoj sobi. Krugovi svjedosti su upaljeni. Ondje je čekaju.

Gideon je ne želi ostaviti. Osjeća da ga vuku za lakat i gleda natrag prema Caitlyn dok hodaju. Ne vidi joj lice, želi vidjeti njezino lice, stupiti u neku ljudsku vezu s njom. Ali ne može. Previše je ljudi oko nje.

U Velikoj sobi bespomoćno gleda naokolo, osjeća vonj tek ugrijanog voska svijeća. Gleda prema gore i vidi da su zvjezdana okna otvorena. Nebo bez sunca je sivo i primiče se sumrak.

Vrijeme istječe.

Njegove oči padaju na Kamen smaknuća, mjesto gdje će vezati Caidyn i gdje će joj na noge, ruke i kralješnicu urezati znakove trilita. Čuje buku izvana. Korake.

Dovode je. Obred će početi.

Dracova zakukuljena glava pojavljuje se na vratima. Upire svoje tamne oči u Gideona. Dođi sa mnom, ovoga časa! Velika soba mora biti ispražnjena. Plan je promijenjen.

Nema li nekog drugog puta naokolo, Jimmy?

Narednik odmahuje glavom. Bulford je pravi užas. Ondje je pola vraške vojske: Treća mehanizirana, Riflesi, Logistika, čak i Vojna policija.

Naposljetku prolaze kraj sporog konvoja vojnika i Jimmy brzo vozi niz Marlborough Road, skreće desno u Hubert Hamilton Road, onda lijevo u Harrington. Napokon su u ulici u kojoj živi Lee Johns.

Zaustavljaju se, izlaze i trče kroz vrt, uz bijele betonske stube do oronula stana. Megan pritišće dugme dok se Jimmy penje na malen balkon i lupa na prozor dnevne sobe.

Nema odgovora.

Ona se saginje i viče kroz prorez za pisma: Lee, ovdje su inspektorica Baker i narednik Dockery! Moramo razgovarati s tobom! Hitno!

Još uvijek ništa.

Razvali vrata.

Jimmy oklijeva.

Razvali ih, Jimmy, ili ću ja.

On odstupa za korak, udara nogom ispod kvake. Njegovo se stopalo odbija od brave, ali se vrata ne lome. Još jednom odstupa i jače udara petom. Ovaj put vrata se otvaraju i oni ulaze.

Jimmy trči kroz dnevnu sobu u kuhinjicu. Megan ide u spavaću sobu. Potom u kupaonicu. Ništa. Johns nije ondje. Vraća se u spavaću sobu. Otvara ormar za odijela i ladičar. Puni su odjeće. Opet u kupaonicu. Nalazi njegovu četkicu za zube. Nema znaka da je žurno otišao.

Odlaze van, razmišljajući gdje da ga traže. Četrdeset metara niz ulicu Megan primjećuje mršavog muškarca koji drži novine u jednoj ruci i sendvič u drugoj. To je on.

Johns ih vidi na stubama. I počinje trčati.

Brz je. Mnogo brži nego što je Megan očekivala od bivšeg narkomana. Trči prema poljima iza Harrington Rooda. Ona juri za njim. Jimmy trči natrag do auta, u nadi da će ga presresti kad iziđe na Marlborough Road.

Megan ga sustiže.

Johns gleda preko ramena i vidi da mu se ona približava. Također zamjećuje da nema Jimmyja. Ne treba se mnogo domišljati prije nego što shvati da ga on slijedi automobilom.

Johns se udaljava od Marlborough Rooda. Ne trči prema otvorenim poljima. Nije tako glup. Umjesto toga, ide na sjever prema gustom šumarku. S malo sreće, ondje će joj izmaći.

Ali ne uspijeva.

Megan nalazi dodatnu energiju upravo kad on posustaje. Obara ga na tlo nekoliko metara od ruba šumarka.

Oboje teško dišu, ali inspektorica je zdravija i jača. Hvata mu ručni zglob i čvrsto mu savija ruku iza leđa.

On malo udara nogama, ali pluća mu gore.

Da nisi ni pomislio na to, Lee.

Šestorica Sljedbenika, pod vodstvom Drača i Musce, žustro vode Caitlyn i Gideona natrag u ćeliju.

Ona je prestravljena njihovom žurbom, njihovom zaraznom energijom.

Što se zbiva? pita Gideon Drača.

Pričekaj malo.

Promatrači guraju žrtvu unutra i Dračo ga odvlači od rešetaka. Gospodar je promijenio planove za obred. Otišao je do kruga i sam je postao posuda za Svete. Bogovi su u njemu. On je u ovom trenutku u Velikoj sobi, dajući im da zauzmu svoja mjesta u Svetištu.

On mijenja mjesto rituala?

Tako je. Vjeruje kako je sigurnije da se obred održi ovdje nego na otvorenome.

I to je u skladu s tradicijom?

Da. Krug u Velikoj sobi od istih je posvećenih kamenova kao i oni u javnosti. Po mnogočemu, to je svetije mjesto.

Gideon uvida što promjena znači. Neće je odvesti van. Neće imati priliku da joj pomogne pobjeći. Gleda kroz rešetke ćelije. Bit će ubijena samo nekoliko koraka od mjesta gdje se sada nalazi.

Moram vidjeti svog oca. Moram razgovarati s njim. Pokušava se progurati kraj Drača.

Dračo mu prepriječi put. To nije moguće.

Moram.

Rekao sam da to nije moguće. Njegove se uči sužavaju. Gospodar je dao upute da ga se ne smije prekidati. Došao je sumrak. Obred je počeo.

Gideona vraćaju u ćeliju i zaključavaju vrata. Caitlyn sjedi na ležaju, još uvijek mokre kose, nespretno omatajući obrednu odoru oko sebe. Odora je razrezana na leđima kako bi kamena oštrica mogla zarezati golo meso.

Gideon skida konopac sa svog struka. Evo, uzmi ovo. Pomoći će ti da pričvrstiš odoru.

Ona ga uzima i suzdržava jecaj. Glupo, zar ne? Za koji čas će me ubiti, a brine me što mi se vidi gola guzica.

On razumije njezinu potrebu da očuva nešto samopoštovanja, nešto dostojanstva. To nije glupo. To je dostojanstveno.

Caitlyn gleda vrata. Gotovo je odviše preplašena da govori. Sto se ondje zbiva? Završit će ovdje, a ne u Stonehengeu. Želio bi da ima bolje vijesti.

Njezino je lice ispunjeno tugom. Cini se potpuno izgubljena. Možeš li me na trenutak zagrliti? Osjećam se kao da ću se raspasti na komade.

Gideon joj se približi. Ona mu obavija ruke oko struka i polaže glavu na njegovo rame. Dobro se osjeća od te utjehe. Priviti se uz nekoga tko je ne želi ozlijediti.

Hej! Jedan Promatrač drma vratima ćelije. Ništa takvoga. Miči se od nje.

Gideon ga prezrivo gleda. Misli li taj idiot da on namjerava spolno općiti s njom? Kako glupo. On najbolje zna da okaljana žrtva nikome ne bi bila od koristi.

Nikome ne bi bila od koristi.

Kako to nije mogao vidjeti.

Još bi joj mogao spasiti život.

Gospodar Kruga stoji odjeven u zakukuljenu obrednu odoru obojenu u crveno drevnom mješavinom cikle, broća i virdžinijskih borovica. Ispod kukuljice nazire se nešto nalik na polumjesec, obris njegove sivobijele kose.

Sveti su postavljeni na postolja. Posebne svjetiljke Svetišta, raznobojne staklene cijevi napunjene djevičanskim svijećama, na-mještene su i zapaljene u jednakim razmacima oko kruga.

Kroz zvjezdana okna vidi boju neba.

Sumrak je tek treptaj oka daleko.

Gospodar je gotovo iscrpljen. Tegobno prenošenje Svetih do Svetišta ga je premorilo. Ali neće zakazati.

Diže obredno kameno škropilo, puno vode kojom su isprani Sveti, i stvara božansku crtu od Kamena oltara unutar potkove trilita, kroz istočne lukove pješčenjaka, preko Kamena smaknuća do Kamena pete.

Iz džepa odore vadi obredni kamenu nož i gleda kamenu ploču na kojoj će zarezati žrtvu. Pet ureza. Po jedan za svaki od veličanstvenih trilita u kojima borave Vrhovni Sveti, bogovi Sunca, Mjeseca, zvijezda, Zemlje i života nakon smrti. Ostavit će je da leži pet sati. Po jedan sat za svakoga boga. Nakon toga će je razvezati i ponovno oprati u blagoslovljenoj vodi. Onda će biti žrtvovana.

Gospodarova ruka spušta se do drugog dubokog džepa. Pipa da provjeri jesu li u njemu. Obredni čekići. Obraća pozornost na dvojicu Nosača koji ga gledaju i čekaju s druge strane ulaza u Veliku sobu. Drže nezgrapnu nosiljku od smrekovine, spremni da ponesu žrtvu na njezino kobno putovanje.

Spreman je.

Daje znak glavom. Nosači se smjesta udaljuju.

Zašto bježiš, Lee? Dok stoji nad njim, Megan mu još jače zavrće ruku iza leđa.

Nemam vremena za igru, kao ni ti.

U redu. U redu, reći ću vam.

Ona vidi da Jimmy prelazi preko polja i pušta Johnsa. Momak se s mukom podiže na koljena. Oprezno drži svoju savijenu i bolnu ruku. Preplašio sam se. Vidio sam vas kod svoje kuće i samo sam se prepao.

Megan ga vuče na noge. Ti i Sean Grabb ubili ste Jakea Timberlanda i ti si mu pomogao da otme Caidyn Lock. Službenim žargonom rečeno, ti si sjeban, moj čudni mladi prijatelju. Zariva prst u njegova mršava prsa. Već imamo forenzički materijal koji povezuje Grabba s ubojstvom i otmicom. I sigurna sam da ćemo naći tvoj DNK kad ga budemo potražili. Porote vole DNK. Tri slova kojima će vjerovati više nego bilo čemu što bi bivši narkoman kao ti mogao smisliti.

Johns je već bio u zatvoru. Ne želi se vratiti onamo. Gleda iza njih, niz cestu do velikog otvorenog svijeta. Važe mogućnosti. Napokon progovara: Želim imunitet, u redu? Jamstvo da ni za što neću biti optužen.

Samo ti sanjaj, kaže Jimmy. Stvar je otišla predaleko za

imunitet. Sada je riječ o ograničavanju štete. Požuri. Što nam možeš reći prije nego što počnemo pisati optužnicu?

On opet gladi ruku. Ne mnogo. Nije ono što mislite.

Megan ga bijesno gleda. Ne zajebavaj se, Lee. Trebamo sve. Nikakvih laži. Nikakvih prešućivanja. Sve.

On stavlja ruku na glavu. Prizori mu opet naviru 11 glavu. Muškarac koji leži mrtav u kombiju. Zgodna žena koja vrišti i udara nogama. U kamperu on predlaže da je ubiju kako ne bi bili uhvaćeni. To je bio nesretan slučaj. Nitko nije htio da itko umre ili išta takvo. Vidi njihove poglede nevjerice. Doista. Mi smo pošli za njima jer je djevojka dotaknula jednoga od Svetih. Stvari su pošle po zlu. Sean je udario tipa i, kad smo ga odvezli, taj je umro. To nas je prestrašilo. Nismo planirali ništa takvo.

Rekla sam da ništa ne izostaviš. Megan ga opet gura prstom. Zašto si bio kod Stonehengea? Tko ih je želio i zašto?

On guta slinu. Stranac mora biti izabran za obred. Sean je rekao da je bilo odlučeno da će to biti tko god dodirne jednoga od Svetih. To nije morala biti djevojka ili tip s njom, to je mogao biti bilo tko, znate... Oni su se samo našli na pogrešnome mjestu u pogrešno vrijeme.

Onda, gdje je ona? pita Jimmy

U Svetištu, mjestu o kojem sam vam govorio. Ali, kako sam rekao, ne znam gdje je ono. Vidi njihov gnjev. Uistinu. Nikad ga nisam vidio izvana. Negdje na cesti A360. Negdje blizu Imbera, to je sve što znam. Zaustavili smo se ondje na cesti baš pred selom, blizu vojnog poligona za vježbe. Sean je otišao dalje s djevojkom u svom Warrioru, a ja sam u kamperu čekao s likom koji je krepao.

Megan ga želi udariti. Govoriš o mladiću čiji si život ukrao. Odaj mu malo poštovanja.

Nastavi, kaže Jimmy.

Sean se vratio i rekao da je nekome telefonirao. Pripadniku Unutarnjeg kruga. Činilo se da osjeća olakšanje. Mislio je da će sve biti u redu.

Onda, što je sa svim onim od danas ujutro? pita Megan. S onom pričom da će se nešto dogoditi kod Stonehengea?

Johns pocrveni.

Ona mu čita s lica. Ako ta djevojka umre, bit ćeš optužen za ubojstvo.

On shvaća. Čovjek po imenu Matt Utley, mi ga zovemo samo Musca, došao je k meni. Gleda Jimmyja. Znao je da me pokušavate naći, razgovarati sa mnom o Seanu. Rekao je da stupim u vezu s vama, da vam kažem da će se ove noći nešto dogoditi kod Stonehengea. Johns opet gleda Megan. Nekako sam bio zbunjen, jer se ove noći nešto doista imalo dogoditi ondje. To je početak obreda. Ponestaje mu riječi.

Nastavi, Lee. Jimmyjev je glas čvrst.

Djevojka će ove noći biti, znate, žrtvovana. I to se trebalo dogoditi kod Stonehengea.

Trebalo?

U tome je stvar, objašnjava on gledajući nju, a potom njega. Oni znaju da ste im na tragu. Sve znaju. Musca je želio da vam to kažem. Kako biste otišli do kamenova.

Ona ispušta dug uzdah. Onda, gdje se to treba dogoditi?

Rekao bih, u Svetištu. On stavlja ručni zglob do zgloba i nudi ih Jimmyju. Morate me zatvoriti. Staviti me negdje u pritvor. Musca je rekao da će me ubiti ako ovo zabrljam. Rekao je da ću završiti kao i Sean ako ne učinim što želi.

Zatvori ga, kaže ona. Šefica Tompkins može se pobrinuti za njega.

Suludi kujin sin opet je počeo. Phoenix je skinuo košulju i gurnuo ruke pod žrtvinu odoru. Gad joj pipa stražnjicu. Volans pritišće lice uz rešetke ćelije, ne može vjerovati u ono što vidi.

Hej! On drma vratima ćelije. Ostavi je na miru, ti pseto. Već sam ti rekao.

Njih su dvoje u kutu, pokušavajući se sakriti, ali još ih može vidjeti. Musca se pojavljuje u prolazu. Sto se događa?

Taj idiot pokušava ono s djevojkom.

Sto? Zaustavi ih. Otvori prokleta vrata.

Volans petlja s ključevima. Musca vidi da se oni ljube. Hajde, brzo.

Dvojica Sljedbenika ulaze u ćeliju i zatiču Gideona i Caitlyn u strasnom zagrljaju, zaboravljajući na buku oko sebe.

Glupi blesane! Musca ga hvata za kosu i vuče od nje.

Caidyn odstupa za korak. Lice joj je prepuno očaja.

Musca okreće Gideona i udara ga šakom u lice. Ali ovaj ne pada, hvata ga u snažan zagrljaj i drži ga kao da mu život ovisi o tome. Caitlyn se baca naprijed. Oštra se

krhotina razbijenog lončića zariva u Muscin vrat. Osjeća topao mlaz krvi na licu i zna da je pogodila veliku žilu.

Musca se tresse. Gideon pušta da sklizne na hladan pod i onda izvlači pištolj iz njegova pojasa. Volans se sledio. Ne zna što učiniti: pomoći bratu koji umire ili ščepati žrtvu.

Miči se od nje, kaže Gideon. Neću oklijevati da te ubijem.

Caidyn, uzmi mu pištolj.

Tresući se od adrenalina, ona izvlači oružje iz Volansova pojasa i iz ruke mu uzima svežanj ključeva.

Klekni. Licem prema zidu.

Dok se Volans spušta na koljena, Gideon gleda pištolj u ruci. Nikad prije nije držao vatreno oružje, ne zna ga upotrijebiti. Nema pojma gdje je osigurač ili je li pištolj uopće nabijen.

Idemo! Gura Caitlyn iz ćelije i zatvara željezna vrata iza sebe. Hvata je za rukav i trče niz prolaz. Iza njih se čuju Volansovi pozivi u pomoć.

U Gideonovu je umu mentalni zemljovid. Zna da nije potpun. Ali to je sve što imaju. On misli da bi najkraći put na slobodu bio kraj Velike sobe, zakrivljenim prolazom Unutarnjeg kruga i potom kraj Gospodarove odaje. Tako bi stigli do kamenog stubišta i izlaza iz spremišta.

Ali on se ne upućuje tamo. Slijedi slutnju. Slutnju koja će ih osloboditi. Ili ih ubiti. Gospodar oklijevajući izlazi iz Velike sobe i gleda naokolo. Žrtva bi trebala biti tu. Čuje buku iz hodnika, okreće se i odlazi natrag prema ćeliji. Četvorica Nosača trče prema njemu. Bez nosiljke.

Ona je otišla, viče jedan. Djevojka nije u ćeliji.

Moj sin, gdje je on?

I njega nema. Glas je Dracov, koji krvavih ruku žuri prema Gospodaru. Ubili su Muscu i uzeli Volansov pištolj.

Blokiraj glavni izlaz, kaže Gospodar. Uputit će se prema kamenim stubama u predvorje. Srami se što je vjerovao svom djetetu, osobno ga vodio po Svetištu. Dračo šalje Nosače. A veliki prolaz, što je s prolazom iz tvoje odaje?

Gospodar odmahuje glavom. On ne zna za njega, ali ipak se pobrini da bude zatvoren.

Sam ću poći. Dračo uzima dvojicu ljudi i nalaže drugima da pretraže Svetište.

Gospodar gleda u prazninu Velike sobe. Osjeća zlovolju Svetih. Ali miran je. Mjesto je tvrđava. Ima mnogo vremena da opet uhvate djevojku i završe obred prije zore.

Odlazi prema Velikoj sobi, onda se predomišlja.

Smiješi se i viče za Dračom: Neka ljudi odu. Ti dođi sa mnom. Znam gdje su. Baklje na zidovima malobrojne su i postavljene u velikim razmacima, labirint prolaza hladan i ispunjenom vonjem vlage i smrti.

Caitlyn se pripija uz Gideona dok trče. Moli da on zna što radi. Dobro se sjeća vlastitoga uzaludnog pokušaja bijega.

Nešto joj se čini pogrešno. Spuštaju se. Trče dublje u to strahovito mjesto, a ne prema gore i van u sigurnost vanjskog svijeta. Idemo pogrešnim putem!

Vjeruj mi, viče Gideon gubeći dah.

Caitlyn zna da nema izbora.

Dok trče niz tamne hodnike, on očajnički u mislima pokušava predočiti zavojite puteve Svetišta. Ono je u njegovu umu kao zakopana piramida, samo u obliku kupole. Vidi gornje slojeve, suvremeni operativni prostor. Pomno izgrađene odaje i hodnike koji smanjuju teret. Pod njima su Gospodarova soba i Velika soba. Istočno i zapadno od njih vidi Uzlazni i Silazni prolaz. Predočuje si kako su svi izgrađeni oko središnjeg zvjezdanog okna. Odgovarajuće strane svijeta i zvijezda. Sada zamišlja istočni prolaz. Pristup u najniži sloj. Kriptu Drevnih. Mjesto prema kojem su se uputili.

Vijugavi i nagnuti hodnici iznova ga podsjećaju na egipatske grobnice. Mjesta koja skrivaju arhitektonske tajne. Vidi Keopsovu Veliku piramidu i prisjeća se njezinih skrivenih odaja i prolaza.

Moli da Svetište ima vlastite tajne. Zvezdana okna, hodnike različite visine, Uzlazne i Silazne prolaze te geografska poravnavanja. Sve su to znakovi da ima pravo.

Zaustavljaju se ispred zaključanih vrata od hrastovine.

Brzo, kaže, vukući zadihanu Caitlyn do zida. Sjedni. Sjedni ovdje i ne miči se.

On uzmiče nekoliko metara, okreće se kako bi je pogledao. Malo se pomakni.

Približi mi se za pola metra.

Ona se vuče po tlu, privlači uzdrhtala koljena do grudi, uređuje široku odoru za žrtvovanje.

U redu. Stani. On još uzmiče, odlazi iza ugla prolaza iza njih i onda se ponovno pojavljuje, oštro je gledajući.

Ostani ovdje. Ne miči se. Sto god se dogodilo, čak i ako budeš vidjela da dolaze po tebe, ne miči se.

Tresući se, Caitlyn sjedi na hladnom podu, napola osvjetljena svjetlošću treperave baldje na zidu, napola u dugoj sjeni visokog prolaza koji vodi do Kripte Drevnih. Gideon je nestao. Sama je. Njezin um luta. Natrag u vrijeme kad je bila dijete, igrajući se skrivača s roditeljima. Samo se tako dobro sakrila da je ne mogu naći. Čeka i čeka i čeka. Boji se da nikad neće doći.

Je li otišao? Je li je ostavio kao mamac?

Čuje buku. Korake. Netko se približava. Čekanje je gotovo. Prigušeni glasovi.

Dolaze po nju. Sjeća se što je rekao: ne miči se... što god se dogodilo... ne miči se. Caitlyn ostaje pribrana. Sada su blizu. Vrlo blizu. Koraci su tako glasni da zna da će proći samo nekoliko sekunda prije nego što je otkriju.

Vidi ih. Dvojica muškarca. Jedan star. Jedan mladi. Caitlyn vrišti. Jedan od njih polazi da je zgrabi.

Hodnik se puni zaglušnom bukom. Zvuk je tako glasan da se trza od šoka. Čuje bolno zvonjenje u ušima. Muškarac pred njom hvata se za prsa. Njegove su oči raširene, a usta otvorena. Tetura u stranu, pada na koljena.

Gideon istupa iz sjene. Upire pištolj koji se trese u starijeg muškarca u crvenoj odori. Oče! Pljuje tu riječ.

Gospodar Kruga gleda Drača na podu, čija krv kapa na kamen. Što si učinio?

Gideon maše pištoljem. Treba mi ključ za Kriptu.

Gospodar s izrazom prezira skida vrpca oko vrata. Znao sam da nećeš moći otići a da ne ukradeš nešto dragocjeno. Ti si samo pljačkaš grobova kao i Nathaniel. Baca ključ u lokvu krvi kraj Drača.

Uzmi ga, kaže Gideon Caitlyn, još uvijek držeći pištolj uperen u oca.

Ona se saginje da ga uzme.

Dračo je hvata za gležanj i obara na tlo.

Gospodar poput razbjesnjelog slona juri na Gideona i baca ga o zid.

Čuje se još jedna smrtonosna eksplozija.

Dvojica muškaraca padaju na tlo, obuhvativši jedan drugoga. Glock štropoće preko kamenih ploča poprskanih krvlju.

Caidynin se nagon za preživljavanjem uključuje. Pruža ruku preko sve veće lokve Dracove krvi i hvata oružje. On je još uvijek vuče. Jake ruke od njezina gležnja prelaze do koljena. Ona se izvija. Nema izbora nego obaviti ono što joj je na umu. Pritište obarač. Gada ga u lice. Izbliza. Buka je zaglušujuća.

Prskaju je krv i mozak. Ispušta pištolj i užasnuto gleda ruke namočene grimizom. Ukočeno sjedi dok joj Gideon nije pristupio.

Hajde, moramo ići.

Caitlyn se ne može micati. Brojne slike onoga što je učinila već su se urezale u njezin um. Način na koji ju je gledao, onda krvavocrvena maglica, koža koja se gulila, pljuvačka, kosti koje su letjele. Mrtav je. Upravo je nekoga ubila.

Caitlyn! Ustani!

Osjeća da je Gideon hvata za ruku, mokru od krvi i moždanog tkiva. On je vuče sa sobom. Kameni pod njezinim nogama čini se mekanim. Njezin se vid muti.

Zaustavlja se i povraća. Izbacuje posljednje kapi tekućine iz praznog želuca. Dodi! Još jednom povraća i gleda u stranu. Nekoliko metara od nje Gideon otključava vrata.

Juri natrag i vuče je sa sobom kroz novi otvor.

Crnina. Potpuna crnina.

Tresući se, stoji dok on traži. Krvavocrvena se maglica opet podiže pred njezinim očima. Meso. Pljuvačka. Kost. Posljednji, ukočeni pogled njegovih očiju. Kao slomljena lutka.

Svjetlost. Blizu nje napokon na zidu počinje gorjeti baklja. Narančasta svjetlost. Narančasta, a ne crvena. Gideon ju je zapalio. Vodi je za ruku, paleći goleme svijeće oko sobe. Tama nestaje, curi od njih kao voda na vrućem pijesku. Soba se naginje. Koljena joj klecaju i osjeća da bolesna toplina teče kroz nju.

Caidyn!

Dok pada, čuje njegov glas, metalan i udaljen, povik iz dugog, tamnog tunela.

Metak iz Glocka prošao je ravno kroz Gospodarovo bedro. Ima sreće. Kao profesionalni vojnik, zna dvije jednostavne istine. Prvo, ne postoji nesmrtonosan pogodak iz pištolja. Svaka rana koja dovoljno dugo krvari uzrokuje smrt. Drugo, osim ako ne pogodiš neprijatelja u lubanju ili kralješnicu, pištoljem ga nećeš onesposobiti. Bit će u paklenskom šoku, ali nakon što to prebrodi, ustat će i opet te napasti. A on će upravo to učiniti.

Briše krv i pregledava točke ulaska i izlaska metka. Ciste su. Oprezno pipa oko traumatizirane kože. Metak je imao malu brzinu i zato je rupa ravna. Malo učinka na tkivo oko nje. Pritišće i gleda kako se šupljina puni. Da je to bila puška, rana bi sigurno bila mnogo gora.

Pipa i gura dok nije siguran da nema krhotina u rani, nema rasprsnute kosti koja je poderala masu mišićnog tkiva. Pokušava ustati, ali teško održava ravnotežu. Teško mu je ispružiti nogu i

boli ga opteretiti je. Naslanja se o zid i skida pojas od konopa sa struka. Ornata ga oko rane i čvrsto steže. To je privremeno rješenje, ali zasad dovoljno dobro.

Riskira oštećenje živca. Ipak, to je bolje nego da iskrvari do smrti. Gleda dolje i vidi ljepljivu lokvu krvi i moždanog tkiva iste- kle iz Drača. Nema smisla provjeravati bilo. Krajičkom oka primjećuje treperavu svjetlost svijeća u kripti. Čuje kako njegov sin viče. Viče ženi da požuri.

Gura ruku u dubok džep svoje odore. Opipava žrtvene čekiće i obredni nož.

Dovoljno da ih zaustavi.

Dovoljno da obavi obred.

Gideon nevoljko ostavlja Caidyn, koja se na tlu trza u nesvijesti. Visoko uzdiže baklju i brzo prolazi kriptom. Mora pronaći znak. Neki dokaz da nije načinio kobnu pogrešku.

Čini se da ga iz desetaka nagnutih ljesova prate prazne oči u lubanjama bez kože. Slijede ga kao duhovi. Osjeća njihove sablasne ruke na vratu, hladne kao trnci niz kralješnicu u gluho duba noći.

Egipćani su mrtve kojima su odavali poštovanje okružili njihovom najvrednijom imovinom. Sudeći po onome što vidi, čini se da je tako bilo i sa Sljedbenicima Svetih. Ali Egipćani su opremali svoje grobnice još nečime. Tajnim prolazima u život poslije smrti. Dugim tunelima koji su dopuštali da ponovno rođeni kraljevi opet ustanu i pridruže se svom narodu.

Gideon pokušava razmisliti o svemu što zna o piramidama. Na skromnu zgradu koja slavi mladog Pepija II. Na stepenastu Đoserovu piramidu. Na Snofruovu Crvenu piramidu. I na Veliku piramidu u Gizi izgrađenu dvije tisuće pet stotina godina prije Krista, otprilike u isto vrijeme kad i dio Stonehengea, neposredno nakon što je Svetište bilo završeno. Velika piramida imala je odaje

slične onima koje ga sada okružuju. Tajnovita okna koja su polazila iz kraljevih i kraljičinih soba do vanjskog svijeta. Tajnih hodnika koji su dopuštali da oslobođene duše pobjegnu u nebo.

Gideon pomiče ljesove. Uznemiruje mrtve. Čuje kako njihove kosti nezadovoljno gundaju. Kosturi prekriveni paučinom škripe i pucaju dok iza njih i ispod ljesova traži vrata na preklop ili skrivene prolaze. Nema ih.

Čuje da Caitlyn stenje i odlazi do nje, saginje se i drži plamen tako da joj vidi lice. Dolazi k svijesti, ali je mrtvački blijeda. Staklastih očiju. Istrošila je energiju.

On joj sućutno dodiruje rame. Dobro si. Pala si u nesvijest.

Oči joj od njega prelaze na užase prostorije. Ljesovi. Kosturi. Svijeće. Njezina mora nije gotova.

On razmišlja o svojem studiju, prašnim spisima svojih istraživanja, svojoj akademskoj prošlosti. Um mu pokušava prodrijeti iza očitog. Na trenutak se prisjeća velikog labirinta. Labirinta Ame- nemheta. To je navodno bilo graditeljsko djelo koje je nadmašilo velike piramide, sa stotinama soba, prolaza, hodnika, lažnih odaja, zvjezdanih okana i skrivenih preklopnih vrata.

Na stropu labirinta bio je skriven izlaz. Skriven kamenim preklopnim vratima.

Maleni se otvor nastavljao u niz skrivenih soba i prolaza. Izlaz pun lažnih odaja i mrtvačkih okana. Ali ipak izlaz.

Sjeća se da su skandinavski arheolozi otkrili da je simbol labirinta predstavljao proljetnu ravnodnevicu, vrijeme kad je po nekadašnjem vjerovanju sunce izmicalo tami zime. Gleda uvis. Pogled mu luta do vrha goleme kocke pune umjetnina u središtu sobe. Čak i kad bi se popeli na nju, ne bi mogli doseći kamene blokove nad glavama. Ali čini se da je to jedini moguć izlaz.

Nada se da je Caitlyn dovoljno jaka.

Moramo krenuti, hajde. Hvata njezin ručni zglob i vodi je do divovske kamene gromade. Gideon se počinje penjati i onda je vuče do prve razine kamenih polica.

Drži se. Stavlja njezine prste na rub goleme kocke od pješčenjaka. Čvrsto se uhvati. Trebam se popeti do iduće razine i onda ću...

Riječi mu zastaju u ustima.

Vidi ono što ona ne može. Lik iza nje.

Gideon se pomiče prekasno kako bi spriječio da kamena oštrica zarezje list Caitlynine noge.

Ona vrišti i gotovo pada s goleme kocke od pješčenjaka. Gideon je hvata za ruku i vuče gore.

Gospodar opet zamahuje nožem. Prenisko. Promašuje. Približava se. Opet zamahuje. Sada je bliže, ali ne dovoljno blizu. Ne obazire se na bol u nozi i penje se na najnižu razinu kocke s arhivima.

Gideon gura Caidyn prema gore i na drugu stranu gromade. Sklanja je od opasnosti. Gleda u pogrešnom smjeru. Nož mu zarezuje rame. Pada s kocke. Gospodar tetura prema njemu. Ovo je osobno. Ponos. Čast. Sve za što želi živjeti i umrijeti. Opet napada nožem.

Pištolf se nalazi na kocki i Gideon nema priliku dohvatiti ga. Oči su mu uprte u smrtonosnu oštricu u očevoj ruci.

Gospodar šepa i udara. To je neuravnotežen zamah koji ne pogađa cilj. Gideon vidi slabu točku. Krv curi niz Gospodarovu desnu nogu. Divlje zamahuje nogom. Gospodar zaurla od boli. Nož pada na do. Gideon bi ga mogao dokrajčiti. Mogao bi se vratiti po pištolf i pucati u njega. Ne radi to.

Okreće se i penje prema Caitlyn.

Ti si budala, viče Gospodar ležeći na kamenom podu i stežući nogu. Nema izlaza. Ne možeš pobjeći.

Gideon se uspinje do vrha središnjeg kamena i pomaže Caid- yn da se popne posljednjih pola metra. Dok stoje na vrhu goleme gromade od pješčenjaka, vidi da mu otac ima pravo. Nema izlaza.

Gospodar šepesa iz Kripte Drevnih. Zna da još uvijek ima vremena. Ako bude mogao stići do Nosača i Promatrača, još mogu uhvatiti žrtvu. Već je kasno, ali još nije nemoguće završiti obred.

Slab je, osjeća vrtoglavicu, gubi previše krvi. Bedro mu se trza i grči. Zaustavlja se i brzo opet steže uže. Živci se već umrtvljuju. Svaki je korak uz nagnuti prolaz svojevrsno mučenje. Ali kad je stigao do srednjeg odmorišta, vidi Grusa s trojicom Promatrača.

Ovamo! Dođite ovamo! To je sve što može dok se ruši na tlo.

Dovedite liječnika, brzo, viče Grus. Okreće se dvojici muškaraca. Pomozite mi da ga odvedem u njegovu sobu.

Ne, usprotivi se Gospodar. Moj sin i žrtva su u Kripti Drevnih. Uхватite je. Smjesta je uхватite.

Pripazite na njega, kaže Grus jednom od Promatrača. Ne dajte da se onesvijesti. Gleda prijatelja. Svaki će čas doći liječnik.

Idi, poviče Gospodar. Penjali su se na središnji kamen. Učini sve što je potrebno da dovedeš djevojku.

Gospodara su plegli na kameni stol u njegovoj odaji.

Izgubio si puno krvi, kaže čovjek koji mu pomaže. Znam, otresa se. Samo me sredi. Liječnik kima glavom. Čeka na led i alkohol iz hladnjaka u operativnom prostoru. Morat će spaliti ranu užarenim željezom. Improvizacija kao na bojištu. Već je to činio.

Gospodarov je um drugdje. Ako ne bude mogao dovršiti obred, bit će posljedica. Moć Svetih će oslabjeti. Možda kritično. To će biti katastrofalno za toliko mnogo ljudi.

Ali što ako žrtva i njegov sin ipak pobjegnu? Zadrhti na tu misao.

Vještina će biti otkrivena. Ne može dopustiti da se to dogodi. Neće biti druge nego upotrijebiti posljednje sredstvo. Ono koje je već pripremljeno. Ono koje može biti pokrenuto samo na njegovu zapovijed.

Vrh središnjeg kamena u kripti je čvrst. Gideon ne nalazi nikakvu pukotinu u divovskom pješčenjaku osim četverokutnog okna koje iz sredine ide ravno prema dolje. Ne vidi nikakvu očitu svrhu za njega. Je li smišljeno da nešto ispusti? Za odvođenje vode ili plinova? Ili da nešto propusti unutra?

Gleda u rupu bez dna. Je li nekad bila postolje za još viši središnji kamen koji se uzdizao sve do stropa kripte? Okno je široko otprilike kao bunar. Jedva je dovoljno široko da stane u njega. Ali to je sve čega tu ima. Nema znaka bilo čega drugog što bi moglo biti izlaz.

Caitlyn sjedi na rubu gromade gledajući ranu na nozi. On opet gleda u okno, dolje u stravičnu tamu. Za koju sekundu Promatrači će ući u sobu. On sjedi i niže nogama u prazninu.

Caitlyn ga u nevjerici gleda. Sto radiš?

Ne znam. Drevne konstrukcije uvijek imaju smisla. Samo trebaš pipati naokolo da im otkriješ namjenu. On se spušta u rupu oslanjajući se na laktove. Njegovo ranjeno rame vrišti od boli.

Gideon trlja stopalom o zid. Nešto osjeća. Sićušno uporište. Pukotinu u pješčenjaku. Gura u njega svoj goli nožni prst i spušta drugu nogu, tražeći drugo uporište. Nakon što je pomiče amo- tamo, pronalazi ga.

Caitlyn ga gleda kako nestaje u oknu i puže onamo. Ne želi tu ostati sama. Sad mu još samo vidi prste. On je poziva. Na zidovima su urezi. Kao da se spuštaš niz ljestve. Pipajući ćeš naći put.

Ruke mu nestaju i u slaboj svjetlosti nazire mu samo tjeme. Klekne i počne se spuštati u tamu. Natrag u tamnu rupu. Njezin se um buni, a tijelo koči. Ne može to opet učiniti. Ne može ići u rupu.

Ali mora. Mora slijediti Gideona. Mora mu vjerovati.

Njezini nekad lijepo manikirani nožni prsti trljaju grub pješčenjak sve dok ne nade ureze pa silazi u nepoznatu tamu.

Lijevo joj stopalo udara o neobično čvrsto uporište, kamenu izbočinu na zidu.

Omogućuje joj da premjesti težinu s ranjene noge i spušta se s više povjerenja.

Čim je to učinila, začuje se strašna buka. Zvuk kao da vlak prolazi kroz tunel iznad njezine glave.

Sto je to, viče Gideon odozdol.

Nema pojma. Gleda uvis.

Nešto klizi preko vrha okna. Kameni disk koji zaklanja preostalu svjetlost. Caitlyn gleda kako prekriva otvor iznad nje. Čuje se štropot. Smrtonosno zaustavljanje. Zatvoreni su. Uhvaćeni u zamku.

Dok liječnik veže elastičan zavoj oko Gospodarove noge, Grus ponavlja strašne vijesti: Kripta je prazna. Pretražili smo je od vrha do dna. Ako su bili ondje, sada nisu.

Bili su na središnjem kamenu. Glas mu je oslabio od boli. Bili su ondje, vidio sam kako se penju na njega.

Misliš li da te nisam čuo? kaže Grus. Posvuda smo tražili. Uključujući središnji kamen.

Ja sam se popeo na njega, Gospodaru, dodaje jedan od Promatrača. Sve do vrha. Strop iznad njega ne može se doseći. Nema načina na koji bi itko mogao pobjeći odande.

Gospodar spušta noge s kamenog stola i sjeda. Od navale krvi osjeća vrtoglavicu. Onda su još uvijek u sobi.

Grus se naginje blizu starom prijatelju. Vjeruj mi, nisu. Našli bismo ih. Onda su se morali išuljati iz kripe iza mene. Staje na noge i trgne se. Doista biste se morali odmoriti, kaže liječnik. Kauterizacija je svježija i ne biste trebali više traumatizirati ranu.

Gospodar se ne obazire na njega. Još jednom pretražite prostor. Još jednom i onda smo gotovi. Na licu mu se ocrtava poraz. Grus, ti znaš što se mora učiniti, zar ne?

Grus kima glavom. Razumije. Savršeno razumije.

Nekoliko sekunda nijedno se od njih ne pomiče. Ukočeni u tami koja ih guši. Ništa ne vide. Ništa ne čuju u vrućem, ustajalom zraku. Samo vlastito teško disanje. Struganje njihovih nogu o kamen.

Caitlyn počinje osjećati paniku. Ugušit ćemo se. O, Isuse, ne!

Budi mirna. Gideon se penje uz nekoliko izbočina u kamenom bunaru. Caitlyn, prestani. Ispruži ruku i pronalazi njezino stopalo. Dodiruje je. Pravi kontakt. Okno je preusko da joj se više približi. Molim te, smiri se. Moramo razmisliti kako da se izvučemo odavde.

Ona zatvara oči. Smrdljivu tamu okna pokušava istisnuti vlastitom unutarnjom tamom. Polagano udiše kroz nos. Polagano izdiše kroz usta.

Gideon čuje dubok ritam iznad njega. Čeka i zatim upita. Sto se dogodilo? Jesi li nešto povukla, na nešto stala?

Stala sam na nešto. Ona zvuči kao da je guše suze. Zao mi je. To je sada blizu mog koljena. Neka vrsta izbočine koja je stršila iz zida.

On razmišlja.

Zna da su drevne grobnice često bile opremljene napravama namijenjenim sprječavanju pljačke. Još se malo penje i pipa izbočinu. Kamen je gladak. Veličinom i oblikom bezopasan. To je strateški postavljen kamen u ravnoteži s drugim, umetnutim dublje u strukturu. Bilo kakav jači pritisak na njega, primjerice težina čovjeka, pomiče protuuteg, koji kameni disk iznad pomakne da zatvori otvor u okno. Jednostavno. Jednostavno i smrtonosno.

Uhvaćeni smo, zar ne? Caitlyn pokušava zvučati mirno, ali se trese od straha.

Nema povratka, to je sigurno. Gideon joj ne daje vremena da misli na to. Moramo se nastaviti spuštati. Ne stupaj ni na što drugo što strši iz zida. Ako osjetiš još neku od takvih izbočina, kaži mi. U redu?

Još jednom duboko udahne kako bi se umirila. U redu.

Osjeća i čuje kako se odmiče od nje. Sada joj je teško nastaviti. Zna da joj snaga udova popušta. Više se ne može čvrsto uhvatiti.

Stani. Stanil Njegov je povik naglo zaustavlja.

Našao sam još jednu.

Prelazi nožnim palcem preko nje. Nema sumnje da je to svojevrsni otponac. Ali što pokreće? Otvor? Ili još jedan kamen zatvarač? Možda kamen koji će ih vječno zatvoriti u okno.

Ili je to samo mamac?

Možda ga trebaju zanemariti i nastaviti spuštanje? S druge strane, moglo bi biti kobno ako ništa ne učine.

Gideonov um ubrzano radi. I samo bi dno okna također moglo biti otponac. Ako stanu na njega, možda će osloboditi lavinu skrivenog pijeska, vapna i krede, ili čak stijena.

Mogli bi biti živi zakopani.

Ništa, kaže Grus. Nigdje ih ne možemo pronaći.

Gospodar sjedi podignute ranjene noge. Jesi li siguran? Grus kima glavom. Sve smo detaljno pretražili, odaju za odajom, prolaz za prolazom.

Onda su otišli, kaže Gospodar. To je jedini mogući zaključak. Nekako su se provukli kraj Promatrača na površini.

Ni jedan ni drugi ne znaju kako bi to bilo moguće, ali nema drugog logičnog zaključka. Grus oklijeva reći što mu je na umu, ali mora. Nemamo vremena dovršiti obred. Moramo dati upute da se Čistači, Nosači i Promatrači razidu.

Moramo upozoriti našu braću iz inozemstva. Moramo poduzeti sve mjere opreza.

Gospodar se s mukom uspravlja na noge. Imaš pravo. Iznevjerili smo Svete. On se ispravlja. Ja sam ih iznevjerio. Iznevjerio sam sve vas.

Grus zna da nema vremena za utjehu, oprost ili sentimentalnost. Dopuštaš li da prekinem sve druge aktivnosti i prijedem na rezervni protokol?

Dopuštam. On širi ruke i prijatelji se grle. Pobrini se da Svetište u idućih deset minuta bude ispražnjeno. Otići ću k Svetima i onda se poslužiti prolazom.

Grus kima glavom. To je jedini način.

Sto se zbiva? više Caitlyn. Sto namjeravaš učiniti?

Gideon ne zna.

Srce mu prebrzo kuca.

Samo trebam predahnuti, laže dok pomiče nožne prste od ploče-otponca. Nalazi još jedno uporište i malo se opušta. Pripazi dok silaziš, tu je još jedna od onih zamki.

U redu. Njezini prsti skližu. Naginje se u stranu i upire o zidove kako ne bi pala. Sve vrijeme koje je provela zazidana u Svetištu barem je od neke koristi.

Jesi li u redu?

Skliznule su mi ruke. Opipava zidove i osjeća olakšanje kad nalazi još jedno uporište. Sada sam dobro. Sve je u redu. Nastavi.

On to ne može.

Gideon je stigao do dna okna. Povlači stopalo.

Još jednom ga pogađa nesigurnost. Pokušava proračunati koliko su se duboko spustili. Barem pet puta njegovu visinu, to je pet puta 1,8 metara. Dobrih su devet metara duboko. Koliko se može prisjetiti, srednji je kamen bio visok oko pet metara, dakle već su mnogo niže od poda kriptе.

Od te misli osjeća olakšanje. Dovoljno da stavi jedno stopalo na pod, a potom i drugo.

Ništa se ne zbiva.

Nema opasnosti.

Ali ne vidi nikakav izlaz.

Čuje buku nad sobom. Iznenada osjeća snažan udarac, velika težina pada mu na rame, gurajući ga niz usko okno, od čega mu popuštaju noge. To je Caidyn. Pala je na njega.

Tlo se pod njim otvorilo. Iznenadna dodatna težina pokrenula je još jednu zamku. Kamena ploča na podu nagnula se i postala strma pa obujmivši se skližu niz kosinu, derući kožu o hrapavu površinu stijene. Tijekom nekoliko sekunda u kojima im srca prestaju kucati, padaju u prazninu. Onda se nagib izravnavava, usporavaju i potom zaustavljaju.

Još su živi. Živi i uzbuđeni. Može postojati samo jedan razlog za ovaj posljednji pad. To je prolaz u drugi svijet. Gideon iznenada shvaća svrhu središnjeg kamena.

Bio je zamišljen da ga pune duše drevnih. Kad bi okno bilo dovoljno napunjeno težinom ljudi ponovno rođenih u duhu, propustilo bi ih u konačni prolaz koji bi im omogućio da iziđu.

Caitlyn stenje. Pokušava se micati. Gideon sluša njezino teško disanje. Vidi da je iscrpljena. Stavlja ruku oko nje. Malo se odmori. Sada će sve biti u redu.

Posada se Apachea okuplja pet minuta poslije poziva iz baze.

Tommy Milner počeo je misliti da noćne operacije nikada neće biti. Rijetko se događa. Rutinsko traženje i uništavanje, nešto što bi mogao učiniti i u snu. Četiri ih elise podižu visoko u tamno noćno nebo preko poligona za vježbe. U daljini mogu vidjeti svjedosti vozila koja odlaze s poligona. Rekli su im da je, dok su bili prizemljeni, ondje obavljena neka tajna izviđačka misija.

Milnerov se radio pucketajući budi. Prostor je sada ispražnjen radi manevara.

Potvrđi da imate metu u vidiku, Apache jedan.

Potvrđujem, baza, u zraku smo i počinjemo se približavati.

Sustav je blokiran, objavljuje Charlie Golding sjedeći kraj radara za kontrolu vatre Longbow. U dometu i spremni za zapovijed da otvorimo vatru. Gotovo.

Imate dopuštenje da pucate po volji, Apache jedan.

Golding provjerava svoj zaslon u kacigi. Iznad glavnog rotora radar za kontrolu vatre prenosi podatke usklađenom milimetarskom senzoru u nosu laserski navođene rakete Hellfire II. Usred zaslona Golding vidi prvi od neprijateljskih tenkova koje moraju uništiti.

U mračnoj noći Wiltshirea vidi se zasljepljujući bljesak i čuje grmljavina. Zemlja se tresu i stenje dok upija brutalnost bombe. Ispod dvaju starih tenkova marke Chieftain kupola Velike sobe puca kao kuhano jaje. Prolazi Svetišta nestaju kao osušene vene i Kripta je Drevnih zakopana pod tisućama tona pješčenjaka, zemlje i šljunka. Kao da nikad nije ni postojala.

Caitlyn i Gideon pipajući nalaze put kroz prolaz crn poput smole. Sada postaje širi i viši. Mogu hodati jedno uz drugo. Ona se oslanja na njega kako bi olakšala bol u svojoj ranjenoj nozi.

Gideon se još uvijek boji. Drevni su svim silama štitili svoja svetišta. Moglo bi biti još iznenađenja. Sve bi se to moglo srušiti na njih. Ili ispod njih. Gleda u tamu, u pod, zidove, očajnički tražeći bilo kakve izdajničke znakove. Bilo što neobično.

Lijevom rukom opipava zidove. Diže je visoko, u slučaju da se ondje nalazi potporna greda ili nešto još gore što bi im moglo razbiti nezaštićene lubanje. Od napora u koljenima zna da se penju. Nada se da gore znači van. Imajući na umu koliko je Svetište duboko pod zemljom, nagađa da još moraju dugo hodati. Caitlyn malo govori. Trauma posljednjih nekoliko sati i sedam dana bez hrane oduzeli su joj svu preostalu energiju. Čudo je da još može hodati.

Želiš li stati?

Ne. Ne. Nastavi. Ako stanem, možda neću moći ponovno krenuti.

Nastavljaju šepesati. Zaglušujuća buka začuje se negdje iza njih. Kugla se zvuka valja kroz prolaz. Ne mogu ništa vidjeti, samo čuti i osjetiti udarne valove. Tlo se pod njima tresu. Kao i zidovi. Zrak se ispunjava prašinom.

Gideon zna što se zbiva. Urušavanje.

Moramo potrčati. Hvata je za ručni zglob i vuče. Tunel se urušava.

Zvuči kao da se probudila golema podzemna zvijer i bučno trči za njima, režeći i grizući ih za pete. U slijepoj panici jure uz tamni prolaz, dok ih ralje zvijeri pokušavaju ugristi za pete.

Gideon se zalijeće u kameni zid. Slijepa ulica. Udarac ga ruši na do. Caitlyn pada s njim. Kotrljajući se, bokom udara o prepreku.

Toliko mnogo prašine i smeća leti naokolo da jedva može disati. Prolaz se ispunjava zemljom i kršem. Živi su zakopani.

Gdje si? Izgubila ga je u tami.

Osjeća da zemlja i kamenje kao rijeka teku preko njezinih golih stopala. Plima smrti dolazi.

Gideone! Gideone, gdje si?!

On potrbuške leži na kršu. Prsa kao da su mu ispunjena vlažnim betonom. Tutnji mu u glavi i nos mu je slomljen. Treba skupiti svu snagu samo da se podigne na ruke i noge.

Gideone! Ona više više u očaju nego u nadi.

Ovdje, kaže on. Ovdje sam.

Ali ne može ga pronaći. Ovamo! Gideone, ja sam ovdje!

Tetura prema njezinu glasu. Njegove je ispružene ruke napokon nalaze. Prašina se u spiralama uzdiže iznad njezine glave.

Digni ruku! Digni ruku prema gore.. Njegov je glas uzbuđen.

Ona to čini.

Njegovi prsti pronalaze usku neravnu rupu. Rupu u izlaznom oknu na stropu tunela. Spaja dlanove i pritišće ih uz nju. Stavi stopalo u moje ruke. Penji se.

Ona bi se nasmijala kad bi imala snage. To je okno.

Ako je isto kao i ono drugo, Gideon računa da su točno devet metara od spasa.

Devet metara od slobode.

Posljednjom se snagom vuku prema gore.

Stani, viče ona. Tu je još jedan okidač.

Zaobiđi ga, kaže on. Ne opterećuj ga.

Caitlyn se polako miče oko zamke. Ali nalazi se visoko u oknu. Gleda uvis, nadajući se da će vidjeti nešto svjedosti. Komadić noćnog neba. Svjetlucanje zvijezda ili svjež povjetarac. Ali nema ničega, a zrak je još uvijek loš i smrdljiv.

Penje se, sada misleći na svoje roditelje, na pomirenje s majkom, na čvrst očev zagrljaj, na dugu i usrdnu ispriku Ericu.

Više nema uporišta za prste. Ni prostora. Stigla je do vrha okna. Udara po njemu dlanovima.

Blokiran je, viče prema dolje, dok se panika već čuje u njezinu glasu. Nema izlaza. Sve je zatvoreno.

Gideon bi htio biti pred njom, da može istražiti ono što je pronašla. Ali okno je preusko da zamijene mjesta.

Sto da učinim?! viče ona. Nestrpljiva. Preplašena.

Čekaj da razmislim. Pokušava si predočiti nacrt kriptе. Popeli su se pet metara na središnji kamen. Spustili su se ukupno devet metara. I zato je izlazni tunel bio četiri metra ispod poda kriptе, ali se vjerojatno isto toliko podigao dok su išli njime. Računa da su se popeli samo oko dva metra otkad su ušli u drugo okno. I tako bi površina zemlje mogla biti još tri ili četiri metara daleko.

Makni ruke s vrha okna, kaže on. Nešto ću pokušati.

Sćućurivši se, Caidyn čeka.

On zakorači preko rupe i namjerno opterećuje izbočenje blizu desne noge. Isprva se ništa ne događa. Onda se kameni disk iznad njihovih glava počinje polagano pomicati.

Miče se. Ta se stvar otvara.

Njezino se uzbuđenje brzo gasi. Još uvijek ne vidi nebo. Samo još jedno okno.

Nastavi se penjati, potiče je Gideon. Poslije otprilike jednog metra desno ćeš naći još jedan otponac. Nemoj stati ni na što s lijeve strane.

Pronalazi ga. Osjeća trnce uzbuđenja. Sto da učinim?

On oklijeva. Sve se može dobiti i sve se može izgubiti. Zatvara oči. Stani na njega. Caitlyn se pomiče prema gore i stavlja desnu nogu na izbočinu. Ništa se ne događa. Stavlja i lijevu. Sva je njezina težina sada na izbočini. Zemlja i kamenje padaju joj na glavu. Dahće od šoka i straha. Trava i pijesak ruše se na nju i pljušte na Gideona.

Svjež zrak. Caitlyn ga osjeća prvi put u tjedan dana. Gotovo pretrči posljednji metar. Njezini prsti dodiruju mokru travu. Osjeća slatki zvuk otvorenog prostora, osjeća slobodu.

Izvlači se iz rupe i okreće na leđa. Još se smije dok Gideon izlazi iz okna i ruši se pokraj nje.

Hladan vjetar puše preko polja razorenih bombama. Leže dašćući i udišući svjež jutarnji zrak. Nijedno od njih ne primjećuje džip bez krova koji vozi prema njima nitko je u njemu.

Stani pred njima, dovikuje Grus stožernom časniku za volanom. On i Aquila se pripremaju. Obojica su još odjeveni u obredne odore. Reflektori džipa probijaju se kroz sivu svjetlost prije zore i osvjetljavaju iscrpljena tijela Gideona i Caitlyn. Svi su napustili Svetište samo nekoliko minuta prije nego što je Gospodar izišao i telefonirao u vojnu bazu. U svojstvu pukovnika zapovjedio je da Apache izvrši napad iz zraka, a onda je i sam pobjegao.

Grus uopće nije očekivao da će naići na Gideona i žrtvu. Jed-nostavno je pokušavao doći do svog auta parkiranog neposredno izvan poligona za vježbe u Imberu.

Gideon se okreće prema svjetlosti. Napokon pomoć. Zaklanja oči od svjetlosti i upravo misli povikati vozaču, kad zamjećuje da čovjek koji mu prilazi ima pištolj. Čak i kad bi imao snage potrčati, nigdje se ne može sakriti. Ne može pobjeći.

Grus se nevoljko smije. Posljednji dar Svetih. Sin izdajica i žena koja je sve upropastila. Čini se da će ona ipak umrijeti.

Otpušta osigurač pištolja i približava se. Reflektori Apachea iznenada ispuštaju bujicu zasljepljujuće bijele svjetlosti. Poruka iz megafona odjekuje s polja koje ih okružuje. Ovo je policija. Bacite oružje. Opoljeni ste.

Grusovo lice kaže da se to ne smije dogoditi. Prepoznaje glas. To je Jimmy. Njegov vlastiti sin. Gleda u stranu i u polumraku iza snopa svjetlosti nazire muškarce u crnim odorama, manje od pedeset metara daleko. Taktička podrška. Nisko trče, spuštajući se na travu, ciljajući. Zna kako se to radi.

Svjetlost Apachea još je jarkija i helikopter lebdi niže.

Naoružana policija, bacite oružje!

Glas njegova sina odjekuje. Za njega je vrijeme isteklo i on to zna. Grus podiže pištolj, gura ga u usta i puca.

Džip koji čeka iznenada razbacuje travu i pojuri. Puščana paljba bljeska preko polja. Reflektori na džipu se gase. Još pucnjeva. Ovaj su put uzvraceni iz vozila koje ubrzava. Vatra iz snajpera oglašava se iz trave, kratko režanje kao u podivljalih pasa.

Vozilo naglo skreće u stranu. Prevrće se. Preokreće kao nespretan gimnastičar.

Pada na krov, prosipajući trupla kao da su krpene lutke. Nastupa jeziva tišina.

Nitko se ne miče.

Tek kad ptičja pjesma ponovno ispuni zrak, jedan pripadnik naoružane skupine daje znak da nema opasnosti ako se približe. Gideon i Caitlyn teško se podižu na noge i grle. Tanak Mjesečev srp blijedi na jutarnjem nebu.

Zora napokon sviće na viltširskoj ravnici.

PONEDJELJAK, 28. LIPNJA

U pet ujutro vijest o Caitlyninu spasu stiže u apartman Kylie Lock. U šest sati holivudska se zvijezda dovoljno otrijeznila da razgovara s kćerkom i plačući prenese dobru vijest njezinu ocu.

U šest i trideset tim za očevide Jude Tompkins radi na prizorištu u Imberu. U sedam sati patologinja iz Ministarstva unutarnjih poslova na licu je mjesta pregledala tijela Pendragonova vozača Nicholasa Smitha, zamjenika šefa policije Gregoryja Dockeryja i inspektora Adama Stonea te ih dala prebaciti u pokrajinsku mrtvačnicu.

U osam sati ujutro Jimmy službeno preslušava Leeja Johnsa u Devizesu, a u devet Lee je prvi optužen za otmicu i ubojstvo.

U osam sati i deset minuta mediji imaju cijelu priču. Vijesti ispunjavaju sve programe na radiju i televiziji i internetske biltene diljem većeg dijela svijeta. U deset sati šef policije Alan Hunt vodi brzo sazvanu konferenciju za tisak u Devizesu, čestitajući svojim časnicima i zahvaljujući Ministarstvu unutarnjih poslova, FBI-u i javnosti za podršku.

U jedanaest sati Josh Goran dao je prvi od, kako misli, brojnih televizijskih intervjuja, govoreći da je on odveo policiju u Imber i da će tužiti vojsku zbog nagrade od deset milijuna dolara za koju misli da pripada njemu. Također pokazuje reporterima streljačke zaklone koje su on i njegovi ljudi iskopali da izbjegnu vojnim patrolama.

Oko podneva nekome u vojarni u Warminsteru pada na pamet da još uvijek u zatvoru drže nekolicinu iz Goranove grupe pa ih nevoljko pušta na slobodu. Malo poslije jedanaest Megan u roditeljskoj kući grli kćerkicu Sammy i pita se kako joj reći da nikad više neće vidjeti oca.

Nešto prije tri popodne Gideon se budi u odjelu za oporavak Okružne bolnice Salisburyja, iste one u kojoj je bio nakon što su ga napali u kući čovjeka kojeg će uvijek smatrati svojim ocem. Svojim pravim ocem, profesorom Nathanielom Chaseom.

U pet popodne Gideon prima poziv kojim mu potpredsjednik Sjedinjenih Američkih Država izražava zahvalnost, kao i faks iz predsjednikova ureda.

U šest popodne zaštitari skidaju crni plastični pokrov s ograda oko Stonehengea i pripremaju ga da idući dan ponovno bude otvoren za javnost. Do trenutka kad su radnici sve očistili, pao je sumrak.

Policijski izvještaji pokazuju da ipak nije bilo nikakva VIP partija. Nije bilo ni mnoštva ni prinošenja žrtve. Ništa se neobično nije dogodilo. Osim jedne stvari. U bližoj svjedosti tog užurbanog jutra u Wiltshireu jedan je čovjek posjetio krug. Muškarac umorna izgleda i sivog lica. Neko je vrijeme proveo na koljenima, grleći svaki kamen.

Čini se da mu nitko ne zna ime.

I nitko ga otada nije vidio.